tarayan = mistero
düzenleyen = zynp_mat

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Mistero

JULIA QUINN

Mistero

Son Söz Aşkın

epsilon

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

1815 sezonu gayet iyi geçiyor. Gerçi konu başlıklarının Waterloo ve Wellington hakkında olacağı düşünülüyordu ama 1814'te unutulanlarla bugünküler arasında aslında çok fark yok. Zaten bunlar cemiyetin hiç değişmeyen konuları...

Her zamanki gibi, evlilikle ilgili bütüıı umutlar yine Bridger-ton ailesi üzerinde toplanıyor, özellikle de en büyük bekâr kardeş olan Benedict üzerinde. Benedict'in bir unvanı olmasa bile, yakışıklı yüzü, güzel vücudu ve zenginiiğiyle bu açığı kolayca kapatıyor. Doğrusu, bu yazar pek çok kere hırslı annenin kızı için "Bir dükle ya da bir Bridgerton'la evlenecek" dediğini duydu.

Ama Bay Bridgerton sosyal davetlerde sık sık boy gösteren genç hanımlarla ilgilenmiyor gibi görünüyor. Neredeyse her partiye katılıyor ama henüz kapılan gözetleyip özel birinin içeriye girmesini beklemekten başka bir şey yaptığı yok.

Acaba...

Müstakbel gelinini ini bekliyor?

LEYDİ WHIS TLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 12 TEMMUZ 1815

5

Herkes Sophie Beckett'ın bir piç olduğunu biliyordu.

Hizmetçilerin tümü biliyordu bunu. Ama küçük Sophie'yi seviyorlardı, onu daha üç yaşında Penwood Park'a geldiği anda sevmişlerdi. Kocaman bir paltoya sarılmış küçük bir bohça yağmurlu bir temmuz gecesi kapı eşiğine bırakılmıştı. Ve onu sevdikleri için, ona Altıncı Pen-wood Kontu'nun söylediği kişiymiş gibi davranıyorlardı. Eski bir arkadaşın yetim kalmış kızı.

Boş verin Sophie'nin yosun yeşili gözlerinin ve koyu sarı saçlarının Kont'unkilerle tıpatıp benzemesini.

Boş verin yüzünün şeklinin olağanüstü bir biçimde, Kont'un yakınlarda ölen annesini hatırlatmasını veya gülümsemesinin Kont'un kızkardeşininkinin tam bir kopyası olmasını. Kimse bunlara dikkat çekerek Sophie'nin duygularını incitmek veya geçimlerini riske atmak istemezdi.

Kont, Richard Gunningworth, Sophie'den veya kökeninden hiç bahsetmiyordu ama Sophie'nin kendi piçi olduğunu biliyor olmalıydı.

Ortaya çıktığı o yağmurlu gece yarısı, kâhyanın Sophie'nin cebinde bulduğu mektupta ne yazdığını kimse bilmiyordu çünkü Kont uzun mektubu okuduktan hemen

sonra yakmıştı. Alevlerin içinde büzülen ve kıvrılan kâğıdı izlemiş sonra da çocuk odasının yakınında Sophie için hir oda hazırlanmasını emretmişti. Sophie o zamandan beri orada kalıyordu. Ona Sophia diye sesleniyor, Sophie de ona lordum diyordu ve birbirlerini yılda birkaç kez, Kont Londra'dan eve döndüğü zaınanlarda görüyorlardı ki bu pek sık olmazdı

Ama belki de en önemlisi, Sophie'nin kendisinin piç olduğunu bilmesiydi. Bunu nasıl bildiğinden tam olarak emin değildi ama biliyordu. Penwood Park'a gelmeden önceki hayatını
İngiltere'nin diğer ııcuna yapılan uzun araba yolculuğunu, büyükannesini hatı

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

derecede zayıf görünen yaşlı kadın sürekli öksürüyor ve ona babasıyla yaşamaya gideceğini söylüyordu. Sophie'nin cn canlı anısı ise, büyükannesinin, ontın içeri alınıp alınmayacağını görmek için çalıların arkasında saklandığını bilerek yağmurda kapı eşiğinde dikildiği haliydi.

Kont parmaklarını küçük kızın çenesine dokundurmuş, yüziinü ışığa doğru kaldırmış ve o anda ikisi de gerçeği fark etmişlerdi.

Merkes Sophie'nin piç olduğunu biliyor ve kimse bunun hakkında konuşmuyordu ama bir yandan da herkes bu sessiz anlaşmadan gerçekten memnun görünüyordu. Ta ki kont evlenmeye karar verene kadar. Sophie haberi duyduğunda bir hayli sevinmişti. Kâhya, Kont'un sekreterinin uşağa, uşağın da kendisine söylediği gibi Kont'un aile babası olacağından dolayı artık Penwood Park'ta daha çok zaman, geçirmeyi planladığını söylemişti.-Sophie aslında. Kont olmadığı zamanlar onu özlemezdi. Zaten orada olduğu zamanlarda bile kendisine pek ilgi göstermeyen birisini Özlemek zordu. Ant sıra, onu da ha .

Yakından tanısaydı, onu özleyebileceğini düşünürdü ve eğer onu daha yakından tanısaydı belki o da bu kadar sık uzaklara gitmeyecekti. Ayrıca, üst katın hizmetçisi, uşağın komşularının kâhyaya, kâhyanın kendisine söylediği gibi Kont'un müstakbel eşinin iki kızı olduğunu ve Sophie'nin yaşına yakın olduklarını söylemişti.

Çocuk odasında yalnız geçen yedi senenin üzerine Sophie bu haberi duyduğuna çok memnun olmuştu. Çevredeki diğer çocukların aksine, yerel partilere ve aktîvitclerc hiç davet edilmezdi. Aslında hiç kimse onaya çıkıp ta ona piç dememişti, bunu söylemek, Sophie'nin. koruması altında bulunan bir çocuk olduğunu açıklamış ve bu konuyu bir daha hiç açmamış olan Kont'a yalancı demekle aynı anlama geliyordu,. .

Ama aynı zamanda, kont Sophie'nin kabulünü hızlandırmak için önemli hiçbir girişimde bulunmamıştı. Ve on yaşma geldiğinde, Sophie'nin en iyi arkadaşları hizmetçiler ve kapı görevlisi, ailesi de kâhva ve uşak olmuştu.

Ama artık gerçek anlamda kız kardeşleri olacaktı.

Evet, onlara kardeşlerim diyemeyeceğini biliyordu. Kont'un evlatlığı Sophia Maria Beckett olarak tanıştırılacağım biliyordu, ama onlar kardeşlermiş gibi hissedeceklerdi. Ve asıl önemli olan da buydu.

Ve bir şubat öğleden sonrası, Sophie kendini, büyük koridor boyunca sıralanmış hizmetçilerle birlikte beklerken ve pencereden yeni kontesi, iki kızını ve tabii ki Kont'u taşıyan faytonun yolda ilerleyişini izlerken buldu.

"Sence benden hoşlanacak mı?" dive fısıldadr Sophie evin kâhyası Bayan Gibbonş'a." Kont'un karısını kastediyorum."

"Tabii ki senden hoşlanacak yavrum,-diye ecvap verdi Bayan Gibbons: Ama gözlerinde sesinde kesinlik yoktu

yeni kontes kocasının gayrımeşru çocukunun varlığından hoşnut olmayabilirdi.

"Kızlarıyla birlikte dersler de alacak mıyım?"

"Derslerinizi ayrı ayrı almanızın bir manası yok"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie düşünceli bir biçimde başını salladı ve ardıin dan, araç yolundan yukarı çıkan arabayı görünce kıvran, maya başladı. "Geldiler," diye fısıldadı.

Bayan Gibbons, onun başını okşamak için uzandığında Sophie çoktan pencereye koşmuş, suratını adeta cama ya* pıştırmıştı.

Faytondan önce Kont indi, ardından içeri uzandı ve iki

genç kızın inmesine vardım etti. Aynı siyah paltodan

yinmişlerdi. Birinin saçında pembe, diğerininkinde sarı

kurdele vardı. Sonra iki kız bir kenara çekilince, Kont fav-

tondaki son kişiye yardım etmek için uzandı.

Aniden kapıda eli beliren yeni kontesi beklerken Sophie'nin boğazı düğüm düğüm oldu. Minik parmakları çaprazlandı ve "Lütfen," diye fısıldadı.

♦

Lütfen beni sevmesini sağla.

Belki, Kontes onu severse, sonra Kont da onu sevebilir ve bilfiil kızım demese bile ona onlardan biriymiş gibi davranabilir ve gerçek bir aile olabilirlerdi.

Sophie pencereden bakarken, yeni kontes arabadan indi, her hareketi o kadar zarif ve kusursuzdu ki, Sophie'ye, ara sıra bahçedeki kuş banyosuna su sıçratmaya gelen narin urla kuşunu anımsamıştı. Kontes'in şapkası bile uzun bir kuş tüyüyle süslenmişti, bu sert kış güneşinde bile parıldayan turkuaz bir tüydü.

:'çok güzel," diye fısıldadı Sophie. Tepkisini ölçmek için Bayan Gibbons'a hızlı bir bakış attı ama kahya pür dikkat bir halde ayakta duruyor, tanışma faslı için kontun yeni ailesini içeriye getirmesini bekliyordu.

Sophie yutkundu, tam olarak nerede durması gerekti-ğinden emin değildi. Ondan başka herkes işaretli bir yere sahipmiş gibi görünüyordu. Hizmetçiler, uşaktan başlayarak en düşük rütbeli mutfak görevlisine kadar kıdemlerine göre dizilmişlerdi. Köpekler bile saygılı bir biçimde köşede oturuyor, tasmaları bakıcıları tarafından sıkıca tutuluyordu. / #

Ama Sophie'nin belirli bir yeri yoktu. Eğer sahiden evin kızı olsaydı, yeni kontesi beklerken mürebbiyesi ile birlikte duruyor olurdu. Eğer sahiden Kont'un evlatlığı olsaydı gene aynı yerde duruyor olurdu. Fakat Bayan Timmons soğuk algınlığına yakalanmış ve çocuk odasından ayrılıp aşağıya inmeyi reddetmişti. Hizmetçilerin hiçbiri bir an için bile olsa mürebbiyenin gerçekten hasta olduğuna inanmamıştı. Önceki gece gavet ivivdi ama kimse onu bu

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

yalanı yüzünden suçlamadı. Ne de olsa Sophie Kont'un piçiydi ve hiç kimse, onu Kont'un gayrimeşru çocuğu olarak tanıtmak vesilesiyle yeni kontese muhtemel bir hakarette bulunan kişi olmak istemiyordu.

Ve Sophie'nin Kont'un evlatlığından başka bir şey olduğunu bir anda fark etmemesi için yeni kontes kör veya aptal olmalıydı, ya da kör bir aptal.

Birdenbire utangaçlığına yenik düşen Sophie, iki uşak ön kapıları gösterişli hareketlerle açtıklan sırada, bîr köşeye büzüştü. Önce iki kız girdi, ardından Kont, KontesTi içeriye alırken iki kız bir kenara çekildi. Kont, Kontesti ve kızlarını uşakla ve uşak da onları hizmetçilerle tanıştırdı.

Ve Sophie bekledi.

Uşak kapı görevlisini, aşçıyı, kâhyayı,-scyisi tanıttı.

Ve Sophie bekledi.

Mutfak hizmetçilerini, üst katın hizmetçilerini, bulaşıkçıları tanıttı.

ve Sophie bekledi.

Ve ardından son olarak adı Rumsey olan uşak, en aşa. ğı rütbenin de aşağısında olan hizmetçileri ve yalnızca bir

hafta önce işe alınmış Dulcie adındaki bulaşıkçı kızı .tanıt ti. Kont başını salladı ve teşekkürlerini mırıldandı, ne yap, ması gerektiğinden kesinlikle habersiz bir şekilde Sophie hâlâ bekliyordu.

Böyle olunca, Sophie boğazını temizledi ve yüzünde gergin bir gülümsemeyle öne doğru bir adım attı. Sophie Kontla çok fazla zaman geçirmezdi ama Kont Penwood park'ı ziyaret ettiği zaman ona kendini gösterir ve Kont da ona birkaç dakikasını ayırır, onu fidanlığa kışkışlamadan Önce dersleriyle ilgili sorular sorardı.

Artık evli olsa bile tabii ki hala Sophie'nin derslerinde ilerlemeler var mı bilmek istiyordu. tabii ki çoklu kesirlerde ustalaşıp ustalaşmadığını ve yakın zamanlarda Bayan Timmons'ın Fransızcasının mükemmel olduğunu söyleyip söylemediğini bilmek istiyordu.

Ama o sırada Kontes'in kızlarına bir şeyler söylemekle meşguldü ve onu duymadı. Sophie tekrar boğazını temizledi, bu sefer daha yüksek bir sesle, "Lordum," dedi. Sesi istediğinden biraz daha kötü çıkmıştı.

Kont döndü. " Ah, Sophia," diye mırıldandı. "Koridorda olduğunu fark etmedim."

Soplıie'nin gözleri ışıldadı. Ne de olsa onu görmezden gelmemişti.

"Bu kim?" diye sordu Kontes ve daha iyi görebilmek için ileri doğru bir adım attı. v

"Evlatlığım," diye cevap verdi Kont. " Bayan Sophia Beckett."

Kontes sorgulayıcı bir bakışla Sophie'ye doğru ilerledi, j Sonra gözleri kısıldı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

12

Ve biraz daha kısıldı.

"Anlıyorum," dedi.

Ve odadaki herkes neyi anladığını hemen anladı.

"Rosamund," dedi Kontes, iki kızına dönerek. "Posy,

benimle gel."

Kızlar derhal annelerinin yanına doğru harekete geçtiler. Sophie bulundukları yöne doğru bakıp gülümsedi. Küçük olan da ona gülümsedi ama altın sicim rengi saçları olan büyük kız tıpkı annesi gibi burnunu yukarıya kaldırdı ve keskin bir biçimde uzağa baktı.

Sophie yutkundu ve sıcakkanlı kıza tekrar gülümsedi ama bu kez küçük kız üst dudağını tereddütlü bir halde ısırdı, ardından da gözlerini odanın zeminine çevirdi.

Kontes Sophie'ye sırtını döndü ve Kont'a, "Sanıyorum Rosamund ve Posy için hazırlanmış odalarınız vardır," dedi.

Kont başını salladı. "Çocuk odasının orada. Hemen Sophie'nin yanında."

Kontes bazı tartışmaların hizmetçilerin önünde yapılmaması gerektiğine karar vermiş olmalıydı ki, uzun bir sessizlikten sonra tek söylediği, "Artık yukarıya çıkmak istiyorum," oldu.

Sonra Kont'ıı ve kızlarını yanına alarak odadan avrıldı.

Sophie merdivenlerden çıkan yeni aileyi izledi ve ardından onlar gözden kaybolunca Bayan Gibbons'a dondu ve sordu. "Scnce yukarı çıkıp yardım etmeli miyim? Kızlara çocuk odasını gösterebilirim."

Bayan Gibbons başını iki yana salladı. ""yorgun görünü yorlar," diye yalan söyledi. "Eminim biraz uykuya ihtiyaç ları olacaktır."

Sophie kaşlarını çattı. Ona Rosamund?un on bîr \

dinle. " dedi tehdit kar bir ses tonuyla. "Burada, Penwood Park'ta yaşıyor olabilirsin, kızlarımla derslerini paylaşıyQ da olabilirsin ama sen sadece bir piçsin ve lher zaman öyje kalacaksın. Bizim kadar iyi olduğunu düşünmek gibi bir hataya sakın ola düşme."

Sophie hafifçe inledi. Kontes'in tırnakları çenesinin al-tına batıyordu.

"Kocam," diyerek devanı etti Kontes, "sana karşı bir çeşit saptırılmış sorumluluk hissediyor. Hatalarının farkın^ olması takdire şayan ama seni evimde tutmak, adeta onun gerçek kızıymışsın gibi beslemek, giydirmek ve eğitmek bana bir hakarettir."

Ama Sophie onun gerçek kızıydı. Ve Kontcs'in oldu-

ğundan çok daha uzun süredir bu evdeydi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Kontes aniden çenesini bıraktı. "Seni görmek istemiyorum." dedi. "Benimle asla konuşmayacaksın, çevremde dolaşmaya asla teşebbüs etmeyeceksin. Ayrıca, ders saatleri dışında Rosamund ve Posy ile konuşmayacaksın. Onlar I artık bu evin kızları ve senin gibilerle arkadaşlık etmeme- I liler. Herhangi bir sorun var mı?"

Sophie kafasını iki yana salladı.

"Güzel."

Ardından Sophie'yi yalpalayan bacaklar ve titreyen du- daklarla bırakarak odadan çıktı. Ve Sophie birden gözyaşlarına boğuldu. Zaman içerisinde, Sophie evdeki şüpheli konumu ile İlgili daha çok şey öğrendi. Hizmetçiler her zaman her şeyi biliyorlardı ve er geç her şey Sophie'nin kulağına da geli- yordu.

Kontes, adı Araminta'ydı, ilk günden itibaren Sophie'nin evden uzaklaştırılması için ısrar etmiş ama Kont bu isteğini reddetmişti. Araminta'ya sakince Sophie'yi sevmek

zorunda olmadığını söyledi, hatta ondan hoşlanmak zorunda bile değildi. Ama ona dayanmak zorundaydı. Kont yedi senedir bu kızın sorumluluğunu üstlenmişti ve şimdi bırakmaya niyeti yoktu.

Rosamund ve Posy, Araminta'nın tavırlarım örnek alıyorlar, Sophie'yc düşmanca davranıyor ve onu küçümsü-vorlardı, gerçi Posy'nin kalbi belli ki, Rosamund'unki ka-

/

dar işkence ve gaddarlıkla donanmamıştı. Rosamund'un, Bayan Timmons bakmadığı zamanlarda Sophie'nin elinin üstünü çimdiklcmek ve bükmekten daha çok sevdiği bir şey yoktu. Sophie katiyen bir şey söylemiyordu; Bayan Timmons'un Rosamund'u azarlamaya cesareti olabileceğine pek ihtimal vermiyordu (Rosamund şüphesiz yalan yanlış bir hikâyeyle Araminta'ya koşacaktı), ve eğer herhangi biri Sophie'nin ellerinin sürekli mor olduğunu fark etseydi bile bundan asla kimseye bahsetmezdi.

İç çektiği zamanlardan daha az olmasına rağmen Posy ona ara sıra kibarlık gösteriyor ve "Annem sana iyi davranmamı istemiyor," diyordu.

Kont ise bu duruma asla karışmıyordu.

Sophie'nin hayatı dört sene boyunca bu şanlar altında devam etti, ta ki kont gül bahçesinde çayını içtiği sırada eliyle göğsünü tutup kesik bir nefes verdikten sonra yüzüstü parke taşlarına yığılıp herkesi şaşmana kadar.

Kont bir daha asla ayağa kalkmadı.

herkes gerçekten şok olmuştu. Kont sadece kırk yaşındaydı. Bu kadar genç bir yaşta kalbinin tükeneceğini ki bilebilirdi ki? Kimse düğün gecesinden itibaren umutsuzca en büyük varisi öğrenmeyi deneyen Araminta kadar ser-semlememişti.

"Hamile olabilirim," diyerek Konı'un avukatlarını te-

laşlandırdı. "Bu unvanı uzak bir kuzene veremez^. pekala hamile olabilirim."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Fakat hamile değildi ve kontun vasiyeti bir ay sonra okundu. (Avukatlar, Kontese hamile olup olmadığını ke-sin olarak öğrenmesi için yeterli zamanı verdiklerinden emin olmak istemişlerdi.) Araminta yeni Kont'un yanında oturmakta zorlanmıştı çünkü bir ayyaştan başka bir şey ol-mayan fazlasıyla ahlaksız bir genç adamdı.

Kontun isteklerinin çoğu standartlara uygundu. Sa. -dik hizmetçilerine mirasından pay ayırmıştı. Üç kızın-da hatırı sayılır miktarda çeyiz alacağını temin ederek, Rosamund uıı. Posy'nin ve hatta Sophie'nin üzerine bile I hisse senetleri yapmıştı.

Ve ardından avukat, Araminta'nın ismine geldi. Penwood Kontesi karım Araminta Gunningworth a yıllık iki bin poınıd bırakıyorum.

"Hepsi bu mu?" diye bağırdı Araminta. Eğer evlatlığım Bayan Sophia Maria Beckctl'i yirmi yayımı sonuna gelene kadar korumayı ne on mıh ilgilenmeyi kabul ederse, yıllık gelin bunum üc katı yani altı bin pound olacaktır: "Onu istemiyorum," diye fısıldadı Araminta. "Ona bakmak zorunda değilsiniz," diye hatırlattı avukat. "Size..." • •r!

"Yılda değersiz iki bin ile geçinmek mi?" diyerek onu

tersledi Araminta. "Hiç sanmıyorum."

Senede iki bin poundun epeyce altında bir ücretle geçinen avukat hiçbir şey demedi.

Toplantı boyunca durmadan içen yeni kont omuzlarını

Araminta ayaktaydı. "Kararınız nedir?" diye sordu avukat. "Ona bakacağım," dedi Araminta kısık bir sesle. gg

Kızı bulup haber vereyim mi?

Araminta adamın elini sıktı "ben söylerim"Ama Araminta Sophie yi

buldugunda birkaç önemli gerçeği atladığının farkında değildi..

Bölüm 1

Bu yılın en rağbet gören daveti Bridgertonlar'ın pazartesi günü gerçekleşecek olan maskeli balosu olacak. Kimse, cemiyetteki kadınların, kimin bu davete katılacağı veya daha önemlisi kimin ne giyeceği konusundaki konuşmalarını dinlemeden iki adım ileri

atamıyor.

Ama konuşulan hiçbir konu, iki bekar Bridgerton kardeşi Benedict ve Colin kadar ilgi görmüyor. (Kimse belirtmeden önce söyleyeyim ki bekâr bir Bridgerton daha var, Bu Yazar Gregory Bridgerton'un varlığından kesinlikle haberdar. Ama Gregory on dörl yaşında ve bu nedenle bu köşenin konusu olmaktan çıkıyor çünkü Bu Yazar'ın köşesinde genelde varolan en kutsal spor hakkında yazılar yazılır: koca avı.)

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Bir ımvaıit bulunmayan Bridgerton beyleri hâlâ sezonun en gözde bekârları sayılıyor. İkisinin de çok zengin olduğu ve Bridgertonlar'ın sekizinde de olan iyi görünüme sahip oldukları çok iyi bilinen bir gerçek.

Acaba şanslı bir.genç kız maskeli balonun gizemli gecesini bu gözde bekârlardan birini tavlamak için kullanabilecek mi? Bu Yazar bir tahminde bulunmaktan çekiniyor.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN

CEMİYET GAZETESİ 31 MAYIS 1815

21

Sophie! Sophieeeeee! Gelen çığlıklar bir bardağın kırılmasına bile sebep ola-bilirdi. Yada en azından kulak zan parçalamaya.

"Geliyorum Rosamund! Geliyorum!" Sophie yünden eteklerinin kenarlarını topladı ve merdiveni^ dogru koştu, dördünc ü basamağa atladı ve neyse ki popo. nimm üzerine düşmeden evvel tırabzanı son anda kavı*, mavi başardı. Merdivenlerin kaygan olacağını hatırlamalıydı. a/t katın hizmetçisinin onları cilalamasına daha bu sabah yardım etmişti.

Rosamund'un odasının girişinde duraklayana katlar kaydı ve hâlâ nefesini tutar bir halde "Evet," dedi. "Çayım soğuk"

Sophie aslında, "Bir saat öncc getirdiğimde sıcaktı, seni tembel şeytan." demek istedi.

Ama bunun yerine sadece, "Sana yeni bir fincan getiri-rim," dedi.

Rosamund burun kıvırdı. "Hele bir getirme..." Sophie, yalnızca kör birinin gülümseme diyebileceği bir biçimde dudaklarını gerdi ve çay tepsisini aldı. "Bisküvileri bırakayım mı?"

/

Rosamund tatlı tatlı başını salladı. "Tazelerinden istiyorum."

Omuzları, ağzına kadar dolu çay tepsisinin ağırlığından lıafîfçe alçalmış olan Sophie, sağ salim koridora ulaşmadan önce söylenmemeye dikkat ederek odadan çıktı. Rosamund her zaman çay ister ama aradan bir saat geçmeden içmeye zahmet etmezdi. Çay o zamana kadar elbette soda yeni bir fincan isterdi. Bu da Sophie'nin koşarak merdivenleri tekrar tekrar çi--kıp inmesi demekti. Bazen tüm hayatı bundan ibaretmiş gibi gelirdi ona.

Yukarı aşağı, yukarı aşağı.

Vc tabii ki, örme, ütüleme, saç yapma, ayakkabı cilalama, yamama, yatak yapma..." Sophie!?

Sophie kendisine doğru yönelen Posy'yc bakmak için arkasını döndü.

"Sophie, sana sormak istiyorum, sence bu renk bana yakışıyor mu?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie Posy'nin denizkızı kostümüne baktı. Kesimi, bebeklik kiloları hiçbir zaman tam olarak gitmemiş olan Posy'yc pek uygun değildi ama renk tenini tamamıyla ortaya çıkarmıştı. "Bu yeşilin çok güzel bir tonu." Sophie oldukça dürüst bir şekilde cevap vermişti.

"Yanakları pespembe göstermiş."

"Ah güzel, beğenmene sevindim. Kıyafetlerimi seçmekte çok beceriklisin." Posy uzanıp tepsiden şekerli bir bisküvi alırken gülümsedi. "Annem bütün hafta boyunca maskeli balo konusunda tanı bir zorba gibi davrandı ve en iyi şekilde görünmezsem bu tavrın sonlanmayacağını biliyorum. Veya..." Posy yüzünü ekşitti. " O en iyi şekilde görünmediğimi düşünürse. Biliyorsun, içimizden birinin kalan Bridgerton kardeşlerden birini tavlamamıza karar verdi."

"Biliyorum."

"Daha da kötüsü, Whistledown kadınları onlar hakkında yeniden yazmaya başlamışlar ve bu sadece..." Posy çiğnemeyi bitirdi ve yutarken duraksadı. "Onun iştahını

kabartıyor." -

"Bu sabahki makale çok mu iyiydi?" diye sordu Sophie; elindeki tepsinin yerini değiştirirken.

"Henüz okuma şansı bulamadım." , "Aman, her zamanki şeyler," dedi Posy elini sallayarak. "Bildiğin gibi, oldukça can sıkıcı olabiliyor."

Sophie gülümsemeye çalıştı ama başaramadı. p0sv, can sıkıcı hayatının bir gününü yaşamak için neler mezdi. Hvct. belki Aranminta'yı anne olarak istemezdi ama partilerle, gezilerle ve müzikallerle geçen bir hayata da lıayır demezdi.

"Bakalım," dedi Posy ve düşüncelere daldı. Wort ley-disinin son balosu hakkında bir eleştiri vardı, İskoçyalı bir kıza epeyce âşığa benzeyen Viscount Guelph hakkında da azıcık bir şeyler yazıyordu ve son olarak da Bridgerton maskeli balosuyla ilgili uzunca bir kısım vardı.

Sophie derin bir iç çekti. Haftalardır gelecek maskeli baloyla ilgili yazılar okuyordu ve leydinin hizmetçisinden başka hiçbir şey olmadığı halde (ki Araminta yeteri kadar çalışmadığına karar verdiği zamanlarda bazen evin kâhyası da oluyordu.) baloya katılabilmeyi dilemekten kendini ah. koyamıyordu.

"Ben. kendi adıma Guclph Kontu nişanlanırsa sevineceğim," dedi Posy bir başka bisküviye uzanırken. "Bu, annemin bizim için aradığı muhtemel koca adaylarından bir bekârın eksilmiş olacağı anlamına gelir. Yine de bu onun ilgisini çekmeyi ummadığım anlamına gelmez." Bisküviden bir ısırık aldı ve gürültüyle çiğnedi. "Umarım Leydi Whistlcdown onun hakkında yanılmıyordur."

"Büyük ihtimalle öyledir," diye cevap verdi Sophie. Leydi Whistlcdown'un Cemiyet Gazetcsi'ni, I813'de yayınlanmaya başladığından beri okuyordu ve dedikodu köşe yazarı iş evlilik konularına gclince neredeyse her zaman haklıydı.

Elbette Sophie hcr zaman evlilik bölümüne bakacak fırsatı bulamıyordu. Ama Whistlcdown'u yeterli sıklıkta okuyan biri hiçbir baloya katılmasa bile kendini, Londra Cemiyetinin b[illegible] hissedebilirdi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Nitekim Whistlcdown'u okumak Sophie'nin tek eğ-lcıiceli meşgaleşiydi. Kütüphanedeki bütün romanları zaten okumuştu ve ne Araminta ne Rosamund ne dc Posy bilhassa okuma delisi olduklarından. Sophie'nin yeni bir kitap okıuna şansı yoktu.

Ama Whistledown harika bir eğlenceydi. Aslında kimse yazarın gerçek kimliğini bilmiyordu. Tek sayfalık gazete iki sene evvel yayınlandığında, spekülasyonlar tavan yapmıştı. Şimdi bile, ne zaman Leydi Whistledown ağız sulandıran bir dedikodu parçacığı anlatsa, insanlar, kimin bu kadar hızlı ve doğru haber yapabileceğini merak ederek yeniden konuşmaya ve tahminlerde bulunmaya başlıyorlardı.

Sophie için ise Whistledown, eğer ailesi onu meşru bir evlilik sonucu dünyaya getirmiş olsaydı belki de onun olabilecek bir dünya için. boşa umut veren bir yanılsamaydı. Kont'un piçi değil, kızı olabilir, ismi de Beckett verine Gunningworth olabilirdi.

Sadece bir kereliğine de olsa, faytona binen ve baloya katılan kişi olmak hoşuna giderdi.

Bunun yerine o, şehirdeki geceleri için başkalarını giydiren, Posy'nin korsesini kapatan veya Rosamund'un saçlarını düzelten ya da Araminta'nın ayakkabılarını parlatan kişiydi.

Ama şikâyet etmezdi ya da en azından etmemeliydi.

Araminta ve kızlarına hizmetçilik yapıyor olabilirdi ama en azından evindeydi. Onun pozisyonunda olan çoğu kızın aksine...

Babası öldüğünde ona hiçbir şey bırakmamıştı. Yani, başını sokacak bir evden başka hiçbir şey. Onun vasiyeti sadece Sophie'nin yirmi yaşına gelinceye kadar dışarı anlamayacağını garantilemişte Araminta'nın Sophie'yi kapı

dışarı ederek yılda dört bin pounddan cayabilmesinin hiç bir yolu

yoktu. Ama bu dört bin pound Araminta'nındı, Sophie'nin değil ve Sophie bu paranın bir kuruşunu bile görmemişti Eskiden giydiği güzel kıyafetler gitmiş, yerlerine hizmetlilerin giydiği kaba yünden kıyafetler gelmişti. Djiğer hizmetçiler ne yiyorsa onu yiyordu, yani Araminta, Rosa mund ve Posy'nin yemeyip geride bıraktıklarını. Sophie'nin yirminci yaş gunu neredeyse bir sene evvel

gelmiş ve geçmişti, gene de hâlâ orada, Pcnwood

malikânesinde yaşıyor, hâlâ Araminta'nın emirlerini bekli, vordu. Bilinmeyen bir sebepten dolayı - muhtemelen ye^ bir hizmetçiyi eğitmek veya para ödemek istemiyordu . Araminta Sophie'nin evden gitmemesine iziıı vermişti,

Vc Sophie kaldı. Eğer Araminta onun bildiği şeytan, sa, o halde dünyanın geri kalanı da bilmediği şeytandı.

ve hangisinin daha kötü olduğuna dair Sophie'nin hiçbir fikri yoktıı.

"O tepsi ağırlaşmıyor mu?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie hayal âleminden çıktı ve tepsideki son bisküviye

uzanan Posy'yc odaklandı. Hay aksi. Onu kcıidi için aşır-

mayı umut etmişti. "Evet," diye mırıldandı. "Evet, olduk

ça ağır. Biran önce mutfağa gitmeliyim."

Posy gülümsedi. "Seni daha fazla tutmayayım, ama bununla işin bitince pembe gece elbisemi ütüleyebilir misin? Bu gece onu giyeceğim. Ah, sanırım ona uyan ayakkabılarım da yeniden boyanmalılar. Geçen sefer giydiğimde üzerleri biraz kirlendi ve annemin ayakkabılar hususunda nasıl olduğunu bilirsin. Eteğimin altından görünmemelerinin hiçbir önemi yok. Adım atmak için eteğimin kenarlığını kaldırdığım anda en ufak kir zerresini fark edecektir

Sophie kafasını salladı ve /ilminde .yapacağı günlük sıkıcı 'Şİcr l'stcs'nc Posy'ıiin ricasını da ekledi.

»O halde sonra görüşürüz." Son bisküviyi ısırırken Posy döndü ve gözden kayboldu. Sophie ağır adımlarla nuıtftğa yöneldi.

Birkaç gün sonra, Sophie dizlerinin üzerine çökmüş, arzında toplu iğnelerle Araminta'nın maskeli balo kostümünün son düzeltmelerini yapıyordu. Kraliçe Elizabeth tuvaleti terziden tabii ki de en mükemmel şekilde gönderilmişti ama Araminta bel kısmından çeyrek parmak geniş olduğu konusunda ısrar etmişti.

"Böyle nasıl?" Sophie iğneler düşmesin diye dişlerinin arasından konuşuyordu. "Çok dar"

Sophie birkaç iğneyi düzeltti. "Peki. şimdi nasıl?"

"Çok bol."

Sophie bir iğne çekti ve onu arkada tam olarak aynı yere sıkıştırdı. " İşte. Nasıl?"

Araminta bir o yana bir bu yana büküldü ve sonra, u Böyle iyi," dedi

Sophie Araminta'ya, tuvaleti çıkarırken yardım etmek için ayağa kalkarken kendi kendine gülümsedi.

" Eğer zamanında baloda olacaksak, bir saat içinde bitmiş olması gerekiyor," dedi Araminta.

"làbii ki" diye mırıldandı Sophie. Araminta'yla olan konuşmalarında sadece "tabii ki" demenin eıı kolayı olduğunu öğrenmişti.

"Bıı balo çok önemli," dedi Araminta sertçe. "Bu şene Rosamund hayırlı bir eş bulmak zorunda. Yeni kont..." Birden tiksintiyle titredi. Onun eski Kont'un yaşayan cn yakın eıkck akrabası olmasını umursamayank yeni kontu

hala başkasının işine burnunu sokan biri olarak değerlendiriyordu."neyse bana bu yılın Londra'daki

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Penwood malikanesinde yaşadığımız son yıl olabileceğini

söyledi.adamdaki cürete bak.Unutulmamalıki ben dul kontesim, Rosamund

ve Posy de Kont un kızları. Üvey kızları... Sophie sessizce öksürdü.

"Sezon süresinncc Penwood MalikAne.si'nikullanmak için her hakka sahibiz.

Malikâneyle ne yapmayı planlıyor hiçbir zaman anlamayacağım

-Belki sezona iştirak ctmeyı vc bir eş bulmayı diliyordur dedi Sophie. "Eminim bir

mirasyedi arıyordur." Araminta suratını astı "Eğer Rosamund zengin biriyle evlenmezse ne yapacağız

bilmiyorum. Uygun kiralık bulmak çok zor. Ve çok da pahalı tabii ki."

Sophie, Araminta'nm en azından hizmetçisine ödeme yapmak zorunda olmadığını

belirtmekten kaçındı. Hatta Sophie yirmi yaşına gelene kadar her yıl dön bin pound

almıştı, sadece bir hizmetçiye sahip olduğu için.. Araminta parmaklarınıza şıklattı.

"Unutma Rosanuınd'un saçlarının pudralanması gerekecek."

Rosamund baloya Marie Antoinette kılığında katılıyordu. Sophie boynuna kan kırmızısı

bir halka takmayı planlayıp planlamadığını sormuştu.Rosamund ise bu şakadan pek hoşnut

kalmamıştı Araminta tuvaletini toparladı, kuşağını çabuk ve seri hareketlerle bağladı.

" Ve Posy..." dedi alnını kırıştırarak 'Evet. Posy'n in eminim şu veya bu şekilde senin

yardımına ihtiyacı olacaktır."Posy'ye yardım etmekten mutluluk duyarım,

diye cevap verdi Sophie. Araminta, Sophie'nin küstahlık yapıp yapmadığını

anlamak is.tercesine gözlerini kıstı.

"Sadece işini yap," dedi sonunda ve sesi kesildi. Banyoya doğru azametle yürüdü.

Sophie, kapı arkasından kapanırken onu selamladı.

ah. işte buradasın Sophie," dedi Rosamund odaya doğru koşuştururken. "Hemen yardımına ihtiyacım var"

"Korkarım önce..."

"Hemen dedim," diye tersledi onu Rosamund.

Sophie omuzlarını dikleştirdi ve Rosamund'a çelik gibi bir bakış fırlattı. "Annen benden tuvaletini düzeltmemi istedi."

"Sadece iğneleri çıkar ve ona diktiğini söyle. Farkı asla anlamayacaktır."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Aslında Sophie de tam olarak aynı şeyi düşünmüştü ama eğer Sophie Rosamund'un dediğini yaparsa Rosamund ertesi gün hemen onun hakkında dedikodu çıka-racak ve Araminta bir hafta boyunca ortalığı kasıp kavura-caktı. Şimdi acilen şu tadilatı yapmalıydı.

"Neye ihtiyacın var Rosamund?"

"Kıyafetimin kenarında bir yırtık var. Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Belki denerken..."

"Küstahlaşma!"

Sophie sustu. Muhtemelen aynı dersliği ve mürcbbiyc-yi paylaştıklarından ve akran olduklarından Rosamund'dan emir almak Sophie için Araminta'dan emir almaktan çok

daha zordu.

"Hemen onarılmalı," dedi Rosamund yapmacık bir biçimde burnunu çekerek.

Sophie derin bir iç çekti; "Getir bakalım. Anneninkini> bitirdikten hemen sonra yaparım. Söz veriyorum, giyinmek için bol bol zamanın olacak."

"Bu baloya gccikmemcliyim," diye uyardı onu rosa-mund uEğer gecikirscm kafanı koparımın."

"Gecikmeyeceksin," diyerek söz verdi Sophie.

Rosamund oldukça öfkeli bir ses çıkarttı ve kıyafet* bulup getirmek için alelacele kapıya doğru koştu.

"Ooof

Sophie ne olduğuna bakmak için kafasını kaldırdığın-da, kapıdan hızlıca geçen Rosamund'ıın Posy'nin üstiîne düştüğünü gördü.

"Önüne bak Posy." dedi Rosamund öfkeyle.

"Sen de önüne baksan iyi olur," diye cevap verdi Po$y

"Bakıyordum ama önünden geçmek imkânsız, seni koca öküz."

Posy'ni n yanakları kıpkırmızı oldu ve arkasını döndü.

"Bir şeye mi ihtiyacın vardı Posy?" diye sordu Sophie, Rosamund sözden kaybolur kaybolmaz.

Posy kafasını salladı. "Saçımı yapmak için bu akşam biraz fazladan zaman ayırabilir misin? Deniz yosununu andıran yesil kurdeleler buldum."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie derin bir nefes verdi. Koyu yeşil kurdeleler Posy'nin koyu renk saçlarında muhtemelen çok güzel gp-rünmezdi ama onda bunu itiraf edecek yürek yoktu. "Denerim Posy ama Rosamund'un elbisesini onarmam ve an-neninkini de düzeltmem gerek."

"Tüh," deyip üzgün üzgün baktı Posy. Bu bakış Sophiç'yi çok üzmüştü. Hizmetçilerin dışında, Araminta'nın hane halkı içinde yarım yamalak da olsa ona iyi davranan tek kişiydi. "Merak etme," diye rahatlattı onu. "Ne kadar zamanımız olursa olsun saçlarının güzel görünmesini sağlayacağım."

"Ah, çok teşekkür ederim Sophie! Ben..."

"Daha tuvaletimi yapmaya başlamadın mı?* diye kük-redi Araminta banyodan dönerken.

Sophie yutkundu. "Rosamund ve Posy ile konuşuyordum. Rosamund tuvaletini yırtmış ve..."

"Hemen işine başla!"

"Başlayacağım. Derhal." Sophie kanepeden zıpladı ve bel kısmını kavrayabilmek için tuvaleti ters yüz etti. "Daha da hızlı," diye söylendi Araminta. "Sinekkuşunun kanatlarından da hızlı, hatta..."

"Ne hakkında konuşuyordunuz?" diye sordu daha sonra Araminta.

"Hiçbir şey."

"Neyse, gevezelik etmeyi bırak. Zaten sesin kulaklarımı

tırmalıyor."

Sophie dişlerini sıktı.

"Anne," dedi Posy "Sophie bu gece saçlarımı yapacak..."

"Elbette saçlarını yapacak. Şimdi sallanmayı bırak ve

git gözlerine kompres yap, böylece bu kadar şişkin görünmezler."

Posy'nin suratı asıldı. "Benim gözlerim şişkin mi?"

Sophie, Posy'nin başını eğip ona doğru bakmaya karar vermesi umuduyla kafasını salladı.

"Senin gözlerin her zaman şişkin," diye cevap verdi Araminta. "Sence de öyle değil mi Rosamund?"

Posy ve Sophie'nin ikisi birden kapıya döndüler. Bu sırada Rosamund, Marie Antoinette tuvaleti elinde kapıdan lıcnüz girmişti. "Her zaman," diyerek annesine katildi. "Ama eminim kompresin yardımı olacaktır.": .:.

"Bu akşam nefes kesici görünüyorsun," dedi Araminta Rosamund'a. "Vc daha hazırlanmaya bile-başlamamışsın. Tuvaletiıideki altın yaldızlar saçlarınla enfes bir uyuın sağlayacak."

Sophie annesinden asla böyle iltifatlar almayan- koyu renk saçlı Posy "ye seve

şu Bridgerton kardeşlerinden birini tavlamalısın diye devam etti Araminta. "B

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Rosamund cilveli cilveli başını öne eğdi. Bu herzaman yaptığı bir hareketti, Sophie bunu yaptığı zaman onun güzel göründüğünü kabul ediyordu.

Gerçi Rosamund'a nerdeyse her şey yakışıyordu. Alt,ın

saçları ve mavi gözleri o yılın modasıydı ve eski kont tara. findan bırakılmış cömert çeyiz sayesinde sezon bitmeden harika bir eş bulacağı varsayılıyordu.

Sophie, özlemli bir yüz ifadesiyle üzgün bir şekilde an. nesine bakan Posy'ye bir göz attı . "Sen dc çok güzel görü. nüyorsun, Posy," dedi Sophie içtenlikle.

Posy'nin gözleri ışıldadı. "Öyle mi düşünüyorsun?" "Kesinlikle. Ve tuvaletin dc son dcrccc orijinal. Eminim başka denizkızı olmayacaktır."

"Nereden biliyorsun, Sophie?" diye sordu Rosamund alaycı bir ses tonuyla. "Sanki cemiyette çok bulunmuşsun gibi."

Sophie. Rosamund'un alaylarına aldırmayarak, "Eminim çok güzel zaman geçireceksin Posy," dedi iğneleyin bir ses tonuyla. " Seni çok kıskanıyorum. Keşke ben dé gidcbilscydim."

Sophie'nin küçük iç çekişi ve dileği tam bir sessizlikle karşılandı...bunu Araminta ve Rosamund'un boğuk kah-kahaları izledi. Posy bile biraz kıkırdadı.

"Ah, ne güzel," dedi Araminta zar zor gülmesine engel olmaya çalışarak. "Küçük Sophie Bridgerton balosunda. Bildiğin gibi piçleri cemiyete kabul etmiyorlar." y j "Gitmeyi beklediğimi söylemedim," dedi Sophie ken dini savunarak. "Ben sadece gidebilmeyi diledim."_.

"Buna bile zahmet etmemelisin," diyerek söze karıştı Rosamund. "Umut bile edemeyeceğin şeyleri dilersen yalnızca hayal kırıklığı yaşarsın."

Ama Sophie onun bu dediklerini duymadı çünkü o anda çok garip bir şey oldu. Kafasını Rosamund'a doğru çevirirken, antrede dikilen kâhyanın bakışlarım yakaladı, ßu, kasabadaki evin kâhyası ölünce taşradaki Penwood Park'a giden Bayan Gibbons'tı. Gözleri Sophie'ninkilerle buluştuğunda, ona göz kırptı.

Sophie, Bayan Gibbons'ın göz kırptığını görcccğini asla tahmin etmezdi.

"Sophie! Sophie! Beni dinliyor musun?"

Sophie dalgın gözlerle Araminta'ya döndü. "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Ne diyordunuz?"

"Diyordum ki," dedi Araminta nahoş bir sesle. "Hemen tuvaletimi hazırlamaya başlasan iyi olur. Eğer geç kalırsak, yarın bunun hesabını sana sorarını."

"Evet, tabii ki," dedi Sophie bir solukta. İğnesini kumaşa sapladı ve dikmeye başladı ama aklı hâlâ Bayan Gibbons'daydı.

Neden göz kırpmıştı ki?

***

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Saatler sonra, Sophie, önce Araminta'nın, sonra Rosamund'tın, sonra da Posy'nin kapı görevlisinin elini tutup faytona tırmanmalarını izlerken, Penwood Malikâncsi'nin giriş basamaklarında dikilmiş duruyordu. Sophie Posy'yc el salladı, Posy de ona. Ardından sokağın aşağısına doğru giden ve köşeyi dönünce gözden kaybolan faytonu izledi. Maskeli balonun yapılacağı Bridgerton Malikânesine en fazla altı sokak vardı ama Araminta yari binada olsaydı bile faytonla gitmek konusunda ısrar eder-: di.

33

Ne de olsa ihtişamlı bir giriş yapmak önemliydi. Sophie iç çekerek arkasını döndü ve merdivenlerden çıktı. en azından Araminta ona, bu telaşe içinde, yokluğunda tamamlanacak işlerin listesini bırakmayı unutn,. tu Boş bir akşam lüksün ta kendisiydi doğrusu. Bclki bir romanı yeniden okurdu. Veya belki Whistledown'un bu günkü baskısını bulabilirdi. Rosamund'un öğleden önce gazeteyi odasına götürdüğünü gördüğünü hatırladı.

Ama Sophie tam Penwood Malikânesinin ön kapıya doğru yönelmişti ki. bir anda karşısında Bayan Gibbons belirdi ve kolunu yakaladı. "Kaybedecek zamanımız yok dedi kâhya.

Sophie ona, acaba delirdi mi diye düşünerek baktı. An. layamadım?"

Bayan Gibbons Sophie'yi dirseklerinden çekiştirdi.

"Benimle gel."

Bayan Gibbons çok tuhaf davranıyordu ama Sophie onun suyuna gitti ve onu peşi sıra takip etti. Araminta'mıı onaylamadığını bilmesine rağmen kâhya ona her zaman fevkalade bir kibarlıkla yaklaşmıştı.

"Soyunmak gerecek," dedi Bayan Gibbons kapı kolunu tutarken. "Efendim?" "Acclc etmeliyiz."

"Bayan Gibbons, siz..." Odasındaki manzarayla bulaşınca Sophie'nin ağzı açık kaldı ve sesi giderek kısıldı. Tam ortada buğusu tüten su dolu bir küvet ve etrafındı koşuşturan üç hizmetçi vardı. Biri bir testi suyu küvete döküyor, diğeri oldukça gizemli görünen kilitli bir sandıkla uğraşıyor, üçüncüsü de havluyu tutuyor vc, "Acele et, Acele et/' diyordu. .

«

Sophie hepsine şaşkın gözlerle baktı. "Neler oluyor?

Bavan Gibbons ona döndü ve gülümsedi. "Sen, Bayan Sophia Maria Bcckctt, maskeli baloya gidiyorsun!"

Bir saat sonra, Sophie tamamen değişmişti. Sandık Kont'un rahmetli annesine ait olan elbiselerle doluydu. Hepsi elli sene önccsinindi ama önemi yoktu. Bu maskeli baloydu ve zaten kimse son moda tuvaletler görmeyi beklemiyordu.

Sandığın en dibinde zarifçe ışıldayan bir gümüşle birlikte incilerle bezenmiş dar bir korse ve bir önceki asırda çok moda olan parıltılı bir etek buldular. Sophie onlara sadece dokununca bile kendini prenses gibi hissetti. Senelerdir sandığın içinde dura dura biraz küflenmişlerdi, hizmetçilerden biri üzerlerine gül suyu serpmek ve havalandırmak için onları hemen dışarı çıkarttı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Yıkanmış, güzel kokular sürünmüştü, saçları yapılmıştı ve hizmetçilerden biri dudaklarına bir parça kırmızı ruj dahi sürmüştü. "Bayan Rosamund'a söyleme," diye fısıldadı hizmetçi. "Onun makyaj malzemelerinden aşırdım"

"Ah, bak," dedi Bayan Gibbons. "Kıyafetine uyan eldivenler buldum."

Sophie uzun dirseklere kadar gelen eldivenleri tutan kâhyayı görmek için kafasını kaldırdı. "Bak," dedi eldivenlerden birini Bayan Gibbons'tan alıp incclcrkcn. "Penwood

arması. ve damgalanmış. Tam kenarında."

Bayan Gibbons elindekini ters çevirdi. "SLG. Sarah Louisa Gunningworth. Büyükannen."

Sophie ona şaşırmış bir halde baktı. Bayan Gibbons hiçbir zaman Kont'un babası olduğuna dair bir imada bulunmamıştı. Daha önce Penwood Park'taki hiç kimse sözlü olarak Sophie'nin Gunningworth ailesinin kanından olduğunu tasdik etmemişti;

35

"evct O senin büyük annen," diye açıkladı Bayan Gib bons. -Hepimiz bu konuda yeterince oyalandık.Rosamund ve Posy'ye evin kızları gibi davranırken Kontun kanından olan senin, hizmetçi gibi servis yapmak ve ev süpürmek zorunda kalman buyuk bir suç."

Üç hizmetçi de onu başlarıyla onayladılar. "sadece bir Kere." dedi bavan Gibbons. "Sadece bir gccc için.balonun

yıldızı olacaksın."

Sophieyi aynayla karşı karşıya gclinccye kadar yavaşça döndürdü- Sophie'nin adeta nefesi kesildi."bu ben miyim?

bayan Gibbons gözlerinde bir ışıltıyla başım salladı. "harika görünüyorsun canım," diye fısıldadı.

Sophie ellerini yavaşça saçlarında gezdirdi. "Bozma saçla rını." diye ciyakladı hizmetçilerden biri.

|Bozmam," diye söz verdi Sophie, gözyaşlarına engel olmaya çalışırken gülümseyişi biraz dağılmıştı. Bir parca parıltılı pudra saçlarının üzerine serpilmişti ve Sophie adeta bir masal perisi gibi ışıldıyordu. Koyu sarı buklelerinden bir perçem boynunun uzunluğunca aşağı bırakılacak biçimde, topuz yapılarak tepede toplanmıştı. Ve normalde yosun yeşili olan gözleri şimdi zümrüt gibi parlıyordu.

"Bu da masken," dedi Bayan Gibbons cıvıl cıvıl bir sesle. Bu arkası dar olan yarım bir maskeydi, yani Sophie'nin onu tutmak için uğraşmasına gerek kalmayacaktı. "Şimdi tek eksiğimiz ayakkabılar." .

Sophie kösede duran kullanışlı ve çirkin iş ayakkabılarına kederli bir bakış attı. "Korkarım bu denli şık bir clbi-se için uygun bir şeyim yok."

Sophie'nin dudaklarına ruj süren hizmetçi elinde ^ çift beyaz pabuç tutuyordu. "Rosamund'un dolabından" dedi.

Sophie ayakkabılardan birine ayağını soktu ve aynı hızla geri çıkardı. "Çok büy
Gibbons'a bir göz atarak. "Bunlarla yürüyebilmem mümkün değil."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Bayan Gibbons hizmetçiye döndü. "Posy'nin dolabından bir çift getir."

"Onlar daha büyüktür," dedi Sophie. "Biliyorum çünkü üzerlerinden yeterince pislik temizledim."

Bayan Gibbons derin bir nefes verdi. "O halde yapılacak bir şey kalmadı. Araminta'nın kilerinden bir çift bulacağız."

Sophie'nin tüyleri ürperdi. Araminta'nın ayakkabılarıy-la yürümek düşüncesi tüyler ürperticiydi. Ama ya onlarla ya da onlarsız gidecekti ki çıplak ayakların ihtişamlı bir Londra balosunda kabul görebileceğini pek zannetmiyordu.

Birkaç dakika sonra hizmetçi gümüş dikişli, zarif pırlanta güllerle bezenmiş saten bir çift pabuçla geri döndü.

Sophie Araminta'nın ayakkabılarını giymek konusunda hâlâ endişeliydi ama gene de bir tanesini ayağına geçirdi. Tam olmuştu.

"Kıyafetinle de uydu," dedi hizmetçilerden biri gümüş dikişleri göstererek. "Sanki bu elbise için yapılmış gibiler."

"Ayakkabılarına methiye düzecek zamanımız yok," dedi Bayan Gibbons aniden. "Şimdi bu talimatlan iyi dinle. Faytoncu kontesi ve kızlarını baloya bırakmış, yeni döndü ve şimdi seni Bridgerton Malikânesine götürecek. Ama onlar dönmeye karar verdiklerinde dışarıda olması gerekiyor, bu da demektir ki senin gece yarısı balodan ayrılman gerek, bir saniye bile gecikmeden. Anlıyor muşun?1'

Sophie başını salladı ve duvardaki saate baktı. Saat dokuzu biraz geçmişti. Bu, baloda geçirmek için iki saatten

fazla zamanı oldugu anlamına gcliyordu "teşekkür ederim." diye fısıldadı. "Çok teşekkür ederim." Bayan Gibbons mendille gözlerini sildi. "Sadece iyi zaman

geçir.. İhtiyacını olan teşekkür bu."

Sophie tekrar saate baktı. İki saat. ,. hayatı boyunca geçireceği en giizcl iki saat.

Bölüm 2

Bridgertonlar gerçeklen eşsiz bir aile. Şüphesiz Londra'da onların olağanüstü biçimde benzer göründüklerini ve isimlerinin alfabetik usulde verilmiş olduğunu bilmeyen yoktur: Anthony, Benedict, Colin, Daphne, Francesea, Gregory ve Hyacinth.

Rahmetli Kont ve (hâlâ oldukça diri) dul Kontes'iıı dokuzuncu çocukları olsaydı ismini ne koyacakları nıerak uyandırıyor. Imogen? Inigo?

Belki de sekizincide durdukları iyi olmuş.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 2 HAZİRAN İ815

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict Bridgerton sekiz kardeşin ikincişiydi ama bazen sanki kendini yüzüncüymüş gibi hissederdi.

Annesi bu balonun maskeli olması gerektiği konusunda ısrar etmişti ve Benedict buna saygı göstererek siyah yarim bir maske takmıştı ama herkes onun kim olduğunu biliyordu. Veya daha doğrusu, herkes tahmin ediyordu.

"Bir Bridgerton!" diye haykırdılar, ellerini coşkuyla çırparak.

"Sen bir Bridgerton olmalısın!"

"Bir Bridgerton. Bir Briclgcrton'u nerede görsem tanırım

Benedict bir Bridgerton'dı ve başka bir ailede doğma-yı asla seçmeyecek olmasına rağmen bazen biraz daha az Bridgerton ve biraz daha fazla kendi olarak addedilmeyi dilerdi.

tam o esnada, eski ve tanımlanamayan bir kiyafet giymiş

aylak aylak dolaşan bir çobana benzeyen bir kadının

sesi duyuldu.

"Bir Bridgerton!" Kadının sesi titremişti.

"Bu kestane rengi saçları nerede görsem tanırım. Sen

hangisisin? Dur, söyleme. Bırak ben tahmin edeyim. Sen Kont değilsin çünkü onu az önce gördüm. Sen iki ya da ûc numara olmalısın."

Benedict onu sükûnetle süzdü.

"Hangisi? İki numara mı. üç numara mı?"

"İki," dedi.

Ellerini çırparak, "Ben de öyle düşünmüştüm! Ah Portia'yı bulmalıyım. Ona senin iki numara olduğunu söylemiştim..." dedi.

Benedict bu durumdan rahatsız olmuştu.

"... ama o lıayır dedi, bu gördüğümüz küçük olanı,ama ben..."

Benedict aniden sıvışıvcrdi. Ya sıvışacaktı ya da bu vızıldayan sersemi pek çok tanığın önünde öldürecekti ama bu şekilde kaçamayacağını biliyordu. "İzninizle," dedi sakince.

"Selam vermem gereken birini gördiim."

Bu bir yalandı ama bunu pek umursamadı. Geçkın ço bana başıyla kısa bir selam vererek, kalabalıktan kaçmak ve biraz huzur, sessizlik ve belki dc bir bardak kaliteli

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

bulabileceği kardeşinin çalışma odasına tüymek arzusuyla, kestirmeden balo salonunun arka kapısına doğru ilerledi

"Benedict!"

Hay aksi. Neredeyse başarıyordu. Ona doğru koşuşturan annesine bakmak için kafasını kaldırdı. Annesi Eli-zabethvari bir kıyafet giyinmişti. Shakspcarc oyunlarındaki karakterlerden birinin kılığına girmiş olmalıydı ama Benedict'in annesinin hangisi olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

"Senin için ne yapabilirim anne?" diye sordu. "Lütfen Hcrmionc Smytlıe-Smith ile dans et deme. Geçen sefer onunla dans ederken az kalsın üç tane parmağımdan oluyordum."

"Senden böyle bir şey istemeyecektim," diye cevapladı Violet. "Prudence Fcathcrington ile dans etmeni isteyecektim."

"Biraz merhamet ct anne," diye sızlandı. "O daha da

/

kötü."

"Sana kızcağızla evlen demiyorum," dedi annesi. "Sa-

dccc dans ct."

Benedict sızlandı. Prudence Featheringtоn'un, esasen iyi bir insan olmasına rağmen bezciye kadar beyni ve

inanılmaz dcrcccdc kulak tırmalayıcı bir kahkahası vardı. Benedict onun yanından elleriyle kulaklarını kapatarak kaçan yetişkin adamlar görmüştü. "Bak sana ne diyeceğim," diyerek annesini kandırmaya çalıştı. "Eğer Prudence Fcathcrington'u uzağımda tutarsan Penelope Feathcrington'la dans ederim."

" İşte bu olur," dedi annesi ikna olmuş bir şekilde ve ardından

Benedict'in yanından ayrıldı;

"Limonataların olduğu masanın yanında,* dedi Violer. "Cüce gibi giyinmiş, zavallı şey. Rengi yakışmış ama bir

dahaki sefere birisinin annesini terziye gitmeye ikna etme si gerekiyor. daha talihsiz bir kılık düşünemiyorum

"Belli ki daha dcnizkızını görmemişsin,"diye mırıldandı Benedict. '

Annesi hafifçe koluna vurdu. "Konuklarla alay etme!

"Ama bunu çok kolaylaştırıyorlar."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Kız kardeşini bulmaya gidiyorum," dedi ve ona ihtar

.

içeren bir bakış fırlattı.

"Hangisini?"

"İçlerinde tek evlenmemiş olanı," dedi Violet"Kont Guelph o İskoç kızla ilgileniyor olabilir ama henüz lanmadılar."

Benedict sessizce Guclph'e şans diledi, zavallı herifin şansa ihtiyacı olacaktı. '

"Penelope ile dans edeccğin için teşekkür ederim," dedi Violet iğneleyici bir ses tonuyla.

Annesine oldukça alaycı bir şekilde gülümsedi. İkisi de sözlerinin teşekkür değil hatırlatma amacı güttüğünü bili liyordu.

Kollarını biraz sert bir tutum içinde kavuşturdu ve de-rin bir nefes alıp limonataların olduğu masaya doğru yola koyulmadan önce annesinin gidişini izledi. Annesini çil-gmca severdi ama kadın, iş çocuklarının sosyal hayattal gelince müdahaleci davranarak hata yapmaya eğilimliydi,

ve onun için Benedict'in bekâr olmasından daha rahat-sız edici olan tek durum, dansa kaldırılmamış asık surat lı bir genç kızın iç çekişiydi. Sonuç olarak, Benedict balo salonunun dans pistinde çok fazla zaman geçirirdi, onunla evlenmeyi arzulayanlarla ama çoğunlukla kaçırılmış dansa kaldırılmayan kızlarla. ..

Bu ikisinden dansa kaldırıl mayan lan tercih ederdi . Po-

püler kızlar yüzeysel olmaya yatkın ve açık söylemek gerekirse biraz da sıkıcı oluyorlardı.

Ama annesinin her zaman Penelope Feathcrington'a karsı Özel bir zaafı vardı. Benedict kaslarını çattı. Bu onun Üçüncü sezonu muydu? Öyle olmalıydı. Ve görünürde hiçbir evlilik ihtimali yoktu. Ah, tabii ki. Görevini yapabilirdi dc. Pcnclopc saygın kişiliği ve yeterli zekâsı ile iyi bir kızdı. Bir gün kendine bir eş bulacaktı. Bu eş o olmayabilirdi tabii ki ve dürüst olmak gerekirse büyük olasılıkla onun tanıdığı biri bile olmayacaktı ama kesinlikle birini bulacaktı.

Benedict iç çekerek limonataların olduğu masaya doğru ilerlemeye başladı. O yumuşak ve tatlı brendiyi de içebilirdi ama birkaç dakikalığına bir bardak limonata da ona kendini iyi hissettirebilirdi.

"Bayan Featherington!" diye seslendi, Feathcringtonlar'ın iiçii birden döndüğünde ürpermemeye çalıştı. Yapmacık birtakım gülümsemelerden başka hiçbir şey olamayacağını bilerek ekledi. "Ah Penelope işte ordasm."

On adım öteden Penelope'nin gözleri ışıldadı ve Benedict, Penelope Featherington'in ondan gerçekten hoşlandığını anımsadı. Doğrusu, eğer yetişkin bir adama bir gemiye atlayıp Avustralya'ya kaçmak isteğini kolaylıkla uyandıran zavallı ablalarıyla sürekli beraber dolaşmasaydı, o kadar da çaresiz değerlendirilmeyebilirdi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Balo salonunun ucundan yankılanan uğultuları duyduğunda aralarındaki mesafe kapanmak üzereydi. Devam etmesi ve bu zorunlu dansı edip kurtulması gerektiğini biliyordu ama Tanrı ona yardım etti, merakım yenemedi ve arkasını döndü.

Arkasını döner dönmez kendini gördüğü en nefes keşi^ ci kadınla karşı karşıya buldu.

Güzel olup olmadığını söyleyemezdi bile. Saçları ol dokça sıradan bir koyu sarı rengindeydi ve kafasına lamca bağlanmış maskesiyle yüzünün yarışını bile göre miyordu.

Ama kızda onu hipnotize eden bir şey vardı. Gülüşü , gözlerinin şekli, duruşu ve gülünç kostümler giymiş ccmiyct üyeleriyle dolu balo salonuna daha önce böy|e muhteşem bir manzarayı hiç görmemiş gibi bakınması... Parıldıyordu. Işık saçıyordu.

Bütünüyle göz alıcıydı ve Benedict aniden bunun çok mutlu görünmesinden kaynaklandığını fark etti. Bulunduğu yerden dolayı mutluydu, olduğu kişiden dolayı mutluydu.

Bencdict'in zar zor hatırlayabildiği bir şekilde mutluy-

« ^ J /

du. İyi bir hayatı vardı, bu doğruydu, hatta belki harika bir hayat bile denebilirdi. Yedi harika kardeşi, sevgi dolu bir annesi ve çok sayıda arkadaşı vardı. Ama bu kadın... Bu kadın neşeyi biliyordu. ve Benedict onu,

Pcıielope'yi unutmuştu bile. Ona birkaç adım yaklaşana kadar kalabalığın arasında ilerledi. Benedict yoluna devam ederken hali hazırda kıza komplimanlar ve övgüler yağdıran üç bey tarafından mağlup edildi. Benedict onu ilgiyle izledi. Tanıyabileceği hiçbir kadına benzemiyordu.

Cilveli davranmıyordu. Hak ettiği övgüleri almayı bek-liyonnuş gibi de davranmıyordu. Utangaç da değildi, kıkırdamıyordu da, kurnaz, alaycı veya bir kadından bekle-

nebilccck tavırlardan hiç biri onda yoktu.

Sadece gülümsüyordu. Daha doğrusu ışıldıyordu. Benedict bu iltifatların insana inanılmaz bir mutluluk getireceğini var sayıyordu ama bu kadar saf ve katıksız bir neşeyle davranan bir kadına hiç rastlamamıştı.

Bir adım ileri attı. Bu neşeyi o da tatmak istiyordu.

"Üzgünüm bayım ama hanımefendi bu dans için bana

söz vermişti," diye yalan söyledi.

I Maskesinin göz boşlukları iriccydi. Benedict kızın göz-, rinin epeyce açıldığını ardından da neşeyle kısıldığını gördü. Blöfünü görmesi için sessizce meydan okuyarak elîni ona doğru uzattı.

Ama kız yalnızca gülümscmcklc yetindi. Derisini delip dosdoğru ruhuna işleyen kocaman, ışıltılı bir gülümsemeydi bu...

Elini elinin içine koydu ve Benedict o anda birden nefesini tuttuğunu fark etti

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Vals yapmaya iznin var mı?" diye mırıldandı dans pistine ulaştıklarında.

Kafasını salladı. "Ben dans etmem."

"Şaka yapıyorsun."

"Korkarım ki hiç etmedim. İşin doğrusu..." Öne eğildi ve

ışıltılı bir gülümsemeyle, "Nasıl dans edeccğimi bilmiyorum," dedi.

Benedict ona şaşkınlıkla baktı. Doğal bir zarafetle hareket ediyordu, üstelik hangi kibar ve kültürlü kadın dans etmeyi öğrenmeden bu yaşa kadar gelebilirdi ki?

"O halde yapacak tek bir şey var," diye mırıldandı. "Sana ben öğretmeliyim."

Kızın gözleri açıldı, dudakları aralandı ve aniden bir kahkaha koparıvcrdi.

"Bu kadar," diye sordu, ciddi görünmeye çalışarak. "Komik olan ne?"

Ona bakıp sırıttı, eski bir okul arkadaşından beklenecek bir sırıtıştı bu, baloya katılmış bir genç hanımefendiden değil. Gülümsemeye devam ederek, uBen bile bir baloda dans dersleri verilmeyeceğini biliyorum," dcdi,-':

45

"Ne demek istediğini merak ettim," diye mırıldandı"

"sen bile mi?

Hiçbir şey söylemedi.

"Önce üst eli nasıl tutacağını öğretmeliyim ve seni adımlanma ayak uydurmaya zorlamalıyım."

"Zorlamak mı?"

Ama bunu söylerken gülümsüyordu dolayısıyla Bcne dict buna alınmadığının farkındaydı. "Bu hazin durumun böylece sürmesine izin vermem hiç centilmence olmazdı

"Hazin mi dediniz?"

Benedict omuzlarını silkti. "Güzel bir kadının dans edememesi. bu doğaya karşı işlenmiş bir suçtur." "Eğer bana öğretmenize izin verirsem..." "Eğer size öğretmeme izin verirseniz..."

"Eğer bana öğretmenize izin verirsem, dersi nerede vereceksiniz?" Benedict çenesini kaldırdı ve odaya göz attı. Balo salonunda eğlenenlerin çoğunun kafalarını görmek hiç zor değildi, odadaki en uzun adam oydu. "Terasa çıkmalıyız" dedi sonunda. .

Terasa mı?" diye tekrar etti. "Çok kalabalık değil mi-dir?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ne de olsa ılık bir akşamdı. Benedict öne eğildi. "Ozcl teras değil."

"Sen özel teras mı dedin?" diye sordu. "Yalvarırım söyle, özel bir teras olduğunu nasıl bilebilirsin?"

Benedict şaşkınlık içinde gözlerine ona dikti. Onun kim olduğunu bilmiyor

olabilir miydi? Tüm Londra'nın

kim olduğunun farkında olmasını bckleyccek kadar kendini beğenmiş değildi. Yalnızca, o bir Bridgerton'dıı ve eğcr birisi bir Bridgerton'la tanıştıysa bu genelde bir diğerini de

tanıyabileceği anlamına gelirdi. ve Londra'da bir Bridgcr-ton veya diğeriyle yolu kesişmemiş hiç kimse olmadığjn-dan, Benedict genelde her yerde tanınırdı. Bu tanınma sırf "İki Numara" şeklinde olsa bile, diye düşündü kederlice.

"Soruma cevap vermedin" diye hatırlattı ona gizemli kadın.

"Özel teras lıakkındakine mi?" Benedict kızın ellerini dudaklarına yaklaştırdı ve saf ipekten eldivenlerini öptü. "Sadece kendime özgü yöntemlerim var diyelim."

Kız kararsız görünüyordu, bu yüzden Benedict onu parmaklarından çekerek kendine yaklaştırdı. Aralarındaki mesafe bir öpücük mesafesi kadar yakın görünüyordu. "Gel." dedi. "Dans et benimle."

Kız bir adım ileri attı ve Benedict o zaman hayatının

sonsuza dek değiştiğini anladı.

***

Salona ilk girdiğinde onu görmemişti ama havadaki büyüyü hissetmişti ve Benedict önünde adeta çocuk masal-larındaki büyüleyici prens gibi belirdiğinde her nasılsa bıı baloya gizlicc sokulma sebebinin o olduğunu biliyordu.

Uzun boyluydu ve görebildiği kadarıyla, alaycı ve gülümseyen dudaklarıyla, henüz yeni tüylenmeye başlanmış teıiiyle yüzü çok yakışıklıydı. Saçı koyu, parlak kahverengiydi ve titreyen mum ışığı da saçma ürkek bir kızıllık veriyordu.

Bununla birlikte, insanlar onu tanıyor gibi görünüyorlardı. Sophie o yer değiştirdiğinde diğer konukların onun arkasından gittiğini fark etti. Ve o denli küstahça bir plan söyleyip dans için kendisi üzerinde hak iddia ettiğinde, diğer adam saygıda kusur etmemiş ve hemen geri çekilmişti.

Yakışıklıydı,güçlüydü ve bu tek gece için onundu. Saat gece yarısına geldiğinde, onarmak, yıkamak ve

Aıanunta'nın isteklerini yerine getirmek gibi angaryalarla dolu hayatına dönmek zorundaydı. Bu çarpıcı büyülü ge-ceyi ve aşkı istemekte'çok mu haksızdı?

Bir prenses gibi hissediyordu, pervasız bir prenses gibi... ve dolayısıyla Benedi
kaldırdığında dini ona vermişti. Biitiin bu gecenin bir yalan olduğunu, bir asilz

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Kontcs'in hizmetçisi olduğunu, kıyafetinin ödünç alınmış, ayakkabılarının resmen çalıntı olduğunu bilmesine rağmen ayakları yerden kesilirken bunların hiçbirinin öncmi yoktu.

En azından birkaç saatliğine Sophie bu beyefendi kendi

eşi olabilirmiş ve o andan itibaren hayatı sonsuza dek de-/

ğişebilirmiş gibi davranabilirdi. Bu hayalden başka bir şey değildi ama bir hayale kapıl- |

mavalı çok uzun zaman olmuştu.

Bütün kaygılarını defetti ve Bcnedict'in onu balo salonundan götürmesine izin verdi. Titreşen kalabalığa el sallarken bile hızlı hızlı yürüyordu ve Sophie kendini onun arkası sıra sekerek gülerken buldu.

"Neden?" dedi, balo salonunun dışındaki hole ulaştıklarından bir anlığına duraksayarak. "Sürekli bana gülüyor-muşsun gibi geliyor?"

Sophie tekrar güldü, buna engel olamıyordu. "Mutluyum," dedi çaresizce omuzlarını silkerek. "Burada olmaktan çok mutluyum yalnızca."

"Peki neden? Böyle bir balo senin gibi biri için çok sıradan olmalı."

Sophie sırıttı. Eğer onu cemiyetin bir üyesi ve düzinelerce baloya ve partiye katılmış bir genç kız sandıysa, rolünü mükemmel yapıyor olmalıydı.

Benedict Sophie'nin dudaklarının kenarına dokundu. «Gülmeye devam ct," diye mırıldandı. "Gülmekten haşlanırım."

Elleri Sophie'nin belini buldu ve onu kendine doğru çekti. Vücutları arasında hatırı sayılır bir mesafe vardı ama gitgidc artan yakınlaşma Sophie'yi nefessiz bırakıyordu,

"Gülümsemeni izlemeyi seviyorum," dedi Benedict. Sözleri yumuşak ve baştan çıkarıcıydı, sesinde tuhaf bir boğuklıık vardı ve Sophie neredeyse sadece bu gecelik bir kadın olduğuna değil de, onun dediklerinde samimi olduğuna inanacaktı.

Ama cevap veremeden önce, aniden koridorun aşağısından itham edici bir ses yükseldi. "İşte buradasın."

Sophie'nin yüreği ağzına geldi. Yakalanmıştı. Sokağa atılacaktı ve büyük ihtimalle yarın Araminta'nın ayakkabılarını çalmaktan hapsi boylayacaktı.

Sesi gelen adam yanına ulaştı ve onun gizemli beyefendisine, "Annem her yerde seni arıyor. Penelope ile dans etmeden tüymüşsün, senin yerine ben dans etmek zorunda kaldım," dedi.

"Çok üzgünüm," diye mırıldandı genç adam.

Bu özür yeni gelen adam için pek yeterliymiş gibi görünmüyordu çünkü, "Eğer partiden kaçıp beni bu bir araba dolusu dişi şeytanla baş başa bırakırsan yemin ederim öldüğüm güne kadar senden intikam alırım," derken suratını epeyce asmıştı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Bu almaya razı olacağım bir risk," dedi Sophienin prensi.

"Bak, Penelope ile ilgili olayda sent kurtardım," diye homurdandı diğer adam. "Orada olduğum için çok şanslıydın, Sen dönüp gittiğinde zavallı kızın kalbi paramparça oldu?

49

Sophie'nin beyefendisi utanmayı bilecek kadar zarifti "Korkarım bazı şeyler kaçınılmaz."

Sophie bir ona bir diğerine baktı. Yarım maskelerin altından bile kardeş oldukları açıkça belli oluyordu ve

Sophie zihninde çakan bir şimşekle onların Bridgerton kardeşler olduklarını ve burasının da onların evi olduğunu farketti.

Ah, aman Tanrını, ona özel terası nasıl bilebildiğini sorarak kendisini tam bir budala durumuna düşürmüştü.

Ama kardeşlerden hangisiydi o? Benedict. Benedict ol-mahydı. Sophie bir keresinde, tamamını Bridgerton kardeşleri ayn ayrı anlatmaya tahsis ettiği bir makale yazan Leydi Whisledown'a sessiz bir teşekkür gönderdi. O an Bcnedict'in en uzunları olmasıyla ayırt edildiğini hatırladı. Kalbini pek çok kez yerinden oynatan adam... Sophie

aniden, adamın oldukça dikkatli bir şekilde kendine bakan kardeşinin on santim yukarısında durduğunu fark etti.

"Neden kaçtığını anlıyorum," dedi Colin. (Colin olmalıydı; kesinlikle henüz on dört yaşında olan Gregory değildi, Anthony evliydi yani Bcnedict'in partiden kaçıp, onu. kızları yalnız başına def etmek zorunda bırakacağından endişe etmezdi.) Dalın sonra Colin Benedict'c kurnaz bir ifâdeyle baktı. " Bir takdim rica edebilir miyim?"

Benedict kaşını kaldırdı. " Elinden gelenin en iyisini deneyebilirsin ama başarılı olacağından şüpheliyim. Henüz ben dc ismini öğrenmedim."

"Sormadınız ki." Sophie bunu söylemekten kendini alamadı.

"Sorsaydım söyler miydin?" "Bir şeyler söylerdim," diye cevap verdi. "Ama gerçeği söylemezdin."

Sophie kafasını salladı. "Bu gerçeklerin gecesi değil." "En sevdiğim gece tarzı," dedi Colin keyifli bir sesle. "Senin olman gereken bir yer yok mu?" diye sordu Benedict. -

Colin kafasını iki yana salladı. "Eminim annem balo salonunda olmamı tercih eder ama bu kati bir zorunluluk

I değil."

"Zorunluluk," diye cevap verdi Benedict. Sophie boğazında fokurdayan bir kıkırdama hissetti. "Tamam o lıalde." Colin derin bir iç çekti. "Ben gideyim."

"Mükemmel," dedi Benedict: "Yalnız başıma, gözü dönmüş kurtlara göğüs ge
diye

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

sordu Sophie.

"Makbul genç hanımlar," diye açıkladı Colin.u Birsürü gözü dönmüş kurt, yani pek çoğu öyle. Sözüm meclisten dışarı tabii ki."

Sophie gerçekten hiç de "makbul bir genç hanım" olmadığını belirtmemenin en iyisi olacağını düşündü. "Annemi..." diyerek başladı Colin. Benedict sızlandı.

"...sevgili ağabeyimin evlendiğini görmekten başka hiçbir şey mutlu edemez." Duraksadı ve dediklerini düşündü. " Beni evlenmiş olarak görmenin dışında."

"Seni evden göndermeye yarayacaksa..." dedi Benedict donuk bir sesle. Sophie bu kez kıkırdadı.

4 <

"Üstelik o çok daha yaşlı," diye devam etti Colin. "Dolayısıyla önce onu göndermeliyiz darağacına... yani önce

mihraba."

"Bu konuşma bir yere varacak mı?" diyerek homurdan-

3 "

dı Benedict.

pek: değil,"diye itiraf etti Colin. "Ayrıca, bunu

nadiren yaparım."

Benedict Sophic'yc döndii. "Doğru söylüyor." "pekala,"dedi Colin Sophieye abartılı kol hareketi yaparak "Zavallı, çilekeş anneciğime acıyıp sevgili

kardeşimi mihraba kadar kovalar mısın?"

"henüz bir teklif gelmedi," dedi Sophie, ortama

ayak uydurmaya çalışarak "Ne kadar içtin?" diye homurdandı Benedict, "ben mi?" diye sordu Sophie. "Hàyir, o."

uHiç içmedim," dedi Colin neşeyle. "Ama böyle bir

çözümü ciddi ciddi düşiinüyorum. Doğrusu bu akşamı

katlanılabilir kılacak tek şey içmek olabilir."

"eger içki tedariki seni benden uzak tutacaksa," dedi Benedict, "o zaman kesinlikle benim gecemi de

katlanılanbilir kılacak tek sey içki."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Colin sırıttı, kibarca selam verdi ve gitti. "Birbirlerini bu kadar seven iki kardeş görmek ne güze/." diye mırıldandı Sophie.

Henüz gözden kaybolan kardeşini çıkış kapısına kadar biraz tehditkâr bakışlarla izleyen Benedict dikkatini tekrar Sophie'ye verdi. "Buna sevgi mi diyorsun?"

Sophie birbirlerini sürekli tartaklayan ve bunu şaka olsun diye yapmayan Rosamund ve Posy'yi düşündü. "Evet," dedi Sophie kararlı bir şekilde. "Senin onun için canını vc-rcbileceğin apaçık ortada. ve onun da senin için."

"Sanırım haklısın." Benedict adeta abluka altına alın-mışçasma iç çekti, sonra bu havayı gülümseyerek dağıttı, kabul etmek bana ne kadar acı verse de." Duvara yaslandı kollarını kavuşturdu ve son derece düşünceli ve kibar

bir biçimde ona baktı. "Söyle bakalım, dedi. "Senin kar-_„ deşlerin var mı? Sophie soruyu bir anlığına kafasında tarttı ve sonra ağ-

zından kesin bir "Hayır" çıktı.

ßcnedict'in kaşlarından biri meraklı bir şekilde mağrur bir yay gibi yukarı kalktı. "Bu sorunun ccvabına karar vermen neden bu kadar uzun sürdü çok merak ettim. Verilebilecek en kolay cevaplardan biri halbuki,1' dedi ve başını

hafifçe yana eğdi.

Sophie gözlerinden okunduğunu bildiği acıyı Bcnedict'in görmesini istemeyerek, bir an için uzaklara baktı. Her zaman bir aile istemişti. Hatta hayatta daha çok istediği hiçbir şey yoktu. Babası onu hiçbir zaman kızı olarak kabul etmemişti, yalnız kaldıklarında bile... Annesi ise onun doğumunda ölmüştü. Araminta ona bir baş bclasıymış gibi davranıyordu, Rosamund ve Posy ise ona asla bir kız kardeş gibi davranmamışlardı. Posy ara sıra arkadaşlık ediyordu ama o bile pek çok gün Sophie'den sadece elbisesini dikmesini, saçını yapmasını veya ayakkabılarını cilalamasını istiyordu.

Ve işin doğrusu Posy annesi ve kardeşinin yaptığı gibi enıretmeyip rica etse de, açıkçası Sophie'nin hayır deme seçeneği yoktu. "Ben tek çocuğum," dedi Sophie en sonunda.

"Ve konuyla ilgili söyleyeceklerinin hepsi bu," diye mırıldandı Benedict.

"Vc konuyla ilgili söyleyeceklerimin hepsi bu,diye onayladı Sophie.

"Çok giizel," diyerek güldü, haylaz erkeksi bir gülümsemeyle. "Sana ne sormaya iznim var?" "Aslında hiçbir

Şey."

"Hiçbir şey mi?"

"Sanırım en sevdiğim rengin yeşil olduğunu söylemeye

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

ikna olabilirim ama bunun haricinde sann kimliğimle ilgili hiçbir ipucu vermemeliyim-"Bu sır perdesi neden ?v

"eğer bunu cevaplarsam," dedi Sophie gizemli yabancı rolüne uyıım sağlayan esrarengiz bir gülümsemeyle, bütün sırlannu ortaya çıkarır, çıkarmaz mı?"

Benedict öne doğru hafifçe eğildi. "her zaman yeni sır. lar edinebilirsin."

Sophie geriye doğru bir adım attı. Bakışları hiddetlen, mişti ve Sophie hizmetçilerin arasında bunun ne anlama geldiğini bilecek kadar çok konuşma duymuştu. Titrerken görünmeye çalıştığı kadar cesur değildi gerçekten. "Bütün

bu gece" dedi, ''yeterince gizemli."

"O halde bana bir soru sor," dedi. "Benim sırlarım yoktur."

Sophie'nin gözleri kocaman oldu. "Hiç mi? Gerçekten mi? Herkesin bir sırrı yok mudur?"

"Benim yok. Hayatım korkunç biçimde sıradan."

"İşte buria inanmam çok zor."

"Ama doğru," dedi omuzlarını silkerek. "Hiç masum veya evli bir kadını baştan çıkarmadım, hiç kumar borcum yok ve ebeveynlerim birbirlerine kesinlikle sadıklardı."

Yani o bir piç değildi. Her nedense bu düşünce Sophie'nin boğazına keskin bir bıçak gibi saplandı. O meşru bir çocuk olduğu için değil tabii ki, ama daha çok, eğer Sophie'nin bir piç olduğunu bilirse onunla hiçbir zaman beraber olmayacağı, en azından saygın bir biçimde beraber olmayacağını bildiği için.

"Bana soru sormadın," diye hatırlattı Sophie'ye.

Sophie şaşkınlık içerisinde gözlerini kırpıştırdı; Benedict'in ciddi olduğunu düşünmemişti. "T-tamam

diye kekeledi, hazırlıksız yakalanmıştı. "O halde en sevdi-

ğiniz renk nedir?

" Benedict sırıttı. "Soru sorma hakkını bununla mı harcayacaksın?

'Yalnızca bir hakkım mı var?"

"Sen bana lıiç hak vermediğine göre son derece mantıki'" Daha sonra Benedi
renk gözlerini kırpıştırdı. "Bu arada cevabım mavi."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

''Neden?"

"Neden mi?" diye tekrarladı.

"Evet neden? Okyanus yüzünden mi? Veya gökyüzü? Veya belki sadece hoşuna gittiği için mi?"

Benedict onu meraklı bir şekilde süzdü. Bu çok tulıaf bir soruydu, neden en sevdiğin renk mavi? Diğer herkes maviyi yeterli bir cevap olarak kabul eder ve daha fazla üstünde durmazdı. Ama henüz adını bile bilmediği bu kadın ne'lerin ötesinde neden'lerle ilgilenerek çok derinlere dalıyordu.

"Sen ressam mısın?" diye sordu Benedict. Sophie kafasını iki yana salladı. ,

"Sadece merak ettim."

"Senin en sevdiğin renk neden yeşil?" Sophie iç çekti ve gözleri geçmişe duyduğu özlemle büyüdü. "Çimenler yüzünden seviyorum sanırını ve belki birde yapraklar. Ama daha çok çimenler. Yazın çıplak ayak üzerlerinde koştuğunda verdikleri his için. Bahçıvanlar

onları tırpanladıktan ve hatta budadıktan sonraki kokuları

• ♦ ««

ıcın.

"Hissin ve kokunun renk ile ne alakası vardır ki?r "Hiç alakası yoktur sanırım. Ya da belki çok alakalıdır. Eskiden ben taşrada yaşıyordum ve..." Bir anda.sustu.

55

Ona bu kadarını bile anlatmak istememişti ama bu kadar masum bir gerçeği bilmesinin zararı yoktu.

"Ve orada daha mı mutluydun?" diye sordu sessizce.

Sophie kafasını salladı. Birden, belli belirsiz bir farkın dalığın telaşı dalgalandı derisinin üzerinden. Leydi Whist ledown Benedict Bridgerton'la yiizeysel sohbetler clışında bır konuşma yapmamış olmalıydı çünkü onun kesinlikle Lodra'daki en zeki adam olduğundan hiç bahsetmemişi Bénédictin gezlerine baktığında Sophie, onun, ruhunun ta içini görebildiğine dair tuhaf bir duyguya kapılıyordu.

"O halde parkta dolaşmayı seviyor olmalısın," dedi Benedict.

"Evet." diye yalan söyledi Sophie. Parka gidecek zamanı olmazdı hiç. Araminta ona diğer hizmetçilere verdiği tek gün izni bile vermezdi.

"Birlikte bir gezintiye çıkmalıyız," dedi Benedict.

"Bana en sevdiğiniz rengin niçin mavi olduğunu hâlâ söylemediniz," diye hatırlatarak cevap vermekten kaçındı Sophie.

Benedict kafasını yavaşça yana eğdi ve gözlerini, Sophie'nin cevap vermekten kaçındığını fark ettiğini anlamasına yctecck kadar kıstı. "Bilemiyorum, belki senin gibi bana da özlediğim bir seyleri hatırlatıyordun Büyüdüğüm yer olan Kentin içinde, Aubrey Hall'da bir göl var rengi her zaman maviden ziyade gri görünürdü."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Muhtemelen gökyüzünün yansımasındandır," diye açıkladı Sophie.

"İşte tam olarak da bu yüzden çoğunlukla maviden çok gri görünürdü," dedi Benedict gülerek. "Belki özlediğim budur .. Mavi gökyüzü ve güneş ışığı."

"eger yağmur yağmasaydı," dedi Sophie gülümseyerek,

burası ingiltere olmazdı '

"Bir kere italya'ya gitmiştim/' dedi Benedict. "Güneş hep parıldıyordu

"Kulağa cennet gibi geliyor."

"Öyle sanıyorsun," dedi Benedict, "ama kendimi yağmurlu günleri

özlerken buldum." "Buna i nana ma m," dedi Sophie gülerek.

"Hayatımın yarısını pencereden yağmuru seyrederek ve homurdanarak

geçirmişi m gibi hissediyorum." «eğer yok olsaydı özlerdin." Sophie bir an düşüncelere daldı. Hayatından yok olsalar özleyeceği şeyler var mıydı? Araminta'yi özlemezdi, bu

kesindi, Rosamund'u da özlemezdi. Muhtemelen Posv'yi

özlerdi, sabahları tavan arasındaki odasında güneşin parlamasını

kesinlikle özlerdi. Hizmetçilerin kahkahalarını ve şakalarını ve rahmetli

Kont'un piçi olduğunu hepsininbilmesine rağmen onu da ara sıra

eğlencelerinedâhil etmelerini özlerdi.

Ama bunları hiçbir zaman özlemcyecekti... Bunları özleme fırsatı dahi

bulamayacaktı... Çünkü bir yere gittiği yoktu. Bu akşamdan sonra... Bu

şaşırtıcı, mükemmel, büyülü akşamdan sonra... Her şey eskisi gibi

olacaktı.Eğer daha güçlü, daha cesur olsaydı, Penwood parkı yıllar

önce terk etmiş olacağını düşünüyordu,ama bu şekilde hayatı daha mı

farklı olurdu? Aramintayla yaşamayısevmiyor olabilirdi ama büyük

ihtimalle orayı terk etmek de kaderini değiştiremeyecekti.

mürebbiye olmak hoşuna gidebilirdi ve kesinlikle

bu iş için uygundu ama böyle işler referanssız çok

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

zor bulunurdu ve kuşkusuz Araminta da ona referans vermezdi.

Çok sessizsin," dedi Benedict yavaşça.

"Sadece düşünüyordum" "Ne düşünüyorsun?"

"Özleyeceklerim...vc özlemcyccccklerim...kati bir biçimde

değişmesi gerektiğim düşündüğüm hayâtım hakkında

Benedict onu dikkatle süzdü. "Hayatında kati bir değı-şim olmasını mı bekliyorsun?"

Sophie kafasını iki yana salladı ve cevap verirken hüz-nünü belli etmemeye çalışarak, "Hayır,"dedi.

Bcnedict'in sesi kısıldı ve neredeyse fısıldayarak "peki bunu istiyor musun?" diye sordu.

"Evet." diyerek iç çekti Sophie kendini durdurmak ye rinc. "Evet. kesinlikle

Benedict Sophie'nin ellerini tuttu ve dudaklarına gö-türdü. her birini nazikçe öptü. "O halde şu andan itibaren başlamalıyız," dedi. "Yarına değişmiş olmalısın."

"Ben bu gece değiştim," diye fısıldadı Sophie. "yarın gözden kaybolacağım."

Benedict onu elbisesinden kendine doğru çekti ve alnına yumuşacık, küçücük öpücükler kondurdu. "O zaman bütün bir ömrü bu geceye sığdırmalıyız."

Bu Yazar cemiyetin Bridgerton maskeli balosu için ne tarz kos-tümlér seçeceğini nefesini tutarak bekliyor.

Eloise Bridgerton'un Jean D'Arc kostiimii giymeyi planladığına ve Pcnötope Fcatherington'un üçiincii sezonu olduğu ve İrlan-dalı kuzenleriyle yaptığı geziden yeni döndüğü için cüce kostümü giyeceğine dair dedikodular var.

Bayan Posy Reifing, rahmetli Penwood Koniu'ıuıı iivey kızı, denizkızı kostümü giymeyi planlıyormıış ki, bu Yazar kişisel olarak bu kostümü görmek için sabırsızlanıyor,diğer yandan ablası Bayan Rosamund Reiling kıyafeti hakkında ser verip sır vermiyonnuş.

Erkeklere gelince, eğer bir Önceki maskeli baloyu göz bulundurursak, iri yapılılar VIII. Henry, daha ince olanlar büyük İskender kılığında ve bu işlerden bıkmış olanlar (gözde bekâr Bridgerton kardeşler bunlardan sayılabilir) kendileri gibi yani ortama uyum sağlamak için yalnızca yarım bir maske takarak kla-sik siyah takım giyineceklerdir.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 5 HAZİRAN 1815

Bölüm 3

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Dans et benimle."dedi Sophie düşünmeden. Ikncdict sevinmişti. "Dans etmeyi bilmediğini sanıy0r dum." derken parmaklın Sophie'ninkilcri sıkıca kavradı * "bana Öğüteceğini söylemiştin." Benedict onu uzun süre izledi. gözleri gözlerini deldi geçti. ardından elini tuttu ve, "Benimle gel," dedi. Onu arkası sıra sürüklerken, koridora doğru ilerlediler, mer-divcnlcrden adeta uçarcasına çıktılar, ardından bir köşeyj döndüler ve Fransız kapısının önünde durdular. Benedict dövme demir kapı kolunu çevirdi ve kapıyı açtı, saksı çj çekleriyle ve iki şezlongla süslenmiş küçük özel teras tam karşılarında duruyordu.

"Neredeyiz?"diye sordu Sophie etrafa bakınırkcn. "Balo salonunun terasının ram üstünde." Kapıyı arkalarından kapattı. "Müziği duyamıyor musun?"

Sophie'nin tek duyabildiği bitmek bilmez konusmala-nn uğnhusuydu ama eğer kulak kesilirse orkestranın belli belirsiz ezgilerini de duyabiliyordu. "Handel," dedi Sophie keyifli bir gülümsemeyle. "Mürebbiyemin çok zengin bir müzik arşivi vardı." "Miirebbiyeni çok seviyorsun," dedi Benedict sakince. Müziğin ezgilerini mırıldanırken gözleri kapanmıştı ama Benedict'in sözlerini duyduğunda hayretler içinde kalarak gözlerini açtı. "Nereden bildin?"

"Taşrada daha mutlu olduğunu bildiğim gibi." Benedict uzandı ve genç kızın yanağına dokundu. Eldivenli parmaklarından biri çenesine ulaşana kadar cildinin üzerinde yavaşça gezindi. "Yüzünden okuyabiliyorum."

Sophie birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra geri çekil- . di. "Evet, doğru, malikânede herkesten çok onunla zaman «irdim."

«Kulağa yalnız yetiştirilmişsin gibi geliyor," dedi Benedict sakince.

»«Bazen öyleydi." Sophie terasın ucuna doğru yürüdü ve kapkara geceyi seyrederken elleriyle yavaşça tırabzanlara tutundu. "Bazen öyle değildi." Sonra aniden arkasını döndü, gülümsemesi parıldıyordu. Benedict Sophie'nin çocukluğuyla ilgili daha fazla bir şey söylemeyeceğini bi-

liyordu.

♦'Sen yetiştirilirken hiç yalnız kalmamış olmalısın," dedi Sophie- "Çünkü çok kardeşin var." "Kim olduğumu biliyorsun," dedi Benedict. Sophie kafasını salladı. "İlk başta bilmiyordum." Benedict tırabzana doğru yürüdü ve kollarını kavuşturarak yaslandı. "Beni ele veren neydi?" "Doğrusu kardesinizdi. Birbirinize çok benzi..." "Maskelerimize rağmen mi?"

"Maskelerinize rağmen," dedi Sophie anlayışlı bir gülümsemeyle. "Leydi Whistledown sizin hakkınızda sık sık yazıyor ve nasıl göründüğünüz hakkında yorum yapma fırsatını da asla kaçırmıyor."

"Peki, kardeşlerden hangisi olduğumu biliyor mu-

sın?

"Benedict," diye cevap verdi Sophie. "Eğer Leydi Whistlcdown'un sizin kardeşlerden en uzunu olduğunuz konusunda yazdıkları doğruysa." "Dedektif gibisin."

Sophie Bcnedict'c utanarak baktı. "Sadece dedikodu

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

sayfasını okuyorum. Bu beni buradaki diğer insanlardan farklı kılmaz."

Benedict kimliğiyle ilgili başka bir ipucu verdiğinin farkında olup olmadığını merak ederek ona baktı. Eğer onu sadece Whistlcdown'un sayfalarından tanıyorsa, cemiyete

«

gireli çok olmamış olmalıydı veya belki dc cemiyetle hiç alakası olmamıştı. Her halükarda, annesinin onu tanıştır-dığı genç kızlardan birisi değildi.

"Whistlcdown'dan benimle ilgili başka ne öğrendin?" diye sordu Benedict, gülümsemesi temkinli ve haylazdı.

"İltifat mı bekliyorsunuz?" diye sordu Sophie dudak-lannda belirsiz bîr gülümsemeyle. "Bilmeniz gerekir ki Bridgertonlar onun iğneleyici kaleminden neredeyse hiç nasiplerini almazlar. Leydi Whistledown hemen lıemen

her zaman ailenizden övgüyle bahseder." ■ "Ortalıkta onun kimliğiyle ilgili dolaşan söylentiler var," dedi Benedict. "Bazıları onun bir Bridgerton olduğunu söylüyor." "Peki öyle mi?"

Benedict omuzlarım silkti. "Bildiğim kadarıyla hayır. Ama sen soruma ccvap vermedin." "Hangi sorunuza?" "Whistledown'dan benimle ilgili neler öğrendin?" Sophie şaşırdı. "Gerçekten merak ediyor musun?" "Eğer seninle ilgili bir şey öğrenemeyecekscm, en azından senin benimle ilgili bildiklerini öğrenebilirim."

Sophie gülümsedi ve işaret parmağıyla çekici ve unutkan bir havayla alt dudağına dokundu. "Düşünelim o halde. Geçen ay Hyde Park'taki at yarışından aptal bir at kazanmışsın."

"Hiç de aptal değildi," dedi Benedict sırıtarak. "Onun sayesinde yüz sterlin daha zenginim."

Sophie ona kurnaz bir bakış fırlattı. uAt yarışları çoğu zaman aptalcadır."

"Tam bir kadın gibi konuştun," diye mırıldandı Benedict. "Bence..."

"Zaten bildiğimi bana bir daha söyleme," diyerek Sophie'nin sözünü kesti.

bu Sophie'y» güldürdü.

"Başka ne biliyorsun?" diye sordu.

«thistledown'dan öğrendiklerim mi?" Parmağını ha-fifçe yanağına dokundurdu. "Bir keresinde kız kardeşinin bebeğim" kafasını kesmişsin."

"Evet, bâlâ bunu nasıl bildiğini anlamaya çalışıyorum,"

(jjyc mırıldandı Benedict.

"Belki dc Leydi Whistledown bir Bridgerton'dur."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Mümkün değil," diye ekledi oldukça güçlü bir biçimde. "Bunun üstesinden gclecck kadar akıllı olmadığımızdan değil, aksine ailenin geri kalanı bunu çözmeyerekcok

* e«*

akıllıca davranıyor."

Sophie buna kahkahalarla güldü ve Benedict onun kimliği ile ilgili ufacık bir ipucu daha verdiğinin farkında olup olmadığını merak ederek süzdü onu. Leydi Whistledown bebeklerin giyotinle talihsiz karşılaşmalarını iki sene önce ilk makalelerinden birinde yazmıştı. Şu an pek çok insan ülkenin her yerine dağıtılan dedikodu bölümünü okuyabiliyordu ama başlangıçta Whistledown sadece Londralılar içindi.

Bu da demektir ki bu gizemli bayan iki sene önce kadar Londra'daydı. Ama buna rağmen Colin'le tanışana kadar onun kim olduğunu anlamamıştı.

Londra'daydı ama cemiyetin içinde değildi belki aile-sinin en genciydi ve ablaları whistlcdown'u okuyordu.

Bu onun kim olduğunu anlamak için yeterli değildi ama gene de bir başlangıçtı.

Başka ne biliyorsun?" diye sordu, dikkatsizce birşey-1er daha açık etmesi isteğiyle.

Sophie kıkır kıkır güldü, belli ki çok eğleniyordu "is-

min ciddi olarak bir genç kızla anılmamış ve annen ev-lenmen konusunda büyük çaresizlik içindeymiş."

"baskı kardeşim gidince ve kendine bir eş bulunca biraz azaldı."

"kont mu?"

Benedict Kafasını salladı.

Leydi Whistledowm onun hakkında da birşeyler yazdı."

önemli detaylar yazmış.Yine de. " Sophie'yc doğru eğildi ve sesini alçalttt. "Bütün gerçeklerden bahsetmemiş."

"Sahi mi?" diye sordu Sophie büyük bir ilgiyle. "Neleri atlamış?"

Benedict kafasını bir sağa bir sola salladı. " Sen bana adını bile bağışlamazkcıı ben sana

kardeşimin flört döneminin sırJarını açıklamayacağım.'' Sophie bu durum karşısında öfkelendi. "Neden Leydi Whistledown bu konuda..."

"Leydi W'histledown.'' diye sözünü kesti Benedict hafif alaycı bir gülümsemeyle, "Londra'da

ohıp biten her şeyden haberdar değil," dedi. "Çoğundan haberdar görünüyor" "Öyle mi düşünüyorsun?" dedi Benedict dalgınlıkla.. "Ben aynı fikirde değilim. Mesela,

eğer Lcvdi Whistledovn burada terasta olsaydı senin kimliğin, bilemezdi dıve

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Maskenin altında gözleri büyüdü. Bunu fark eden Benedıct sevindi.

Kollarınıkavuşturdu. ' Doğru değil mi?»

Sophie kafasını salladı." ama şu an o kadar iyi gizlendim ki hiç kimse beni tanıyamaz."

Benedict tek kaşını kaldırdı. "Peki, eğer maskeni çıka-rırsan? O zaman tanıyabilir mi seni?"

Sophie kendini tırabzandan geriye doğru itti ve tera-sın ortasına doğru bir iki adım attı. "Bunu cevaplamaya-

cağım

Benedict onu takip etti. "Ben de öyle tahmin etmiştim. Ama yine de sormak istedim."

Sophie arkasını döndü. Onun sadece iki üç santim geride olduğunu fark ettiğinde nefesi kesildi. Kendisini takip ettiğini fark etmişti ama bu kadar yakınlaştığını düşünmemişti- Dudaklarını bir şeyler söylemek için kıpırdattı ama hayret verici bir şekilde söylcyecck hiçbir şey bulamadı.

Tüm yapabildiği onu ve maskesinin altından kendisini dikkatle izleyen koyu renk gözlerini izlemek oldu. Konuşmak imkânsızdı. Nefes almak bile güçleşmişti. uHalâ benimle dans etmedin," dedi Benedict. Sophie kımıldamadı, onun büyük elleri kendi küçük ellerini kavrarken sadece olduğu yerde dikilmekle yetindi. Ona dokunduğu yerlerdeki derisi karıncalandı, etrafı şehvetli ve buğulu bir hava kapladı.

Sophie o an bunun tutku olduğunu anladı. Bu hizmetçiler konuşurken duyduğu bir şeydi. Bu hiçbir asil ve terbiyeli bayanın hakkında konuşmaması gereken şeydi.

Ama ben asil ve terbiyeli bir bayan değilim, diye düşündü meydan okurcasına. O bir piçti, bir asilzadenin evlatlığıydı. Cemiyet üyesi değildi ve hiçbir zaman olamazdı. Gerçekten kurallara uymak zorunda mıydı? .

Hiçbir zaman bir adamın metresi olmayacağına, dünyaya bir piç olarak onun kaderinin cezasını çekecek bir Çocuk getirmeyeceğine yemin etmişti. Ama asla bu denli küstahça bir şey planlamamıştı. Bu tek bir dans, tek bir gcce, belki de tek bir öpücükten ibaret olacaktı.

65

itibarını mahvetmemcliydi ama zaten nasıl bir itibarı vardı ki?Yetkisi dışında cemiyetin dışındaydı. Ve rüya gjbi tek bir gece arzuluyordıı. Anyordu "Gezintiye gelmeyeceksin o halde?" diye mırıldandı

koyu renk gözleri heyecandan ve şehvetten parıldıyordu.

Sophie bir kez daha ne düşündüğünü bildiğini

ederek kalasım salladı. Düşüncelerini bu kadar koIayCa okuması Sophie'yi korkutmalıydı ama gecenin karanlık cazibesi içinde, saçın m toplanmamış tutamım dalgalandıran rüzgârla ve aşağıdan süzülüp gelen müzikle birlikte korkmak yerine heyecanlanıyordu. "Elimi nereye kovma

"Dans etmek istiyorum."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Tam buraya, omzumun üstüne," dedi. "Hayır, sadece usulca bir dokunuş. İş re böyle."

"Çok sersem olduğumu düşünü yor olmalısın" dedi "Nasıl dans edildiğini bilmediğim için"

"İtiraf etmek gerekirse aslında çok cesur olduğunu düşünüyorum. Boşta olan eli Sophie'ninkiıi tuttu ve yavaşça havaya kaldırdı. "Tanıdığım pek çok kadın tizgün veya ilgilenmiyor numarası yapardı."

Onu nefessiz bırakacağını bildiği halde kafasını kaldırdı

ve gözlerine baktı. uİlgisiz numarası yapacak kadar rol yapma yeteneğim yok," diye itiraf etti. Belindeki el sıkdaşn.

"Müziği dinle," dedi Benedict boğuk bir sesle. "Yükselişini ve düşüşünü hissediyor musun?" Sophie kafasını salladı.

"Daha dikkatli dinle," diye fısıldadı, dudakları kulağına yaklaşırkcn. "Bir, iki, üç. Bir, iki, üç"

'Sophic gözlerini yumdu ve bir şekilde, duyduğu sadece müziği/ı yumuşak ezgileri oluncaya kadar aşağıdaki misa-

66

firlerin bitmez tükenmez dırdırlarını kulak arkası etmeyi başardı

nefcsi yavaşladı ve birden kendini orkestra eşliğinde süzülüürken buldu, kafası Bcnedict'in usulca verdiği tali-matlarla bir öne bir arkaya sallanıyordu. "Bir, iki, iiç. Bir, iki, üç" "Hissediyorum," diye fısıldadı Sophie. Benedict gülümsedi. Bunu nasıl anladığından emin değildi. gözleri hâlâ kapalıydı. Ama gülümsemeyi hissetmiş-

ti nefesinden anlamıştı.

"Güzel," dedi Benedict. "Şimdi ayaklarımı izle ve seni yönetmeme izin ver," Sophie gözlerini açtı ve aşağıya baktı. "Bir, iki, üç. Bir,

ıkı, uÇ

Tereddütlü bir şekilde onunla beraber adım attı...tam

ayağının iistiinc.

"Ah! Çok özür dilerim!" dedi. "Kız kardeşlerim çok daha kötüydüler," dedi. "Pes etme."

Sophie tekrar denedi ve birden ayağını doğru yere bastı. Şaşırmıştı. "Bu harika!" "Yukarı bak" diye nazikçe emir verdi Benedict. "Ama o zaman sendelerim."

"Scndclcmczsin," dedi Benedict. "Sendelemene izin vermem. Gözlerimin içine bak"

Sophie dediğini yaptı ve o an gözleri gözlerine kilitlendi ve içinde bir şeyler kıpırdadı. Sophie bir daha gözlerini ondan ayıramadı. Benedict onu terasın etrafından yuvar-laklar ve sp

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

döndürüyordu, önce yavaş yavaş ardından hızlanarak, ta ki Sophie nefessiz kalana ve ser-scmleycnc kadar.

67

bütün bu süre içinde Sophie'nin gözleri Benedict'inkilere

^

kilitliydi.

Nc hissediyorsun?" diye sordu Benedict. "Her şeyi," diye cevap verdi Sophie gülerek. "Ne duyuyorsun?"

"Müziği." Gözleri heyecan içinde büyüdü. "Müzİğj daha önce hiç duymadığını gibi duyuyorum."

Bcnedict'in elleri kasıldı ve aralarındaki mesafe birkaç santim azaldı. "Ne görüyorsun?" diye sordu.

Sophie sendeledi ama gözlerini onunkilerden asla ayır-madı. "Ruhumu" diye fısıldadı. "Gerçek ruhumu görüyorum."

Benedict dansetmeyi bıraktı. "Ne dedin?" diye fısılda-

Sophie cevap vermedi. An o kadar yoğun, o kadar anlamlıydı ki bunu mahvetmekten korkuyordu.

Hayır, bu doğru değildi. Bu anın daha da güzel olacağından korkuyordu, böylece gece yarısı her şey gerçeğe döndüğünde daha çok üzülürdü.

Böyle birandan sonra Araminta'nın ayakkabılarını cilalamaya nasıl dönecekti?

"Ne dediğini biliyorum," dedi Benedict boğuk bir sesle. "Seniduydum ve..."

"Hiçbir şey söyleme," diyerek sözünü kesti Sophie. Ona, aynı şeyi hissettiğini söylemesini istemiyordu, bu adamın ebediyen burnunda tütmesine sebep olacak hiçbir

sev duymak istemiyordu.

Ama muhtemelen bunun için çok geçti. Benedict onu acı verecek kadar uzun bir süre izledikten sonra, "Konuşmayacağım. Tek kelime etmeyeceğim, dedi Ve ardından, Sophie nefes alma fırsatı bile bulama-

68

dan Bcnedict'in dudaklarını kendininkilcrin üzerinde buldu oldukça nazik ve şefkatliydi...

Kasti bir yavaşlıkla Benedict dudaklarını onunkilcrin üzerinde gezdirdi, yalın sürtünme hissi Sophie'nin tüm vücudunu ürpertti ve heyecana boğdu.

Benedict dudaklarına dokundu ve Sophie bunu parmak uçlarına kadar hissetti. Bu olağandışı bir şekilde tuhaf...ve olağandışı bir şekilde harika. ..heyecan vericiydi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sonra sırtındaki el...vals sırasında onu kolayca yönlendiren el...onu kendine doğru çekmeye'başladı. Baskı yavaş ama kuvvetliydi ve bedenleri yakınlaşırken Sophie ateşlendi, sonra aniden onun vücudunun kcndisininkiylc bir olduğunu hissedince tam manasıyla tutuştu.

Çok iri ve güçlü görünüyordu, Sophie onun kollarında kendini dünyanın en güzel kadınıymış gibi hissediyordu.

Biranda her şey mümkün göründü gözüne, hatta kölelikten ve kusurlarından kurtarılmış bir hayat bile.

Bcnedict'in dudakları ısrarcı bir şekilde aralandı ve diliyle Sophie'nin dudaklarının kenarını gıdıklamaya başladı. Halâ vals pozisyonunda duran elleri Sophie'nin kolunu boylu boyunca okşadı ve sonra tekrar yukarı çıktı, ta ki ensesinde durana kadar. Daha sonra parmakları dağınık saçlarının arasında dolaşmaya başladı.

"Saçların ipek gibi," diye fısıldadı ve Sophie kıkırdadı çünkü Benedict eldiven takıyordu.

Benedict geri çekildi. "Neden gülüyorsun?" diye sordu neşeli bir ifadeyle.

"Saçlarımın neye benzediğini nasıl bilebilirsin? Eldiven takıyorsun."

Bcnedict'in yüzünde, Sophie'nin midesine kramplar sokan ve kalbini eriten, muzır ve erkeksi bir gülümseme belirdi. "Nasıl bildiğimi bilmiyorum," dedi, "ama biliyo-

rum." Gülümsemesi daha belirgin bir hale geldi ve ekledi.

"Ama emin olmak için belkide çıplak elle dokunsam daha iyi olur."

Elini Sophie ye uzattı. "Bu şerefi bana lütfeder misin?"

Sophie ne demek istediğini anlamadan önce birkaç sa-niye eline baktı. Titrek ve gergin bir nefes alarak bir adım geri attı ve iki elini dc onunkilere doğru götürdü. eldiven leri ellerinden tamamen çıkarabilene kadar, önce yavaşça her ikisinin parmak uçlarından tuttu ve narin kumaşı gev-şeterek hatifçe çekti.

Eldiven halâ parmaklarından sarkarken Sophie kafasını kaldırdı Benedict'in gözlerinde çok tuhaf bir ifade vardı Arzu...ve başka bir şev daha. Sanki ruhani bir şey.

"Sana dokunmak istiyorum," diye fısıldadı Benedict ve

ardından çıplak elleriyle yanağına dokundu, parmak uçları tenini, kulağının kenarındaki saçlara dokunana kadar hafifçe okşadı. Saçlarını nazikçe açtı. Topuzundan kurtulan saçları dalgalı bir şekilde aşağıya döküldü. Sophie Benedict'in işaret parmağına dolanmış altın rengi tutamdan gözlerini alamıyordu.

"Yanılmışım," diye mırıldandı Benedict. "Saçların ipekten dc yumuşak."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie birden aynı şekilde ona dokunma arzusuyla doldu taştı ve elini Bencdict'e uzattı. "Sıra bende, " dedi usulca.

Benedict'in gözleri parladı ve Sophie'nin yaptığı gibi parmaklarım gevşeterek onun eldivenlerini çıkarmaya başladı. Ama ardından onları çekip çıkarmak yerine

dudaklarını uzun eldivenlerin kenarına götürdü ve dirseğinin

yukarısına kadar kolunun iç tarafındaki hassas teniöptü. "İpekten

bile yumuşak," diye mırıldandı.Sophie diğer elini Benedict'in

omzunu tutmak için kullandı çünkü ayakta duracak takati kalmamıştı.

Benedict eldiveni çekti ve acı verici bir yavaşlıkla kolun-dan kaymasına izin verdi. Dudaklarının onun dirseğinin iç kısmına kadar ilerleyişini izledi. Daha sonra neredeyse öpmeyi bırakmadan yukarı baktı ve, "Bir süre burada kalmamın umarım sakıncası yoktur," dedi. " Sophie çaresiz bir şekilde kafasını salladı.

Benedict'in dili dudaklarından fırladı ve kolunun kıv rımlarında gezinmeye başladı. . "Aman Tanrım," diye inledi Sophie. -Bunun hoşuna gidebileceğini düşündüm," dedi. Sözcükleri adeta Sophie'nin tenini yakıyordu.

Sophie onu başıyla onayladı. Veya daha çok onaylamaya çaliştı. Ne yaptığının farkında değildi.

Benedict'in dudakları bileğinin iç kısmına ulaşana kadar kolundan aşağıya doğru inerek gezinmeye devam etti.

Son olarak avuç içlerine ulaşmadan önce burada birkaç saniyeliğine durdu.

"Kimsin sen?" diye sordu, kolunu bırakmadan sadece kafasını kaldırarak.

Sophie kafasını iki yana salladı. "Bilmeliyim"

"Söyleyemem." ve ardından Benedict'in hayır kelimesini cevap olarak kabul etmeyeceğini gördüğü zaman yalan söyledi ve ekledi. "Henüz"

Benedict Sophie'nin parmaklarından birini aldı ve nazikçe dudaklarına sürttü. "Yarın seni görmek istiyorum,"

dedi usulca. "Seni ziyaret etmek ve nerede yaşadığını görmek istiyorum."

Sophie tek kelime etmedi, ağlamamaya çalışarak sakın

Kalmaya gayret etti.

Ailenle tanışmak ve lanet olası köpeğini sevmek istiyo-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

rum, diye devam etti biraz kararsız bir şekilde. "ne demek

istediğimi anlıyor musun?"

Aşağıdan müzik ve konuşmalar duyulmaya devam edi-yordu ama terastaki tek ses nefes alıp verdiklerinde çıkan hırçın melodiki.

"Ben istiyorum ki..."Sesi fısıltıya dönüştii ve gözleri belli belirsiz şaşkın bir ifade oturdu, sanki ağzından çıkan ların doğruluğuna inanamıyormuş gibiydi. "Geleceğini isti-yorum. Senin her küçük parçanı istiyorum."

"Başka birşey söyleme," diye yalvardı ona Sophie. "Lü fen, bir kelime daha etme."

"O halde bana adını söyle. Seni yarın nasıl bulabilen ğjmi söyle."

"Ben..." Ama sonra Sophie garip bir ses duydu, egzotik ve çınlayan bir ses. "Bu ses de ne?"

"Gonk sesi" diye cevap verdi Benedict. "Maskeleri cı~ karma zamanı geldi" Soplıie panikledi. "Ne?"

"Gece varisi olmuş olmalı."

/ a

"Gccc yansı mı?" dedi Sophie nefesini tutarak.

Benedict onu başıyla onayladı. "Şimdi maskeni çıkarma zamanı."

Sophie'nin ellerinden biri, maskesini haşince derisine başarmak için, sanki bütün gücünü kullanırsa onu yüzüne yapıştırabilirmiş gibi, şakaklarına gitti.

"İyi misin?" diye sordu Benedict.

"Gitmeliyim," dedi Sophie birden ve ardından hiçbir şey söylemeden eteklerini toplayıp terastan koşarak uzaklaştı

"Bekle"

Bénédictin ona seslendiğini duydu.

Genç adam kollarını uzatarak onun elbisesini yakala-

mak için nafile bir girişimde bulunduğu sırada havanın dalgalanışı hissetti.

Ama Sophie hızlıydı.tam anlamıyla paniklcmişti vc

merdivenlerden cehennem ateşi topuklarını yakıyormuş hızlıca koşarak iniyordu. ßcncdict'in kararlı bir takipçi olduğunu kanıtlayabilcce-tahmin ederek balo salonuna daldı, ondan saklanması için tek§ansı kalabalığın içine karışmaktı. Tek yapması gc-reken salonun karşısına geçmeyi başarmaktı, ondan sonra ın kapıdan çıkabilir ve evin dışında onu bekleyen faytona

kaçabilirdi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Konuklar maskelerini çıkarıyorlardı. Parti boğuk kahyalarla dolup taşmıştı. Sophie itiyor, kakıyor, odanın karşısına geçene kadar yolda karşısına çıkan herkesi neredeyse dövüyordu. Arkasına dönüp hızlıca baktı. Benedict balo salonuna girmişti, kalabalığı tararken yüzünde dikkatli bir ifade vardı. Sophie'yi bulabilmiş gibi görünmüyordu henüz ama Sophie bulabileceğini biliyordu, gümüş rengi tuvaleti onu ele verebilirdi.

Sophie önündckilcri itmeye devam ediyordu. En azından bu kişilerin yarısı muhtemelen çok sarhoş olduklann-dan bir şey fark etmemişlerdi. "Affedersiniz," diye fısıldadı beyaz kumaşlara sarınmış Jules Caesar'ı dirscğiyle dürterken. "Müsaade eder misiniz?" derken ise sesinde daha çok bir sızlanma vardı.

"Özür dilerim, ben..." Ardından kelimenin tam anlamıyla yüreği ağzına geldi çünkü kendini Araminta'yla yüz yüze bakarken buldu.

Veya daha doğrusu maskeden maskeye bakarken buldu. Sophie hâlâ maskeliydi. Ama eğer onun kim olduğunu anlayabilecek biri varsa, O Araminta Ve... "Oniine baksana," dedi Araminta mağrurca. Ve ardın-

dan Sophie ağzı açık bakarken Kraliçe Elizabeth kılığın-daki kadin eteklerini savurdu ve uzaklaştı.

Araminta onu tanımamıştı! Eğer Sophie Benedict onu yakalamadan önce Bridgerton Malikâncsi'ndcn çıkmak için bu kadar istekli olmasa neşeli bir kahkaha patlatırdı Sophie Araminta'nın arkasından çaresizce baktı.Be-nedict onu görmüştü ve Sophie'nin yaptığından çok daha ustaca bir şekilde kalabalığı yarmaya başlamıştı. Duyulabi lir bir yutkunma ve yenilenmiş bir enerjiyle, öbür kapıya rerek ileri atıldı.

Sophie arkasına sadece Benedict'in değnekli yaşlıca bir bayan tarafından oyalandığını görecek kadar baktı, ardın* dan Bayan Gibbons'ın söylediği gibi Pen wood fayton unun beklediği yere, binanın ön tarafına doğru koştu.

"Hadigidelim, hadi," diye çılgınca bağırdı arabacıya. ve uzaklaştı.

Bölüm 4

Maskeli balo katılımcılarının birden fazlasının Bu Yazar'a bildirdiğine göre Benedict Bridgerton gümüş renk tuvaletli meçhul bir bayanla arkadaşlık ederken görülmüş.

Denemiş olsa bile, Bu Yazar gizemli bayanın kimliğini anlamakta tamamen yetersiz kalmıştır. Ve eğer Bu yazar gerçeği ortaya çıkaramazsa, bu bayanın kimliğinin gerçekten çok iyi saklanan bir sır olduğundan emin olabilirsiniz.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 7 HAZİRAN 1815

Gitmişti.

Benedict Bridgerton Malikâncsi'nin önündeki kaldı-nmda, sokağa bakakalmış bir halde dikiliyordu. Grosvcnor

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Meydanında dehşet bir fayton kalabalığı vardı. Bunlardan herhangi bir tanesinin içinde olabilirdi, Arnavut kaldırımın üzerinde trafikten sıyrılmayı bekleyerek duranlardan bir tanesinin içinde. Veya az önce karışıklığı atlatıp köşeyi dönen üç faytondan birinde dc olabilirdi.

Her halükarda gitmişti.

75

Benedıct'in. ayak parmağını değnegiyle sıkıştıran ve partiye katılanların kıyafetleri hakkındaki fikrini bcyan

etmekte ısrarcı olan Leydi Danbury'yi boğazlamasna ra-

mak kalmıştı. Ondan kurtulana kadar, gizemli kadını balo

salonunun yan kapısına doğru gözden kaybolmuştu bile.

Vc bu kadının Bcnedict'in onu tekrar görmesini sağ|, lamak gibi bir gayesi olmadığını biliyordu. Benedict oldukça ahlaksız bir küfür salladı. Annesinin onun karşısına çıkardığı hiçbir kadınla ara-sında. ki oldukça fazlalardı, bir kere bile o ve gümüşlü kadın arasında oluşan ruh yakıcı bağın aynısını hissetme, mişti. Onu ilk gördüğü andan itibaren - hayır, hatta onu görmeden önce sadece varlığını hissettiği andan itibaren „ ortam canlanmış, heyccan ve coşkuya boğulmuştu. Ve o da canlanmıştı, yıllardır hiç hissetmediği bir biçimde, sanki her şey aniden yenilenmiş, parıldamış, tutku ve hayallerle dolmuş gibi canlanmıştı. ve buna rağmen...

Benedict tekrar küfiir etti ama bu sefer içinde biraz pişmanlık da vardı. Tüm olanlara rağmen gözlerinin rengini bile bilmiyordu. Kesinlikle kahverengi değillerdi. Bu kadarını biliyordu. Ama mumlarla aydınlatılmış gecenin bulanık ışığında gözlerinin mavi mi yoksa yeşil mi olduklarını anlayamamıştı. Ya da ela, belki de gri. ve her nedense bunu çok sinir bozucu buluyordu. Bu onu yiyip bitiriyor, midesine bir yanma ve açlık hissi sokuyordu.

Gözler ruhun aynasıdır derler. Eğcr gerçekten rüyaları nın kadınını bulduysa, nihayet birlikte bir aile ve gelecek hayal edebileceği kadını bulduysa, o halde Tanrı aşkına, gözlerinin rengini bilmeliydi. Onu bulmak kolay olmayacaktı. Bulunmayı istemeyen

birini bulmak her zaman zor olmuştur, üstelik o kimliğinin sır olduğunu açıkça belirtmişti.

Elindekiler sadece önemsiz ipuçlarıydı. Leydi Whistledown'un köşe yazılarıyla ilgili birkaç yorum vc...

Benedict sağ elinde hâlâ tuttuğu eldiven tekine baktı. Balo salonuna doğru koşarken onu elinde tuttuğunu neredeyse unutmuştu. Eldiveni yüzüne yaklaştırdı ve kokusunu içine çekti ama eldiven şaşırtıcı bir şekilde gizemli kadını gibi gülsuyu ve sabun kokmuyordu. Daha çok, sanki yıllardır tavan arasında bir sandıkta duruyormuş gibi küf kokuyordu.

Bu tuhaftı. Neden eski bir eldiven takmış olsun ki?

Sanki hareket onu bir şekilde geri getirebilir gibi eldiveni çevirdi ve işte o anda kenarındaki ufacık dikişi fark etti.

SLG. Birisinin isminin baş harfleri.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Acaba onunkiler miydi?

Vc bir ailenin arması. Tanımadığı bir ailenin.

Ama belki annesi tanırdı. Annesi böyle şeyleri her zaman bilirdi. Ve eğer armayı tanıyabilirce, SLG'nin kimin adının baş harfleri olduğunu bilme ihtimali dc vardı.

Benedict içindeki ilk umut ışığını hissetti. Onu bulabilirdi.

onu bulabilirdi ve onu kendisinin yapabilirdi. İşte-bu kadar basitti.

***

Sophie'nin sıradan; tekdüze hayatına dönmesi tam ya-rım saat sürdü. Elbise, parıltılı küpeler ve şık topuz gitmişti. Pırlantalı ayakkabılar muntazamca Araminta'nın dolabında yerlerini almışlardı, hizmetçinin dudaklarına sürmek için kullandığı ruj da Rosamund'un makyaj masasındaki yerine konmuştu. Maskeden kalan izleri çıkarmak

için cildine yaptığı masaj bile sadece beş dakikasını almıştı. Sophie her zaman vatmadan önce nasıl görünüyorsa öyle görünüyordu: sade. yalın ve mütevazı, saçlar, tokayla yarım yamalak toplanmış, ayakları onu gecenin sogugundan koruyacak sıcak çorapların içine tıkıştırılmış. |

Gerçekte ne olduğunu görmek için geri dönmüştü. Bir hizmétçiden başka bir şey değildi. *Tek bir akşam için masal prensesi olduğuna dair bütün izler ortadan kaybolmuştu. Ve en üzücüsü de. masal prensi yok olmuştu. Benedict Bridgerton Whistlcdôwn'da okuduğu her şeydi. Yakışıklı, güçlü, nazik. O her genç kızın rüyaları, nı süslerdi, ama hayır diye düşündü üzgünce, onunkileri süslemiyordu. Onun gibi bir adam Kont'un cvlatlığıyla ev-lenmezdı. Bir hizmetçiyle kesinlikle cvlenmczdi. Ama bir geceliğine Benedict onun olmuştu. Sophie bunun yeterli I olduğunu düşünüyordu. Çocukluğundan beri sakladığı küçük oyuncak köpeği aldı. Onu, bunca senedir mutlu zamanlarını hatırlattığı için saklıyordu. Gencide şifonye-rinin üzerinde dururdu ama her nedense onu şimdi daha yakınında istiyordu. Yatağa gitti, küçük köpeği kolunun arasına sıkıştırdı ve yorganın altına kıvrıldı.

Ardından sessiz gözyaşları yastığına damlarken dudaklarını ısırarak gözlerini yumdu. Çok çok uzun bir gece

olacaktı

"Bunu tanıyabildin mi?"

Benedict Bridgerton, annesinin yanında, onun duvarları pembe ve krem rengi boyanmış, oldukça kadınsı odasında elinde gümüşlü kadınla arasındaki tek bağlantıyı tutarak oturuyordu. Violet Bridgerton eldiveni aldı ve ar-

mayı inceledi. Eldivene sadece bir saniye bakması hemen "Penwood" demesi için yeterli olmuştu. "Kont gibi mi?"

Violet başıyla onayladı. "G, Gunningworth için olmalı,

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

s

doğru hatırlıyorsam ünvan kısa bir süre önce aileden alın-

dı kont arkasından gelecek bir varis bırakmadan öldü.., altı ya da yedi sene olmuş olmalı. Unvan uzaktan bir kuzene geçti." Daha sonra onaylamayan bir ifadeyle ckle-di Ve geçen gecc Penelope Fcathcringtonla dans etmeyi unuttun. Senin yerine dans etmek için ağabeyin orada ol-duğu için şanslısın."

Benedict homurdandı ve annesinin paylamasını duymazdan gelmeye çalıştı. "SLG kim o lıaldc?"

Violct'in mavi gözleri kısıldı. "Neden bu kadar ilgileniyorsun ki?"

Benedict homurdanarak, "Zaten kendininkilere cevap almadan sadccc benimkilere cevap vereccğini düşünmüyordum," dedi.

Violet kadınsı bir homurdanma çıkardı. "Beni sandığından daha iyi tanıyorsun."

Benedict gözlerini devirmemek için kendini engellemeyi zar zor başardı.

"Bu eldivenler kime ait, Benedict?" diye sordu ve ardından Benedict soruyu onun isteğine göre yctcrincc hızlı ccvaplayamayınca ekledi. "Bana her şeyi anlatsan iyi edersin. Biliyorsun ki yakında bunu kendi yöntemlerimle öğrenirim ve sorular sormak zorunda kalmamam seni çok daha az utandıracaktır."

Benedict derin bir iç çekti. Ona hcr şeyi anlatmak zorunda kalacaktı. Ya da en azından neredeyse her şeyi. Ona annesiyle böyle detayları paylaşmaktan daha az kevif veren

79

çok az şey vardı Annesinin onun gerçekten evlenebileceği

her umuda kapılma ve buna sıkı sıkı bağlanma gibi bir

eğilimi vardı. Ama ufak bir seçeneği vardı.tabi eğer onu

bulmak istemiyorsa.

"geçen gece maskeli baloda birisiyle tanıştım " dedi en sonunda

Violet neşeyle ellerini çırptı. "Gerçekten mi?" "Penelope ile dans etmeyi unutmamın sebebi o." Violet neredeyse zevkten dört köşe olmuş bir biçim de bakti. "Kim? Penwood Kontu'nun kızlarından birimi** Sonra kaşlarını çattı. "Hayır, bu imkânsız. Onun kızı yok tu. Ama iki üvey kızı vardı." Tekrar kaşlarını çattı. "Yine de söylemeliyim, bu iki kızla tanışman...yani..." "Yani... Ne?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Nazik kelimeleri ararken Violct'in alnı kırıştı. 'Yani, senin o iki kızdan biriyle ilgileneceğini tahmin edemezdim. Hepsi bu. Ama eğer ilgilcndiysen," diye ekledi, yüzü epey-ce aydınlanmıştı, "o halde kesinlikle dul kontesi çaya davet etmeliyim. Şimdilik bunu yapabilirim."

Benedict tam bir şey söyleyecekti ki annesinin yine kaşlarım çattığını görünce sustu. "Şimdi ne oldu?" diye sordu.

"Ah, yok bir şey." dedi Violet. "Sadece.. "Çıkar ağzındaki baklayı anne." Violet belli belirsiz gülümsedi. "Sadece dul kontesi pek sevmem. Onu her zaman oldukça soğuk ve hırslı bulmu-şumdür*

'Bazıları senin de hırslı olduğunu söyleyebilir, anne,"

dedi Benedict.

Violet surat astı. "Tabii ki çocuklarımın mutlu ve doğru evlilikler yapmaları konusunda önemli hırslarım var ama

80

kızını sadece kont diye yetmiş yaşında bir adamla evlcndi-

ren annelerden degılim.

"Dul kontes böyle mi yaptı?" Benedict son zamanlarda mihraba yürümüş yetmiş yaşında hiçbir kont hatırlayamadı

"Hayır," dedi Violet. "Ama yapardı. Oysa ben..." diyc-rek gösterişli bir hareketle kendini överken Benedict ona .bir gülücüklc karşılık verdi.

,

"Eğer onlara mutluluk gctirccksc çocuklarımın yoksul

insanlarla evlenmelerine müsaade ederdim."

Benedict kaşını kaldırdı.

"Prensip sahibi ve çalışkan olmalılar tabii ki," dive açıkladı Violet. "Kumarbazlara yer yok"

Benedict annesinin yüzüne gülmek istemedi, dolayısıyla bunun yerine ihtiyatlı bir şekilde mendiline doğru öksürdü.

"Ama sen benimle aynı fikirde olmak zorunda değilsin," dedi Violet, oğluna yandan bir bakış atarak. "Tabii ki olmalıyım," dedi Benedict hemen. Violet sakince gülümsedi. "Eğer sen kızlarından biriyle ilgilendiysen dul kontesle ilgili düşüncelerimi rafa kaldırırım." Umutla Bencdict'c baktı. "Kızlarından biriyle ilgileniyor musun?" /

"Hiçbir şey bilmiyorum," diye itiraf etti Benedict. "İsmini öğrenemedim. Elimde sadece eldiveni var."

Violet oğluna sert bir bakış attı. "Eldivenini nasıl aldığını sormayacağım bile." "Seni temin ederim, her şey son derece masumdu." Violct'in yüzünde aşırı derecede şüpheci bir ifâde için oldukça fazla oğlum var," diye fısıldadı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Baş harfler?" diye hatırlattı Benedict.

Violet eldiveni tekrar inceledi. "Oldukça eski,"dedi Benedict onu başıyla onayladı. "Ben de öyle düşündüm Sanki bir süredir bir yerlerde saklanıyormuş gibi biraz küf kokuyor."' ' '

"Ve dikişler yıpranmış," diye yorum yaptı Violet.L'nin ne olduğunu bilmiyorum ama S pekâlâ Sarah'ın bas harfi olabilir. Rahmetli Kont'un ölen annesinin ismi. Ki eldive ' nin eskiliğini düşünürsek bu da oldukça mantıklı görünüyor

H

Benedict, "Dün gece bir hayaletle konuşmadığıma ol dukça eminim, sence eldiven kime aittir?" diye sormadan önce annesinin elindeki eldivene birkaç saniye gözlerini ayırmadan baktı.

"Hiçbir fikrim yok. Gunningworth ailesinden birine sanırım.**

"Nerede yaşadıklarını biliyor musun?" "Açıkçası Penvood Malikânesi'ndc," diye cevap verdi Violet "yeni kont onları henüz kapı dışarı etmedi. Nedenini bilmiyorum. Belki malikaneyi ellerinden alırsa onunla yaşamak isteyeceklerinden korkuyordur. Kendisiyle hiç tanışmadım."

"Peki biliyor musun..."

é •

"Penwood Park'ın nerede olduğunu mu?" diyerek sözünü kesti Violet. "Tabii ki biliyorum. Çok uzakta değil. Birkaç sokak ötede." Ona yolu tarif eder etmez Benedict bir an önce yola çıkma arzusuyla annesi daha lafını bitirmeden çoktan ayaklanmış ve çıkışa doğru ilerlemişti. "Ah, Benedict!" diye seslendi Violet, gülümsemesi neşe

doluydu.

*

Benedict arkasını döndü. "Efendim?"

"Kontes'in kızlarının adları Rosamund ve Posy. Belki

lazım olur

Rosamund ve Posy. İkisi dc tanıştığı kıza pek uymu-

yordu ama o ne bilirdi ki? Belki tanıştığı insanlar da ona Benedictin uymadığını düşünüyorlardı. Topuklarının üzerindc döndii ve çıkmak için tekrar bir girişimde bu-lundu ama annesi onu başka bir "Ah, Benedict!" ile bir kez daha durdurdu.

Arkasını döndü. "Efendim anne?" dedi sıkkın bir ses

le

"Bana neler olduğunu anlatırsın, değil mi?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Tabii ki anne"

'Yalan söylüyorsun," dedi Violet gülümseyerek, "ama seni affediyorum. Seni âşık görmek çok güzel."

"Ben âşık değil..."

"Peki, öyle olsun canım," dedi Violet el sallayarak.

Benedict cevap vermenin bir anlamı olmadığına karar verdi, dolayısıyla gözlerini devirmekten başka bir şey yapmadı. Odayı terk etti ve aceleyle evin dışına doğru ilerledi.

★★★

"Sophieeceeeeceeec!"

Sophie'nin çenesi titredi. Araminta'nın sesi, sanki mümkünmüş gibi, her zamankinden daha sinirli geliyordu. Araminta ona karşı her zaman sinirliydi.

"Sophie! Tanrı'nın cezası, bu musibet kız hangi cehennemde?"

"Musibet kız işte burada," diye mırıldandı Sophie, parlattığı gümüş kaşığı yerine koyarken. Araminta, Rosamund ve Posy'nin hizmetçisi olarak günlük işler listesine parlatma eklememiş olmalıydı ama Araminta onu çok fazla çalıştırmaktan mutlak bir zevk alıyordu.

"Buradayım," diye seslendi, ayağa kalkıp koridora lierai

lerken Tanrı bilir Araminta bu sefer neye kızmıştı. Sophie bir sağa bir sola bakındı. "Leydim?

Araminta hışımla köşeyi döndü. Sağ eliyle tuttuğu . şeyi gösterirken "bu ne anlama geliyor?" diye tersledi genç kızı

Sophie'nin gözleri Araminta'nın eline takıldı ve güç-liikle de olsa korkudan nefesinin kesilmesini engcllteye bildi. Araminta Sophie'nin bir önceki gece ödünç aldığı ayakkabıları tutuyordu elinde. "Ne-ne demek istediğinizi anlamadım," dive kekeledi.

"Bu ayakkabılar yepyeniydi. Yepyeni!" Sophie Araminta'nın bir cevap beklediğini anlayana kadar bir şey söylemeden dikildi. "himm, sorun nedir?"

"Şunlara bak!" diye cırladı Araminta, parmaklarıyla ayakkabıların topuklarından birini dürterken. 'Aşınmış Aşınmış! Nasıl böyle bir şey olabilir?" "Hiçbir fikrim yok leydim," dedi Sophie. "Belki..." "Belkisi falan yok," dedi Araminta burnundan soluyarak. "Birisi ayakkabılarımı giymiş."

"Sizi temin ederim kimse ayakkabılarınızı giymedi" dive cevap verdi Sophie, sesinin sakin çıkmasına şaşırarak.

"Ayakkabılarınız konusunda ne kadar titiz olduğunuzu hepimiz biliyoruz."

Araminta şüpheci bir şekilde gözlerini kıstı. "Benimle alay mı ediyorsun?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie eğer Araminta sorma ihtiyacı hissettiyse o halde iğneleyici olma rolünü gerçekten çok iyi yaptığını düşündü ama yalan söyledi. "Tabii ki hayır, ben sadece ayakka-bılarınıza çok iyi baktığınızı söylemek istedim. Çok uzun sûre dayanıyorlar." Araminta hiçbir şey söylemedi, dolayısıyla Sophie ko-

nuşmaya devam etti. "Yani aslında bu kadar çok ayakkabı

satın almak zorunda değilsiniz."

Araminta'nın, herhangi bir insana ömür boyu yetebilccek kadar çok ayakkabısı vardı.

bu senin hatan!" diye gürledi Araminta.

Araminta'ya göre herşey Sophie'nin hatasıydı ama bu sefer gerçekten haklıydı. Dolayısıyla Sophie yutkundu vc, «bu konuyla ilgili ne yapmamı istersiniz, leydim?" diye sordu.

"Ayakkabılarımı kimin giydiğini bilmek istiyorum."

"Belki dolabınızda aşınmışlardır," dedi Sophie. "Belki en son giydiğinizde yanlışlıkla bir yere çarpmışsınızdır."

"Ben yanlışlıkla hiçbir şey yapmam," diye tersledi onu Araminta.

Sophie onun bu dediğini içinden onayladı. Araminta her konuda tedbirli bir kadındı. "Hizmetçilere sorabilirim," dedi Sophie. "Belki içlerinden biri bir şeyler biliyordur."

"Hizmetçiler dediğin koca bir aptal sürüsü," diye ccvap verdi Araminta. "Bildikleri fındıkkabuğunu doldurmaz."

Sophie Araminta'nın "Sen hariç" demesini bekledi ama tabii ki demedi. En sonunda Sophie, "Ayakkabıyı cilalamayı deneyebilirim, eminim aşınma izleriyle ilgili bir şeyler yapabiliriz," dedi.

"Topukları saten kaplı," dedi Araminta onu küçümseyen bir sesle. "Eğer bunu cilalamanın bir yolunu bulabî-lirsen seni Kumaş Bilimleri Krallık Akademisi'ne göndermeliyiz."

Sophie fena halde Kumaş Bilimleri Krallık Akademisi diye bir yer var mı diye sormak istedi ama Araminta'nın, bu denli sinirli olmadığı zamanlarda bile, iyi bir espri anlayışı olmadığını biliyordu. Şu anda dalga geçmek felakete

davetiye çıkarabilirdi. "Ovmayı deneyebilirim dedi Sophie

yada fırçalamayı." -

"öylc yap." dedi Araminta. "Hazır o işi yaparken dc..."

Hay aksi. bürün kötü şeyler Araminta'nın" hazır o işi

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

yaparken dc" demesiyle başlardı.

"... bütün ayakka bılarım ı cila la ya b i I i rs i n. " "Hepsini mi?" derken yutkundu Sophie. Ara min tânın ayakkabı koleksiyonunda en az seksen çift olmalıydı "Hepsini. Hazır o işi yaparken de..." Gene mi? "Leydi Penwood?"

.Ara m iura neyse ki vcrcccği emri yarıda kesti ve ne istediğini öğrenmek için döndü.

"Sizi görmek isteyen bir bey var," dedi, ona kırış kırış beyaz bir kâğıt uzatırken.

Araminta uşaktan kâğıdı aldı ve üzerindeki ismi okudu Gözleri büyüdü ve uşağa dönüp, "Çay-Ve kurabiyeler! En güzel gümüşler. Derhal," diye bağırmadan önce küçük bir çığlık attı.

Uşak, Sophie'yi meraklı gözlerle Ara m in ta'yı izler halde bırakarak aceleyle çıktı. "Benim bir yardımım olabilir mi?" diye sordu Sophie.

Araminta, ona bakarak iki kere göz kırptı, Sophie sanki onun varlığını unutmuş gibiydi. "Hayır," diye terslendi .Araminta. uSeninle uğraşamayacak kadar meşgulüm. Der-halyukan ok." Daha sonra Araminta ekledi. "Zaten senin

/ a

burada, aşağıda ne işin var ki?"

Sophie az önce çıktığı yemek salonuna doğru harekete geçti. uBenden gümüşleri parlat..."

~Senden ayakkabılarımla ilgilenmeni istedim," diye bağırdı Araminta.

"em-emredersiniz" dedi Sophie usulca. Araminta, Araminta'ya göre bile garip davranıyordu. "Ben sadccc

yerlerini yerleş,.." .'Hemen."

Sophie aceleyle merdivenlere yöneldi.

"Bekle."

Sophie döndü. "Efendim?" dedi kararsızca.

Araminta'nın dudakları sevimsiz bir hoşnutsuzlukla kasılmıştı. "Rosamund ve Posy'nin saçlarının dcrli toplu olduğundan emin ol."

"Elbette."

"Sonra Rosamuiid'a seni benim dolabıma kilitlemesi konusunda talimat verebilirsin."

Sophie ona bakakaldı.

Soplıie'dcn cidden kendi kendisinin dolaba kilitlenmesini mi emretmesini iste

"Anladın mı beni?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie buna evet demeyi başaramadı. Gerçekten çok aşağılayıcı bir durumla karşı karşıyaydı.

Araminta suratları birbirine iyice yaklaşana kadar ona doğru yürüdü. "Soruma cevap vermedin," diye tısladı. "Anladın mı beni?"

Sophie zar zor kafasını salladı. Araminta her geçen gün, Sophie'yc duyduğu nefretin yoğunluğunu daha belirgin hale gctiriyormuş gibi görünüyordu.

"Neden beni burada tutuyorsun?" diye fısıldadı Sophie, bunun üzerine daha iyi düşünme zamanı bulmadan Önce.

"Çünkü işe yaradığını düşünüyorum," dedi Araminta.

Sophie Araminta'nın ağır ağır odadan çıkışını izle-4 ve sonra aceleyle merdivenlere yöneldi. Rosamund ve °

Posy'nın saçları oldukça iyi görünüyordu, bu yüzden Sop-

hic iç çekti ve Posy'yc dönerek, "Beni dolaba kitle, cğer zahmet olmassa, ' dedi. Posy şaşırdı. "Anlamadım?"

"Bunu Rösamund'dan isteme talimatı aldıın ama ancak bu kadannı yapabildim."

Posy dikkatlice dolaba baktı. "Nedenini sorabilir miyimm?

"Annenin ayakkabılarını cilalamalıyım." Posy rahatsız bir şekilde yutkundu.

"üzgünüm",

"Ben de öyle," dedi Sophie iç çekerek. "Ben dc öyle."

Bölüm 5

ve maskeli baloyla ilgili bir başka haber de, Bayan Posy Ralitıg'in denizkızı kostümünün biraz talihsiz bir seçim olması konusunda ama Bu Yazar'a göre bu kostüm, baloya meyve sepeti olarak katılan (Philippa portakal, Prudence elma ve Bayan Feat-kriiiQton da bir saikını i'ızünı olarak) Bayan Feaiheringion ve iki geçkin kızının kostümleri kadar berbat değildi.

Ne yazık ki,üçü de pek iştah açıcı görünmüyordu.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 7 HAZİRAN İ8Î5

Benedict bir eldivene kafasını takmasının hayatını nc hale getirdiğini düşünmeden duramıyordu. Leydi Pemvood'un oturma odasına yerleştiğinden beri, sessizce kendini eldivenin hâlâ orada olduğuna ikna ederek, defalarca ceketinin cebini kontrol etmişti, Benedict hiç huyu olmadığı halde gergindi. Geldiğinde dul kontese söylemeyi planladığı şeylerden emin değildi. Oysaki tam bir laf cambazıydı muhakkak zamanı geldiğinde söyleyecek uygun bir şeyler bulurdu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

89

Ayaklarını yere vuruyor. şöminenin üzerindeki saate göz gezdiriyordu Uşağa kağıdı yaklaşık on beş dakika önce vernişti. bu da Leydi Penwood'un az sonra burada olacağı anlamına geliyordu, bütün cemiyetteki leydilerin konuklarını en az on beş dakika bekletmeleri gerektiği dair vasılı olmayan bir kural vardı, eğer aksi günlerin^ biriyse bu yinıi dakika da olabilirdi.

Ne kadar aptalca bir kural, diye düşündü Benedict si nirli bir şekilde. Niye dünyanın geri kalanı da onun gibi dakik olmaya önem vermiyordu, bunu hiçbir zaman bile. mcyeccktiama... "Bay Bridgerton!"

Benedict kalasım kaldırdı. Kırk yaşlarında, oldukça çe kici, son derece şık sarışın bir hanım odaya süzüldü. Belirsiz bir şekilde tamdık görünüyordu. Tanıştırılmamış ol-salarda muhakkak pek çok kez aynı cemiyet toplantısında bulunmuşlardı.

"Siz Penwood Leydisi olmalısınız," diye mırıldandı Benedict. ayağa kalkıp onu nazikçe selamlarken.

Araminta, "Evet," diye cevap verdi kafasını nazikçe öne eğerek. "Bu ziyaretle bizi onurlandırmanıza pek memnun oldum. Tabii ki kızlanmı da ziyaretinizden haberdar ettim. Az sonra burada olurlar."

Benedict gülümsedi. Kontcs'in tam olarak böyle davranmasını bekliyordu. Başka türlü davransaydı çok şaşırırdı. Evlenme çağında kızı olan hiçbir anne asla Bridgerton kardeşlerinden birini önemsemezlik etmezdi. "Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum," dedi Benedict.

Araminta'nın alnı hafifçe kırıştı. "O halde henüz onlarla tanışmadın?"

hay aksi. Şimdi Bcnedict'in neden orada olduğunu merakedecekti "Onlar hakkında çok güzel şeyler duydum,

90

diye uydurdu Benedict. Eğer Leydi Whistledown bunu yakalasaydı ki Leydi Whistledown her şeyi yakalıyor gibi görünüyordu, yakında şehrin her yerinde onun bir eş ara-dığı ve Kontes'in kızlarıyla ilgilendiği haberi konuşulurdu.

yoksa neden hiç tanışmadığı iki kadını ziyaret etsin ki?

Leydi Pcnwood'un gözlerinin içi güldü. "Rosamund'un

sezonun en güzel kızlarından biri olduğu düşünülüyor." peki ya Posy diye sordu Benedict biraz aksi bir şekilde

,Aramintanın alnı buruştu. "Hımm, Posy de tatlıdır."

Benedict sevecen bir şekilde gülümsedi. "Posy ile tanış-

mak için sabırsızlanıyorum."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

penwood İeydisi gözlerini kırpıştırdı, ardından şaşkınlı-ğını hafif ekşi bir gülümsemeyle kapattı. "Eminin Posydc sizinle tanışmaktan memnun olacaktır."

Bir hizmetçi süslü gümüş bir tepsiyle salona girdi ve ardından Penwood İeydisinin onayıyla tepsiyi masaya bıraktı: Hizmetçi gitmeden- önce, her nasılsa Kontes (Bencdict'c göre biraz sertçe), "Penwood kaşıkları nerede?" diye sordu.

Hizmetçi oldukça paniklemiş bir halde reverans yaptı ve ardından soruyu cevapladı. "Sophie yemek salonundaki gümüşleri parlatıyordu leydim ama yukarı çıkmak zorunda..."

"Sus!" diyerek sözünü kesti Araminta hizmetçinin, kalıkların yerini soranın o olmasına rağmen. "Eminim Bay Bndgerton çay içmek için illa armalı kaşığa ihtiyaç -duya-cak kadar kibirli değildir."

tabii ki değilim," diye mırıldandı Benedict, bu konu-yu açmayı düşünmesi bile Leydi Pcnwood'un kendisinin

biraz fazla kibirli olabileceğini gösterdiğini düşünerek.

91

-Çık dışarı diye emretti Araminta hizmetçiye eljyfc

bir uzaklaştırma işareti yaparak. "Defoll

Hizmetçı aceleyle d.ışarı çıktı ve Araminta Benedict^ dönerek açıkladı. "En iyi gümüşlerimiz Penwood arma

sıyla işlenmiştir."

Benedict öne eğildi. "Gerçekten mi?" diye sordu ilgiy|c Bu eldivenin üzerindeki armanın gerçekten Pen wood Iura ait olduğunu doğrulamak için harika bir yol olabilirdi. "Bridgerton Malikâncsi'nde bunun gibi hiçbir şey yok," dedi yalan söylemediğini umarak. "Görmeyi çok isterim."

"Gerçekten mi?" diye sordu Penwood ieydisi gözleri ışıldayarak. "Zevk sahibi ve detaycı bir bey olduğunuzu biliyordum." Benedict gülümsedi.

"Bir tane getirmesi için yemek odasına birini yollamalı-yun. Tabii ki o musibet kızın işini doğru düzgün yaptığını tarz ederek." Dudaklarının kenarlarını son derece itici bir tavırla büzüştürünce Benedict Araminta'nm memnuniyetsizliğinin gerçekten içten olduğunu fark etti.

"Bir sorun mu var?" diye sordu nazikçe.

Araminta kafasını salladı ve küçümser bir edayla elini salladı. "İyi bir yardımcı bulmak çok zor. Eminim annende aynı şeyleri söylüyordur."

Annesi asla boylc şeyler söylemezdi ama bu muhtemelen bütün Bridgerton hizmetçilerine çok iyi muamele yapılmasından ve bunun için de kendilerini aileye adamış olmalarından kaynaklanıyordu. Ama Benedict annesi de öyleymiş gibi onayladı.

"Bu günlerde Sophie'yi kapı dışarı edeceğim," dedi kontes burun kıvırarak. "H yapamıyor."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict hiç görmediği Sophie'ye karşı belli belirsiz bir acıma hissetti. Ama istediği son şey Penwood lcydisiyle

hizmetçiler r üzerine bir tartışmaya girmekti ve bu nedenle

eliyle demliği işaret ederek konuyu değiştirdi. "Yeterince

. _ ”

demlendiğini sanıyorum.

tabii tabii." Penwood leydisi kafasını kaldırdı ve gü-

lümsedi "Çayınızı nasıl alırsınız?" "sütlü ve şekersiz". Araminta çayını hazırlarken, Benedict aşağıya doğru ayak sesleri işitti ve kalbi hızla atmaya başladı. Her kontes'in kızlarından biri salona girebilir ve elbette onlardan biri bir gece önce tanıştığı kadın olabilirdi. Yüzü-nün tümünü görmediği bir gerçekti ama yaklaşık olarak ölçüsünü ve boyunu biliyordu. ve saçlarının uzun ve açık kumral olduğundan da oldukça emindi. Muhtemelen onu gördüğünde tanıyacaktı. Nasıl tanıyamazdı ki?

Ama iki genç kız salona girdiğinde, ikisinin dc aklından çıkaramadığı kadın olmadığını hemen anladı. İçlerinden biri çok sarışındı ve ayrıca çok titiz ve oldukça yapmacık bir hali vardı. Tavrında neşe, gülüşünde haylazlık yoktu. Diğeri yctcrincc sevimliydi, ama çok tombuldu ve saçları da oldukça koyuydu.

Benedict hayal kırıklığına uğradığını belli etmemek için dinden gelenin en iyisini yaptı. Takdimler boyunca gülümsedi ve onlarla tanıştığına nc kadar memnun olduğuna dair zırvalıklar mırıldanırken centilmcncc her ikisinin de elini öptü. Sırf annesi açıkça öbürünü ileri sürdüğü için tombul olandan hoşlanmış gibi davrandı.

İçinden böyle annelerin anne olmayı hak etmediklerine karar verdi.Başka çocuklarınız var mı?" diye sordu Benedict

Penwood leydisine, takdimler bitince.

Araminta ona tuhaf bir bakış fırlattı, "lâbii ki hayır ol-saydı onları da sizle tanıştırırdım."

"hâla derslikte olan çocuklarınız olabileceğini düşün- -düm" dedi Benedict. "Kont'la olan evliliğinizden" ^

Araminta kafasını iki yana salladı. "Penwood lordu »l benim çocuğumuz olmadı. Makamın Gunninworth aile sinde kılmaması büyük talihsizlik."

Bcıiedict Kontcs'in Penwood soyunu devam ettirene diğiıi düşününce üzüntüden çok kızgınlık duydugunu fak etmekten kendini alamadı. "Eşinizin hiç erkek vcya kız kardeşi var mıydı?" diye sordu. Belki gizemli kadım Gunnimvorthlcr'in kuzeniydi.

Kontes Benedictc şüphcci bir bakış fırlattı. Benedict, bir öğleden sonra ziyaret için pek de uygun olmayan so-rulannı göz önünde bulundurursa bunu hak ettiğini kabul etmeliy

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Belli ki," diye ççvap verdi kontes, "makam aileden çıkağına göre rahmetli kocamın hiç erkek kardeşi yoktu."

Benedict susması gerektiğini biliyordu ama bu kadında çok sinir bozucu bir şey vardı, bu yüzden sorularına devam etti. "Ondan önce ölen bir kardeşi olabilir."

"Olabilir ama yok."

Rosamund ve Posy karşılıklı atışmayı kafalarını tenis topu gibi bir o tarafa bir bu tarafa döndürerek büyük bir ilgiyle izliyorlardı.

"Peki ya kız kardeşi?" diye sordu Benedict. "Bunları sormamın tek nedeni çok kalabalık bir aileden gelmcm-dir." Rosamund ve Posy'yc döndü. "Sadece bir kardeşini olduğunu hayal edemiyorum, belki kızlarınızın onlara arkadaşlık edecek kuzenleri vardır."

Bunun bir açıklama olarak oldukça saçma olduğunu düşündü ama mecburdu.

s»;

"Bir kız kardeşi vardı," diye cevap verdi Kontes, kii-çüımscycn bir burun kıvırmayla. "Ama bir kız kurusu ola-rak yaşadı ve öldii. Çok inançlı bir kadındı," diye açıkladı, hayatını hayır işlerine adamayı seçmişti." Bü daha iyi bir açıklamaydı.

"Geçen geceki maskeli balonuzdan çok keyif aldırn," dedi Rosamund aniden.

Benedict ona şaşkınlık içinde baktı. Bu iki kız o kadar sessizdi ki Benedict konuşabildiklerini bile unutmuştu. »Aslında annemin balosuydu," diye cevap verdi.M Planlanmasında benim bir rolüm yoktu. Ama iltifatlarınızı iletirim"

"Lütfen iletin," dedi Rosamund. "Siz de balodan keyif aldınız mı Bay Bridgerton?"

Benedict cevap vermeden önce onu bir şiire izledi. Gözlerinde belirli bir bilgi almak istercesine sert bir bakış vardı. "Oldukça," dedi sonunda.

"Bilhassa bir hanımla çok iyi zaman geçirdiğinizi fark ettim," diye konuşmasını sürdürdü Rosamund.

Leydi Penwood hızlıca kafasını Benedict'e bakmak için çevirdi ama bir şey söylemedi. "Öyle mi?" diye mırıldandı Benedict. "Gümüş rengi bir elbise giyiyormuş," dedi Rosamund. "Kimdi o?"

"Gizemli bir bayan," dedi esrarengiz bir gülümsemeyle. Onun için dc gizemli olduğunu bilmelerine gerek yoktu. "Eminin bizimle ismini paylaşabilirsiniz," dedi Leydi

Penwood.

Benedict gülümsedi ve öylece durdu. Buradan daha fola bilgi alamayacaktı. "Korkarım gitmeliyim bayanlar," dedi nezaketle, tatlı bir reverans yaparak. Kaşıkları görmediniz," diye hatırlattı Leydi Penwood.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

«Başka bir zaman." dcdi Benedict. Annesinin Penwood armasını başka bir aileyle karıştırması pek mümkün dcğil di ve ayrıca katı ve kırılgan Penwood Kontcsi'nin yanında biraz daha zaman geçirirse kusabilirdi. -her sev çok güzeldi," diye yalan söyledi.

J 4 V ^

"Gerçekten öyleydi," dedi Leydi Penwood onu kapıya geçirirken. "Kısa ama güzel."

Benedict tekrar gülümsemeye zahmet etmedi. Araminta Benedict Bridgerton'un arkasından kapanan ön kapının sesini duyduktan sonra, "Bu neydi şimdi?" dedi.

"Şey," dedi Posy, "belki..." "Sana sormadım," dive bağırdı Araırıinta. "Kime sordun o halde?" diye cevap verdi Posy beklenmedik bir ccsarede. "Belki beni uzaktan görmüştür," dedi Rosamund.

Ht tï

Ve...

"Seni uzaktan falan görmedi," diye bağırdı Araminta. Rosamund şaşkınlık içinde geriye doğru sendeledi. Annesi onunla çok nadir olarak böyle tahammülsüz bir ses tonuyla konuşurdu.

Araminta devam etti. "Onun gümüş rengi elbiseli bir kadınla kırıştırdığını sen söyledin." "Tam olarak 'kırıştırmak' demedim..." "Böyle saçmalıklar için benimle tartışma. Kırıştırmak ya da değil. Buraya senin için de gelmemiş," dedi Araminta hatırı sayılır bir alaycılıkla. "Ne yapmaya çalıştığını bilmiyorum. Bay Bridgerton..."

Tam cümlesini bitirecekti ki şeffaf perdeleri çekerken, cebinden bir şey çıkaran Bay Bridgerton'un kaldırımda dikildiğini gördü. "Ne yapıyor bu?" diye fısıldadı.

87

-Sanırım elindeki bir eldiven," dedi Posy yardım etmek

istercesine

"bu bir eldiven değ..." dedi Araminta istemsiz olarak çünkü Posy'nin söylediklerini sürekli bir şekilde yalanladı adet edinmişti. "Neden, bu bir eldiven..."

'bir eldiven gördüğümde anlayacağımı düşünüyorum," diye homurdandı Posy.

'"Eldivenin nesine bakıyor?" dedi Rosamund kardeşini dışarı doğru dürterek.

"Eldivenin üstünde bir şey var," dedi Posy. "Belki bir nakıştır. Bizim de üzerinde Penwood armasının işlendiği bazı eldivenlerimiz var. Belki bu da onlar gibidir." Araminta bembeyaz oldu.

-İyi misin anne?" diye sordu Posy. "Epeyce solgun görünüyorsun"

"Buraya onu aramaya geldi," diye fısıldadı Araminta. "Kimi?" diye sordu Rosamund. '•Gümüş elbiseli kadını."

"0 halde onu burada bulamayacak," diye cevapladı Posy. "Ben denizkızı, Rosa olduğuna göre. Ve tabii ki sen de Kraliçe Elizabethen."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Ayakkabılar." Araminta'nın adeta nefesi kesildi. "Avak-kabılar."

"Hangi ayakkabılar?" diye sordu Rosamund. "Aşınmışlar. Biri ayakkabılarımı giymiş." Araminta'nın zaten inanılmayacak kadar solgun görünen suratı daha da beyazlaştı. "Oydu. Nasıl yaptı bunu? O olmalı." "Kim?" diy e sordu Rosamund. Anne iyi olduğuna emin misin?" diye tekrar sordu "Kendinde değilsin." Ama Araminta çoktan odayı Yetmişti bile.

97

"Aptal. aptal ayakkabı homurdandı Sophie

Araminta'nın eski ayakkabılarından birinin topuğunu

çalarken. "Bunu yıllardır giymedi bile." Ayakkabının burnunu

cilalamayı bitirdi ve onu yerine, temizcc sıralanmış

ayakkabıların yanına koydu. Ama bir diğerine uzan mad an

once dolabın kapısı çok kuvvetli bir şekilde duvara çar-

parak açıldı. Oyle büyük bir gürültüyle çarptı ki, Sophie

neredeyse şaşkınlıktan çığlık atacaktı.

"Aman Tanrım, korkuttunuz beni," dedi Araminta'ya

"Geldiğiniziduymadım ve..."

C r

"Eşyalarını topla," dedi Araminta alçak, gaddarca bı> sesle. "Güneş doğmadan bu evden gitmeni istiyorum."

Sophie'nin ayakkabıları cilalamak için kullandığı bez parçası elinden düştü. "Ne?" Adeta nefesi kesilmişti. "Neden?"

"Bir nedene ihtiyacım yar mı? İkimiz de biliyoruz ki senin bakımın için aldığım para yaklaşık bir sene önce kesildi. Bu kadar yeter, seni daha fazla burada istemiyorum." 'Ama nereye giderim?"

Araminta çirkin bir şekilde gözlerini kıstı. "Bu benim sorunum değil, öyle değil mi?" "Ama..."

"Yirmi yaşındasın. Ne yapacağını bilecek kadar büyüksün. Seni daha fazla şımartmayacağım"

"Siz beni hiç şımartmadınız ki," dedi Sophie yumuşak bir sesle. "Bana cevap vermeye kalkma." "Neden ki?" diye cevap verdi Sophie, sesi yükselmişti. "Kaybedecek neyim var? Zaten beni evden atıyorsunuz."

"Bana biraz saygılı davranabilirsin," dedi Araminta, onu diz çöker halde tutmak için Sophie'nin eteğine basarak.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

kalbimdeki iyilikle seni scnclcrce giydirdiğimi ve evimde barındırdıgımı göz önünde bulundurmalısın." siz kalbin izdeki iyilikle hiçbir şey yapmazsınız." Sop-hie eteğini çekmeye çalıştı ama etek Araminta'nın topu-nun altına iyice sıkışmıştı. "Gerçekten de beni neden tuttunuz?

Araminta bir kahkaha attı. "Normal bir hizmetçiden daha ucuza geliyorsun ve sana emir vermek hoşuma gi-

diyordu

Sophie Araminta'nın fiili kölesi olmaktan nefret cdi-yordu ama en azından Penwood Malikânesi eviydi. Bayan Gibbons arkadaşıydı ve Posy genelde sevimliydi ama dün-nın gcri kalanı...neydi...oldukça korkutucuydu. Nere-ye gidebilirdi? Ne yapabilirdi? Nasıl gçinebilirdi?

"Neden şimdi?" diye sordu Sophie. Araminta omuzlarını silkti. "Artık işime yaramıyorsun."

Sophie az önce parlattığı uzun ayakkabı sırasına baktı.

"Yaramıyor muyum?"

/ /

Araminta ayakkabısının sivri topuğunu Sophie'nin eteğinin kumaşını yırtsın diye sertçe bastırdı. "Geçen gccc baloya gittin, değil mi?" Sophie kanın yüzüne sıçradığını hissetti. Araminta'nın gerçeği gözlerinden okuduğunu biliyordu. uHa-hayır," diye yalan söyledi. "Nasıl gidcbil..." "Nasıl gittiğini bilmiyorum ama orada olduğunu biliyorum." Araminta ayakkabıları tekmeleyerek Sophie'nin yanına attı. "Giy şunları."

"Giy şunları dedim." Araminta bir çığlık attı. "Rosamund ve Posy'nin ayaklarının çok büyük olduğunu biliyorum. Geçen gece ayakkabılarımı giyebilecek olan tek 8$ sensin."

siz bundan benim baloya gittiğini sonucunu mu çıkardınız diye sordu Sophie, sesi panik içinde ve nefes nefese çıkıyordu, "Giv şu ayakkabıları Sophie"

Sophie Araminta nm dediğini yaptı. Tabii ki ona tam oldular. r

"Sınırınıaştın," dedi Araminta alçak bir sesle. "seni yıllar önce bu dünyadaki yerini unutmaman konuşup j uyarmıştım. Sen bir piçsin, bir evlatlıksın, bir...." "Piçin ne olduğunu biliyorum," dedi Sophie aniden Araminta sessizce Sophie'nin patlamasıyla dalga gece rek. kibirli bir halde tek kaşını kaldırdı. "Nazik cemiyete 1 katılmak için uygun değilsin," dedi ve devam etti. "Ama i gene de bizler kadar iyiymiş gibi davranarak maskeli baloya katılma cesaretini bulmuşsun."

"Evet, buldum," diye bağırdı Sophie, Araminta'nın bir şekilde sırrını Öğrendiğini umursamayı bırakarak. "Bul-dum ve gene bulurdum. Benim kanımda sizinki gibi mavi ve kalbim daha nazik vc..."

Sophie Araminta'ya bağırırken birden kendini yerde Araminta'nın tokadıyla kızarmış yanağını ovuştururken buldu.

"Sakın kendini benimle kıyaslama," diye uyardı onu Araminta.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie yerden kalktı. Babası bunu ona nasıl yapabilmişti? Nasıl onu açıkça ondan nefret eden bir kadının bakamına bırakabilmişti? Onu bu kadar az mı umursuyordu? Veya sadece kör müydü?

"'Sabaha gitmiş olacaksın," dedi Araminta alçak bir sesle. uBir daha asla yüzünü görmek istemiyorum." Sophie kapıya doğru ilerlemeye başladı; "Ama bekle," dedi Araminta, eliyle Sophie'nin omzuna vurarak. "Öncc sana verdiğim işi bitireceksin." 100

bu işi bitirmem sabahı bulur," diye itiraz etti Sophie. busenin sorunun, benim değil." Ve bununla birlikte

Araminta oldukça yüksek bir tıkırtıyla kilidi çevirerek ka-

pıyı çarptı.

Sophie dolabın uzun ve koyu karanlığını aydınlatmaya yardımcı olması için getirdiği, alevi titreyen muma baktı. fitilin sabaha kadar dayanmasına imkân yoktu. ve

Araminta'nın ayakkabılarının geri kalanını cilalamasına da

, imkân yoktu...kesinlikle yoktu,

Sophie yere oturdu ve gözleri yorgtınluktan kapanana kadar yanan mum ışığını izledi. Yarın gün doğumuyla beraber bütün hayatı sonsuza dek değişecekti. Pemvood Malikânesi çok sıcak bir yuva olmayabilirdi ama en azın-dan güvenliydi.

Neredeyse hiç parası yoktu. Geçen yedi yılda Araminta'dan aldığı azıcık parayı biriktirmemişti. Nev-sc ki, babası hayattayken ve ona karısının kölesi gibi değil evlatlığı gibi davrandığı zamanlardan kalan biraz birikmiş parası vardı. Bu parayı harcamak için birçok fırsatı olmuştu ama Sophie her zaman bu günün geleceğini biliyordu ve

sahip olduğu parayı tutumlu davranarak elinde tutmayı tercih etmişti.

Ama onun azıcık parası onu çok ileriye götürmeye yet-nıezdi. Londra'dan gitmek için bilete ihtiyacı vardı ve bu bayağı para ederdi. Büyük ihtimalle biriktirdiğinin yansını geçerdi. Bir süre şehirde kalabileceğini düşündü ama Londra'nın kenar mahalleleri pis ve tehlikeliydi, Sophie bütçesinin daha iyi mahallelerin hiçbirinde oturmasına yetmeyeceğini biliyordu. Ayrıca, eğer kendi evinde yaşayacaksa, çok sevdiği taşraya geri dönebilirdi dc. Benedict Bridgerton'la aynı şehirde olduğunu düşüne-

101

miyordu bile. Londra büyük bir şehirdi ve Sophie sene-Icrcc ondan başarıyla uzak durabileceğinden eminde ama caresizce ondan uzak durmak istemeyeceğinden korkuyordu.

Kendim, onu giriş kapısının önünde birkaç saniye görebilmek için evini gözetlerken bulmaktan korkuyor du.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ve eğer onu görseydi... Sophie neler olabileceğini bil' miyordu. Kandırıldığı için kızabilirdi. Onu metresi yap-nıak isteyebilirdi. Onu hiç tanımayabilirdi de.

Sophie'nin emin olduğu tek şey, ayaklarına kapanmaya cağı, sonsuz sadakatini sunmayacağı ve ona evlenme teklif etmeyeceğiydi.

Kontların oğulları soysuz kimselerle evlenmezlcrdi Romantik aşk romanlarında bile.

Hayır, Londra'yı terk etmeliydi. Kendini cazibcden uzak tutmalıydı. Ama daha çok paraya ihtiyacı vardı, iş bulana kadar ona yetecek kadarına, ev tutana kadar...

Sophie'nin gözleri parıldayan bir şeye takıldı... Bir çift ayakkabı köşeye gizlenmişti. Bu ayakkabıları bir saat öncc temizlemiş olmasının dışında bu parıldayanın ayakkabı değil bir çift kolayca sökülebilir ve ccbc sığacak kadar küçük pırlantalı ayakkabı tokası olduğunu biliyordu. Buna cesaret edebilir miydi? Araminta'nın onun bakımından aldığı onca parayı düşündü, Araminta'nın hiçbir zaman paylaşmaya gönlü olmadığı paraları. Tek bir maaş almadan onca yıl leydinin hizmetçisi olarak verdiği emeği düşündü.

Vicdanının sesini duydu ama bu sesi hemen bastırdı. Böyle zamanlarda vicdana yer yoktu. Ayakkabı tokalarını aldı.

Ve ardından, birkaç saat sonra Posy geldi (annesinin ıs-

teği dışında) ve onu dışarı çıkardı Sophie eşyalarını

topladı ve orayı terk etti.

Şaşırtıcı bir şekilde arkasına bile bakmamıştı.

Bölüm 6

Bridgerton kardeşlerden birisi evlenmeydi bugiin üç sene oldu ve Leydi Bridgerton pek çok yerde bu konuyla ilgili hoşgörüsünün tükendiğini açıklarken duyulmuş. Benedict evlenmedi,

(ve Bu yazara göre genç adam otuzuna geldiği zaman gözde bekâr olmayı geride bırakmış olacak) Colin de öyle ama genede onun gecikmesi affedilebilir, ne de olsa her şeye rağmen daha sadece yirmi altı yaşında.

Dul Kontes'in aynı zamanda endişelenmesi gereken iki kızı var. Eoise yaklaşık yirmi bir yaşlarında ve pek çok teklif almaşına rağmen evlenmeye pek hevesli görünmüyor. Francesc

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

yaşında (kızların doğum günleri büyük bir tesadüf sonucu aynı günlere rastlıyor.) ve o da sezonla evlilikten daha çok ilgilaıi-yomuış gibi görünüyor.

Bu Yazara göre Leydi Bridgerton endişelenmenıeli. Bridgenonlar'dan birinin uygun bir eş bulamayacağı akıl almaz bir düşünce ve bıinun yanı sıra iki evli çocuğu ona torun zevkin yaşattılar ve zaten bu onun en büyiik isteğiydi.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 30 HAZİRAN 1815

104

Alkol ve purolar. Kumar ve kiralanmış kadınlar. Bü Benedict

Bridge rton'un sadece üniversiteden yeni mezun olduğu zamanlarda çok eğlendiği

bir parti tarzıydı. Simdi bu tür eğlencelerden sıkılıyordu. Bu ortama katılmaya neden karar verdiğini bile bilmiyordu.Daha çok sıkılmak

düşündü. Londra'nın 1817 sezonu o ana kadar bir önceki yılın tekrarı olmaktan

öteye gidememişti ve zaten 1816'yıda çok canlı bulmamıştı . her şey bir kez daha

sıkıcıdan da öteydi ev sahibinin kim olduğunu bile bilmiyordu Phillip

Cavender. Arkadaşının arkadaşının arkadaşıydı ve su an Benedict büyük bir

hevesle Londra'da kalmış olmayı diliyordu. Soğuk algınlığını yeni atlatmıştı ve

bunu gelmemek için bir mazeret olarak kullanmalıydı ama arkadaşı - gerçi

onu son dort senedir hiç görmemişti - onu teşvik ve ikna etti ve sonunda Benedict

partiye katılmıştı. şimdi ise son derece pişmandı.

Cavcndcr'in, ailesinin evinin ana koridoruna indi Çıkacağı kapıya doğru giderken

yüksek bahisli bir oyun masası gordu. Oyunculardan biri kan ter içinde kalmıştı

"Beyinsiz ahmk." diye mırıldandı Benedict.Muhtemelen zavallı herifin atalarından

kalma evini kaybetmesi an meselesiydi.

Sağındaki kapı kapandı ama yine de kadınların kıkırdamalarının sesini duyabiliyor

du bunları erkeklerin kahkahaları ve son derece çirkin homurdanmalar izliyordu.

Bu delilikti.Burada bulunmak istemiyordu bahislerin katılanların karşılayabile

ceğinden yüksek oldugu oyunlardan nefret ediyordu.kadınlarla bu şekilde ilişki

yaşamaklad a hiç ilgilenmiyordu onu buraya getiren arkadaşına

ne oldugu hakkında hiçbir fikri yoktu ve diğer konuklardan da pek hoşlanmıyc

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Ben gidiyorum, dedi koridorda onu duyacak hiç kim-sc olmamasına rağmen. Çok uzakta değil, sadece bir saatlik yolda olan küçük bir evi vardı. Bir kır evinden başka bir değildi .ama onundu ve §ıı an ona cennetmiş gibi gcliyordu Ama görgü kuralları ev sahibini bulup gideceğini bil-dirmeyi gerektiriyordu, Bay Cavcnder ertesi gün yapı|> konuşmayı hatırlamayacak kadar sarhoş olsa bile.

On dakikalık sonuçsuz aramadan sonra Benedict n nesinin çocuklarına görgü kurallarım işlemekte bu katı olmamış olmasını dilemeye başladı. Şıı anda bîrden öylesine çekip gitmek çok kolay olurdu. "Uç dakika daha' diye homurdandı. "Eğer bu lanet salağı üç dakika dalû bulmazsam, gidiyorum."

Hemen sonra, bir çift genç adam boğuk kahkahaları, birbirlerinin ayaklarına basıp sendeleyerek onun yanım geldiler. Her yeri alkol ve-sigara kokusu sardı. Benedict ikisinden birinin aniden kusması endişesiyle tedbirli dav-ranarak geriye doğru bir adım attı.

Benedict her zaman ayakkabılarına düşkün biri olmuş.

tu.

'•Bridgerton!" diye seslendi içlerinden biri. Benedict ona kısa bir selam verdi. İkisi de Benedikten beş yaş küçüklerdi, dolayısıyla onları çok iyi tanımıyordu. "O bir Bridgerton değil," dedi diğer adam. "O bir... O bir Bridgerton. Saçlara ve burna bak."Gözleri kısıldı. "Ama hangisi?"

Benedict bu soruyu duymazlıktan geldi. "Ev sahibini gördünüz mü?"

"Bir ev sahibi var mı?"

"Tabii ki var," diye cevap verdi yanındaki adam. "Cı* vender, süper adamdır biliyorsun, evini kullanmamı« izin..."

*****

Simdi yeni bir iş bulmanın tam zamanı, dive düşündü Sophie Beckett.

Londra'dan ayrılalı neredeyse iki sene olmuştu. Nihayet Araminta'nın kölesi olmayı bırakalı iki sene, tamamen

yalnız olmaya başlayalı iki sene...

Penwood Malikâncsi'nden ayrıldıktan sonra Araminta'nın ayakkabı tokalarını satmış ama Araminta'nın övündüğü pırlantalarının gerçek olmadığı ortaya çıkmıştı, taklitlerdi ve çok para etmemişlerdi.Mürebbiye olarak iş aramış ama

başvurduğu yerlerin hiçbiri onu işe almak istememişti. İyi

eğitimli olduğu açıktı ama referansı yoktu, ayrıca çoğu

kadın onun gibi genç ve güzel birini işe almak istemiyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie, sonunda Wiltshire trenine bilet almıştı, acil du-rumlar için hâlâ bir miktar para ayırarak gidcbileceği en uzak nokta burasıydı. Neyse ki, Bay ve Bayan Cavendcrïn hizmetçisi olarak hemen iş bulmuştu. Hizmetçilerinden

-Ailesinin evini," diye düzeltti öteki adam "henüz bir

mirasyedi değil zavallı herif"

'Nefark eder ! Ailesinin eviymiş. Yine de onun sayılır.

"ikinizden biri onu gördü mü?" diye homurdandı Benedict

Dışarıda "dedi az önce bir ev sahipleri olduğunu ha-tırlamayanı. On bahçede."

"Teşekkürler," dedi Benedict ve daha sonn onları geçerek

ön kapıya yöneldi. On basamaklardan indi, Cavender'e saygılarını sundu ve faytonunu almak için ahıra doğru ilerledi.

iyi hizmet bekleyen ama imkânsızı istemeyen sıradan bir çifttiler .Aramintaya onca yıl hizmet ettikten sonra burası Sophie'yc tatil gibi gelmişti.

Ama sonra oğulları Avrupa turundan dönmüş ve her şey değişmişti. Phillip sık sık onu koridorda köşeye skıştı-rıvor, imaları ve teklifleri geri çevrilince de sinirleniyordu Bay ve bayan Çavçnder. Bay Cavcndcr'in Brightondaki kardeşini ziyaret etmek için gittiklerinde Plıilip yakın arkadaşlarından bir kısmı için bir parti düzenlemeye karar verince Sophie başka bir yerde iş bulmayı düşünmeye

başlamıştı Önceden dc Phillip'in yaptıklarından kaçınmak zordu ama Sophie yine de kendini epeyce korunaklı hisse diyordu. Phillip annesi evdeyken asla bir girişimde bulum maya cesaret etmezdi.

Ama Bay ve Bayan Cavendçr'in gitmesiyle Phillip iste. digi her şeyi alabileceğini düşünüyor gibi görünüyordu ve

arkadaşlarının da ondan aşağı kalır bir yanı yoktu.

Sophie burayı hemen terk etmesi gerektiğini biliyordu ama Bayan Cavcndcr ona çok iyi davranmıştı ve iki hafta önceden haber vermeden gitmenin nazik bir hareket olmayacağını düşünüyordu. Evin içinde iki saat boyuna kovalandıktan sonra her nedense görgü kurallarının namusunu kaybetmeye değmcycceğiıi düşündü ve kahyayı neyse ki çok cana yakın birisiydi) kalamayacağını söyledi, az eşyasını küçük bir çantaya koydu, diğer taraftaki merdivenlerden aşağıya sıvıştı ve kendini dışarı attı. Kasabının içinde iki saat yürümesi gerekiyordu ama gecenin kör Karanlığında bile şehre giden yol Cavenderler'in evinde kalmaktan daha güvenli görünüyordu ve ayrıca makul bir fiyata sıcak yemek ve kalacak oda bulabileceği küçük bir otel olduğunu biliyordu.

Evin köşesini dönüp tam araba yoluna adımını atmıştı ki

boğuk bir çığlık duydu.

Sophie arkasına baktı. Lanet olsun. Phillip Cavander her zamankinden daha sarhoş ve daha adi görünüyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie alkolün Phillip'in dengesini bozacağını ümit ederek koşmaya başladı çünkü onun hızıyla boy ölçüşe-meyccegini biliyordu.

Ama Sophie'nin koşuşıı yalnızca Phillip'i heyecanlan-dırmaya yaradı. Genç adamın neşeli haykırışlarını duyuyor adımlarını tam arkasında hissediyordu. Eli Sophie'nin

ceketinin yakasına yapışına kadar Phillip yaklaştıkça yaklaştı ve durması için Sophie'yi sarsmaya başladı.

Phillip büyük bir zafer kazanmışçasına gülüyordu, Sophie hayatı boyunca hiç bu kadar korkmamıştı.

•'Bakın burada kim var!" dedi. wKüçiik Bayan Sophie. Seni arkadaşlarımla tanıştırayım/'

Sophie'nin dudakları kupkuru oldu ve kalbi hızlı hızlı atmaya başladı.

"Bırakın beni Bay Cavcndcr," dedi sert bir ses tonuyla. Onu aciz ve yalvarır bir halde görmekten hoşlandığını biliyordu ve o nun arzularına hitap etmeye hiç niyeti yoktu.

"Hiç sanmıyorum," dedi, Sophıeyi kendisinin kaypak gülüşünü izlemeye mecbur bırakmak için onun etrafında dönerek. Kafasını diğer tarafa çevirdi ve, "Heasly! Flctc-cher! Bakın burada ne buldum!11 diye seslendi; .

Sophie iki adamın daha gölgesinin yaklaşmakta olduğunu korkuyla izledi. Görünüşlerine bakılırsa onlar da Phil lip kadar hatta belki daha da fazla sarhoştular.

"Her zaman en harika partileri sen düzenliyorsun. Phil lip." dedi içlerinden bir i. |

Phillip gururla kabardı. Bırakın benî dedi Sophie tekrar.

Phillip sırıttı.. "No dersiniz cocuklar? Baya nın dediğini yapmalı mıyım?"

" tàbii k« hayır." ccvabı geldi iki adamdan daha genç ola-nından

"bayan" dedi Phillip'c harika partiler düzenledi^ söyleyen. "yanlış bir sıfat olabilir, sence dc öyle değil mi

-Çok doğru," diye cevap verdi Phillip. "Bu bir hiznetçi ve

hepimizin bildiği gibi bu türler hizmet etmek için dooğ-muşlardır." Sophie'yi arkadaşlarına doğru itti. "İşte. Bakın şuna!"

Sophie ileri doğru itilirken hüngür hüngür ağlıyordu ve küçük çantasına sıkıca sarılmıştı. Tecavüze uğramak üzereydi, bu açıktı. Ama panik halindeki zihni bu adam. lann bütün eşyalarını yere saçmasına izin vermeyerek son bir onur savaşı veriyordu.

Sophie'yi yakalayan adam onu kabaca okşadıktan sonra diğerine doğru itti. Sophie birinin "Cavcndcr" diye bağır-dığını duyduğunda o da tam elini Sophie'nin beline at-mıştı

Sophie acı içinde gözlerini kapadı. Dördüncü adam. Aman tanrım, üç kişi yetmez miydi?

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Bridgerton!" diye seslendi Phillip. "Gel bize katıl!" Sophie'nin gözleri açıldı. Bridgerton? Kendinden emin ve sakin bir şekilde hareket eden uzun boylu güçlü yapılı bir adamın gölgesi belirdi. "'Neler oluyor burada?"

Aman Tanrım, bu sesi bir yerden tanıyordu. Rüyalarında sık sık duyduğu sesti bu.

Bu Benedict Bridgerton'du. Onun yakışıklı prensi.

***

Gecenin soğuğu dondurucuydu ama içeride alkol ve 110

sigara kokusu solumak zorunda kalan Benedict bunu fc-rahlatıcı bulmuştu.

Ay neredeyse dolunay olmak üzereydi ve hafif bir rüzgar ağaçların yapraklarını dalgalandırıyordu. Her şeye rağmcn sıkıcı bir partiyi terk etmek ve eve dönmek için mükcmmcl bir geceydi.

Ama ilk öncc cv sahibini bulup ona teşekkürlerini sunmalı ve gittiğini haber vermeliydi. Sabrı tükcnincc "Ca-vcınler" diye seslendi.

"Buradayım," cevabı geldi ve Benedict kafasını sağa çevirdi. Cavcndcr iki arkadaşıyla beraber heybetli ve yaşlı bir karaağacın altında duruyordu. Bir hizmetçiyi aralarında ileri geri itekleyerek cğlcniyorlarmış gibi görünüyorlardı.

Bcncdict homurdandı. Hizmetçinin onların ilgisinden memnun olup olmadığına karar vermek için çok uzaktaydı. Eğer değilse onu kurtarmak zorunda kalacaktı ki bu geceyi böyle geçirmeyi planlamamıştı. Bir kahraman gibi davranmaktan hoşlanmazdı ama acı içindeki bir kadını görmezden gelmek için çok fazla kız kardeşi vardı... Tam bir sayı vermek gerekirse dört kız kardeşi vardı.

"Alı, oradasın," diye seslendi vavaş yavaş ilerlerken. Bi-

lerek sakin görünmeye çalışıyordu. Yavaş hareket etmek ve durumu değerlendirmek körü körüne davranmaktan daha

iyiydi.

"Bridgerton!" diye seslendi Cavender. "Gel, bize katıl!" Benedict, adamlardan biri kolunu genç bayanın beline layıp onu kendisine doğru çektiği sırada yanlarına geldi Kızı belinden yakalayan adam, diğer eliyle de poposunu sıkıştırıyor ve okşuyordu.

Benedict gözlerini hizmetçinin gpzlcrinc dikti,koca-man ve dehşet doluydular ve ona sanki gökten inmiş bir

kurtarıcıymış gibi bakıyorlardı.

naziktir.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Neler oluyor burada?" diye sordu.

"Biraz spor yapıyoruz" diyerek kıkırdadı Ca vend'er Ailem hizmetçi olarak böyle şahane parçalar tutacak kadar

ilqinizden pek memnun gorunmuyor, dedi Benedict sakince.

"Yeterince memnun," dedi Cavendcr sırıtarak, azından benim için yeterince memnun."

"Hiç sanmıyorum," dedi Benedict öne atılarak. "Onunla istediğim yapabilirsin," dedi Cavender nesey le. "Bizim işimiz biter bitmez tabii." "Beni yanlış anladın."

Bencdict'in sesinde keskin bir sertlik vardı ve üç adam da adeta donakalmış bir halde ona meraklı gözlerle bakı-

vorlardı.

f »

"Kızı bırakın," dedi Benedict. Ortamdaki havanın aniden değişmesiyle şaşırmış, muhtemelen alkolden refleksleri körclmiş olan ve kızı tu. tan adam hiçbir şey yapmadı.

"Seninle kavga etmek istemiyorum," dedi Benedict kollarını kavuşturarak. "Ama edeceğim. Ve seni temin ederim üç kişi olmanız beni korkutmuyor."

"Dur bir dakika," dedi Cavendcr kızgın bir şekilde. "Buraya gelip bana kendi evimde emir veremezsin."

"Burası senin ailenin evi," dedi Benedict, hepsine Cavender'in hâlâ bir yeni yetme olduğunu hatırlatarak.

"Burası benim evim," diye cevap verdi Cavendcr. "Ve o da benim hizmetçim. Ve nc istersem onu yapacak."

"Köleliğin"bu ülkede yasal olduğundan haberim yoktu," diye mırıldandı Benedict. "Dediklerimi yapmak zorunda!" "Öyle mi?"

Yapmazsa onu mahvcderim."

-Çok güzel," dedi Benedict küçük bir gülümsemeyle. o halde sor ona. Kıza üçünüzle birden yatmak isteyip is-temediğinisor. Çünkü aklındaki bu,değil mi?" Cavendcr bir şeyler söylemeye çalışırken ağzından tü

kürükler saçıldı.

"Sor ona," dedi Benedict bir kere daha, bu kez sırıtıyordu çiinkü gülümsemesinin daha genç olan adamı çileden çıkardığıiı biliyordu.

•ıSor bakalım, eğer hayır derse burada herkesin önünde

onu mahvedebilirsin," :

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Ona hiçbir şey sormayacağım," diye mızırdandı Cavcndcr.

"Peki, o halde ondan bunu yapmasını bekleyemezsin, değil mi?" Benedict kıza baktı. Açık kumral lüleli kısa saçları ve yüzüne neredeyse büyük gelen gözleriyle alımlı görünüyordu. "Peki," dedi Benedict Cavcndcr e kısa bir bakış atarak. "Ben sorarım."

Kızın dudakları yavaşça aralandı ve Benedict birden sanki önceden tanışıyorlarmış gibi tuhaf bir hisse kapıldı. Ama bu imkânsızdı, tabii eğer başka bir aristokrat aile için çalışmadıysa. Ama öyle olsa bile onu sadece geçerken görebilirdi. Kadın konusunda zevki hiçbir zaman hizmetçiler doğrultusunda olmamıştı ve doğruyu söylemek gerekirse, onları pek fark etmezdi dc. "Bayan.." Kaşlarını çattı. "Yani, adınız nedir?" "Sophie Beckett," derken genç kızın boğazına sanki koca bir kurbağa kaçmış gibi nefesi kesildi.

"Bayan Beckett," diyerek devam etti Benedict, "soracağım soruya cevap verme inceliğini gösterir miydiniz acaba?

"Hayır!" diye haykırdı Sophie. 113

"Cevap vermeyecek misiniz?" diye sordu tekrar.

"hayır.bu üç adamla yatmak istemiyorum!" Sözcükler

resmen dudaklarından dökülmüştü.

"peki o halde sorunu hallettik," dedi Benedict. onu

hala tutan adama göz gezdirdi. "Onu bırakmanı Öneriyo-

rum böylece Cavendcr onu işinden azat edebilir"

"peki nereye gidecek?" dedi Cavendcr küçümseyici bir ses tonuyla. "Bu bölgede bir daha çalışamayacağı konu sunda sizi temin ederim."

Sophie Benedict c döndü. aynı şeyi merak ediyorlar^dı Benedict kaygısızca omuzlarım silkti. "Ona annemj evinde bir iş bulurum." Sophie ye baktı ve tek kaşını kla-dırdı.

"Kabul cdeccğinizi farz ediyorum." Bu şaşırtıcı sürprizi duyan Sophie'nin ağzı açık kaldı Onu evine götürmek istiyordu!

"Bu pek dc beklediğim bir tepki değildi," dedi Benedict kum kuru. "Buradaki işinizden daha iyi olacağını garanti ederim. En azından tecavüze uğramayacağınızdan emin olabilirsiniz. Ne dersiniz?"

Sophie ona tecavüz etmeye niyetlenen üç adama ümitsizce baktı. Başka seçeneği yoktu. Benedict Bridgerton Cavendcr Malikânesi'ndcn kurtulmak için tek şansıydı. Onun annesinin yanında çalışamayacağını biliyordu, Benedict e bu denli yakın olup da hâlâ hizmetçilik yapmak zorunda kalmak katlanaıiıayacağı bir şeydi. Ama bu durumu sonradan çözebilirdi. Şu anda sad gerekiyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict'e döndü ve onu başıyla onayladı, sesini kııl-lanmaktan hâlâ korkuyordu. Boğuluyormuş gibi hissediyordu. gerçi bunun sebebi korku mu yoksa rahatlama mıydı emin değildi.

114

"Güzel," dedi Benedict. "Gidelim mi?" Sophie onu hala

rehin tutan adamın koluna oldukça sert bir bakış fırlattı.

"Of. Tanrı aşkına," diye homurdandı Benedict. "Onu bırakacak mısın yoksa seni kolundan vurmak zorunda mı

kalayım?"

"Onu götürebilirsin, diye bağırdı Phillip.

Benedict ona şüpheci bir bakış attı. "Zaten öyle yapıyorum."

"Bu yaptığına pişman olacaksın," dedi Phillip.

»Bundan emin değilim. Şimdi çekilin yolumdan."

phillip sinirli bir ses çıkardı ve arkadaşlarına döniip, .'Gidelim burada n," dedi. Sonra Benedict'c döndü ve ekledi. "Partilerimden birine bir daha gclcbilcceğini düşünme bile."

"Doğrusu kalbim çok kırıldı," dedi Benedict alay ederek.

Phillip bir kez daha zorbaca homurdandı ve ardından

o ve iki arkadaşı eve girdiler.

Sophie onların gidişini izledi sonra gözlerini usulca Benedict'e dikti. Phillip ve kötü niyetli arkadaşları tarafından pusuya düşürüldüğünde, ona nc yapmak istediklerini anlamış ve neredeyse ölmek istemişti. Ama sonra birdenbire, Benedict Bridgerton rüyalanndaki kahraman gibi onun önünde bclirivcrmiş ve Sophie belki dc öldüm diye düşünmüştü. Çünkü eğer cennette değilse onun burada, yanında ne işi olabilirdi ki?

Tam anlamıyla sersemlemişti, Phillip'in arkadaşlarının onu arkasından küçük düşürücü bir şekilde yakaladıklarını ve halâ ellerinde tuttuklarını neredeyse unutmuştu. Bir saniye için bütün dünyâ yok olup gitmiş, görebildi-gi ve bildiği tek şey olarak Benedict Bridgerton kalmıştı. Mükemmel bir andı. Ama sonra dünya yeniden belirmiş

115

ve tek düşünebildiği.... O burada ne arıyor ki? Bu sarhoşlar ve fahişelerle dolu iğrenç bîr partiydi- Onunla iki sene önce tanıştığında böyle eğlencelere katılacak biri gibi görünmemişti gözüne. Ama onunla sadece birkaç saat vakit geçirmişti. Belki dc onu yanlış değerlendirmişti. Acı içinde gözlerini kapadı. Geçen iki senede Benedict Bridgerton onun sıkıcı ve kederli yaşamı iç
olmuştu. ya onu yanlış değerlendirdiysc, ya PJiillip vearkadaşların-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

dan sadece biraz daha iyi biriyse, o halde elinde hiç bir şey

kalmayacaktı.

Ufacık bir aşk hatırası bile.

Ama onu kurtarmıştı. Bu inkar edilemezdi. Bcelki ne-

den Phillip'in partisine geldiğinin önemi yoktu, ön emli

olan sadece orada olması ve onu kurtarmasıydı.

-/vi misin?" diye sordu Benedict aniden.

*

Sophie onu başı ile onayladı, dosdoğru gözlerinin içine bakıyor ve onu tanımasını bekliyordu.

"Emin misin?"

Sophie tekrar başını salladı, hâlâ bekliyordu. Az sonn onu tanıyacaktı.

"İyi. Sana çok kaba davrandılar." "İyi olacağım." Sophie alt dudağını ısırdı. Onu tanı dığında nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikri yokta Mutlu mu olacaktı? Sinirlenecek miydi? Bu belirsizlik onu Öldürüyordu.

"Eşyalarını toplaman ne kadar sürer?"

Sophie ona bir süre bakakaldı ve biraz sonra çantasının hâlâ elinde olduğunu fark etti. "Bütün eşyalarım burada,' dedi, "Beni yakaladıklarında gitmeye çalışıyordum.!* , "Akıllı kız," diye mırıldandı Sophie'yi takdir ederek. Sophie kendisini tanımamasına inanamayarak izliyordu onu.

116

-Gidelim o zaman" dedi Benedict. "Cavcndcr'in evinin yakınında olmak bile beni hasta ediyor "

Sophie hiçbir §cy söylemedi ama onun suratına bakarken çenesini hafifçe öne uzatıp kafasını yana eğdi.

• iyi olduğuna emin misin?" diye sordu Benedict tek-

rar.

Ardından Sophie düşünmeye başladı.

Onunla iki sene önce tanıştığında yüzünün yarısını ör-tücü bir maske vardı.

Saçları hafifçe pudralanmış ve bu onu gerçekte olduğundan daha sarışın göstermişti. Ayrıca, evden ayrıldıktan sonra saçlarını kesmiş ve onları perukçuya satmışı. Önceden uzun olan bukleleri simdi kısacıktı. Bayan Gibbons onu beslemediği için çok kilo kaybetmişti.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Vc doğruyu söylemek gerekirse o gccc birlikte sadece bir buçuk saat geçirmişlerdi.

Sophie Benedict'in gözlerinin içine baktı. ve o anda anladı.

Onu tanımayacaktı.

Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Sophie gülsün mü ağlasın mı bilemiyordu.

Bölüm 7

Geçcn perşembe yapılan Mottram Balosu'ttdaki tiim koıiukıL Bayatı Rosamund Reiliıig'in Phillip Garender'e abayı yaktığını fark etti. t

Btı Yazar'a göre bu ikili birbirlerine gerçekten çok uygunlar,

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 30 HAZİRAN 1815

Bir süre sonra Sophie faytonda Benedict Bridgerton'un yanında oturuyordu.

"Gözünüze bir şey mi kaçtı?" diye sordu Benedict ki-barca.

Bu soru Sophie'yi şaşırttı. "Anlamadım?" "Sürekli gözlerinizi kırpıştırıyorsunuz," diye açıkladı. "Gözünüze bir şeyin kaçmış olabileceğini düşündüm."

Sinirinden gülmeyi bastırmaya çalışan Sophie güçlükle yutkundu. Ona ne söylemesi gerekiyordu? Gerçeği mi? Sadece rüya olabilecek bu geceden sürekli uyanmayı beklediği için gözlerini kırpıştırdığını mı? Veya bir kabus olan geceden?

-İyi olduğunuza emin misiniz?" diye sordu Benedict.

Sophie onu başıyla onayladı.

"Geçirdiğiniz şokun etkileridir diye tahmin ediyorum * dedi Benedict.

Onu nasıl tanımazdı? Yıllarca bu anın hayalini kurmuş-tu. Yakışıklı prensi nihayet onu kurtarmaya gplmişti ve kim olduğunu bile bilmiyordu.

"Adınız neydi?" diye tekrar sordu Benedict. "Çoközür dilerim. Bir ismi hatırlamam için her zaman iki keve duymam gerekiyor."

"Sophia Becke tt." Yalan söylemeye gerek yoktu, maskeli baloda ona ismini söylememişti.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum, Bayan Becket," dedi, gözlerini karanlık yoldan ayırmayarak. "Ben de Benedict Bridgerton."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie ona bakmasa bile Benedict'c memnuniyetini kafasını öne eğerek sundu. Bir süre sessiz kaldı ama bunun sebebi daha çok bu inanılmaz durum karşısında ne diycceğini bilememesiydi. Az önce gerçekleşen tanışmanın iki sene önce hiç yapılmadığını fark etti.

Sonunda, "Yaptığınız çok cesurcaydı," dedi.

Benedict omuz silkti.

"Onlar üç kişilerdi, sizse tek başınaydıntz. Çoğu erkek karışmazdı bile."

Bu kez Benedict Sophie'yc döndü. "Zorbalardan nefret ederim," dedi yalnızca.

"Bana tecavüz cdcccklerdi."

"Biliyorum," diye cevap verdi. ve sonra ekledi. "Dört kız kardeşim var."

Sophie neredeyse "Biliyorum" diyecekti ama kendini tam zamanında durdurdu. Wilshirc'daki bir hizmetçi bunu nasıl bilebilirdi ki? Dolayısıyla onun yerine, uBu nedenle

119

durumuma bu denli hassas yaklaştığınızı sanı yorum de-mekle yetindi.

yolda geçen gcceyi sessizlik kapladı. Sophie maskeli ba-loyu hatırladı, birbirleriyle konuşmadan bir an bile geçir-memişlcrdi. Şimdi ise durumun tam tersi olduğunu fark etti.O bir hizmetçiydi, cemiyct üyesi, muhteşem bîr ka-din değildi. Ortak hiçbir yanları yoktu.

.Ama hâlâ. onu tanımasını, faytonu bir yerde durdu ona sıkıca sarılarak iki senedir onu aradığını söyler^-^ beklemeye devam ediyordu. Ama bunun olamayacak, ' çok geçmeden anladı. Hizmetçi haliyle onu tanıyamaz ve işin doğrusu neden tanımalıydı ki?

İnsanlar görmeyi beklediklerini görürlerdi. Ve Benedict ßridgerton kesinlikle cemiyet üyesi hoş bir kadını basit bi hizmetçi kıyafeti içinde görmeyi beklemiyordu.

Onu düşünmediği, onunla öpüştüğünü ve maskeli balo gecesini baş döndüren büyüsünü anımsamadığı tek gün bile geçirmemişti. Bcncdict hayallerinin merkezi haline gelmişti, başka ebeveynlere sahip olduğu ve başka bir insan olduğu hayallerinin. Düşlerinde, onunla baloda tanışıyordu, belki de anne ve babasının ev sahipliği yaptığı kendi balosunda. Benedict ona giizel çiçekler ve kaçamak öpücüklerle tatlı tatlı kur yapıyordu. Ve sonra, kuşların şarkılar söylediği ve hafif bir rüzgârın estiği güzel bir bahar gününde dizlerinin üstüne çöküyor, sonsuz aşkını ve hayranlığını sunarak ona evlenme teklif ediyordu.

Bu, kutsanmış bir evlilikte sağlıklı bir şekilde dünyaya gelen olağanüstü üç veya dön çocukla birlikte sonsuza dek mutlu bir şekilde beraber yaşadıkları mükemmel bir hayaldi.

Ama bütün düşlerine rağmen onu bir daha göreceğini,

120

üstelik onu ahlaksız üç saldırgandan kurtaracağını hiç dü-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

şünmcnıişti.

Acaba tutkulu bir şekilde öpüştüğü gümüş elbiseli kadını hiç düşündü mü diye merak etti Sophie. Düşündüğünü varsaymak hoşuna gitti ama bunun ona çok da fazla bir şey ifadede etmeyeceğinden kuşkulandı. Ne de olsa o bir erkekti ve pek çok kadınla öpüşmüş olmalıydı.

Benedict için o gece diğerlerinden farklı değildi. Sophie bulabildiğinde hâlâ Whistlcdown'u okuyordu. Benedict'in pek çok baloya katıldığını biliyordu. Neden tekbir maskeli balo aklında kalsın ki?

Sophie iç çekti ve çantasını hâlâ sıkıca kavrayan ellerine baktı- Eldivenlerinin olmasını diledi ama sahip olduğu tek çift uzun zaman önce yırtılmış ve yenisini almaya parası yetmemişti. Elleri bakımsızdı ve çatlaklarla doluydu, parmakları soğuktan donuyordu.

"Bu kadar mı eşyanız var?" diye sordu Benedict çantayı

göstererek. j>

Sophie ontı başıyla onayladı. '"Korkarım çok eşyam yok Sadece değiştirmek için bir elbise ve birkaç kişisel hatıra."

Benedict bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Bir hizmetçiye görc çok kibar bir konuşma tarzınız var," dedi.

O bu gözlemi yapan ilk kişi değildi, dolayısıyla Sophie ona herkese verdiği cevabı verdi. "Aıınem çok kibar ve

cömert bir ailenin lıizmetçisiydi. Kızlarıyla birlikte bazı dersler almama izin verdiler."

"Orada neden çalışmıyorsunuz?" Ustaca bir hareketle allarım çatallı yolun sol tarafına çevirdi. "Cavcndcrlcr'le bir daha konuşmayacağınızı düşünüyorum"

"Çalışamam," dedi Sophie düzgün bir cevap bulmaya çalışırken. Kimse bu açıklamasından sonra bu konuyu daha derinlemesine incelemeye kalkmamıştı. Kimse ilgi-

Ienecek kadar umursanıamıstı. "Annem vefat etti dedi

sonunda. "Ve ben de yeni kâhyayla pek anlaşamadım.*

Benedict buna inanmış göründii ve yollarına birkaç dakıka daha devanı ettiler. Gece neredeyse sessizdi,sadece rüzgarın ve atların nallarından çıkan ritmik takırtıların sesi duyuluyordu.

Nihayet merakini daha fazla saklayamayan Sophie "Nerevc gidiyoruz?" diye sordu.

/

"Çok uzakta olmayan bir kır evim var," diye cevap Ver di. "Orada bir ya da iki gece kalacağız, sonra sizi annemin evine götürcccğim. Eminim malikânesinde size bir işve. rccektir.

Sophie'nin kalbi heyecanla çarpmaya başladı. uBu kır eviniz..."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Siz tamamen misafir olacaksınız," dedi belli belirsiz bir gülümsemeyle. "Evin bakıcıları orada olacaklar ve sizi temin ederim Bay ve Bayan Crabtree evlerinde uygunsuz bir durumun cereyan etmesine asla müsaade etmezler."

"Oranın sizin eviniz olduğunu sanmıştım."

Gülümsemesi belirginleşti. "Yıllardır, onların da bunu böyle düşünmesi için uğraşıyorum ama pek başarılı olduğum söylenemez."

Sophie gülümsedi. "Sanırım onlardan çok hoşlanacağım."

"Öyle olmasını ümit ediyorum."

Ve sonra ortalık tekrar sessizleşti. Sophie dosdoğru karşıya bakıyordu. Göz göze gelirlerse onu tanıyacağına dair garip bir hisse kapılmıştı. Ama bu sadece bir kuruntuydu. Benedict gözlerine zaten dikkatli bir şekilde bakmıştı, üstelik pek çok kere, ama hâlâ onun bir hizmetçiden başka bir şey olmadığını düşünüyordu.

Birkaç dakika sonra, yanağında tuhaf bir karıncalanma 122

hissetti ve yüzünü Benedict'e dönerken onun kendisini garip bir ifadeyle süzdüğünü gördü.

"Sizinle daha önce tanışmış mıydık?" diye sordu Benedict aniden.

-Hayır," dedi Sophie. "Zannetmiyorum?

«Haklı olduğunuza eminim," diye mırıldandı. "Ama yine dc oldukça tanıdık geliyorsunuz.*'

"Bütün hizmetçiler aynı görünür," dedi alaycı bir gülümsemeyle.

"Ben de öyle düşünürdüm," dedi Benedict.

Sophie kafasını öne doğru çevirdi, şaşkınlıktan donup kalmıştı. Neden böyle söylemişti? Onu tanımasını istemiyor muydu? Son yarım saati onu tanımasını umarak, dileyerek ve hayal ederek...

jşte sorun buydu. Hayal kuruyordu. Benedict onu rüyalarında seviyordu. Ona rüyalarında evlenme teklif ediyordu. Gerçekte, metresi olmasını isteyebilirdi ve bu Sophie'nin

asla yapmayacağına yemin ettiği bir şeydi. Gerçekte, ayakkabısının tokalarını çaldığı için onu büyük ihtimalle doğrudan polise teslim cdecck olan Araminta Va geri götürmeye mecbur hissedebilirdi.(ve Sophie bir an bile Araminta'nın tokaların yokluğunu fark etmediğini düşünmemişti.)

Hayır, onu tanımaması en iyisiydi. Bu sadece hayatını zorlaştırırdı, hiçbir geliri olmadığı ve hatta sırtındaki kıyafetler haricinde çok az eşyası olduğu göz önünde bulundurulursa, hayatının bu noktada daha fazla zorlaşmaya ilıtiyacı yoktu.

Ama gene de onun kendisinin kim olduğunu hemen anlamadığı için büyük bir hayal kırıklığı hissediyordu.

"Bu bir yağmur damlası mı?" diye sordu Sophie, konuşmayı tehlikesiz bir şeki

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict kafasını kaldırdı. Ay şimdi bulutların arkasına gizlenmişti. ■

"Oradan ayrılırken yağmur yağacakmış gibi görünmü yordu** d iye mırıldandı. Büyük bir damla bacağına düştü -Ama sanırım doğru söylüyorsun."

Sophie gökyüzüne baktı. "Rüzgâr epey hızlandı uma-nm fırtına çıkmaz." ^

"Fırtına çıkacağı kesiti," dedi Benedict alaycı bir şekil de. "Biz üstü açık faytonda olduğumuza göre kesin çıkar Eğer diğer faytonumu alsaydım gökyüzünde tek bir bulut olmazdı."

"Kır evinize ne kadar kaldı?"

"Yaklaşık yarım saat, sanırım." Kaşlarını çattı. "Yağmu-run bizi yavaşlatmaması şartıyla tabii."

"Biraz yağmasının benim için sakıncası yok," dedi Sop. hic cesurca. "Islanmaktan çok daha kötü şeyler var."

İkisi de tam olarak neden bahsettiğini biliyorlardı.

"Size teşekkür etmeyi unuttum," dedi Sophie sakincc

Benedict kafasını çevirdi. Şüphesiz bir kutsallık, sesinde ona tanıdık gelen bir şeyler vardı. Atrıa yüzüne baktığındı bütün gördüğü basit bir hizmetçi olduğuydu. Kesinlikle çok çekici bir hizmetçi, ama yine dc bir hizmetçi. Hiçbir zaman yolunun kesişmeyeceği biri.

"Önemli değil," dedi en sonunda.

"Sizin için belki değil ama benim için çok önemli."

Bu minnettarlıktan rahatsız olan Benedict sadece kafasını salladı ve erkeklerin ne diyeceklerini bilemediklerinde çıkardıkları homurtulardan birini çıkarttı.

"Yaptığınız çok cesurcaydı," dedi Sophie.

Benedict tekrar homurdandı.

Ve ardından yağmur bardaktan boşanırcasma yağmaya başladı. Bir dakika içinde Bcnedict-in giysileri sırılsıklam 124

oIdu- "Oraya elimden geldiğince çabuk varmaya çalışa-cağım," diye bağırdı, rüzgardan dolayı sesim duyurmaya

çalışarak.

"Beni merak etmeyin," diye seslendi Sophie, ama Benedict ona baktığında soğuktan büzüştüğünü ve kollarım ovuşturarak elleriyle bedenini sıcak tutmak için vücudunu ovuşturduğunu gördü.

"Size ceketimi vereyim."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie kafasını iki yana salladı ve bir kahkaha attı. muhtemelen ceketinizi giyince daha çok ıslanırım."

Benedict atları daha hızlı gitmeleri için hafifçe dürttü ama yol gitgide daha çamurlu bir hale bürünüyor ve rüzg?r yağmuru kamçılayarak dört bir yana dağıtıyordu, zaten vasat olan görüş mesafesi iyice daralıyordu.

Lanet olsun. Bu Benedict'in tam da ihtiyacı olan şeydi! Geçen hafta soğuk algınlığına yakalanmıştı ve henüz tanı olarak iyileşmemizi. Dondurucu yağmurun altında eittıiek büyük ihtimalle onu tekrar hasta edecekti ve önümüzdeki ayı sürekli akan bir burun, ıslak gözler ve diğer tüm sinir bozucu ve sevimsiz semptomları yaşayarak geçirecekti.

Benedict gülü msem ekten kendini alamadı. Tabii ki, tekrar hastalanırsa annesi münasip bir genç kız bulup huzurlu ve mutlu bir evlilik yapması umuduyla onu şehirdeki her davete gitmeye razı etmeyi deneyemcyccekti.

Gözünü her zaman açık tutması ve uygun bir eş araması onun yararına olurdu. Aslında kesinlikle evliliğe karşı değildi. Kardeşleri Anthony ve Daphne kendilerine harika eşler bulmuşlardı. Ama Anthony ve Daphnc'nin evliliklerinin bu kadar mükemmel olmasının nedeni doğru insanla evlenecek kadar akıllı olmalarıydı ve Benedict henüz doğru insanla karşılaşmadığına çok emindi.

125

hay ir, diye düşündü, birkaç sene önceyi diişünecek olursa bu tam anlamıyla doğru değildi Birisiyle tanışmıştı.

Gümüş elbiseli kadın.

Onu kollarına aldığında ve dans ederlerken onu terasta etrafında döndürdüğünde farklı bir şey hissetmişti, heye-canlanmıştı ve yüreği kıpır kıpır etmişti. bu duygu onu korkut malıydı.

Ama öyle olmamıştı. Bu onu mutluluktan nefessiz bı-rakmıştı... Ona sahip olması gerektiğine karar vermişti Ama sonra bu kadın ortadan kaybolmuştu. Sanki dünya

gerçekten düzmüş dc o da kenarından aşağı düşmüş gibiy-di. Leydi Pen wood'la yaptığı sinir bozucu konuşmadan hiçbir sonuç alamamıştı. Ailesi ve arkadaşları da gümü el-bise giyen genç kadın hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı

Baloya yalnız gelmişti ve malikâneden yalnız ayrılını«, Bütiin aramalara rağmen bulunamamıştı.

Benedict onu katıldığı her baloda, her partide ve her müzikalde aramıştı. Hatta ondan bir iz yakalayabilme için pek çok davete iki kere katıldığı olmuştu. Ama eve her zaman hayal kırıklığıyla dönmüştü. Onu aramayı bırakmayı düşünmüştü. O gerçekçi bir adamdı ve eninde sonunda pes edebilirdi. Ve aslında et« mişti dc. Birkaç ay sonra kendini, gitmeyi kabul ettiğinden çok daha fazla daveti geri çevirme alışkan lığına dönmüş bir halde buldu. Bundan birkaç ay sonra da tekrar kadın» larla tanışmaya başladı ve artık onları istemsiz olarak gümüş elbiseli kadınla kıyaslamadığını fark etti.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ama onu aramaktan vazgcçeıvıiyordu. Artık aynı heye-canı hissetmiyor olabilirdi ama ne zaman bir baloya katılsa veya bir müzikale gitse, gözleri kalabalığı tarıyor, kulaklın onun kahkahasının ezgilerini duymak için dikkat kesiliyordu.

O dı$arıda bir yerlerdeydi; Uzun zaman önce onu bu-lamayabileceği gerçeğiyle yüzle$mi;p ve bir seneyi aşkın süredir onu faal olarak aramamıştı ama.. Dalgın dalgın gülümsedi. Aramaktan vazgeçemiyordu bu tulıaf bir şekilde kimliğinin bîr parçası haline.gel-mişti.Adı Benedict Bridgerton'dü, altı kardeşi vardı, mum boya ile resim yapmakta, kılıç kullanmakta yetenekliydi ve ruhuna dokunan kadını bulmak için bir gözünü daima

açık tutardı.

Umut etmeye...arzulamaya...aramaya devanı ediyordu Ve artık evlenme zamanının geldiğini düşünse de için-de bunu yapmak için yeterli coşkuyu bulamıyordu.

ya birinin parmağına o yüzüğü takar ve ertesi giin onunla karşılaşırsa! bu onun kalbini kırardı Hayır, bundan çok dahà fazlası olurdu. Bu onun ruhunu paramparça ederdi.

Benedict, Rosemcade Köyü'nc yakınlaştıklarını görün-cc rahat bir nefes aldı. Rosemcade Köyü'nün görünmesi kır evine birkaç dakika kaldığını gösteriyordu. İçeri girip kendini sıcacık küvcte atmak için sabırsızlanıyordu. Bayan Beckett'e bir göz gezdirdi. O da titriyordu. Büıia ragmen onun hic şikâyet etmediğini düşündü Benedict hayranlıkla. Daha önce tanıştığı, cesaretle bir işe kalkışıp sonra da di boş dönen kadınları düşündü. Sporda çok iyi olan kız kardeşi Daphne bile şimdiye kadar çoktan soğuk hakkında sızlanmaya başlamıştı. "Neredeyse geldik," dedi Benedict. "Ben iyi... Ah! Siz iyi misiniz?" Benedict insanın göğsünü sıkıştıran şiddetli ve kuru öksürüklerle boğuşuyordu. Ciğerleri cayır cayır yanıyor ve sanki boğazına jilet takılmış gibi biracı hissediyordu, "iyiyim," dedi adeta nefesi kesilerek, öksürürken kay-

bettığı kontrolü geri kazanmak iyin atların dizginlerini ha-fifçe geriyordu»

"İyi görünmüyorsunuz.

"Geçen hafta soğuk algınlığına yakalanmıştım " dedi

çekinerek "hay aksi, ciğerleri yanıyordu.

"Soğuk algınlığı gibi görünmüyor," dedi Sophie suratın-da alaycı bir gülümsemenin oluşmadığını umarak an-cak bu a laycı bir gülümseme değildi. Açıkçası Sophie fena halde endişeli görünüyordu.

"İlerlemiş olmalı," diye mırıldandı Benedict. "Benim yüzümden hasta olmanızı istemezdim." Benedict sırıtmaya çalıştı ama elmacık, kemikleri ağrıyordu. "Sizi alsam da almasam da yağmura yakala^ çaktım" "Yine de..."

Sophie'nin söyleyecekleri bir başka şiddetli ve Hırıltılı öksürük nöbetiyle kesildi.

"Affedersiniz," dedi Benedict. "Bırakın ben süreyim," dedi Sophie dizginlere u

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict şaşkınlık içinde ona döndü. "Bu bir fayton. Tek adı bir yük arabası değil."

Sophie onu boğazlamamak için kendini zor tuttu. Burnu akıyordu, gözleri kıpkırmızı olmuştu ve sürekli öksü- 1 rüyordu fakat gene dc kendini beğenmiş bir züppe gibi davranacak enerjiyi buluyordu.

"Sizi temin ederim ki," dedi usulca, "takım atların nasıl sürüleceğim biliyorum.*1 "Pekı, bu yeteneğinizi nerede kazandınız?" "Benin dc kızlarıyla ders almama izin veren aile saye-sinde diye yalan söyledi Sophie. "Takım atları sürmeyi kızlar öğrenirken öğrendim/' 128

«Evin hanımı sizi çok seviyordu anlaşılan,"

•Çok seviyordu," diye ccvap verdi Sophie gülmemeye çalışarak. Evin hanımı Araminta'ydı ve babası Sophie'nin Rosamund ve Posy'ylc aynı dersleri almasına izin vermesini ona her söylediğinde küplere binerdi. Üçü takım atları sürmeyi Kont ölmeden bir sene önce öğrenmişlerdi. •

'Teşekkür ederim, ben sürerim," dedi Benedict sert bir

şekilde. Sonra başka bir öksürük nöbetine daha yakalanarak gergin havayı bir anda dağıttı.

Sophie dizginlere uzandı. "Tanrı aşkına..."

'Âlın o zaman." dedi Benedict ve gözlerini kurularken dizginleri Sophieye uzattı. "Tutun şunlan. Ama sizi izleyeceğim."

"Başka türlüsünü beklemezdim," dedi Sophie aksi bir

şekilde.

Yağmur elverişli sürüş koşulları sunmuyordu ve eline dizgin almayalı çok uzun zaman olmuştu ama o oldukça iyi idare ettiğini düşünüyordu. İnsanın asla unutmayacağı bir şeyler var mutlaka, diye düşündü.

Önceki hayatında, en azından resmi olarak Kontun evlatlığı olduğu zamanlarda yaptığı bir şeyi yapmak ona çok iyi gelmişti. O zaman güzel elbiseleri vardı, lezzetli yemekler yerdi, ilginç dersler alırdı ve...

İç çekti. Belki mükemmel zamanlar değillerdi ama sonra olan her şeyden daha iyiydiler. "Sorun ne?" dıve sordu Benedict.

"Hiçbir şey. Neden bir sorun olduğunu düşündü-

"İç çektiniz."

"Rüzgâra rağmen beni duydunuz mu?" diye sordu

Sophie inana maya rak.

"Dikkatim sizde. Bizi. ölıö ölıo - bir hendeğe sok manıza dayanamayacak kadar hastayım." Sophie ona cevap vermeye tenezzül etmedi. "İlerden sağa dönün." dedi Benedict. "Bu yol bizi doğru kır evi me götürecek."

Sophie dediğini yaptı. "Kır evinizin bir adı var mı?" diye sordıı. "Benim Kır Evir

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Talimin etmeliydim," diye mırıldandı Sophie. Benedict sırıttı. Yatağa düşccek kadar hasta görünmesi ne rağmen büyük başarı diye düşündü Sophie. "Dalga geçmiyorum," dedi Benedict. Hakikaten birkaç dakika sonra duvarındaki kiiçük ve mütevazı tabelada Benim Kır Evim yazan şık bir evin ön" dc durdular.

"İsmi bir önceki sahibi koymuş," dedi Benedict Sophic'yi ahıra doğru yönlendirirken. "Ama benim de çok hoşuma gitti."

Sophie oldukça küçük olmasına rağmen pek de mute, vazı olmayan eve baktı. "Siz buna kır evi mi diyorsunuz?

"Hayır, önceki sahibi öyle demiş," diye cevap verdi "Diğer evini görmelisin."

Bir saniye sonra yağmurdan kurtulmuşlardı. Bcnedict aşağı zıplamış, atları çözüyordu. Taktığı eldiven 1er sırılsıklam olmuş, dizginlerin üzerinden kayıyorlardı, bu yüzden Benedict onları çıkardı ve uzağa fırlattı. Sophie işini yaparken onu izledi. Parmaklan kuru erik gibi kırış kırış olmuj-tu ve soğuktan titriyordu. "Yardım edeyim," dedi öne doğru bir adım atarak. "Ben hallederim."

"Tabii ki halledersiniz," dedi kibarca, "ama benim yar dımımla daha çabuk bitirebilirsiniz."

Benedict büyük ihtimalle teklifini reddetmek için ona dönecekti ki yeni bir öksürük nöbetiyle iki büklüm oldu. Sophie onu aceleyle bir bankın yanına götürdü. "Otu-run lütfen." diye rica etti. "Geri kalanını ben hallcdece-

ğim.

""'Buna rnüsaadc etmeyeceğini düşündü ama bu kez Benedict pes etti. "Çok üzgünüm," dedi kısık bir sesle.

"Ben.."

»•Üzgün olmanızı gerektirecek bir şey yok/' dedi Sophie hızlı hızlı çalışırken. Daha doğrusu elinden geldiği kadar hızlı olmaya çalışıyordu çünkü parmakları hâlâ uyuşuktu ve derisi çok uzun sürc ıslak kalmaktan bembeyaz olmuş-

tu

"Pek..." Tekrar öksiirdü, bu seferki öncekilere göre daha kısık ve şiddetliydi, "...centilmence davranmadım"

"Ah sanırım bu kez sizi affedebilirim, bu akşam beni kurtardığınızı göz önünde bulundurursak..."

Sophie ona neşeli bir şekilde gülümsemeye çalıştı ama bocaladı ve aniden gözyaşlarına boğuldu. Benedictin yüzünü görmemesi için hemen arkasını döndü.

Ancak Benedict bir şeyler görmüş olmalıydı ya da belki sadece bir terslik oldu
"İyi misiniz?" diye seslendi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"İyiyim," diye ccvap verdi ama sesi buruk ve acılı geliyordu.

Benedict Sophie fark etmeden onun yanma gitti ve onu kollarına aldı.

"Her şey yolunda," dedi onu sakinJeştirerek. "Artık güvendesin."

Sophie'nin gözyaşları sel oldu. Bu akşam yaşadıkları için ağladı, geçen dokuz senesi için ağladı. Bcnedict'in onu

maskeli baloda kollarına aldığı zamanın anıları için ağladı

vc şu anda onun kollarında olduğu ıçin ağladı,

Ağladı çünkü Benedict çok iyi biriydi, hasta olmasına rağmen, Sophie gözünde sadece bir hizmetçi olmasına

rağmen yiıe de onunla ilgilenmek istiyor ve onu koru-

yordıı.

Ağladı çünkii hatirlayamadığı kadar uzun bir zamandan beri ağlamamıştı, ağladı çünkü kendini çok yalnız hisse

diyordu.

Ağladı çünkü yıllardır onun hayalini kuruyordu ve Be-nedic onu tanımamıştı. Muhtemelen tanımaması en iyi-siydi ama bu gene dc Sophie nin kalbini sızlatıyordu

Sonunda gözyaşları dindi, Benedict bir adım gcri attı çenesine dokunarak, "Daha iyi misin" diye sordu.

Sophie onu başıyla onayladı, şaşırtıcı bir şekilde kcndi ni daha iyi hissediyordu. "Güzcl. Büyük bir korku yaşadın vc..." Daha sonra Benedict öksürmekten iki büklüm olurke ondan uzaklaştı.

"Sizi artık içeri götürmemiz gerek," dedi Sophie, göz. yaşlarının son damlasını silerek. "Evin girişi burası mı?"

Benedict onu başıyla onayladı. "Seninle kapıya kadar yarışacağım"

Sophie duyduklarına inanamadı. Bıı denli kötü hissederken bile, halâ espri yapabilmesine inanamamıştı. Ami çantasının ipini eline doladı, eteklerini topladı ve kır evinir

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

koşmaya başladı. Az sonra basamakları ulaştı, sarf ettiği çabaya ve zaten ıslakken yağmur altındı yaptığı bu manasız koşuya kıkır kıkır gülüyordu.

Beklenebileceği gibi Benedict onu girişe kadar yaptıkları yarışta yendi. hasta olabilirdi ama bacakları belirgin

132

Bir şekilde daha uzun ve güçlüydü.Sophie yanına gelip durduğunda

o ön kapının önünde bekliyordu

"Anahtarınız yok mu?" diye bağırdı Sophie.rüzgar hala uğulduyor ve

birbirlerini duymalarını zorlaştırıyordu.

Benedict kafasını iki yana salladı."buraya gelmeyi planlamamıştım"

"Bakıcılar sizi duyacaklar mı ki?"

"Duymalarını umuyorum" diye mırıldandı

Sophic yüzündeki yağmur damlalarını sildi ve yanındaki pencereden içeri

ye baktı."çok karanlık" dedi Benedict e "sizce evde yoklar mı?"

"Başka nerede olabileceklerini bilmiyorum" "Bir hizmetçi veya kapı görevlisi de mi yok?"

Benedict kafasını iki yana salladı "buraya çok nadir geliyorum tam bir personel kadrosu tutmak aptalca.Hizmetçiler günübirlik geli-

yorlar." Sophie yüzünü buruşturdu. "Açık bir pencere bulmamızı öneririm ama bu yağmurda çok zor "

"Gcrek yok," dedi Benedict öfkeyle "yedek anahtarın yerini bili-

yorum.

Sophie ona şaşkın şaşkın baktı."bu konuda neden bu kadar

öfkelendiniz?

Cevap vermeden önce birkaç defa öksürdü. "Çünkü bu

tekrar lanet fırtınaya çıkmam gerektiği anlamına geliyor.

Sophie Benedictin sabrının sonuna yaklaştığını anladı.Şimdiye kadar iki kere

küfretmişti ve hizmetçi olsa bile bir kadının önünde küfredecek birine

benzemiyordu. "burada bekle" dedi ve daha Sophie cevap veremeden girişte

sundurmadan koşarak ayrıldı.bir kaç dakika sonraSophie kilidi çeviren anahta

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

sesini duydu , ön kapı açıldı ve Benedict göründü.Elindeki mumu yerlere damlatıyordu.

'Bay ve bayan Crabtree'nin nerede olduklarını bilmiyorum dedi* sesi öksürmekten çatallanmıştı, ama burada olmadıkları kesin'

Sophie yutkundu. "Yalnız mıyız?" Benedict onu başıyla onayladı. tamamen" Sophie merdivenlere doğru ilerledi. hizmetçi tarafına gitsem iyi olacak" .

"Hayır, gitme"diye homurdandı kolunu tutarak "Gitmeyeyim mi?" Benedict kafasını iki yana salladı. •"Sen tatlı kız. hiçbir yere gitmiyorsun"

Bölüm 8

Bugünlerde hiç kimse Londra'daki balolarda, cemiyeiıeki ha-nımların iyi yardımcılar bulamamakla ilgili yakın malarını dinlemek zorunda kalmadan iki adım bile atamıyor. Bu Yazar ciddi ciddi Bayan Fcalheringlon ve Leydi Pemvood'ıın geçen haftaki Sınyihc-Smith müzikalini mahvetmeye geldiklerini düşünüyor. Içydi Penwood Bayan Fcatheringıon'un şahsi hizmetçisini daha yiiksek maaş ve giysi yardımı vaadiyle bir ay önce burnunun dibinden çalmış gibi görünüyor. (Bayan Fcalheringlon unda zavallı kıza giysi yardımı yaptığını belirtmek gerek ama Fcalheringlon kızlarının nasıl giyindiklerini gözlemlemiş biri şahsi hizmetçinin bunu neden bir kazanç olarak görmediğini anlayacaktır.)

Ancak durum değişmiş, her nasılsa söz konusu olan hizmetçi Bayan Featherington'a geri dönüp onu tekrar işe alması içiı yal-varmış. Leydi Pen wood, şahsi hizmetçisine bulaşıkçılık, iisı katlama hizmetçiliği ve aşçılık görevlerini de yüklemiş gibi görünüyor.

Birisinin bu kadına bir kızın üç kişinin işini yapamayacağını söylenıcsi gerek.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 2 MAYIS 1817

135

"Ateş yakacağız/' dedi Benedict* "vc yatmaya gitmeden Önce ikiıniz dc bîr güzel ısınacağız. Seni Cavcnderin elinden zatürreeden ölesin diye kurtarmadım.1'

Sophie onu hir kez daha öksürürken izledi. Kasılmalar vücudunu mahvediyor, beli bükülüyordu.

"Çok özür dilerim Bay Bridgerton ama ikimizin arasında zatürreeye yakalanma tehlikesi altında olan sizsiniz"demekten kendini a-lamadı genç kadın.

"Aynen öyle"dedi. çok zor nefes alıyordu "ve seni temin ederim bu kadar

acı çekmek istemiyorumYeni bir öksürük nöbetiyle vücudu tekrar eğildi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

' Bay Bridgerton ?" dedi Sophie, sesi endişeliydi.

Genç adam güçlükle yutkundu ve söyleyeceklerini

zor toparladı. "Lütfcn ben vazgeçmeden ateş yakmamı yardım et."

Sophie endişeyle kaşlarını çattı. Öksürük nöbetleri git tikçe sıklaşıyor ve her seferinde daha şiddetli ve adeta göğsünün en derin yerinden gcliyormıışçasına daha gürültülü

hale geliyordu.

Soplıie ateşi kolayca yaktı. Bir hizmetçi olarak bu iş için yeterli tecrübesi vardı. Sonra ikisi de ellerini ateşe yaklaştı-rabildikleri kadar çok yaklaştırdılar.

"Yedek kıyafetlerinin kuru kaldığını zannetmiyorum," dedi Benedict Sophie'nin sırılsıklam olmuş çantasını işaret ederek.

"Bence de," dedi üzgün bir halde. "Ama önemli dcgil. Eğer ateşin yanında yeterince uzun kalırsam kururum.1'

"Saçmalama," dedi, sırtı kurusun diye arkasını dönerken. "Eminim sana giyccck bir şeyler bulabilirim."

"Burada kadın kıyafetleri var mı?" diye sordu Sophie

kuşkuyla.

bir geceliğine pantolon ve gömlek giymcyccck kadar süslü değilsin, değil mi?"

O ana kadar Sophie büyük ihtimalle o kadar süslüydü ama bunu bir kenara bıraktı, şu an için bu biraz aptalca

görünüyordu.

"Sanının değilim," dedi. Kuru kıyafetler kulağa kesinlikle cazip geliyordu.

"Güzel," dedi Benedict, sesi canlı geliyordu. "Sen iki odanın sobasını yak. ben de ikimize giyccck bir şeyler bulayım, nc dersin?"

"Ben hizmetçi kısmında kalabilirim," dedi Sophie ça-bucak-

"Gerek yok," dedi, odadan çıkıp Sophie'yc onu takip etmesini işaret ederken. "Fazla odam var ve sen burada hizmetçi değilsin."

"Ama ben hizmetçiyim," diye belirtti onu takip ederken.

-O halde nc istiyorsan onu yap."

Merdivenleri çıkmaya başladı ama yarı yolda öksürmek için durmak zorunda kaldı.

"Hizmetçi kısmında sert ve ufacık bir şiltesi olan küçük bir odada kalabilir ya c
yumuşacık yataklar ve kaz tüyü yorganlarla dolu misafir odasında rahatça uyu

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie bu dünyadaki yerini unutmaması ve tavan arasına giden merdivenleri çıkması gerektiğini biliyordu ama Tanrı biliyor ya, yumuşak bir yatak ve kaz tüyü yorgan kulağı mükemmel geliyordu. Bu kadar konforlu bir yerde yıllardır uyuma inişti,

"Ben küçük bir misafir odası bulacağım," diyerek teklif» kabul etti. "Hımm, en küçüğünü."

Benedict sana söylemiştim dcrcesinc gülümsedi.

137

"İstediğin odayı seç. Ama bıınıı değil." dedi, sagdan ikinci odayı göstererek. "Bu benim odam."

"hernen buradaki sobayı yakayım," dedi Sophie Benedict'in sıcağa ondan daha çok ihtiyacı varch ve ayrıca odasının içinin nasıl göründüğünü dc çok merak ediyor du. Odasının dekorasyonu bir isi hakkında çok şey söyle yebilirdi. tabii ki o kişinin istediği şekilde odasını döşe-ycbilecck kadar parası olması şartıyla diye düşündü Sonhie

vüzünü buruşturarak. Cavcndcrlcr in evindeki küçük odasını düşünerek, bir kuruş parası olmaması dışında onun hakkında kimsenin bir şey söyleycmcyeceğinden endişe ediyordu.

Sophie çantasını koridora bıraktı ve hızlıca Benedict'in odasına girdi. Güzel bir odaydı, rahat, erkeksi ve konfor luydu. Benedict, buraya çok nadir geldiğini belirtmesine rağmen schpa ve masanın üzerinde birçok kişisel eşya oK duğunu gördü; kardeşlerinin resimleri, deri kaplı defterler ve hatta taşlarla dolu küçük cam bir kâse.

Ne kadar tuhaf," diye mırıldandı Sophie, çok aceleci ve meraklı

davrandığını bilmesine rağmen kâseye doğru ilerledi.

"Hepsinin bir hatırası var." Sophie arkasından derin bir ses duydu. "Bunları..." öksüıcrck duraksadı, "çocukluğumdan beri toplarım."

Sophie bu kadar meraklı davrandığı için utandı ve kıpkırmızı oldu. Ama yine dc merakım yenemedi ve kâsenin içinden bir taşı eline aldı. Ortasına doğru uzanan gri damarları olan pembe bir taştı. "Bunun anısı nedir?"

"Onu bir yürüyüş sırasında buldum," dedi Bcıiedict usulca. "Babamın vefat ettiği gündii."

"Ah!" Sophie taşı sanki elini yakmış gibi yığının içine düşürdü. "Çok üzgünüm."

"uzun zaman önceydi."

"Yine dc üzgünüm."

Bcıicdict buruk bir şekilde gülümsedi.

."Ben de öyle," dedi ve ardından o kadar şiddetli öksür-dü ki duvara yaslanmak zorunda kaldı.

"İsınmalısmız," dedi Sophie aceleyle. uŞu ateşi yakmaya

başlayayım"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict yatağın üzerine bir giysi bohçası bıraktı. "Bun-lar senin için," dedi sakince.

"Teşekkür ederim," dedi genç kız. küçük sobadan gözlerini ayırmayarak.

Onunla aynı odada olmak tehlikeliydi. Uygunsuz bir hareket yapacağını düşünmüyordu, çok az tanıdığı bir kadına yamanmaya çalışmayacak kadar beyefendiydi. Hayır, tehlike çanları tam olarak onun için çalıyordu. Açıkçası,

vanında daha fazla vakit geçirirse ona sırılsıklam asık ola-

cağından korkuyordu. ve bu ona ne kazandırdı ki? Yalnızca kırık bir kalp.

Sophie sönmeyeceğinden emin olana kadar ateşi körükleyerek küçük demir sobanın önünde birkaç dakika durdu. "Oldu," dedi emin olunca ve ayağa kalktı. Daha sonra hafifçe gerindi ve arkasını döndü. "Bu size iyi ge... Aman Tanrım!" Benedict Bridgerton resmen yemyeşil görünüyordu, "iyi misiniz?" diye sordu, alelacele yanma giderken. Çok iyi hissetmiyorum," diye geveledi genç adam, karyolanın direğine zorlukla dayanırken. Sesi sarhoş gibi çıkıyordu ama Sophie son iki saattir onunla birlikteydi ve

içki içmediğini biliyordu. "Yatağa yatmalısınız," dedi.

Benedict karyolanın demiri yerine ona yaslnnınca Sop-hie sendelemeye başladı.

Benedict sırıttı. "Geliyor musun?" Sophie geriye do£ru yalpaladı. "İşte şimdi ateşiniz ol-duğunu biliyorum.''

Benedict elini alnına götürmek için kaldırdı ama yanlış-lıkla burnuna vurdu. "Ah!" diye acıyla inledi.

•

Sophie endişelen nı işti.

Benedict cn sonunda cliıi alnına götürmeyi başardı "Himm, biraz ateşim olduğu söylenebilir."

Adamın sağlığı tehlikedeydi ve bu yüzden Sophie de uzanıp alnına dokundu. Benedict cayır cayır yanıyordu bu hiç iyi değildi.

"Bu ıslak kıyafetleri çıkarmanız lazım," dedi "Hemen" Benedict ilk kez görüyormuş gibi şaşkınlıkla ıslak gjy silerine baktı.

"Evet," diye mırıldandı düşünceli bir şekilde. "Evet sanınm öyle yapmalıyım."

Düğmelerini açmaya çalıştı ama nemli ve uyuşmuş par. makları sürekli kayıyordu. Sonunda omuz silkti ve çaresizce. "Yapamıyorum/' dedi.

"Ah Tanrım; Bırakın ben yapa..." Sophie düğmelerine uzandı, ardından sinirlenerek ellerini geri çekti ve sonunda dişlerini sıkarak tekrar uzandı. Sophie elinden geldiğince bakmamaya çalışarak hızlıca düğmeleri açıyordu ve açılan her düğme Benedict'in teninin birazını daha açığa çıkarıyordu. "Neredeyse bitti," diye fısıldadı. "Çok az kaldı." Benedict cevap vermeyince Sophie kafasını kaldırdı Gözleri kapanmıştı ve bütün vücudu hafifçe sallanıyordu E£cr kalkmazsa uyuı

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Bay Bridgerton?" dedi usulca."BayBridgerton!" 140

Benedict yerinden sıçradı. "Nc var? Nc oldu?" "Uyuyakaldınız"

Benedict şaşkın şaşkın gözlerini kırpıştırdı."Bunda

yanlış bir şey mı var?"

' «Giysilerinizle uyumamalısınız"Benedict aşağıya doğru baktı. "Gömleğimi kim çıkardı?"

Sophie bu soruyu duymazdan geldi ve kalkması için onu sırtından tutarak hafifçe kaldırdı.. ' "Oturun," dedi sert bir ses tonuyla. Onuıı iyiliği için ses tonunu sertleştirmelivdi "Bunların yerine gıyccck kuru giysileriniz var mı?" diye

sordu.

Benedict gömleğini çıkardı ve öylece yere bıraktı. "Asla giysilerle uyumamalıyız" Sophie'nin midesine kramplar giriyordu. "Evet, ama bu gccc öyle uyumalısı... Nc yapıyorsunuz?"

Benedict ona sanki dünyanın cn saçma sorusunu sormuş gibi baktı. "Pantolonumu çıkarıyorum" "Hiç değilse ben arkamı dönene kadar bekleyemez

miydiniz?"

Benedict ona şaşkınlıkla baktı. Sophie de ona.

Benedict ona biraz daha baktıktan sonra, "Evet?" dedi.

"Evet

"Arkanı dönmeyecek misin?"

"Ah!" diye ciyakladı Sophie, birisi tabanlarını tutuşturmuş gibi hızla arkasını dönerken.

Benedict yatağın kenarında otururken yorgun bir şekilde başını iki yana salladı ve çoraplarını çıkardı. Bu namus timsali kadınlar yok muydu? Tanrı aşkına o bir hizmet-

141

çivdi. Bakire ols.a bile ki tutumuna bakılırsa Benedict Oyle olduğundan oldukça şüpheliydi - daha öıce bir erkek vücudu görmüş olmalıydı. Ihizmctçilcr havlu, Çarşaf gibi şeyleri getirirken kapıyı çalmadan odalara girip çıkarlardı

Çıplak bir adamın olduğu bir odaya yanlışlıkla girmemiş

olması imkansızdı.

Pantolonunu da çıkardı. Vücudunun hâlâ nemli oldu-ğu ve pantolonu resmen derisinden sökmek zorunda kal-dığı düşünülürse bu hiç kolay olmamıştı. làmamenç!? kıldığında ł
tarafa çevirdi. Genç kadın yumruklarım sıkmış bir halde dimdik ayakta diki-liy

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Şaşırtıcı bir şekilde onun bu hali Benedicti güldürdü

Kendini iyice halsiz hissetmeye başladı, yatağa yatabil-mek için bacağını yeterince yükseğe kaldırmayı ancak iki kerede başarabildi. Hatırı sayılır bir güç sarf ederek öne eğildi, battaniyenin ucunu yakaladı ve üzerine örttü Ar. dından bitkin bir halde yastığa başını koydu ve inledi.

"İyi misiniz?" diye seslendi Sophie.

"İyiyim," demeye çalıştı ama söylediği daha "İjmmm" gibi bir şeydi.

Sophie'nin hareketlendiğini duydu ve bir gözünü va-nm yamalak açacak gücü bulduğunda onun yatağın kenarına gelmiş olduğunu gördü. Endişeli görünüyordu.

her nedense bu Bcnedict'in çok hoşuna gitti. Akraba olmadığı bir kadın sağlığı için endişelenmeydi çok uzun zaman olmuştu.

"İyiyim," diye geveledi, ona giiven verir bir şekilde gülümsemeye çalışırken. Ama sesi upuzun ve daracık bir tünelden geliyormuş gibi çıkıyordu. Ellerini kulaklarını götürdü. Gayet düzgün konuştuğunu hissediyordu, sorun kulaklarında olmalıydı. 142

"Bay Bridgerton? Bay Bridgcrton?"

Tekrar bir gözü açıldı. "Git uyu" diye homurdandı.

-iyice kuruları."

-Emin misiniz?"

Benedict onu başıyla onayladı. Konuşmak onun için iyice zorlaşmıştı.

pekâlâ. Ama kapınızı açık bırakacağım. Gece bana ihti-yacınız olursa seslenirsiniz."

Benedict onu bir kez daha başıyla onayladı. Ya da cn azından öyle yapmaya çalıştı ye sonra hemen uyuyakaldı.

Sophie'nin yatağa girmesi en az on beş dakikasını aldı. Gerginliği kuru giysileri giyerken ve odasındaki sobayı yakarken hâlâ devam ediyordu ama başını yastığa koydu-ğunda yorgunluğa daha fazla karşı koyamayacağını hissetti, bütün kemikleri sızlıyordu.

Uzun bir gün oldu, diye düşündü. Çok uzun bir gün... Sabahki işlerinden Cavendcr ve arkadaşlarından kaçmak için evin etrafında koşmasına kadar. Gözleri kapandı. Olağanüstü şekilde uzun bir gündü vc...

Sophie aniden uyandı, kalbi küt küt atıyordu. Soba ağır ağır yanıyordu, artık uyıımalıydı. Yorgunluktan ölmüştü ama yine dc bir şey onu uyandırmıştı. Bay Bridgerton muydu? Ona mı seslenmişti? Odadan ayrıldığında iyi görünmüyordu ama ölecek kadar da kötü değildi.

Sophie yataktan fırlayıp bir mum aldı, ardından Benedict'in ona ödünç verdiği kocaman pantolon kalçasından aşağıya düşerken kemerini sımsıkı tutarak hızla kapıyı doğru ilerl
onu uyandıran sesi duydu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Derinden bir inleme sesi duyuluyordu, onu anlamsız bir gürültü ve ağlamaya benzer sesler takip ediyordu.

Sophie sobada mumunu yakmak için kısa bir süre dur-duktan sonra Benedict'in odasına doğru hızla ilerledi Benedict acayip bir halde yatağında uzanıyordu, Sophie öne doğru eğildi ve gözlerini göğsüne odakladı.ölmüş olamaya

cağını biliyordu ama nefes aldığını gördüğünde korkunç derecede rahatladı.

"Bay Bridgerton ?" diye fısıldadı. "Bay Bridgerton? ;

Cevap yoktu.

Yatağın kenarına uzanarak ona iyice yaklaştı. "bay Brid-gerton?1*

Benedict elini havaya kaldırarak Sophie'yi omzundan yakaladı ve onu dengesi bozulup yatağa düşünceye; kadar

çekti,,

"Bay Bridgerton!" diye bağırdı. "Bırakın beni!"

Ama Benedict kıvranmaya ve inlemeye başlamışı, vü cudundan öyle bir sıcaklık yayılıyordu ki Sophie yüksek ateşin etkisinde olduğunu anladı.

Bir şekilde kendini kurtarmayı başardı ve Benedict kı-. pırdanmaya, sağa sola dönmeye ve anlamsız laflar geyele. meye devam ederken yataktan fırladı.

Sophie bir süre bekledikten sonra elini Benedict'in alnı-na götürdü. Yanıyordu.

Ne yapacağına karar vermeye çalışırken alt dudağını ısırdı. Ateşli hastalıklarla ilgili hiçbir hemşirelik tecrübesi yoktu ama onu soğutmak yapılacak en mantıklı şey gibi görünüyordu. Ama bir yandan da hasta odaları her zaman kapalı, boğucu ve sıcak olurdu, yani belki de...

Benedict tekrar inlemeye başladı ve sonra birdenbire, "Öp beni," diye mırıldandı.

Sophie'nin sımsıkı tuttuğu kemeri elinden kaydı ve pantolonu yere düştü. Pantolonunu tekrar giymeye ça-lışırkcn şaşkınlıktan küçük bir çığlık attı. Sağ eliyle düz-144

gün bir şekilde kemerini kavramaya çalınırken sol eliyle de

Benedictin elini okşamak için uzandı ama sonra vazgeçti. Ona,"rüya görüyorsunuz Bay Bridgcrton,"dedi.

"öp beni," diye tekrar etti Benedict. Ama gözlerini açmadı.

Sophie ona doğrıı iyice yaklaştı, tek bir mumun ışığın-da bile Sophie, gözlerinin gözkapaklarının altında hızlıca hareket ettiğini görebiliyordu. Başka bir insanın ruya gör-düğünü görmek tuhaf, diye düşündü,

"Lanet olsun!" diye bağırdı aniden Benedict, "Öp

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

beni!"

Sophie şaşkınlıktan geriye doğru sendeledi ve elindeki mumu aceleyle yatağın yanındaki masanın üstüne koydu.

"Bay Bridgerton, ben..." diye bağladı, onu neden öpe-meyeceğini açıklamaya hazırlanıyordu ama sonra düşün dû. Neden olmasın?

Kalbi deli gibi atmaya başladı, öne doğru eğildi ve Bcnedict'in dudaklarına sade, hafif ve kibar öpücükler kondurdu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Hep seni sevdim Benedict hareket etmeyince Sophie rahat bir nefes aldı. Bu onun sabah hatırlamasını istediği türden bir an değildi. Ama sonra tam Sophie onun tekrar uykuya daldığında ikna olduğu anda, Bcnedict'in kafası kuş tüyü yastığa derin izler bırakarak sağa sola dönmeye başladı.

"Nereye gidiyorsun?" diye inledi boğuk bir sesle. "Nereye gidiyorsun?"

"Buradayım," diye cevap verdi Sophie. Benedict gözlerini açtı ve bir an içinaklı başına geldi. "Sen değil." Sonra tekrar gözlerini kapattı ve başını sağu sola çevirmeye devam elti.

"Şu an yalnızca ben varım," diye mırıldandı Sophie ve

"bir yere kaybolmayın," dedi sinirli bir kahkaha atarak hemen döneceğim. ve sonra kalbi korku ve sinir içinde atarken odadan çıktı

.

* **

birçok malikânenin içinin birbirine benzediği Sophie'nin hizmetçilik günlerinden öğrendiği bir şeydi bu nedenle Benedict'in sırılsıklam olan yatak örtiilcrinin yedeklerini bulmakta hiç zorlanmadı. Yanına ayrıca bir

sürahi soğuk su ve Bcncdictin alnına kompres yapmàk için birkaç kiiçiik havlu da aldı.

Odaya döndüğünde Benedict hâJâ yatıyordu ama ne-fes alışverişi sığ ve hızlıydı. Sophie alnına dokunmak için tekrar uzandı. Emin olamadı ama ateşi artmış gibi görü-nüyordu.

Tanrı aşkına. Bu hiç iyi değildi ve Sophie'nin atcşli bir hastaya bakmak için yeterli bilgisi yoktu. Araminta,Ra. samund ve Posy hayatlarında hiç hasta olmamışlardı ve

Cavendcrlcr'in dc hcpsi sağlıklı insanlardı. Hemşirelik yaptığı tek kişi Bayan Cavcndcr'in yürüyemeyen aıincsiy-di. Ama hiç ateşli birine bakmak zorunda kalmamıştı.

Bez parçasını su dolu sürahinin içine batırdı ve sonra kenarlarından akan sula
bekletti.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Bu size iyi gelecektir," diye fısıldadı, bezi dikkatlice Benedict'in alnına yerleştirirken. Sonra oldukça tereddütlü bir sesle ekledi. "En azından öyle olacağını umuyorum.'' Benedict. Sophie bezi alnına yerleştirdiğinde hiçbir rahatsızlık hissetmedi. Sophie bunun iyiye işaret olduğunu düşündü ve soğuk bir havlu daha hazırladı. Gerçi onu nereye kovması gerektiğine dair hiçbir fikri yoktu. Göğüs hareketleri bir şekilde olağandışı görünüyordu ve eğer zavallı adam ölmek üzere değilse Sophie'nin yatak çarşafı-

nın belinden daha aşağıya kaymasına izin vermeye niyeti

yoktu.eğer öyle olsa bile Sophie onu yaşama döndürmek için ne yapması gerektiğinden emin değildi.) Bu yüzden

en sonunda havluyu kulaklarının arkasına ve boynunun

kenarlarına bastırdı.

"İyi geliyor mu?" diye sordu, hiçbir cevap bceklcneye-rek ama yine dc bu tek taraflı konuşmayı devam ettirmesi çektiğini hissederek. "Doğrusu hasta bakmaktın pek anlamam ama alnınıza soğuk kompres isteyeceğinizi düşündüm. Biliyorum ki ben hasta olsaydım öyle isterdim."

Benedict tamamen anlamsız bir şeyler mırıldanarak di-

ğer tarafa döndü.

''Gerçekten mi?" diye cevap verdi Sophie, gülümse-meye çalıştı ama beceremedi. "Böyle hissettiğinde sevindim."

Benedict bir şeyler daha mırıldandı.

"Hayır," dedi Sophie, kulaklarına soğuk kompres yaparken. "İlk söylediklerinize katılıyorum ama..."

Benedict tekrar mırıldandı.

"Bu konuyu tekrar düşünmekten mutluluk duyarım," dedi endişeli bir şekilde. "Lütfen üzerinize alınmayın."

Bencdict kıpı rda m ıyord ü.

Sophie dcrin bir iç çekti. Biri kendini aşın derecede şapşal hissetmeden bilinci kapalı bir adamla ancak bu kadar sohbet edebilirdi. Alnına koyduğu bezi kaldırdı ve tenine dokundu. Şimdi biraz nemli gibiydi. Nemliydi ve hâlâ

sıcaktı ki bu Sophie'nin mümkün olabileceğini düşünmediği

bir birleşimdi.

Bir süreliğine bezi kaldırmaya karar verdi ve sürahinin tepesine koydu. Şu anda onun için yapabileceği çok az sev vardı, bu yüzden Sophie bacaklarını esnetti ve odanın etra-fında yürümeye başladı, arsızca kurcalayabileceği her şeyi

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

karıştırıyordu ve bunların sayısı lıiç de az değildi. Resim koleksiyonu ilk durağıydı Çalışına masasının üstünde do-kuz tane vardı. Sophie bunların Benedict'in ebeveyn ve kardeşleri olduğunu tahmin ediyordu. Kardcşleri yaşlarına göre dizmeye başladı ama sonra resimlerin hepsinin aynı zamanda yapılmadığını fark etti. Dolayısıyla büyiik kar dcşiniıı on beş, küçüğün ise yirmi yaşındaki resimlerine bakıyordu.

Sophie birbirlerine ne kadar benzediklerini görünce donakaldı, hepsi koyu kestane saçlı, geniş ağızlıydı ve hep-sinin kemik yapıları zarifti.

Göz renklerini karşılaştırmak için daha yakından baktı ama bunun için ışık yetersizdi ve zaten bunun yanı sıra resimlerden göz rengini anlamak çok da kolay değildi

Resimlerden sonra sıra Benedict'in taş koleksiyonum geldi. Sophie kâsenin içinden birkaç tanesini aldı ve avcu nun içinde döndürmeye başladı.

"Acaba neden scniıı için bu kadar özeller?" diye fısılda, dj, taşları dikkatlice yerlerine koyarken. Ona sadece sıradan taşlarmış gibi geliyordu ama özel anıları simgeliyorlarsa Benedict için daha ilginç ve eşsiz olmalıydılar.

Kesinlikle açamadığı küçük bir tahta kutu buldu; doğu-dan gelen hileli kutulardan biri olmalı diye düşündü. Ama daha sonra gözüne çarpan, masaya dayanmış içi karakalem çizimlerle dolu büyük karalama defteri ona daha ilginç geldi. İçinde çoklukla manzara resimleri ve birkaç tanede portre çizimi vardı. Bunları Benedict mi çizmişti? Sophie göz ucuyla her resmin altına baktı. Küçük imza kesinlikle iki B gibi görünüyordu.

Sophie nefesini tuttu ama yüzünde beliren gülümsemeye engel olamadı. Benedict'in sanatçı olduğunu hiç düşünmemişti. Whistledown bununla ilgili cn ufak bir ipucu 148

bile yazmamisti ve bu bir dedikodu yazarının onca senedir

anlayabileceği i türden bir şeydi.

Sophie karalama defterini mumun daha yakınına getirdi ve şayfaların aydınlanmasını sağladı. Defteri alıp her sayfaya en az on dakika bakmak istedi ama resimlerini izin almadan bu kadar detaylı incelemek ona doğru gelmedi. Büyük ihtimalle işgüzarlığını aklamaya çalışıyordu ama her nedense şöyle bir göz gezdirmek de o kadar kötü bir fikir gibi görünmedi gözüne.

ÇEşit çeşit manzara resmi vardı. Bazıları "Benîm Kır Evimin" (ya da Sophic Onun Kır Evi demeliydi), bazıları dalıa büyük bir evin resimleriydi (Sophie bunun Bridgcr-ton ailesinin çiftliği olduğunu tahinin ediyordu). resimlerin çoğunda mimariye önem verilmemiş, daha çok akan bir nehir veya dalgalanan bir ağaç veya yağmurdan ıslanmış bir çimenlik ön plann çıkarılmıştı. Ve anı olduğu gibi yansıtmaları resimlerinin en harika yanıydı. Sophic onlara takarken akan nehrin ve rüzgârın dalgalandırdığı yaprakların sesini duyduğuna yemin edebilirdi.

Portre çizimlerinin sayısı çok daha azdı ama Sophic onları kesinlikle daha ilgin
kız kardeşinin, bir kısmi da annesinin portreleri olmalıydı. Sophie eu çok bir a

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

resmedildiği çizimi beğendi. Bridgerton kardeşlerden en az beşi ellerinde uzun tokmaklar tutuyorlardı ve kızlardan biri de topu Jaleye sokmayı deniyorken yüzünde oluşan kararlı ifadeyle en Önde resmedilmişti.

Bu resimdeki hava Sophic'nin neredeyse kahkahalarla gülmesine sebep oluyordu. O günkü eğlenceyi hissedince içi biran önce kendi ailesini kurma arzusuyla doldu tastı. Halen sessizce yatağında uyuyan Bcenedict'e bir göz attı.

Bu kadar büyük ve sevgi dolu bir ailede dolduğu için ne denli şanslı olduğunun farkında mıydı acaba?

Sophie iç çekti ve defterin sonuna gelene kadar birkaç sayfaya daha göz attı. Son çizimler diğerlerinden farklıydı çünkü sadece bir gece manzarası ve eteklerini bilekleri üzerinde tutarak koşan bir kadın resmedilmişti. ** Aman Tanrım! Sophie yutkundu, şaşkınlıktan donakal-mıştı. Bu oydu. Çizimi yüzüne yaklaştırdı. Bcnedict elbi-senin detaylarını kusursuz bir şekilde çizimine eklemişti sadece tek bir geceliğine onun olan o harika, sihirli gümüş elbisenin. Dirseklerine kadar gelen uzun eldivenlerini ve saçlarının şeklini de unutmamıştı. Suratı ayırt cdilcbilir şekilde çizilmcmişti ama Benedict'in aslında onun yözü nün tamamını hiç görmediği düşünülürse bu hoşgörüle bilirdi. En azından şimdiye kadar.

Benedict aniden homurdandı. Sophie ona doğru b& tığında huzursuz bir şekilde yatakta dönüp durduğunu gördü. Defteri kapattı ve aceleyle yanına gitmeden öncc yerine koydu.

uBay Bridgerton ?" diye fısıldadı. Umutsuzca ona Be-nedict diye seslenmek istiyordu. Ama bu Sophie için Benedict'ti, onca senedir rüyalarında ona böyle seslenmiş-ti. Ama bu affedilemez bir laubalilik olurdu ve hizmetçi konumuna kesinlikle yakışmazdı.

"Bay Bridgerton?" diye fısıldadı tekrar. "İyi misiniz?" Benedict'in göz kapakları titreyerek açıldı. "Bir seye ihtiyacınız var mı?" Benedict birkaç kere gözlerini kırpıştırdı ama Sophie dediklerini duyup duymadığından emin olamadı,okadar dikkatsiz bakıyordu ki onu gerçekten görüp görmediğini de anlayamadı. "Bay Bridgerton?"

Benedict göz ucuyla ona baktı ve "Sophie" dedi kısık bir sesle, boğaz i kurumuştu ve acıyordu. "Hizınctçı olan..."

Sopl'ic onu basıyla onayladı. "Buradayım. Neye ihtiya-

cınız var??"

"Su," dedi.

hernen geliyor." Sophie sürahinin içindeki suya bezleri daldırmıştı ama şu anda titizlik yapmanın zamanı dc-ğildi, bu nedenle mutfaktan getirdiği bardaklardan birini aldı ve doldurdu. "Buyurun" dedi, suyu ona uzatırken.

Benedict'in parmaklan titriyordu, bu yüzden Sophie bardağı dudaklarına götü
Birkaç yudum aldı ve sonra tekrar yastığa yığıldı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

''Teşekkürler," diye fısıldadı.

Sophie uzandı ve alnına dokundu. Hâlâ çok sıcaktı ama bilinci yerine gelmiş gibi görünüyordu. Bunu ateşinin düştüğüne dair bir işaret olarak kabul etmeye karar verdi. "Sabaha daha iyi olacağınızı zannediyorum."

Benedict güldü. Güçlü ve neşeli bir kahkaha atmadı ama gerçekten güldü. "Pek sanmıyorum," dedi boğuk bir sesle.

"Tabii ki tanı olarak iyileşemezsiniz," diye ekledi, "ama daha iyi hissedeceğinizi düşünüyorum."

"Şu andan daha kötü hissetmek kesinlikle çok zor olurdu."

Sophie ona gülümsedi. "Yatağın diğer tarafına geçecek gücünüz var mı? Böylece çarşaflarınıza değiştirebilirim."

Benedict başını evet anlamında salladı ve Sophie yatağı düzeltirken bitkin gözlerini yumdu.

"Çok beceriklisin," dedi Sophie işini bitirdiğinde.

"Bayan Cavendcr'in annesi cok sık zivarete gelirdi"

'

diye açıkladı Sophie. "Yatalak olduğu için çarşafları onu

kaldırmak zorunda kalmadan değiştirmeyi Öğrcndij zor bir şey değil."

Benedict tekrar başını salladı. "Tekrar uyuyacağım Sophie endişe etmemesi için Benedict'in omzunu ok-şadı. Kendini tutamamıştı,

"Sabah daha iyi hissedeceksiniz/' diye fısıldadı "söz

veriyorum.

■

i

Bölüm 9

Doktorların en kötü hastalar oldukları çok sık söylenir ama bu yazara göre erkeklerin hepsi hastalanınca korkunç olırlar. Eskiler hasta olmak için sabır gerekir demişler ve türümüzün erkekleri kesinlikle bundan yoksunlar.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 2 MAYIS 1817

Ertesi sabah Sophie'nin yaptığı ilk şey çığlık atmak

oldu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Bcnedict'in yatağının yanındaki sandalyede uyuyakalmıştı, bacakları uygunsuz bir şekilde sere serpe uzanmış ve kafası son derece rahatsız edici bir şekilde yana düşmüştü. Uykusu başlarda hafifti, kulakları hasta yatağından gelecek her türlü tehlike alarmını duymak için hazırda beklivordu. Ama yaklaşık bir saat sonra sessizlikle beraber yorgunluğa mağlup olmuş ve derin bir uykuya dalmıştı.

işte bu yüzden uyanıp iki yabancının onu izlediğini gördüğünde o kadar korktu ki kalbinin hızla çarpmasının gcçmesi beş koca dakika aldı.

153

"Siz1erde kimsiniz?"

Bu kelimeler Sophie'nin ağzından, onların kim olabileceğini

anlamadan önce döküldü. Bay ve Bayan Crabtree, Benim Kır Evimin görevlileri. "Sen kimsin?" dive sordu adam.

• m

"Sophie Beckett" dedi yutkunarak. "Ben..."çaresizce

Benedıcti işaret etti. "'O...

"Söylesene kızım!"

"Ona eziyet etmeyi bırak' diye bir ses duyuldu yataktan

-

A.

Uç kafa da Benedict'in olduğu tarafa döndü. "Uyanmışsınız" diye haykırdı Sophie, j "Keşke uyanmasaydın" diye mırıldandı. "Boğazım yanıyor"

"Su getirmemi ister misiniz?" diye sordu Sophie endi. seli bir halde.

Benedict kafasını salladı. "Çay. Lütfen" Sophie ayağa fırladı. "Gidip getireyim."

"Ben getiririm," dedi Bayan Crabtrce sert bir şekilde. Sophie çekinerek, "Yardım edeyim mi?" diye sordu. Bu çift ona kendini on yaşındaymış gibi hissettiriyordu, ikisi dc kısa ve tıknazdı ama kesinlikle otoriter bir havaları vardı. Bayan Crabtree kafasını iki yana salladı. "Bir fincan çay hazırlayamayacak kadar kötü bir hizmetçi miyim sence?'

Sophie yutkundu. Bayan Crabtrce alındı mı yoksa şaka mı yapıyor anlayamadı. "Ben demek istedim ki...

Bayan Crabtree Sophie'nin özrünü bir el hareketiyle kesti. "Sana da bir fincan

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Bana bir şey getirmemelisiniz," dedi Sophie. "Bcn bır hiz..

"Ona da bir fincan getir," diye emretti Benedict.

354

"Ama....."

Bcncdict onu parmağıyla dürttü, "Sessiz.ol»" diye homurdandı, Bayan Crabtrcc'yç dönüp dağlerın tepelcrin-deki karları critebilccck bir şekilde gülümsemeden önce. tepsiye Bayan Beckctt içinde bir fincan koyarsanız çok mcnınun olurum."

"Tabii ki Bay Bridgerton," diye ccvap verdi. "Ama şunu söylemek isterim ki..."

"Çayı getirdikten sonra istediğinizi söyleyebilirsiniz.*

dedi.

Bayan Crabtrcc ona seri bir bakış atlı. "Söyleyecek çok

şeyim var." "Bundan şüphem yok"

Benedict. Sophie ve Bay Crabtrce sessizlik içinde Bayan Crabtree nin odadan çıkmasını beklediler, ardından duya-nıavacak kadar uzaklaştığından emin olunca Bay Crabtrcc rcsnıcıı kıkırdamaya başladı ve "Başınız belada Bay Brid-gerrtoıı," dedi.

Benedict belli belirsiz gülümsedi. Bay Crabtrcc Sophie ye döndü ve açıkladı. "Bayan Crabtrcc şöylcyccck çok şeyim var diyorsa söyleyecek çok şeyi vardır."

"Alı," diye ccvap verdi Sophie. Daha mantıklı bir şeyler söylemek isterdi ama bu denli kısa bir ihtar karşısında "Alı" söylemek için bulabildiği hakikaten en iyi şeydi.

"Ve söyleyecek çok şeyi olduğunda," diye devam etti Bay Crabtrcc, gülümsemesi muzip bir hal almıştı, "onlan olağanüstü bir gayretle söyler."

"Neyse ki," dedi Benedict yavan bir sesle, "çaylarımız bizi oyalayacak."

Sophie'nin midesi guruldadı. Ve," diyerek devam etti Benedict, ona neşeli bir bakış

atarak,"eğer bayan Crabtree yi tanıyorsam güzel

bir kahvaltı hazırlayacaktır.

Bay Crabtree başıyla onayladı, "Çoktan hazırladı Bay Bridgerton. Bu sabah kızımızın evinden dönerken ahırda atlarınızı gördük ve Bayan Crabtree hemen işe koyuldu yumurtayı nasıl sevdiğinizi biliyor."

Benedict Sophic'ye döndü ve gülümsedi. "Yumurtayı

çok severim.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophic'nin midesi tekrar gıuruldadı. "Gerçi ıkı kişi olduğunuzu bilmiyorduk," dedi Bay Crabtrce.

Benedict kıkırdadı ve ardından acı içinde, "Eminim Ba-yan Crabtree bir orduyu doyurmaya yetecek kadar yiyecek hazırlamıştır," dedi.

"Etli börek ve balıklı bir kahvaltı hazırlayacak kadar zamanı yoktu." dedi Bay Crabtrce, "ama pastırma, salam yumurta ve tost hazırladığını biliyorum."

Sophic'nin midesi resmen homurdanıyordu. Elini kar-nına koydu ve "Sessiz ol" diye fısıldamamak için kendini zor tuttu.

"Bize geleceğinizi haber vermeliydiniz," diye ekledi Bay Crabtrce, parmağını Bénédicte doğru sallayarak. "Geleceğinizi bilseydik bir yere ayrılmazdık."

"Biranda karar verdim," dedi Benedict boynunu sag?a sola yatırarak esnetirken. "Çok kötü bir davete katıldım ve ayrılmaya karar verdim."

Bay Crabtrce kafasını Sophic'ye çevirdi. "O nereden geliyor?" "O da partideydi."

"Ben partide değildim," diye düzeltti Sophie. "Sadece orada bulunuyordum."

Bay Crabtrcc onu şüpheli bir şekilde süzdü. "Ne farkı

var?"

"Ben partiye katılmamıştım. O evde hizmetçiydim"

"Sen hizmetçi misin?"

Sophie başıyla onayladı. "Size bunu söylemeye çalışı-

y ordum."

"hizmetçi gibi görünmüyorsun."

Bay Crabtrcc Benedict'c döndü. "Size hizmetçi gibi görünüyor mu?"

Benedict çaresizce omuzlarını silkti. "Nasıl göründüğünü bilemem."

Sophie ona sert sert baktı. Bu belki bir hakaret olmayabilirdi ama kesinlikle bir iltifat da değildi.

"leğcr bir başkasının hizmetçisi ise," diyerek devam etti Bay Crabtrcc, "burada nc işi var?"

"Açıklamamı Bayan Crabtrcc gelince yapabilir miyim?" dive sordu Benedict. "Eminim sorduğunuz sorulan o da soracaktır."

Bay Crabtrcc ona bir sürc baktı, gözlerini kırpıştırdı, başıyla onayladı ve ardından Sophie'yc döndü. "Neden böyle giyindin?"

Sophie kıyafetlerine baktı ve üzerinde erkek giysileri olduğunu tamamen unuttuğunu dehşet içinde fark etti. Bu giysiler o kadar büyüktü ki pantolonun bacaklanndan aşağı düşm
sağlıyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Giysilerim ıslaktı," diye açıkladı. "Yağmurdan dolayı."

Bay Crabtrcc sevimli bir ifadeyle kafasını salladı. "Ne fırtınaydı ama. O yüzden kızımızda kaldık. Aslında eve dönmeyi planlamıştık."

Benedict ve Sophie onun dediklerini sessizce onayla-makla yetindiler.

Kızım çok uzakta yaşamıyor," diye devam etti Bay

157

Crabtree. "Kasabanın diğer yakasında oturuyor." Onu ba-

şıyla onaylayan Bencdict'c bîr göz attı.

"Yeni bebeği oldu," diye ekledi. "Bir kız"

"lebrik ederim" dedi Benedict. Sophie, yüzünden

bunıı sadece kibarlık olsuıı diye söylemediğini

okuyabildi Gerçekten sevinmişti.

Merdivenlerden ayak sesleri duyuldu, niuhakkak ba-yan Crabtree elinde kahvaltı tepsisiyle geri geliyordu "Yardım edeyim," dedi Sophie, kapıya doğru koşarak "Bir hizmetçi her zaman hizmetçidir." dedi Bay Crab rce ağırbaşlı bir şekilde.

Benedict bundan emin değildi ama Sophic'nin çok çec kıngcn olduğunu görmüştü.

Bir dakika sonra Bayan Crabtree elinde parlak gümüş bir çay tepsisiylc içeri girdi.

"Sophie nerede?" diye sordu Benedict. "Geri kalan şeyleri getirmesi için aşağıya gönderdim." dive cevap verdi Bayan Crabtree. "Tam zamanında yetişti. İyi bir kız," diye ekledi, "ama ona verdiğiniz pantolon için bir kemere ihtiyacı var."

Benedict, Sophic'nin, yani hizmetçinin, pantolonunun bacaklarından aşağı düşebileceğini düşününce göğsünün sıkıştığını hissetti. Bu sıkışma duygusunun arzudan olabileceğini fark ettiğinde de rahatsız bir şekilde yutkundu.

Sonra acıyla inledi çünkü bu rahatsız yutkunma şiddetli öksürüklerle geçen bir gecenin ardından boğazını çok

acıtmıştı.

"Benim ilaçlarımdan birine ihtiyacınız var," dedi Bayan Crabtrcc.

Benedict kafasını şiddetle iki yana salladı. Onun ilaçlarından daha önce içmişti ve iüç saat boyunca öğürmek zorundan kalmıştı.

158

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"hayırı cevap olarak kabul etmiyorum," dedi. ••Asla etmez," diye ekledi Bay Crabtrcc. -Çay iyi gelecek," dedi Benedict hızla. "Eminim." ama Bayan Crabtrcc'nin dikkati çoktan başka yere çe-

virmişti."neredc bu kız?" diye mırıldandı, kapıya doğru

yürüyüp etrafa bakınırkcn.

«Sophie! Sophie!"

-eğer bana ilaç vermesini engcllcycbilirseniz"diye aceleyle Benedict Bay Crabtrcc'yc. "Bahşişi cebi-

nizde bilin"

Bay Crabtree'nin gözlerinin içi parladı. "Olmuş bilin" "İşte geldi," dedi Bayan Crabtrce. "Ah, Tanrı aşkına" "ne oldu hayatım?" diye sordu Bay Crabtrcc kapıya doğru ilerlerken.

"Zavallı kız aynı anda lıem tepsi taşıyıp hem dc pantolonunu belinde tutamıyor" diye cevap verdi sempatik bir şekilde kıkırdayarak.

"Ona yardım edecek misiniz?'- diye sordu Benedict yattığı yerden.

"Ah evet, tabii ki." Bayan Crabtrcc aceleyle Sophie'yc doğru ilerledi.

"Hemen geliyorum," dedi Bay Crabtrcc Benedict'e. "Bunu kaçırmak istemiyorum."

"Birisi kızcağıza bir kemer getirsin!" diye bağırdı Benedict homurdanarak. O yatmak zorundayken herkesin koridora koşup olacakları izlemesi haksızlıktı.

Vc Benedict kesinlikle yatmak zorundaydı. Ayağa kalkmanın düşüncesi bile başını döndürüyordu. Dün gece zannettiğinden daha hasta olmalıydı, Artık her saniye öksürmüyordu ama bedeni bitkin düşmüştü.

Kasları ağrıyordu ve bozğazı yara içindeydi.Dişlerinin bile ağrıdığını hissediyordu.

Sophie'nin onunla ilgilendiğini hayal ımeyal |hatır-yordu Alnına kompres yapmış, ona bakmıştı, hatta ninni bile söylemişti. Ama yüzünü net olarak anımsayamıyordu

çoğu zaman gözlerini açacak gücü bulamamıştı. zaten bulsa bile odanın içi karanlıktı, Sophie her zaman gölgede kalıyordu ve ona...

Bcnedict'in nefesi kesildi ve kalbi göğsünden fırlaya çakmış gibi atmaya başladı, aniden rüyasını hatırlamıştı. Rüyasında onu görmüştü.

Bu ilk defa olmuyordu ama yinc dc o rüyasına girme, yeli aylar olmuştu. Masum bir düş dc değildi üstelik. Bc. ncdict bır aziz değildi, rüyasında maskeli balodaki kadım gördüğünde üzerinde gümüş rengi elbisesi olmuyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Hiçbir şey giymiyordu, diye düşündü Benedict muzır bir gülümsemeyle.

Ama onun kafasını karıştıran şey onca zamanlık uyuşukluktan sonra neden tekrar bu rüyayı gördüğüydü. Sophie'dc onu anımsatan bir şeyler mi vardı? Benedict artık onla ilgili rüyalar görmeyişinin onu unuttuğu anlamına geldiğini düşünmüş, en azından btınıı unuıt etmişti. Ama belli ki öyle değildi.

Sophie kesinlikle iki sene önce dans ettiği kadın gibi görünmüyordu. Saçları onunkiler gibi değildi ve çok daha inceydi. İkisini karşılaştırdığında hafızası kollarındaki maskeli kadının ihtişamını ve kıvrımlı vücudunu belirgin bir biçimde ayın edebiliyordu. Sophie çok sıskaydı. Seslen biraz benziyordu ama itiraf etmeliydi ki çok uzun zaman olmuş ve o gecenin izleri git gide silinmeye başlamıştı, üs-telik artık gizemli kadınının sesini dc çok net hatırlayamı-

yordu. Bunun yanı sıra Sophie'nin aksanı sıradışı birşe-160

kilde bir hizmetçiye göre ne kadar düzgün olsada onunki gibi hir aristokrat aksanı değildi Benedict öfkeyle nefesini dışarı verdi. Ona O demek-ten nefret ediyordu. Bu sırlarının en acımasızıydı. Ondan ismini bile saklamıştı. Bir tarafı yalan söyleyip ona ismi-ni vanlış söylemesini dilerdi. En azından bu şekilde onun hakkında düşünecek bir şeyleri olurdu.

Geceleri nerede olduğunu merak ederek camdan baktı-ğında fısıldayabileceği bir şeyler...

Bcnedict'in düşünceleri koridordan gelen sendeleme ye homurdanma sesleriyle kesildi. İlkgcİcn kahvaltı tepsi-nin ağırlığıyla tökezleyen Bay Crabtrec'ydi.

-Diğerleri nerede?" diye sordu Benedict şüpheli gözlerle kapıya bakarken.

"Bayan Crabtrcc Sophie'yc düzgün kıyafetler bulmaya gitti," diye ccvap verdi Bay Crabtrcc, tepsiyi Bcnedict'in masasına bırakırken. "Salam mı? Pastırma mı?"

"İkisinden de. Açlıktan ölüyorum. Ayrıca düzgün kıyafet derken nc demek istiyor?" "Elbise, Bay Bridgerton. Kadınların giydiğinden." Benedict ciddi ciddi bir mum alıp ona doğru fırlatmayı düşündü. "Demek istiyorum ki," dedi büyük bir sabırla, "elbiseyi nereden bulacak?"

Bay Crabtrcc Bencdict'in kucağına sığabilecek üzerinde yemek tabağı olan bir tepsiyle ona doğru ilerledi. "Bayan Crabtrec'nin birkaç yedek kıyafeti var. Paylaşmaktan memnun olacaktır."

Benedict ısırdığı yumurta parçasından dolayı biran tıkıldı. "Bayan Crabtrcc ve Sophie aynı ölçülerde deliller

Kİ."

"Siz de değilsiniz," diye belirtti Bay Crabtrcc. "ama si-siz giysilerinizi giyiyor."

161

"Sanırım pantolonun koridorda düştüğünü söylemeye çalışıyorsunuz."

"Yani, eğer elbise giyerse bundan endişe etmemize ge-rek kalmayacak, değil mi? Elbisenin omuzlarından kayıp düşeceğini zannetmiyorum."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict kendi akıl sağlığı için bu işe karışmamasının daha güvenli olacağım düşündü ve bütün dikkatini kah-valtısına verdi. Bayan Crabtrcc telaş içinde içeriye girdi-ğinde üçüncü tabağını yiyordu. "İşte geldik." dedi Bayan Crabtrcc. Sophie resmen Bayan Crabtrcc'nin kocaman elbisesi içinde yüzerek içeri süzüldü. Bayan Crabtrce Sophie'den en az on santim daha kısaydı.

Bayan Crabtrcc'nin gözleri ışıldıyordu. "Şahane görün, müyormu?"

"Alı, evet," diye cevap verdi Benedict dudaklarını ısıra-rak.

Sophie ona dik dik baktı.

"Kahvaltı için bol bol yerin var," dedi muzır bir şekilde.

"Onun giysilerini yıkayana kadar giyecek," diye açıkladı Bayan Crabtrcc. "En azından doğru düzgün bir kıyafet."

Bcnedict'c doğru yürüdü. "Kahvaltınızı nasıl buldunu? Bay Bridgerton?"

"Çok lezzetli," diye ccvap verdi. "Aylardır bu kadarçok yememiştim."

Bayan Crabtrcc öne eğildi ve "Sophie'yi çok beğendim. Burada çalışabilir mi?" diye fısıldadı.

Benedict birden tıkandı. Nedenini anlamadı ama yine dc tıkanıp kalmıştı. 'Anlayamadım?"

"Bay Crabtrce ve ben artık eskisi kadar genç değiliz-Bize yardım cdccck biri işimize yarayabilir." 162

"Ben. şey. yani..." Boğazını temizledi. "Bunu düşüneceğim"

"Harika." Bayan Crabtrcc odanın diğer tarafına geçti ve Sophie'nin

kolunu tuttu. "Benimle gel. Sabahtan beri miden gurulduyor.

En son ne zaman yemek yedin?" "Ee... Dün bir ara yedim sanırım." "Dün ne zaman?" Bayan Crabtrcc ısrar ediyordu. Benedict peçetesinin arkasından gülümsedi. Sophie çok mahcup olmuştu. Bayan Crabtree insana kendisini böyle hissettirirdi.

"Eee, yani, sanırım..."

Bayan Crabtrcc ellerini kalçalarının üstüne koydu. Benedict sırıttı. İşte şimdi Sophie'nin başı beladaydı.

"Ne zaman yemek yediğini bana söyleyecek misin?" diye gürledi Bayan Crabtree.

Sophie Benedict'c çaresiz bir bakış attı. Benedict ök-siirerek adeta ona benden medet umma cevabını verdi. Ayrıca. Bayan Crabtrcc'nin onu sıkıştırmasını eğlenerek izliyordu. Bu zavallı kızın yıllardır bu kadar köşeye sıkıştırmadığına dair bahse girmek isterdi.

"Dün çok meşguldüm," diyerek kaçamak bir cevap verdi Sophie.

Benedict kaşlarını çattı. Büyük ihtimalle Phillip Cavendcr'dcn ve arkadaşım dediği aptallar sürüsünden kaçmakla meşguldü.

Bayan Crabtrcc Sophie'yc masanın arkasındaki sandalyeyi gösterdi ve ""Ye!" c

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict Sophie'nin tıka basa yemeye başladığını gör-dii. Elinden geldiğincc kibar olmaya çalıştığı belliydi ama eninde sonunda açlığı kibarlığını ortadan kaldırdı ve bir

noktadan sonra yemekleri resmen ağzına tıkıştırmaya başladı.

Benedict ancak çenesi mengene gibi kilitlendiğinde ne denli kızgın olduğunu fark edebildi. Ama neye kızgın oldu ğundan tam olarak emin değildi. Sophie'yi bu kadar aç görmek hoşuna girmemişti sadece.

Onunla hizmetçi arasında garip bir bağ vardı. Benedict onu, o da Benedict'i kurtarmıştı. Ah. dün geceki ateşin onu öldürebileceğinden şüpheliydi. Gerçekten çok ciddi

bir durum olsaydı hâla baygın olurdu ama Sophie onunla ilgilenmiş, onu rahat ettirmiş ve muhtemelen iyileşmesini hızlandırmıştı.

"En azından bir tabak daha yiyeceğinden enıin olur musunuz?" diye sordu Bayan Crabtrcc Benedict e, "onun için oda hazırlamaya gidiyorum."

"Hizmetçi kısmında," dedi Sophie hızla.

"Saçmalama. Seni işe alana kadar burada hizmetçi dcgılsın.

"Ama..."

"Konu kapandı," diyerek Sophie'nin lafını kesti Bayan Crabtree.

"Yardım ister misin hayatım?" diye sordu Bay Grabtree

Bayan Crabtrcc onu başıyla onayladı ve çift birkaç saniye sonra odadan ayrıldı.

Sophie, bir insan en fazla ne kadar yemek yiyebilir so

rusunun yanıtını aramaya onların az önce gözden kayboldukları kapıya doğru bakmak için ara verdi. Onun kendilerinden biri olduğunu varsayıyor olmalıydılar çünkii hizmetçi olmasaydı onu asla Benedict'le yalnız bırakmazlardı. Bu kadan bile itibarlarını zcdclcycbilirdi.

"Dün bütün gün bir şey yemedin, değil mi?" diye sordu Benedict usulca.Sophie kafasını iki yana salladı. 164

Cavenderi bir daha gördüğümde," diye homurdandı,

onu esek sudan gelinccye kadar döveceğim."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie daha iyi bir insan olsaydı belki dehşete düşerdi ama Benedict'in onun onuru için savaştığını veya Phillip Cıvcıidcr'ın ağzının burnunıin dağıldığım düşiinüince

gülümsemesine engel olamadı.

" tabagını doldur tekrar," dedi Benedict. "Bunu sadece kendi iyiliğin içiı söylüyorum. Seni temin ederim Bayan Crabtrce giderken tabakta kaç tane yumurta ve pastırma dilimi olduğunu saymıştır ve geldiğinde eğer azalmamış-sa kafani kopartır."

"Çok iyi bir bayan," dedi Sophie yumurtalara uzanırken. İlk tabak dişinin kovuğuna yetmemişti ve daha fazla \cmck için kendini zorlamaya ihtiyacı yoktu. "En iyisidir."

Sophie salam dilimini ustaca servis kaşığı ve çatalının arasından aldı ve tabağına koydu. "Bu sabah nasıl hissediyorsunuz Bay Bridgerton?" "Çok iyi, teşekkür ederim. Ya da çok iyi olmasa bile dün geceden daha iyi olduğumu söylemeliyim."

"Sizin için çok endişelendim," dedi, çatalını salamın ucuna saplayıp bıçağıyla bir parça keserken. "Benimle ilgilenmeniz büyük incelik." Sophie çiğnedi, yuttu ve sonra, "Hiç önemli değil, gerçekten. Kim olsa aynısını yapardı," dedi.

"Belki," dedi, "ama bu kadar zarif ve anlayışlı olmayabilirlerdi."

Sophie çatalı havadayken birden donakaldı. "Teşekkür ederim," dedi sakincc. "Bu çok hoş bir iltifat." "Ben.. .ee..." Boğazını temizledi. Sophie lafını bitirmesini beklerken onu meraklı gözlerle süzüyordu.

"Boşverin, ' diye mırıldandı. Sophie hayal kırıklığıyla ağzına bir parça salanı attı "Özür dilememi gerektirecek hiçbir şey yapmadım de-ğıl mı ?" diye soru verdi Benedict. Sophie salamı peçetesine tükürdü. "Bunu evet olarak k.abııl ediyorum," diye mırıldandı "Hayır!" dedi Sophie hızlıca. "Kesinlikle hayır sizin . için çok endişelendim sadece."

Bcnedict'in gözleri kısıldı. "Bana bu konuda yalan söyle-miyorsun, değil mi?"

Sophie ona verdiği tek ve mükemmel öpücüğü hatırlarken ı kafasını iki yana salladı. Bcnedict'in özür dilemesjni gerektirecek hiçbir şey yapmamış olması Sophie'nin de yapmadığı anlamına gelmezdi. "Yüzün kızardı," dedi Benedict. "Hayır, kızarmadı." "Evet," dedi, "kızardı."

"Eğer kızardıysa," dedi şımarıkça, "bu sizin neden özür dilemeniz gerektiğini düşündüğünüzü merak ettiğim içindir."

"Bir hizmetçiye göre ağzın iyi laf yapıyor," dedi. "Özür dilerim," dedi Sophie hanen. Kim olduğunu unutmamalıydı. Ama bu adamın yanında, ona birkaç saatliğine de olsa kendisiyle eşitmiş gibi davranmış olan bu cemiyet üyesi adamın yanında bunu yapmak çok zordu.

"Ben bunu iltifat olarak söyledim," dedi, "Benim adıma kendini yargılama." Sophie hiçbir şey söylemedi. "Seni oldukça..." Benedict duraksadı, doğru kelimeyi aradığı çok açıktı, "dinlendirici buluyorum."

"Alı." Çatalını masaya bıraktı. "Teşekkür ederim."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

«Günün geri kalanında nc yapmayı düşünüyorsun?"

diye sordu Benedict.

Sophie kocaman elbisesine baktı ve yüzünü burıştur-tu, "Sanırım elbiselerimin temizlenmesini bcklcycccğjm ardından yakınlarda bir cv hizmetçi arıyor mu diye

araştıracağım."

Benedict ona sert bir bakış fırlattı. "Sana annemin ya-nında bir iş bulacağımı söyledim ya." "bıımın içiıı sîze minnettarım," dedi hızlıca. "Ama ka-sabada kalmayı tercih ederim."

Benedict hayatında hiç yanılgıya düşmemiş birinin onıız silkmesi gibi şîJkti omuzlarını. "O halde Aubrey Konağı'nda çalışabilirsin. Kcnt'tc."

Sophie alt dudağını ısırdı. Onu her gün görmemek için annesinin yanında çalışmak istemediğini söyleyemedi. Bundan daha acı verici bir işkence düşünemiyordu. "Benim sorumluluğumu üstünüze almamalısınız." dedi sonunda.

Benedict ona oldukça kibirli bir bakış fırlattı. "sana yeni bir iş bulabileceğimi söylemiştim." "Ama..."

"Daha fazla tartışacak ne olabilir?"

"Hiçbir şey," diye homurdandı. "Kesinlikle hiçbir şey

olamaz."

Bu noktadan sonra onunla daha fazla tartışmanın bir

faydası olmayacaktı.

/ /

"Güzcl." Tekrar yastığına yaslandı. "Aynı fikirde olduğumuza sevindim." Sophie ayağa kalktı. "Gitsem iyi olacak."

"Ne yapmaya?"

"Bilmiyorum," dedi geıiç kız. Birden kendini çok aptal hissetmişti

Bencdict sırıttı. "Sana iyi eğlenceler o lıalde." Sophie clindeki servis kaşığını sıktı. "bıınıı yapına," diye uyardı Benedict. "Neyi yapmayayım?" "Kaşığı bana fırlatma." "Bunu hayal bile etmezdim," dedi Sophie. Benedict kahkahalara boğuldu. "Evet, ederdin. hatta şu anda bunun hayalini kuruyorsun. Ama yapmayacaksın" Sophie'nin eli kaşığı o kadar sıktı ki kaşık titredi. ve Benedict yatağından o kadar ani fırladı ki yatak tit-redi,

Sophie elinde kaşıkla hâlâ ayakta dikiliyordu. Benedict gülümsedi. "Onu da ya

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

planlıyorsun?"

Kim olduğunu unutma, Sophie içinden kendine böyle bağınyordu. Kim olduğunu unutma.

"Senin bu kadar," dedi Benedict neşeyle, "güzelve vahşi görünmeni sağlayan düşünce ne olabilir? Dur, söyleme; diye ekledi. "Eminim benim zamansız ve acılı ölümümle ilgilidir.

Sophie yavaş ve dikkatlice arkasını döndü ve kaşığı ma-saya bıraktı. Hiçbir şeyi riske atmak istemiyordu. Tek bir yanlış hareketle kaşığı kafasına fırlatabilirdi.

Benedict beğeniyle tek kaşını kaldırdı. "Çok olgunsun."

Sophie yavaşça döndü. "Herkese karşı bu kadar sevimli misiniz yoksa sadece bana karşı mı böylesiniz?" '

"Ah, sadcce sana karşı." Benedict sırıttı, "Annemin yanında çalışma teklifime sıcak bakmanız için sizi etkilemeliyim. tümden gelenin en iyisini yapıyorum, Bayan Sophie Beckett

-bu mu en iyisi?" diye sordu inanmadığını açıkça belli

ederek "Korkarım oy le."

Sophie kapıya doğru yürürken karsını iki yana salladı. Benedict Bridgerton'la konuşmak yorucu olabiliyordu.

"Alı. Soplıic!" diye seslendi Benedict

Sophie döndü.

Yavan bir şekilde gülümsedi. "Kaşığı atmayacağını bili-

yordum."

Bundan sonra olanlar kesinlikle Sophic'nin hatası delildi, Kısa ve geçici bir süıe için şeytan tarafından ele geçirildiğine ikna olmuştu. Çünkü yanındaki küçük masaya uzanıp bir mum alan eli kesinlikle tanımıyordu. Evet, el kesinlikle bir kolun uzantısı gibi görünüyordu ama bu kol çeri çekilip mumu odanın karşısına fırlatırken ona hiç tanıdık gelmemişti.

Tam Benedict Bridgcrton'un kafasına Sophie hedefinin yerine ulaşıp ulaşmadığına bakmayı beklemedi bile. Ama kapıdan çıkarken, Benedict'in kahkahalarla güldüğünü duydu. Ardından da, "Tam isabet Sophie Beckett." diye bağırdığını duydu.

Yıllardan sonra gülümsemesinde ilk kez saf ve çocukça bir neşe vardı.

Bölüm 10

Benedict Bridgcrion daveti kabul etmesine rağmen (Leydi Covington'un söylediği bu) yıllık Covington balosuna katılmadı Balo salonunda, genç kadınların (vc annelerinin) şikâyetlerini duymayan kalmadı Leydi Bridgerton 'un dediğine göre (annesi si, yengesi değil) Bay Bridgerton g
şehirden ayrılmış ve ondan beri de haber alınamamış. Bay Bridgerton un sağl

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

endişe edenler üzülmesinler; Leydi Bridgerton endişeliden çok kızgın görünüyordu. ge çen sene en az dört, ondan önceki yıl da üç çift müstakbel eşleriyle Covington balosunda tanışmışlardı. .

Leydi Bridgerton'un kızgınlığının nedeni, eğer bu senenin Co-vington balosunda da evlilikler olursa oğlu Bcnedict'in müstâkbel damatlardan biri olmayacak olmasıdır.

LEYDİ WHISTLEDOWNIN CEMİYET GAZETESİ 5 MAYIS 1817

Benedict çok geçmeden uzun ve bitkin iyileşme sürecinin avantajları olduğunu keşfetti. Bunlardan cn önemlisi dc Bayan Crabtrcc'nin mutfa-

170

ğından çıkan yemeklerin çeşitliliği ve lezzetiydi. Benim Kır evim'de her zaman iyi ağırlanmıştı ama eğer evde has-ta odasına tıkılmış biri varsa Bayan Crabtrcc durumu iyicc

abartırdı

Vc daha da iyisi Bay Crabtrcc Bayan Crabtrcc'nin ilaç-

larırıın Bcnedict'c vermesini engellemeyi başarmış, bunun

yerine ona en iyi brendilcri hazırlamıştı. Benedict min-

ncttarlık duyarak brendilcrin her damlasını içmişti ama cn

Son penccreden baktığında gül ağaçlarından üç tanesinin solduğunu gördü. Muhtemelen Bay Crabtrcc ilaçları onların altına döküyordu.

Bu üzücii bir kayıptı ama Benedict, Bayan Crabtrcc'nin ilaçları yüzünden yaşadığı son tccrübedcn sonra bu kaybı göze almaya çoktan hazırdı.

Hasta olmasının başka bir avantajı da Benedict'in uzun vıllardır geçirmediği kadar eğlenceli zaman gççirmiş olmasıydı. Kitap okumuş, resim yapmış ve hatta gözlerini kapatıp öylece hayal kurmuştu. Bunların hepsini, sıkıcı işlerini ve görevlerini ihmal ettiğinden dolayı suçluluk hissetmeden yapmıştı.

Benedict çok geçmeden hayatı böyle tembel geçirmenin kesinlikle güzel olduğuna karar verdi.

Ama şimdiye kadar iyileşme sürecinin en güzel yanı Soplıie'ydi. Günde birkaç kere pat diye odasına dalıyor, bazen yastıkları kabartıyor, bazen yemek getiriyor, bazen de ona kitap okuyordu. Benedict, Sophie'nin tüm bunları kendini yararlı hissetmek ve onu Phillip Cavcnder'in elinden kurtardığı için kendisine teşekkür etmek için yaptığını düşünüyordu.

Yine de Benedict Sophie'nin odasına neden geldiğini umursamıyordu; sadece bu çok hoşuna gidiyordu. Sophie başlarda sessiz ve içine kapanıktı. Hizmetçilerin

171

i

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

® W w

evin »çinde varlıklının bclhici memeleri gerektiği

evin içinde varliklarını bellı etmemelerıı gerektiği düşünür cesine sadık kalmaya çalışıyordu. Ama Bcnediçt bundan hoşlanmıyordu ve yanında kalsın diye onu bilerek bîr ko-nuşmanın içine çekiyordu. Veya sinirlenmesi için onu kış-kırtıyor ve rahatsız ediyordu çünkü öfkelendiği halini uy-sal ve yumuşak başlı olduğu halinden daha çok şeviyordu Benedict onunla aynı odada bulunmaktan zevk alıyor-du. Sadece konuşuyor olmalarının veya .Sophic'nin sadece sandalyede oturup penccredeıı dışarı bakarken bir kitabın sayfalarım karıştırıyor olmasının bir önemi yoktu. Onun varlığı Bencdict'c huzur veriyordu.

Kapının sertçe çalmasıvla Bcncdict düşüncelerine ara verdi ve istekli bir şekilde kapıya bakarak, "Girin," dedi Sophie kafasını içeri uzattı, omzunda"Bayan Crabtree çay içmek isteyebileceğinizi düşündü." "Çay mı? Yoksa çay ve kurabiye mi?" Sophie elinde tepsi olduğu için kapıyı kalçasıyla iterken sırıtıyordu. "Alı, emin olun ikisi de." "Harika. Sende bana eslik eder misin?" Sophie her zamanki gibi tereddüt etti ama sonra başıyla onayladı. Bcncdict bir şeylere karar verdiğinde onunla tartışmamak gerektiğini bir süre öncc öğrenmişti.

Bcncdict de böyle olmasını tercih ediyordu. "Yüzünüzün rengi geri gelmiş," dedi Sophie tepsiyi yanındaki masaya koyarken. "Ve çok yorgun da görünmüyorsunuz. Sanırım yakında ayağa kalkacaksınız."

"Ah, yakında, bundan eminim," dedi kaçamak birşekil-de. "Her geçen gün daha iyi görünüyorsunuz."

Bcncdict muzır bir şekilde gülümsedi. "Öyle nıi düşünüyorsun?"

Sophie çaydanlığı kaldırdı ama bardakları doldurma-

dan djuraksadi. "Evet," dedi alaycı bir gülümsemeyle,

yoksa böyle söylemezdim."

Benedict, Sophie çayı hazırlarken onun ellerini izliyordu Genç kadın Tanrı vergisi bir zarafetle ve sanki bu iş için

yaratılmışcasına çayı bardaklara doldtıruyordıı. Akşam

üstü çayı ikram etme sanatı da annesinin cömert işverenlerin-den aldığı derslerden biriydi belli ki. Veya başka hanımları, çay jkram ederlerken dikkatlice izlemişti. Zaten Benedict Sophie'nin gözlemci bir kadın olduğunu fark etmişti.

bu ritüeli o kadar çok gerçekleştirmişlerdi ki, Sophie Bcnedict'in çayını nasıl içeceğini çok iyi biliyordu. Ona sütlü ve şekersiz bir fincan uzattı ve bir tabağa kurabiye ve

çörekleri koydu. "Kendine dc bir fincan hazırla," dedi Benedict,

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

kurabiyesinden bir ısırık alırken. "Vc gel yanıma otur."

Sophie tekrar tereddüt etti. Benedict Sophie ona eşlik etmeyi kabul etmiş olsa bile onun tereddütlü olduğunu biliyordu. Ama o sabırlı bir adamdı ve sabrı başka bir fincan daha almak üzere tepsiye uzanan Sophie'nin yumuşak iç çe kişiyle ödüllendiril m işti.

Sophie kendine iki şekerli ve az sütlü bir fincan hazırladıktan sonra çayından bir yudum alıp fincanının kenarından Benedict'c bakarak yatağın yanındaki kadife kaplı sandalyeye oturdu. "Sen kurabiye yemiyor muşun?" diye sordu Benedict. Sophie kafasını iki yana salladı. "Fırından çıktıklarında birkaç tane yedim."

"Çok şanslısın. Sıcakken çok daha güzel oluyorlar." Benedict

kurabiyesini bitirdi ve üstüne dökülen kırıntıları temizledikten sonra bir tane daha almak için uzandı. "Günün nasıl geçti?"

"Sizi son gördüğümden sonraki iki saatimi soruyor-

nux?

Benedict, Sophie'nin alaycılığını fark ettiğini a ma cevap vermemeyi seçtiğini belli eden bir bakış fırlattı.

"Mutfakta Bayan Crabtrcc'yc yardım ettim," dedj ak-şam vemeğinc hazırladım biftek için patates soydum son-

ra da kütüphanenizden bir kitap alıp bahçede okudm >

"Sahi mi? Ne okudun?"

"Bir roman."

"Güzel miydi?"

Sophie omuz silkti. "Aptalcaydı ama romantikti gendim."

"Romantizme özlem mi duyuyorsun?"

Sophie birden kıpkırmızı oldu. "Bu oldukça özel bir soru. Öyle değil mi?"

Benedict omuz silkti, tam "Denemeye değerdi," gibi arsızca bir şey daha söylemeye hazırlanıyordu ki, Sophie'nin yüzüne baktı, yanaklarının tatlı bir şekilde pembeleştiğini ve gözlerinin aşağıya doğru kaydığını gördü. Tam o anda çok tuhaf bir şey hisseti.

Onu istediğini anladı.

Onu gerçekten istiyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Bunun onu neden bu denli şaşırttığını anlayamadı. Onu tabii ki istiyordu. Diğer her erkek gibi onun da kanı kırmızıydı ve hiç kimse Sophie kadar güzel ve tatlı bir kadının yanında bu kadar uzun zaman geçirip dc onu istcnıezlik edemezdi. Benedict tanıştığı kadınların hiçbirini ısrarcı ve yoğun

bir şekilde arzulamamıştı.

Ama bu kez bu kadında ısrarcıydı.

Benedict yer değiştirdi. Sonra battaniyeyi kucağında topladı ve tekrar yer değiştirdi.

174

.«Yatağınız rahat m,?" diye sordu Sophie. "Yastıklarınız, kabartayım mı?"

ßenediet evet demek, cğilincc dc onu tutup yatağı çek-mek ve yanına uzanmak istiyordu.

Ama bu planının Sophie'dc işe yaramayacağına dair şüpheleri vardı. Dolayısıyla onun yerine "Rahatım ben," dedi ve ardından sesinin tuhaf bir şekilde tizleştiğini fark

ederek ürktü.

Sophie tabaktaki kurabiyelere bakarak gülümsedi vc, -Sanırım bir tane daha yiyebilirim," dedi.

Benedict Sophie'nin tabağa kolayca uzanabilmcsi için kolunu kaldırdı. "Son kurabiyeyi almamın bir sakıncası..." 'Yok," dedi Benedict.

Sophie zencefilli kurabiyeyi tabaktan aldı. "Daha iyi görünüyorsunuz," dedi kurabiyeyi koklarken. "Ama sesiniz iyi gelmiyor. Boğanız mı acıyor?"

Benedict çayından bir yudum aldı. "Kesinlikle hayır. Boğazıma kırıntı kaçmış olmalı."

"Alı, o halde çayınızdan bir yudum daha alın. O zaman bir sorun kalacağını sanmıyorum." Fincanını masaya bıraktı. "Size bir şeyler okumamı ister misiniz?"

"Evet," dedi Benedict hızlıca, battaniyeyi beline doğru çekerken. Sophie stratejik olarak yerleştirilmiş tabağı almak isteyebilirdi o zaman ne yapacaktı?

"iyi olduğunuza emin misiniz?" diye sordu, endişesi yerini şüpheye bırakmıştı. Benedict güçlükle gülümsedi. "İyiyim" "Çok güzel," dedi Sophie ve ayağa kalktı. "Ne okuyayım size?"

Ah, fark etmez," dedi neşeli bir ses tonuyla konuşmaya

çalışarak.

175

"Şiir?" -Harika! "

Gerçi Benedict, o an, Sophie kuzey kutbundaki tund-ra iklimiyle ilgili bilimsel bir tez okumayı teklif etse bile "Harika" derdi. Sophie kitaplığa doğru gitti ve dikkatle içeriklerine baktı

.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Byron? Blake?"

"Blake." dive cevap verdi kesin bir şekilde. Byron'un romantik saçmalıklarıyla bir saat geçirince aklını kaçırabilirdi.

Sophie kitaplıktan ince bir baskı seçti, sandalyesine geri döndü ve oturmadan önce oldukça çirkin olan eteğini top ladı.

Benedict kaşlarını çattı. Elbisesinin nc kadar cirkin ol-duğunu daha öncc fark etmemişti. Bayan Crabtrcc'nin ona ödünç verdiği kadar kötü değildi ama bir kadın için dikilmiş cn iyi elbise de sayılmazdı.

Ona yeni bir elbise almalıydı. Sophie bunu asla kabul etmezdi tabii ki, ama eğer şu anki elbisesi kazara yanarsa... "Bay Bridgcrton?"

Ama elbisesini yakmayı nasıl başaracaktı? Yerine giyecek bir şeyi yoktu ve bu işi becermek ustalık isterdi... "Beni dinliyor musunuz?" diye sordu Sophie. Fakat Bcnedict'tcn bir yanıt gelmedi.

"Beni dinlemiyorsunuz."

. /

"Özür dilerim," dedi Benedict. "Aklım başka yerde. Lütfen devam et."

Sophie tekrar okumaya başladı ve Benedict tüm dikkatini ona verdiğini göstermek için dudaklarına kilitlendi fakat çok geçmeden bunun çok büyük bir hata olduğunun farkına vardı.

Çünkü bir anda tek görebildiği o dudaklar olmuş ve kendini

onu öptüğünü hayal etmekten alamamıştı.-Bene-dict eğer otuz saniye içinde ikisinden biri odadan çıkmazsa ana özür borçlu olacağı bir hareket yapacağını biliyordu, bundan kesinlikle emindi.

Onu baştan çıkarmak istemediğinden değildi. Ama bunu biraz daha kibar bir yolla yapmayı tercih ederdi. Birlen, "Aman Tanrım" deyiverdi.

Sophie ona tuhaf bir bakış attı. Benedict onu suçlayamazdı. 'tam anlamıyla bir aptal gibi görünüyor olmalıydı "Aman Tanrım" diye bir cümleyi yıllardır kurmamıştı. Hatta hiç kurmamıştı. Lanet olsun, sesi annesi gibi çıkmıştı.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Sophie.

"Aklıma bir şey geldi" dedi Benedict, bunun çok aptala bir cevap olduğunu bilmesine rağmen.

Sophie kuşku içinde tek kaşını kaldırdı.

"Unuttuğum bir şey,*' dedi Benedict.

"En çok hatırlanan şeyler," dedi Sophie son derece neşeli bir halde, "unutular seylerdir." Benedict ona sert bir bakış fırlattı. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie donakalmıştı. "Tabii ki." diye mırıldandı.

Hay aksi. Kalbini kırmıştı. Oysaki duygularını incitmeyi istememişti. Sadece bir anda yatağa çekmemek için onu odadan çıkarması gerekiyordu.

"Kişisel bir mesele," dedi ona kendini aptal durumuna düşürmeden daha iyi hissetmesini sağlamaya çalışarak.

"Oooo!" dedi Sophie. "Lazımlığınızı getirmemi ister misiniz?"

"Lazımlığıma kadar yürüyebilirim," diye karşılık verdi, lazıınlık kullanması gerekmediğini unutarak.

Sophie onu başıyla onayladı ve şiir kitabını yanındaki masaya bıraktı*

-Sizi yalnız bırakayım. Bana ihtiyacınız olursa zili çalın

"Seni hizmetçi gibi çağıracak değilim/1 diye homurdandı

"ama ben bir... "

"Hayır, bana göre öyle değilsin," dedi. Kelimeleri gereğinden fazla sertti ama Benedict çare-siz hizmetçi kadınlara asılan erkeklerden her zaman nefret etmişti. O iğrenç yaratıklardan biri olma düşüncesi bile midesini bulandırmaya yetiyordu.

"Pekâlâ," dedi Sophie, kelimeleri bir hizmetçinin ke-limeleri kadar mütevazıydi. Ardından bir hizmetçi gibi başıyla onayladı — Benedict bunu onu sinir ctnıck içjn yaptığından emindi — ve odadan ayrıldı.

Gittiği an Benedict yataktan fırladı ve pcıiccreyc koştu Güzel. Ortalıkta kimsecikler yoktu. Pijamalarını çıkardı pantolon, gömlek ceket giydi ve tekrar penccredcn baktı. Güzel. Hâlâ kimsecikler yoktu.

"Ayakkabı, ayakkabı," diye mırıldandı, odanın etrafına bakınırken. Lanet olası ayakkabıları neredeydi? Aradığı güzel ayakkabıları değildi, çamurda dolaşırken giydiklerini anyordu... Ah, işte ordaydılar. Ayakkabıları aldı ve ayağına geçirdi.

Tekrar pencereye döndü. Hâlâ kimse yoktu. Mükemmel. Benedict bacaklarını pervazdan dışarı çıkardı ve yanındaki cima ağacının uzun ve sağlam dalını yakaladı. Bundan sonra tek yapması gereken, kolay hareketlerle ve

dengesini koruyarak aşağıya atlamaktı.

Oradan da doğru göle gidecekti. Çok soğuk olan göle. Bu gölde yüzmeye.

-Eğer lazımlığa ihtiyacı olursa," diye mırıldandı Sophie kendi kendine, "bunu kendi de söyleyebilirdi. Daha önce lazımlık getirmemiş değilim ki."

Orada ne yapacağını bilmeden aşağı kata indi (özellikle yapması gereken bir iş yoktu) ama aklına oraya girmekten daha iyi bir fikir gelmemişti.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ona bir hizmetçi gibi davranmayı neden bu kadar dert ettiğini anlamıyordu. Onun için çalışmadığını belirtmek-te ısrar ediyordu ve onun Benim Kır Evim'dc kalmasını sağlayacak hiçbir şey yapmak zorunda değildi üstelik aynı zamanda annesinin yanında bir iş bulabileceği konusunda da kesin konuşuyordu.

Eğer ona bir hizmetçi gibi davransaydı Sophie kendisinin gayri meşru bir çocuk ve onun da ccmiyet üyesi ve nüfuzlu

bir aileye mensup bir kimse olduğunu hatırlamakta sorun yaşamazdı. Ona gerçek biri gibi davrandığı her zaman (ve tecrübelerine göre aristokrat olan hiç kimse bir hizmetçiye azıcıkta olsa gerçek biri gibi davranmazdı.) Sophie tek bir mükemmel gece boyunca çekici ve zarif bir kadın olduğu, Benedict Bridgerton'la gelecek kurmayı hayal edcbilccck türden bir kadın olduğu maskeli baloyu hatırlıyordu.

Benedict ondan ve arkadaşlığından gerçekten hoşlanı-yormuş gibi davranıyordu. Belki dc hoşlanıyordu. Ama bu çok zalim bir çelişkiydi çünkü Sophie'yi kendine âşık ediyor ve küçük bir parçasının onunla ilgili hayal kurabileceğine inanmasını sağlıyordu.

Vc ardından kaçınılmaz olarak gerçekte kim olduğunu hatırlıyor ve bu canını çok acıtıyordu. "Ah, işte bundasınız bayan Sophie," Sophie arkasından merdivenlerden inen

179

Bayan Crabtreeyi görmek için dalgın dalgın yerdeki par-kelerin çatlaklarını izleyen gözlerini yukarı kaldırdı "iyi günler bayan Crabtree" dedi "biftek yahniniz

ne durumda?

gayet iyi." dedıı bayan Crabtree dalgın dalgın, havucumuz kalmamış ama yine de çok lezzetli olacak Bay Bridgertonu gördün mü?" Sophie bu soru karsısında şaşırarak gözlerini kırpıştırdı "az önce odasındaydı". *şimdi orada değil ama" "Sanırım lazımlığı kullanması gerekiyordu." Bayanı Crabtree'nın yüzü kızarmadı bile, bu hizmetçi-lerin işverenleri hakkında sıkça yaptığı konuşmalardan birıydı "Kullandı mı kullanmadı mı bilmiyorum ama oda çiçek gibi güzcl kokuyor." Sophie kaşlarını, çattı. "Orada değil mı?" , "Ne yerde ne dc gökte." "Nerede olabileceğini bilmiyorum." Bayan Crabtrcc ellerini geniş kalçalarının üzerine koy-du. "Ben aşağı kata bakayım sen dc yukarıya bak. İkimiz, den biri onu bulmak zorunda."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum bayan Crabtrcc. Eğer odasından çıktıysa eminim iyi bir nedeni vardır. Muhtemelen bulunmak istemiyordun" r "Ama hasta," diye ısrar etti Bayan Crabtrcc. Sophie, Bcncdıct'ın yüzünün son halini aklına getir meye çalıştı . Cildi sağlıklı bir şekilde parlıyordu ve hiç dc yorgun görünmüyordu. "Bundan emin değilim Bayan Crabtree dedi en sonunda. "Sanının özellikle hasta numarası

yapıyor.

"saçmalama" dedi Bayan Crabtree. "Bay Bridgerton asla böyle bir şey yapmaz. "

Sophie omuz silkti. "Ben de öyle sanıyordum ama doğ rusu artık azıcık bile hasta görünmüyor." "benim ilaçlarım sayesinde," dedi Bayan Grabtrte ken-dinden emin bir şekildı hızlandıracaklarını-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

söylemiştim."

Sophie Bay Crabtree'nin ilaçları göl alıçlarının altına döktüğünü de sonra olanları da görmüştü; I'ck hoşbir manzara değildi. Gülümsemeyi ve onaylamayı nasıl başar-dıgını bilemiyordu.

"Ben nereye gittiğini bilmek istiyorum,'" diye devam etti Crabtree. "Yataktan çıkmaması gerektiğini biliyor."

"Eminim yakında döner," dedi Sophie teskin edici bir sesle. "Bu arada mutlakta yardıma ihtiyacınız var mı?"

Bayan Crabtree kafasını salladı. "Hayır, hayır. Sadece yahninin pişmesi kaldı.hem zaten Bay Bridgerton çalışmana izin verdiğim için beni payladı." •Ama..."

"İstersen bu konuda tartışmayalım,'diyelafını kesti Bayan Crabtree. "Bay Bndgerton haklı tabii ki, Hem üstelik sen burada nıisafırsın, parmağmı bilc oynatmanulışın." . "Ben misafir değilim," diye ısrar etti Sophie. uPcki,o zaman nesin?".

Bu Sophie'yi duraksattı. "Hiçbir fikrim yok,' dedi sonunda, "ama kesinlikle misafir değilim. Bir misafir... bir nıisafır..." Düşüncelerini ve hislerini anlatmakta zorlanıyordu. "Sanıyorum ki bir misafir aynı veya yakın sosyal sınıflardan olur. Misafir asla başka birini beklemeyen, yer-leri cilalamayan veya lazımlığı boşaltmayan kişidir. Misafir,.."

"Herkes ev sahibi tarafından misafirliğe davet edilebilir»" diye karşılık verdi Bayan Crabırcc. cv sahibi ol-

ınanın güzelliğidir. İstediğin her şeyi yapabilirsin üste

lik kendini küçümsemeyi bırak. Eğer Bay Bridğcrton

seni misafir olarak kabul ettiğe onun kararına saygı duy mak ve eğlenmene bakmalısın. En son ne z.aman deli

gibiçalışmak zorunda kalmadan konfor içinde yaşadın?"

"Beni gerçekten bir misafir olarak göremez,* dedi Sophie usulca. "Eğer görseydi, itibarımı korumak için va nıma bir refakatçi verirdi."

"Eğer evimde uygunsuz şeylerin olmasına izin versey dim..."dedi Bayan Grabtrec sinirlenerek.

"Elbette izin vermezsiniz," dedi Sophie. "Ama itibar söz konusu olduğunda görünüm çok önemli. Ve toplumun gözünde bir hizmetçi, ahlakı ne kadar temiz ve düzgün olursa olsun refakatçi olmak için yeterli donanıma sahip değildir"

"Eğer bu doğruysa,"" dedi Bayan Crabtrce, "o halde se-nin bir refakatçiye ihtiyacın var Sophie."

"Saçmalamayın. Ben o sınıftan olmadığım için refakatçiye ihtiyacım yok. Kimse bir hizmetçinin bekâr bir ada. mm yanında yaşayıp çalışmasını umursamaz. Kimse onu düşünmez v
düşünen hiç kimse onun yıkımını umursamaz." Sophie omuz silkti. "Bu dünya

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

etmese dc Bay Bridgerton da böyle düşünüyor çünkü benim burada olmamın uygunsuzlu-ğuyla ilgili tek kelime etmedi."

"Bundan hoşlanmadım," dedi Bayan Crabtrec. "Bundan hiç hoşlanmadım."

Sophie yalnızca gülümsedi çünkü kâhyanın umursaması çok hoşuna gitmişti. "Sanırım bir yürüyüşe çıkaca-ğım," dedi, "tabii mutfakta yardıma ihtiyacınız olmadığına eminseniz. Vc..." sırıtarak ekledi, " bcıı belirsiz ve garip bir pozisyonda olduğum sürece. Belki misafir değilim ama 182

yıllardır ilk kcz hizmetçi dc değilim, bu devam ettiği sürece-bos zamanlarımın tadını çıkaracağım." Bayan Crabtree candan bir şekilde Sophie'nin omzuna dokundu. "Aynen öyle yap, Bayan Sophie, ve dışarıdayken benim için dc biraz çiçek topla."

Sophie sırıttı ve ön kapıdan dışarıya çıktı. Çok güzel bir gündü, şaşırtıcı bir şekilde sıcak ve güneşliydi, bahamı ilk kokuları havada kibarca dalgalanıyordu. Sadccc temiz havanın tadını çıkarmak için en son ne zaman yürüyüşe çıktığım hatırlayamadı.

Benedict ona yakınlarda bir göl olduğundan bahsetmişti, oraya doğru yürümeyi düşündü, hatta belki cesaret edebilirse ayaklarını suya bile sokabilirdi.

Güneşe bakarak gülümsedi. Hava sıcak olabilirdi ama mayısın başlarında sular kesinlikle hâlâ dondurucuydu. Yine de iyi gelebilirdi. O an, yalnız olmayı, huzurlu ve bomboş

zaman geçirmeyi temsil eden her şey ona kendini iyi hissettirirdi.

Soplıie bir an ufka doğru düşünceli düşünceli bakarak durdu. Benedict gölün Benim Kır Evim'in güneyinde kaldığını söylemişti, değil mi? Güneye doğru giden yol onu sık ağaçlı bir patikaya doğru süriiklüyordu ve biraz yürümek onu öldürmezdi.Sophie ağaç köklerine basarak, alçak

çalıları iterek ve sırtına çarpmalarına kayıtsız kalarak

ormana giden yola doğru ilerledi. Güneş Sophie'nin tepesindeki yaprakların üzerinde belli belirsiz parlıyordu. Aşağısı ise öğlenden çok alacakaranlık hissi veriyordu.

Kafasını kaldırdığında bir parlaklık gördü ve bunun göl olduğunu düşündü. Yaklaştıkça güneşin su üzerindeki yansımalarını gördü ve mutlu bir şekilde iç çekti. Doğru yöne gittiğini bilmek onu mutlu etmişti. Ama iyice yak-

183

laşınca birinin su sıçratma seslerini duydu ve hem korkarak hem de merak* içinde yalnız olmadığını fark etti;

Gölüıı kenarına on adııı uzaklıktaydı ve suyun içinde birisinin olduğunu rahatlıkla görebiliyordu. hemen kalın bir meşe ağacı gövdesinin arkasına saklandı. Eğer vücu-

dunda duyarlı kemikleri olsaydı, arkasını döner eve doğru koşmaya başlardı ama etrafı gözetlemekten ve mev-simin bu kadar başlarında sinirden etrafa su sıçratan kişi-ıiin kim oldu

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

çalışmaktan kendini alamadı Sessiz ve yavaş adımlarla elinden geldiğince kendini saklayarak ağacın arkasından süzüldü. ve bir adanı gördü. Çıplak bir adam. Çıplak vc... Benedict?

Bölüm 11

Londra'daki hizmetçi savaşları şiddetlendi. Leydi Paı-wood Bayan Fealheringlon'a, aralarında tanınmış dul kontes Bridgerton 'un da bulunduğu üç cemiyet hanımının önünde pis hırsız diye seslendi.

Bayan Fcalheringlon ise Leydi Penwood'a, evinin bir düşkünler evinden farksız olduğunu ve kişisel hizmetçisine (ki Bu Yazar'ın öğrendiğine göre adı aslında iddia edildiği gibi Estelle değilmiş ve ayrıca Fransız olmakla uzaktan yakından alakası yokmuş. Kızın adı Bess imiş ve Liverpool yerlisiyiniş) çok kötü muamele yapıldığını söyleyerek cevap verdi.

Leydi Penwood münakaşadan bir hayli gücenmiş bir şekilde sessizce ayrıldı, arkasından da kızı Bayan Rosamund Reiliıigotuı tabip elli. Posy (ki çok talihsiz yeşil bir tuvalet giymişti) yüzünde biraz mahcup bir ifadeyle gerilerinde kaldı, ta ki annesi dönüp onu kolundan yakalayarak dışarı çekiştirene kadar.

Bu Yazar kesinlikle ccmiyet partilerinin konuklanılın çetele-sini tutmuyor ama Penmoodlar 'ın Bayan Fcalheringlon 'un gele-.

cek akşam vereceği partiye davet edildiklerini hayal etmek oldukça

zor.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ 7 MAYI.S 1817

185

Orada kalması yanlıştı, çok yanlıştı. Çok ama çok yanlıştı.

Ama henüz bir santim bile hareket etmemişti.

Kısa ve bodıır çalıların arkasına gizlenmiş, geniş ve kel

bir k.aya bulmuş, gözlerini bir saniye onun üzerinde ayırmadan

 oraya oturmuştu.

Benedict çıplaktı. Sophie buna inanmakta hâlâ güçlük çekiyordu.

tàbii ki vücudunun bir kısmı suyun altındaydı ve si göçüş kafesine doğru dalgalanıyordu.

Sophie bir bebek kadar masumdu... hemen hemen bir bebek kadar masum sayılırdı ama her şey bir tarafa me raklı birisiydi ve bu adama düpedüz âşıktı. Suları dalgalan-dırıp vücudunun başka bir yerinin görünmesini sağlamak için. küçük bir gelgit yaratacak ani bir rüzgâr çıkmasını dilemek çok mu ahlaksızcaydı? Vücudunun herhangi bir yerinin?

Kesinlikle ahlaksızcaydı. Sophie bir ahlaksızdı anu bunu umursamıyordu.

Hayatını güvenli yollardan ihtiyatlı bir şekilde sürdürerek geçirmişti. Kısacık hayatında sadece bir gece tedbirli davranmayı tamamen bir kenara bırakmıştı. ve o gece hayatının en h
cn muazzam ve harika gecesi olmuştu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Bu nedenle olduğu yerde kalmaya ve ne görüyorsa ona bakmaya karar verdi. Kaybedecek hiçbir şeyi yoktu, işsizdi, Bcnedict'in ona annesinin malikânesinde iş bulma vaadine umut bağlamıyordu (zaten içinde bunun çok körii bir fikir olduğuna dair bir his vardı).

İşte bu yüzden hareket etmemeye çalışarak arkasına yaslandı ve gözlerini dört açtı. 186

Benedict hiçbir zaman batıl inançları olan bir adam ol-mamıştı ve kesinlikle altıncı hissi falan olduğunu d üşün-mezdi hayatında bir ya da iki kere önemli bir şeylerin oluşmakta olduğuna dair onu uyaran bir farkındalık dalga-

sı ve mistik bir ses hissetmeyi tecrübe etmişti. Bunlardan ilki babasının öldüğü gün olmuştu. Bu konudan hiç kimseye, hatta babalarının ölümüyle yıkılmış olan büyük abisi Anthony'ye bile bahsetmemişti. O öğleden sonra, o ve Anthony Kent'iıı diğer tarafındaki kır-sal alanlara kadar saçma bir at yarışı yapmışlardı. Benedict kollarında ve bacaklarında garip bir uyuşma ve ardından sanki bir cisimle kafasına vurulmuş gibi hissetmişti. Tam olarak canı acımamıştı ama ciğerlerine hava sıkışmış ve bu ona asla hayal edemeyeceği kadar yoğun bir korku hissi

yaşatmıştı.

Elbette yarışı kaybetmişti. Tek bir parmak bile düzgün çalışmaya direndiğinde dizginleri kavramak çok zordu. ve eve

döndüğünde yaşadığı korkunun yersiz olmadığını anlamıştı. Babası arı sokmasından zehirlenmiş ve çoktan ölmüştü. Benedict babası gibi güçlü ve hayat dolu bir adamı bir arının alt edebileceğine inanmak konusunda hâlâ zorlanıyordu ama bu durumun başka bir açıklaması da yoktu.

ikinci sefer şey olduğunda her nedense

hissettikleri tamamen farklıydı. Annesinin maskeli balo verdiği gece gümüş elbiseli kadım görmeden hemen önceydi. Önceki gibi bir his önce bacakları ve kollarında belirmiş ama uyuşukluk yerine bu sefer bedeninde, sanki yıllardır uyuduğu uykusundan uyanmış gibi tuhaf bir titreme hissetmişti.

Sonra dönmüş ve onu görmüştü t > gece orada bulun-masının. Ingiltere de doğmasının sebebinin bu kadın ol-duğunu anlamıştı. hatta belki de hayata gelmesinin

de oydu.

Elbette güınüş elbiseli kadın giderek ve gözden kaybo-larak ona yanıldığını kanıtlamıştı ama Benedict tüm olanlara inanmıştı ve eğer fırsatı olsaydı, o da inandıklarının doğru olduğunu ona kanıtlardı.

Simdi golün içinde dikilmişken ve sular göğsüne doğru dalgalanırken, gene herr nedense bir saniye öncesine göre çok daha canlı hissettiren bu tuhaf duyguya kapıldı. bu güzel ve heyecan veren bir histi, nefesini kesen bir teb duygusuydu.

Aynı önceki gibiydi. Onunla tanıştığı zamanki gibi. Bir şeyler olmak üzereydi veya belki yakında birileri vardı.

Hayatı değişmek üzereydi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Yem doğmuş gibi çıplak olduğunu fark ettiğinde du-dakİanm büktü. Bu bir adanı için eğer saten çarşafların üzerinde veya altında bir kadınla beraber değilse pek avantajlı bir durum sayılmazdı.

Yavaşça daha derin sulara doğru adım attı, gölün dibindeki yumuşak çamur parmaklarının arasına girdi. Şimdi su birkaç santim daha yukarısına geliyordu. Soğuktan donuyordu ama en azından vücudu iyice kapanmıştı.

Ağaçların ve çalıların arasına bakarak kıyıya bir göz attı. Orada birisi olmalıydı. Vücudunun her tarafına yayılan bu garip ve titrek hissin başka bir anlamı olamazdı.

Ve eğer vücudu soğuk gölün içinde bu denli titriyorsa mahrem yerlerinin ne halde olduğunu düşünmek bile ıstemezdi. (zavallı şeyler adeta büzülüp yok olmuş oln»-hydılar ki bu hır erkeğin lıayal etmekten hoşlanacağı bir 188

manzara değildi), eğer öyleyse bu gerçeklen çok güçlü bir

titreme olmalıydı.

"Kimvar orada?" diye seslendi.

Cevap gelmedi. Zaten bir ccvap beklemiyordu ama denemeye değerdi;

Benedict herhangi bir kıpırtı görmek için etrafında uç yiiz altmış derece dönerek tekrar kıyıya göz attı. Rüzgardan hafifte dalgalanan yapraklardan başka bîr şey göremedi ama etrafı yoklamayı bıraksa da bir şekilde biliyordu.

"Sophie!"

Bir soluk sesi duydu ve onu telaş içinde bir hareketlilik

izledi.

"Sophie Beckett!" diye bağırdı. "Eğer şu anda benden kaçarsan yemin ederim ki seni takip ederim ve giyinmek için dc zaman harcamam:"

Kıyıdan gelen sesler yavaşladı.

"Sana yetişirim," diye devam etti, çunkü senden daha güçlü ve daha hızlıyım. ve içimde kaçmayacağından emin olmak için seni yere devirmeye mecbur kalacağıma dair çok güçlü bir his var."

Sophie'nin hareketlerinin sesi kesildi.

"Güzel," diye homurdandı Benedict. -Şimdi ortaya

çık"

Sophie ortaya çıkmadı.

"Sophie!" diye yineledi Benedict.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Kısa bir sessizliği, yavaş ve tereddütlü adımların sesleri izledi ve ardından Sophie göründü. Thames Nehri'nin dibindeki çukurda görmeyi tercih edeceği o berbat elbiselerden birinin içinde kıyıda dikiliyordu.

"Burada nc arıyorsun?" diye sordu.

"Yürüyüşe çıkmıştım. Siz burada ne arıyorsunuz?" divlek karşılık verdi Sophie. "Siz hasta değil miydiniz? Buts?

nun." kolunu uzatarak önce Benedict'i, ardındıan da gölü işaret etti. "size iyi gelmesi mümkün değil."

Benedict Sophie'nin sorusunu duymazdan geldi ve devam etti. "Beni mı takip ediyordun?"

"Tâbıi kı hayır," diye cevap verdi Sophie ve Benedict de ona inanmayı tercih etti. Bu kadar iyi yalan söylcyebilme yeteneğine sahip olduğunu düşünmüyordu.

sizi yüzülebilccck bir yere kadar asla takip ctmem bu uygunsuz olur."

Ardından yiizü kıpkırmızı oldu çünkü ikisi de bu savunmanın

çok mantıksız olduğunun farkındaydı eğer terbiyeye gerçekten bu kadar önem verseydi, kazara yada

değıl. onu gördüğü anda gölü terk ederdi.

Benedict bir elini sıidan çıkardı ve Sophie'yc arkasın dönmesini işaret etti. "Beni beklerken arkan dönük o| sun." diye emir verdi. "Giyinmem kısa sürer."

"Ben hemen eve döneyim," dedi Sophie. "Siz buranın tadını çıkarın ve..."

"Kalacaksın" dedi sert bir sesle. "Ama.."

Benedict kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bu konuda tartışacak bir adam gibi mi görünüyorum?" Sophie ona isyankâr gözlerle baktı. "Eğer kaçarsan diye uyardı, "seni yakalarım." Sophie aralarındaki mesafeye şöyle bir baktı ve ardından Benim Kır Eviin'c olan mesafeyi hatırlamaya çalıştı. Eğer Benedict giyinmek için beklerse kaçmak için şansı olabilirdi ama eğer beklemezse...

"Sophie," dedi Benedict, ''kulaklarında çalan öfke çan-larını resmen duyuyorum. Beynini işe yaramaz materna-tiksel hesaplarla oyalamayı bırak ve dediğimi yap." Sophie'nin ayaklarından biri kıpırdadı. Eve koşmak nu

yoksa sadece arkasını dönmek mi daha sinir bozucuydu

bilmiyordu.

..hemen" diye emretti Benedict.

Sophie sesli bir şekilde iç çekerek ve homurdanarak

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

kollarını kavuşturdu ve sanki hayatı buna bağhymış gibi

arkasını döndii. Bu korkunç adam işini yaparken pek dc

sessiz değildi ve Sophie arkasından gelen hışırtıları ve su

sıçratma seslerini dinlemekten ve tanımlamaya çaltşmak-

tan kendini alamıyordu;

Şimdi sudan çıkı yor, şimdi pantolonuna uzanıyor, sim-

di...

Faydası yoktu. Berbat ve ahlaksız bir hayal gücü vardı ve

bundan kaçamıyordu.

Benedict onun eve dönmesine müsaade etmeliydi. O giyinirken tamamen rezil olmuş bir halde beklemeye zorlanıyordu. Derisi adeta cayır cayır yanıyordu ve yanaklan-nuı kırmızının sekiz farklı tonuna büriindüğünden emindi. Bir centilmen, onu bu utançtan kurtarır ve üç gün boyunca odasına kapanıp bu olayı unutmasına izin verirdi. Ama belli ki bu öğleden sonra Benedict Bridgerton'un centilmenliği üzerinde değildi çünkü Sophie'nin ayakla-nııdan birini hareket ettirmesinin - sadece ayakkabılarının içinde uyuşmuş parmaklarım esnetmek için, gerçekten! - ardından bir saniye geçmemişti ki Benedict, "Aklından bile geçirme!" diye gürledi.

"Bir yere gitmiyordum," diye karşı çıktı Sophie. "Ayaklarım uyuşmuş. Ayrıca acele edin! Giyinmeniz nasıl bu kadar uzun sürebilir?" "Ne?" dedi Benedict.

"Bana işkence etmek için böyle yapıyorsunuz," diye

homurdandı.

istersen Önüne dönebilirsin," dedi, sesi oldukça alay-

cıydı. 'Seni temin ederim kı arkanı dönmcni istemem senin

iyiliğin için benim değil

"ben hallimden memnunum," diye cevap verdi Sophie

Sophie ye bir saat gibi gelen üç dakikadan sonra Benedict . "Şimdi dönebilirsin,'- dedi. Sophie bunu yapmaya korkuyordu.Benedictin ona gi-

yinmeden bu emri verdirebilccck kadar sapıkça bir anlayışı vardı.

Ama ona güvenmeye karar verdi - zaten itiraf etmeliydi ki bu durumda pek se
önüne döndü Çoklukla rahatlamış olmakla birlikte dürüst olmak ge-kirşe bira:

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

uğramıştı. Benedict düz-günce giyinmiş, vücudundan damlayan sular ise giysisinin kumaşını biraz lekelemişti.

"Neden eve dönmeme izin vermediniz?" diye sordu "Burada kalmanı istiyordum," diye basitçe bir cevap verdi Benedict.

"Ama neden?" diyerek ısrar etti.

Benedict omuz silkti. "Bilmem. Belki beni gözetlediğin için sana ceza vermek istemişimdir."

"Ben sizi gözetlcmi..." Sophie'nin inkârı yararsızdı,bu yüzden lafını yarıda kesti çünkü onu gözetlediği apaçık

ortadaydı.

"Zeki kız," diye mırıldandı Benedict.

Sophie ona kaşlarını çatarak baktı. Komik ve zekice bir şeyler istedi ama ağzından çıkacak her lafın bunun tersi olacağını hissetti, bu yüzden dc çenesini tuttu.

Sessiz bir şapşal olmak geveze bir şapşal olmaktan daha iyiydi.

"Ev sahibini gözetlemek çok kötü bir davranıştır," dedi

Benedict. ellerini kalçalarına koyup birşckildc hcm otori-ter hem dc rahat görünmeyi başararak. ' "Kazara oldu," diye homurdandı Sophie.

"Ah, sana bu konuda inanıyorum," dedi "Ama beni gö-zetlemeyi amaçlamamış olsan bile bu fırsatı bulduğunda kaçırmadığın bir gerçek." -beni suçluyor musunuz?"

Benedict sırıttı. "Kesinlikle hayır. Ben dc aynı şeyi yapardım"

Sophie'nin ağzı şaşkınlıktan açık kaldı. "Ah, alınmış gibi davranma," dedi. "Bir şey gibi davranmıyorum." Benedict biraz daha yaklaştı. "Doğruyu söylemek gerekirse koltuklarım kabardı."

»Benimki bilimsel bir meraktı," dedi Sophie. "Sizi tenlin ederim."

Benedict kurnazca gülümsedi. "Ah, yani bana karşına çıkan her çıplak adamı gözetleyeceğini söylüyorsun." "Tabii ki hayır."

*Az önce söylediğim gibi," dedi, sırtını bir ağıca yaslayarak. "Koltuklarım kibardı."

"Neyse bu konuyu hallettiğimize göre kır evine geri dönüyorum," dedi Sophie burnunu çekerek.

İki adım atmıştı ki Benedict uzandı ve onu elbisesinden yakaladı. "Hiç sanmıyorum."

Sophie bıkmış bir şekilde iç çekerek arkasını döndü. 'Zaten beni fazlasıyla utandırdınız. Bana dalıa fazla nc yapmak istiyor olabilirsiniz?"

Benedict yavaşça ona sarıldı. "Bu çok ilginç bir soru" diye mırıldandı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie ayaklarını toprağa yapıştırmaya çalıştı ama

193

Benedictt'ın ellerinin merhametsiz gücünden kaçamadı.

hafifle sendeledi ve kendini onun sadece birkaç santim

uzağındı buldu.hava birden ısınmıştı, Sophie artık ellerini

ve ayaklarını nasıl kullanacağını bilmediğine dair garip

bir duyguya kapıldı. Derisi karıncalanıyor, kalbi çarpıyor-

du ve lanet olasıca adam kılını bile kıpırdatmadan öylece

Sophie ye bakıyordu. Sadece bakıyordu.

"Benedict?" diye fısıldadı, ona hiçbir zaman ilk ismiyle seslenmediğini unutarak

Benedict gülümsedi. Bu Sophie'nin bastan başa; vücudunu ürperten mütevazı ve bilgecc bir gülümsemey-di.

"Adımı söylemene bayılıyorum/' dedi. "Övlc demek istememiştim/' dedi Sophie. Benedict parmaklarını Sophie'nin dudaklarını dcğdir-di. "şşş". * diye uyardı onu. "Bana böyle söyleme. Bunun bîr erkeğin duymak istemeyeceği bir sey olduğunu bilmiyor musun?"

"Erkeklerle ilgili çok fazla deneyimim yok," dedi. ulştc bu bir erkeğin duymak isteyeceği türden bir şey* "Gerçekten mi?" dedi şüpheli bir şekilde. Erkeklerin karılarının masum olmasını istediklerini biliyordu arm Benedict onunla evlenmeyecckti ki.

Benedict parmak uçlarıyJa Sophie'nin yanağuıa dokundu. "Bu benim senden duymak istediğim şey."

Sophie nefesini tutarken dudaklarına yumuşak ama telaşlı bir rüzgâr değdi. Benedict onu öpmek üzereydi.

Onu öpmek üzereydi. Bu başına gclcbilccck en harika ve en korkunç, şeydi. Ama ah, bunu nasıl da çok istiyordu-Yarın sabah pişman olacağım biliyordu. Boğuluyormuş

gibi bir kahkaha attı. Kimi kandırıyordu? On dakika sonra

pişman olacaktı. Ama son iki senesini onun kollarında olmanın nasıl bir duygu olduğunu hatırlamaya çalışarak geçirmişti ve hayatının geri kalanını onu idare edecek bir hatira daha olmadan geçirebileceğinden emin değildi.

Bcnedict'in parmağı yanağından şakağına oradan da kaşlarına kaydı ve yumuşak tüyleri dalgalandırarak burnuna ilerledi.

"Çok güzelsin." dedi usulca, "aynı masallardaki peri kızları gibi. Bazenı gerçek düşünüyorum."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie'nin tek cevabı derin bir nefes vermek oldu.

"Sanıyorum seni öpcccğim," diye fısıldadı Benedict.

"Öpecek misin?"

"Sanıyorum seni öpmeliyim," dedi, ağzından çıkan kelimelere kendi bile inanmıyormuş gibi ona bakarak. "Sanki nefes almak gibi. Bu durumda başka bir seçeneğim yok."

Bcnedict'in öpücüğü inanılmaz derecede şefkatliydi. Dudakları Sophie'ninkilcrc kuş tüyü kadar hafifçe dokunuyor ve belli belirsiz bir sürtünme hissiyle bir ileri bir geri hareket ediyordu. Tam anlamıyla nefes kesiciydi ama bir şeyler daha vardı, onun başını döndüren ve sersemleten bir şeyler. Sophie neden bu kadar dengesiz ve garip hissettiğini merak ederek Benedict'in omuzlarını kavradı ve aniden fark etti ki...

Aynı önccki gibiydi.

Dudaklarını on un ki 1ère yumuşak ve tatlı tatlı değdirişi, zorlamak yerine onu yavaşça gıdıklayarak ikna ediş biçimi, ayıı maskeli baloda yaptıkları gibiydi. İki yıl düş kurduk-un sonra Sophie hayatının tek ve en mükemmel anıını tekrar yaşamıştı.

"Ağlıyorsun," dedi Benedict yanağına dokunarak.

Sophie gözlerini kırpıştırdı ve ardından aktığından l haberi olmayan gözyaşlarını sildi.

"Durmamı ister misin?**

Sophie kafasını iki yana salladı. Hayır, durmasını iniyordu. Onu aynı maskeli balodaki gibi inanılmaz tut-kulu bir birleşme hissi veren nazik dokunuşlarla öpmesini îstîyordu* ve ardından onıı daha çok öpmesini istiyordu Çiinkii bu kez saat gece yarısına yaklaşmıyordu ve dolayı sıyla da kaçmak zorunda değildi.

Hein onun maskeli balodaki kadın olduğunu fark et-ıncsiıi istiyor, hem de umutsuzca kendisini tanımam^ için dua ediyordu. Kafası karmakarışık olmuştu vc... ve

Benedict onu öptü.

Ateşli dudakları, yumuşak dili ve bir kadının isteyebileceği tüm tutku ve arzularla onu gerçekten öptü. Om kendini güzcl. değerli ve eşsiz hissettirdi. Benedict ona bir kadın gibi davranmıştı, sıradan bir hizmetçi gibi değil, Sophie biranda ona insan gibi davranılmasını nc kadar öz-led iği ni fark etti. Üst tabaka ve aristokratlar hizmetçilerini görmezler, onları duymamaya çalışırlardı. Eğer zorunda kalırlarsa da onlarla mümkün olduğunca kısa ve baştan savına konuşurlardı.

Ama Benedict onu öpünce bu ona var olduğunu hissettirmişti.

Onu bütün vücuduyla öpmüştü. Yakınlaşmalarının başında nazik ve saygılı dokunuşlarla öpen dudakları şimdi ateşli ve talcpkârdı. Genç kadım nefessiz bırakacak katlar şıkı tutan büyiik ve güçlü elleri sırtının yarısını kaplamı; gibi görünüyordu. ve vücudu... Aman Tanrım ona bu denli yaklaşması yasak olmalıydı, elbisesinden çıkan ısı adeta ruhunun derinliklerini yakıyordu.
titretiyordu. Onu eritiyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Kendini ona teslim etme isteği uyandırıyordu ki bu

kutsal evlilik bağı olmadan yapmayacağına yemin ettiği bir

şeydi Sophie," diye mırıldandı, Sophie sesini dudakla-rında hissediyordu. "Daha öncc hiç böyle hisset..." "Sophie kaskatı kesildi çünkîi daha öncc hiç böyle lus-setmeiştim diyeceğinden adı kadar emindi ve bununla ilgjlî ne hissetmesi gerektiğine dair hiçbir fikri yoktu. Bir yiıdah d.ı onu dizlerinin üstüne çöktüren, arzu ve ihtirasın başım döndüren tek kadın olmak heyecan vericiydi.

Ama diğer yandan. Benedict onu daha öncc öpmüştü. aynı nefes kesen ıstırabı o zaman da çekmemişiydi? Aman Tanrını, kendi kendini mi kıskanıyordu? Benedict onu kendinden uzaklaştırdı. "Sorun nedir?" Sophie kalasını iki yana salladı. "Hiçbir şey." Benedict parmağını çenesinin uçuna dokundurdu ve

hışmı kaldırdı. "Bana yalan söyleme Sophie. Sorun ne?"

"Ben... Ben sadece biraz gerginim," diye kekeledi. 'Hepsi bu."

Bcnedict'in gözleri şüpheci bir şekilde kısıldı. "Emin

misin?"

"Kesinlikle eminim. Bcnedict'in avuçlarından kurtuldu ve ondan bir iki adını uzaklaştı. Kollarını önünde kavuşturarak, "Biliyorsunuz ben böyle şeyler yapmanı,"

dedi.

Benedict sırtındaki elbise bağını inceleyerek onun uzaklaşmasını izledi. "Biliyorum." dedi usulca: "Sen öyle bir kız değilsin." Sophie buna kahkahalarla güldü. Benedict yüzünü göremiyor da olsa suratıiıdaki ifadeyi tahmin edebiliyordu. 'Nereden biliyorsun?" diye sordu Sophie. "Tavırlarından açıkçı belli oluyor."

Sophie ona doğru dönmedi hiçhir şey söylemedi;

Vc ardından söyleyecek hiçbir şeyi olmadığını düşün-düğü sırada Benedict'in ağzından tuhaf bir soru dökülü-verdi.

"Kımsın sen Sophie?" diye sordu. "Gerçekten kim-sın?

Sophie gene arkasını dönmedi. Konuştuğunda çıkan ses ancak bir fisıltı kadardı. "Ne demek istiyorsunuz?" ''

"Sende bir terslik var," dedi "Bir hizmetçiye göre^ güzel konuşuyorsun."

"Güzel konuşmak suç mu? Bu ülkede kimse bozuk bir şiveyle yol kat edemez, " derken elleri gergin bir şckildç eteğinin pililcriylc oynuyordu.

"Senin nc kadar ileri gittiğin konusunda," dedi Bene-dict kisti bir yumuşaklıkla

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie kollarını yanına doğru bir sopa gibi uzattı Ucunda ulak bir yumruğun bulunduğu dümdüz ve bu bir sopa gibi... ve ardından Benedict'in bir şeyler sökmesini beklerken yürüyerek uzaklaşmaya başladı.

"Bekle!" dive seslendi genç adam ve üç adım sonra oıu yetişerek bileğinden yakaladı. Yüzünü dönmek zonında kalana kadar onu çekiştirdi. "Gitme," dedi.

"Arkadaşlık ettiğim insanlar tarafından hakarete uğramaya alışık değilim."

Benedict neredeyse korkmuştu, Sophie'nin gözlerindeki kırgın bakışın onu hayatı boyunca rahat bırakmayacağını anladı.

"Sana hakaret etmiyordum. Gerçekleri söylüyordum. Sen hizmetçi olmak için doğmamışsın. Bu bana göre çok açık, sana göre dc öyle olmalı."

Sophie Benedict'in ondan duymayı hiç beklemediği kırılgan bir sesle güldü. "Peki, ne yapmamı önerirsiniz Bay

Birdgrton?"diye sordu. "Murebbîye olarak mı çalrşa

yım?"

Bencdict bunun fena bir fikir olmadığını düşündü ve bunu ona söylemeye başlamıştı ki Sophie Lifını kesti.

"Sizce beni kim işe alır? "ßence..."

-Kimse" diye tersledi onu Sophie "Kimse beni işe al-

maz.Referansım yok ve ayrıca çok genç görünüyorum" "vc güzel," dedi Benedict sırıtarak. Bir mürebbiyeyi işe alnıak konusunda kafasını hiç yormaınıştı. bu daha çok evin annesinin halledeceği türden bir işti. ve genel düşünceye gore hiçbir anne bu kadar güzel bir kızı malikânesine sokmak istemezdi. Bunu anlamak için Sophie'nin Phillip Cavender'in yanında katlandıklarına bakmak yeterliydi;

"Leydinin kişisel hizmetçisi olabilirsin" diye öneride bulundu Benedict. "Böylece en azından lazımlık temizlemek zorunda kalmazsın."

"Bilseniz şaşırırsınız Bay Bridgerton," diye mırıldandı Sophie.

"Yaşlı bir bayana bakıcılık yapmaya ne dersin:" Sophie iç çekti. Öylesine yorgun ve üzgün bir ses çıkarmıştı ki Bcnedict'in kalbi paramparça oldu.

"Bana yardım etmeye çalışarak çok nazik davranıyorsunuz." dedi, "ama ben bu yolların hemen hepsinden geçtim. Ayrıca ben sizin sorumluluğunuzda değilim." "Olabilirsin." Sophie ona şaşkınlık içerisinde baktı. 0 anda Benedict ona salıip olması gerektiğini anladı. Aralarında bir bağlantı vardı. Benedict hayatında daha öncc sadece bir kez maskeli balodaki gizemli kadınla ya-şadığı o tarif edilemez ve tuhaf bağı hissediyordu. Ama o kadin

gitmiş ve gözden kaybolmuştu. Sophie ise buraday-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

di. Benedict serap görmekten yorulmuştu. Görcbildiği dokunabildiği birini istiyordu.

Vc Sophic'nin ona ihtiyacı vardı. Belki bunu henüz fark etmemişti ama ona ihtiyacı vardı. Benedict genç kadının elini tutup çekti, Sophie dengesini kaybedincc onu.yakala di ve sarıldı.

*Bav Bridrerton!" diye bağırdı.

« • V»

"Benedict." diye düzeltti, dudaklarını kulağına götü-rek.

"Bırakın ben..."

Benedict, "Adımı söyle" diye ısrar etti. İstedikleri ko nusundan oldukça ısrarcı olabiliyordu ve Sophic'yit du daklarından ismi dökülene kadar bırakmayacaktı. hatta belki ondan sonra bile.
"Benedict," dedi Soplıie, nihayet insafa gelmişti "Ben..."

"Sus."

Benedict onu dudaklarının kenarını öperek susturdu.

Sophie kollarında sakinlcşince onıı gözlerine dikkatlice

bakabilsin diye geri çekti. Öğleden sonra ışığında içlerinde kaybolacak kadar yemyeşil görünüyorlardı.

"Benimle Londra'ya gelmeni istiyorum," diye fısıldadı, daha düşünmeye bile fırsat bulamadan sözcükler ağzından dökülmüştü.

"Gel ve ben im le yaşa. "

Sophie ona şaşkın şaşkın baktı.

"Benim ol," dedi, sesi heyecan ve telaş doluydu. "Hemen şimdi benim ol. Sonsuza dek benim ol. Sana istediğin her şeyi veririm. Karşılığında tek istediğim şey sensin."

ßcncdict Bridgerton'un ortadan kayboluşu ile ilgili spekiilas-tılar çoğalmaya devam ediyor. Kız kardeşi Eloise Bridgerton'a göre şdıre birkaç giiıı öncc dönmüş olması gerekiyormuş. Ama Eloise kabul etmeli hi Bay Bridgerton'un yaşında ve kişiliğinde I,İradan t kiiçük kardeşine nerede olduğunu bildirmeye pek ihtiyaç duymaz.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 9 MAYIS 1817

"Metresiniz olmamı mı istiyorsunuz?" diye açık açık sordu Soplıie.

Benedict ona kafası karışmış bir şekilde baktı. Sophie bu bakışın çok açık sözlii olmasından mi yoksa kelime seçiminden hoşlanmamış olmasından mı kaynaklandığını anlayamamıştı.

"Benimle olmanı istiyorum." diye ısrar etti Benedict.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Yaşadıkları scrsemlctici ve acı vericiydi ama Sophie kendini gülümserken bııldu.

"Bunun sizin metresiniz olmaktan farkı ne?"

Bölüm 12

"Sophie..'

"Farkı ne?" diye tekrar etti, sesi tizlcşnıiştı. "Bilmiyorum Sophie. Bir önemi var mı?" dîye sordu sabırla.

"Benim için var."

"Pekâla," dedi Benedict alçak sesle. "Pekâlâ. Metresim ol ve bunu kabul et."

Sophie. Benedict vahşice dudaklarına yapışmadan önce nefes almaya ancak zaman bulabildi. Adeta dizlerinin bağı çözülmüştü.

Daha önce paylaştıkları hiçbir öpücüğc bcnzcmiyordu bu, haşin ve tutkuluydu, içinde tuhaf ve yabancı bir öfke barındırıyordu.

Dudakları Sophie'ninkilcri adeta ilkel bir tutku dans. yaparmışçasına yiyip bitiriyordu. Elleri her yerdeydi; gô-ğüslerindc, belinin etrafında hatta eteğinin altında. Dokunuyor. sıkıyor, kucaklıyor ve okşuyordu.

ve tüm bu sürc içinde onu bedenine öylesine sıkı bastı-nyordu ki Sophie Benedict'in derisinin içinde eridiğinden emindi. "Seni istiyorum," dedi kaba bir şekilde, Sophie'nin boynunu öperken. "Seni hemcn istiyorum. Buntda istiyorum

"Benedict..."

"Seni yatağımda istiyorum," diye homurdandı. "Seni yarın istiyorum. Seni ondan sonraki gün dc istiyorum.''

Sophie günahkardı, zayıftı ve kendini o ana kaptırarak boynunu öpmesine izin vermişti. Dudakları tenine öyle iyi geliyordu ki adeta varoluşunun merkezine bir ürperti ve

heyecan fırtınası yolluyordu. Benedict Sophie'nin kendisini ve sahip olmadığı her şeyi arzulamasını, olduğu hei şeye lanet etmesine sebep olmuştu. 202

Sonra birden birden kendini yerde buldu, Benedict de onun-

la birlikteydi, vücudunun yarısı Sophie'nin üzerindeydi.

çok büyük, çok güçlü görünüyordu ve o an için tamamen Sophienindi. Sophie fazla ol masa da hâlâ biraz düşünme

yetisine sahipti ve ona hayır demesi, bu deliliğe bir son vernıcsi gerektiğini biliyordu ama Tann yardımcısı olsun, henüz kendinde bunu yapacak gücü bulamıyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Onu hayal ederek, teninin kokusunu, sesinin tonunu hatırlamaya çalışarak çok zaman geçirmişti. Sophie, sadece Bcnedict'in hayalinin eşlik ettiği çok sayıda gece geçirmişti

Rüyalarla yaşamıştı ve o, rüyalarının gerçek olabileceği

türden bir kadın değildi. Bu yiizden de bu seferkini çabuk kaybetmeye henüz hazır değildi.

"Benedict," diye mırıldandı, ipeksi koyu renk saçlarına dokunurken. Sanki daha az öncc metres olması istenmemiş bambaşka biri gibi davranıyordu.

Başkalarına hizmet etmek dışında hiçbir güvencesi olmayan rahmetli Kont'un piç kızından başka herhangi biri

gibi. O

Sophie'nin mırıldanmaları genç adamı cesaretlendiriyor gibi görünüyordu. Bcnedict'in uzun süredir genç kadının dizlerini okşayan elleri yukarı çıkmaya başladı ve kalçasm-daki yumuşak deriyi sıktı. Yıllarca çok çalışması Sophie'yi inceltin işti, modaya uygun kıvrımları yoktu ama Benedict bunu dert etmiyordu. Sophie, Bcnedict'in bibinin çok daha hızlı atmaya başladığını hissedebiliyor, soluğunun kesildiğini duyabiliyordu.

"Sophie, Sophie, Sophie," diye inledi Benedict ve dudakları tekrar birleşene kadar Sophie'nin bütün yüzüne öpücükler kondurdu.

'Sana ihtiyacım var." Kalçalarını ateşli bir şekilde onun-

kilere hastırdı. "Sana nedenli ihtiyacım olduğunu hisedi yor musun?"

"Benim dc sana ihtiyacım var." dedi Sophie. ve da. İçinde yıllardır

onu içten içe yakan bir ateş vardı onu görmek bu ateşi tekrar alevlendirmişti, adamın dokunuşu adeta onu yangınlara sürükleyen bir gazyağı gibiydi

Benedictin parmaklan Sophie'nin elbisesinin arkasın ki büyük ve kalitesiz düğmelerle boğuşuyordu. "Bunu yakaçağım." diye homurdandı, bir yandan da diğer eliyle mer-hamctsizce dizinin arkasındaki hassas deriyi okşuyordu

"Seni ipeklere, satenlere boğacağım." Kulağına doğru ilerledi ve kulak memesini ısırdı, ardından da kulağ,n yanağıyla buluştuğu noktadaki yumuşak deriyi yaladı "Başka hiçbir şey giymeyeceksin."

Sophie Benedict'in kollarında adeta kaskatı kesilmişti Ona neden burada olduğunu, neden onu öptüğünü hatır latabilecek tek şeyi söylemeyi başarmıştı. Bu aşk veya hayal ettiği şefkat dolu duygulardan hiçbiri değildi, bu sadece şehvetti.

Tıpkı annesinin yaşadıkları gibi.

Aman Tanrım, bu çok baştan çıkarıcıydı. Karşı konulmaz derecede baştan çıkarıcı. Ona refah ve lüks içinde bir hayat teklif ediyordu, onunla birlikte bir hayat...

Ruhuna karşılık.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Hayır, bu tam anlamıyla doğru değildi veya bir problem teşkil etmiyordu. Belki dc bir adamın metresi olabilirdi. Menfaatleri Bcnedict'lc sndccc menfâatlerden ibaret bir yaşamı nasıl düşünebilirdi - kaybedecekleri karşısında ağır basabilirdi. Ancak kendi hayatı ve itibarıyla ilgili böyle kararlar almak istcyccck olsa, asla çocuk yapmamalıydı. Auw çocuk olmadan nasıl olacaktı? Her metres eninde sonunda

çocuk sahibi olurdu.

204

Istırap içinde ağlayarak onu itti ve kendini ellerinin ve gizlerinin üzerinde

bulana kadar yana doğru yuvarlanarak ondan uzaklaştı.

"Bunu yapamam Benedict," dedi ondan gözlerini kaçırarak.

"Neden yapamadığını anlamıyorum," diye mırıldandı.

"Metresin olamam."

Benedict ayağa kalktı. "Peki neden?" Onda Sophie'yi rahatsız eden bir şey vardı. Bu belki ses tonundaki kibir, belki dc tavrındaki küstahlıktı.

"Çünkü istemiyorum," diye karşılık verdi Sophie. Bcnedict'in gözleri öfkeyle kısıldı. "Birkaç saniye öncesine kadar istiyordun."

"Haksızlık ediyorsun," dedi kısık sesle. "İstemiyordum"

Benedict çenesini öfkeyle kaldırdı. "Düşünmemen gerekiyor zaten. Amaç da bu ya!"

Düğmelerini iliklerken Sophie'nin yüzü kıpkırmızıydı.

Onun düşünmemesini sağlayarak çok iyi bir iş başarmıştı.

Neredeyse günahkar bir öpücük uğruna hayatında ettiği

tüm yeminleri ve edindiği ahlakını vok savacaktı

"Hayır, metresin olmayacağım," diye yineledi. Eğer

bunu yeteri kadar tekrarlarsa, belki de kendini Benedict'in

savunmasını kırmasını cngclleyecck kadar güvende hissederdi.

"Peki, bunun yerine ne yapacaksın?" dedi Benedict. "Hizmetçi olarak mi çalışacaksın?"

Mecbur kalırsam evet."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

nsanlara hizmet etmeyi, - gümüşlerini parlatmayı,kahrolası lazımlıklarını ovmayı -

gelip benimle yaşamaya tercih ediyorsun."

205

Sophie sadece tek kelime etti ama kısa ve öz konuştu.

"eve t

Benedict'in gözleri öfkeyle parladı. "Sana inanamı rum. Kimse böyle bir seçim yapmaz." "Ben yaptım." "Sen bir aptalsın." Sophie hiçbir şey söylemedi. "Nelerden vazgeçtiğinin farkında mısın diye sürdürdü

Benedict, konuşurken elleri kızgın bir şekilde sal lanıyordu.

Sophie onu incittiğini fark etti. Onu incitmiş ve guru runa dokunmuştu, şimdi o da yaralı bir hayvan gibi ctrafına saldırıyordu.

Sophie, Benedict yüzüne bakmasa bile kafasını iki yana salladı.

"Sana istediğin her şeyi verebilirim," dedi. "Elbiseler, mücevherler - lanet olsun, mücevherleri ve kıyafetleri bir kenara bırak, sana bir ev verebilirim ki şu anda buna bile sahip değilsin."

"Bu doğru," dedi Sophie sessizce.

Benedict öne eğildi, gözleriyle onu adeta yakıyordu,

"Sana her şeyi verebilirim."

Sophie bir şekilde dimdik durmayı ve ağlamamayı başardı. hatta sesini bile yükseltmeden, "Eğer her şeyin bunlardan ibaret olduğunu düşünüyorsanız, o halde benim bunları neden reddetmek zorunda olduğumu muhtemelen anlayamazsınız," dedi.

Onun Kır Evi'nc doğru dönerek geriye bir adım attı« küçük çantasını toparladı. Ama belli ki Benedict'in henüz onunla işi bitmemişti çünkü oıiu durdurdu ve "Nereye gidiyorsun?" dedi.

-K«r evine dönüyorum," dedi. "Çantamı toplayacağım .

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

-peki o çantayla nereye gideceğini düşünüyordun?''

Sophie'nin ağzı açık kaldı. Herhalde kalmasını bekliyor

olamazdı.

-bir işin var mı?" diye sordu. "Veya gidecek bir yerin?"

"Hayır" diye ccvap verdi. "Ama..."

Benedict ellerini genç kadının kalçasının üstüne koydu v

e Sophie'ye dik dik baktı. "Vc senin buradan parasız ve

umutsuz bir şekilde ayrılmana izin vcrecçğimi mi zannediyorsun?"

Sophie o kadar şaşırmıştı ki kontrolsüz bir şekilde gözlcrini kırpıştırmaya başladı. "B-Ben..." diye kekeledi. "Ben buıtı düşünmemiş..."

"Hayır, düşünmemiştin."

Sophie gözleri kocaman ve ağzı beş karışık açık bir halde ona baktı. Duyduklarına inanamıyordu.

"Sen tam bir aptalsın," dedi Benedict. "Dünyanın yalnız bir kadın için nc kadar tehlikeli bir yer olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Şeey, evet," dedi.

Benedict eğer onu duymuş olsaydı söylemek üzere olduğu şeyleri söylemezdi "Erkekler avantajlıdır'' ve "Çaresiz kadınların başına gelecckler ölümden daha beterdir." Sophie emin olmamakla beraber "biftek ve muhallebi" gibi bir cümle duyduğunu sandı. Konuşmasının yansında onu dinlemeyi bırakmıştı. Sadece dudaklarım izliyordu ve bu süre içinde az önce onu reddetmiş olduğunu da göz önünde bulundurarak kendisinin hayatı için neden bu kadar çok endişeleniyormuş gibi göründüğünü anlamaya alışıyordu.

207

"Söylediklerimi dinliyor musun?" diye sordu ıBenedict

Sophie hiç tepki vermedi.

Benedict çok kısık bir sesle, "Bu kadar yeter," dedi be-nimlc birlikte Londra'ya geliyorsun."

İşte bu sözler Sophie'yi uyandırmışa benziyordu "az öncc gelmeyeceğimi söyledim!"

"Benim metresim olmak zorunda değilsin," dedi "ama" kendi başının çaresine bakman için seni yalnız bırakın ' cağım."

"Seninle tanışmadan öncc başımın çaresini gayet iyi ba-kı yordu m."

"Gayet iyi mi?" dedi. "Cavcndcrlcr'de mi? Sen ona ^ gavet iyi mi diyorsun?"

"Haksızlık ediyorsun!"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Sen de aptallık ediyorsun."

Benedict dediklerinin oldukça mantıklı olduğunu düşünüyordu. Biraz ağır konuşmuştu ama Sophie'nin onunla aynı fikirde olmadığı belliydi çünkü hiç beklemediği biranda kendisini yüz üstü yerde uzanırken buldu. Sophie tarafından hatırı sayılır dcrccedc hızlı bir yumrukla yere serilmişti.

"Bana bir daha asla aptal deme!" Benedict görüşünü düzeltmek için gözlerini kırpıştırdı. "Ben sana aptal demek isteme..."

"Evet, istedin," diye ccvap verdi Sophie, kısık ve öfkeli bir sesle. Genç kadın arkasına dönüp ağır ağır yürümeye başlamadan önce Benedict onu durdurmak için tek bir sanşı olduğunu fark etti. Şu anki sersemlemiş haliyle ayaga kalkıp ona yctişcmcycccğindcn emindi, bu nedenle uzanıp iki eliyle Sophie'nin bileklerinden birini yakaladı |ve onu hemen yanına, yere seriverdi

bu kesinlik centilmence bir hareket değildi ama muhtaç bir kişinin seçici olması beklenemezdi ve ayrıca ilk

yumruğu Sophie atmıştı.

Sophic kafasını yavaşça kaldırdı ve ağzına giren çamur-ları tükürürken ona dik dik baktı. "Az önce yaptığın harc-kete inanamıyorum," dedi dokunaklı bir ses tonuyla.

Benedict Sophie nın ayağını bıraktı ve "inanmalısın,"dedi "Sen...

Elini kaldırdı. "Artık bir şey söyleme. Sana yalvarıyorum"

Sophie'nin gözleri adeta dışarı fırladı. "Bana yalvarıyor

musun?"

"Söyleyeceklerini," dedi, "tahmin edebiliyorum"

"Ama..."

"Vc sana yalvarıyorum derken," diyerek tekrar sözünü kesti, "emin ol sadece söz gelimi konuşuyorum."

Sophie bir şeyler söylemek için ağzını açtı ancak sonra çenesini kapatıp yüzüne üç yaşında bir çocuğun huysuz bakışlarını yerleştirmenin daha iyi bir fikir olacağını düşündü. Benedict kısa bir nefes verdikten sonra ona elini uzattı. Ne de olsa Sophie halinden pek de memnun görünmeyen bir halde hâlâ çamurun içinde oturuyordu.

Sophie, eline hatırı sayılır bir nefretle baktı ve ardından gözlerini Benedict'in yüzüne çevirdi. Ona öyle bir gaddarlıkla baktı ki Benedict az önce kafasında boynuzların Çıkmış olabileceğinden endişe etti. Sophie hiçbir şey söy-lcmcdcn teklifini reddetti ve ondan hiç yardım almadan ayağa kalktı.

"Nasıl istersen," diye mırıldandı Benedict,"talihsiz bir kelime seçimi,"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

diye karşılık verdi Sophie ve yürümeye başladı.

bu kez Bcnedict ayakta olduğu içirı onu alıkoyacak bir hareket yapmaya ihtiyaç duymamıştı. Bunun yerine onu takıp ederek (ve canını sıktığından emin olarak) iki adım arkasından yürümeye başladı. En sonunda, yaklaşık bir dakıka sonra. Sophie arkasını döndü ve "Lütfen beni bırak,* dedi.

"Korkarım bunu yapamam" "Yapamaz mısın yoksa yapmaz mısın?? Benedict biraz düşündükten sonra, "Yapamam "dedi Sophie kaşlarını çattı ve yürümeye devam etti. "Ben de en az senin kadar bu olanlara inanmakta güç-lük çekiyorum/ diye seslendi Benedict, onu takip etmeyi devam ederken,

Sophie durdu ve arkasına döndü. "Bu mümkün degil" "Elimde değildi" dedi omuz silkerek. "Gitmeni kesin, likle istemiyordum.

"İstememekle elinde olmamak arasında çok fark var.* "Seni Cavcndcr'in elinden hayatını heba edesin diye kurtarmadım."

"Bu senin vereceğin bir karar değil." Sophie bu konuda haklıydı ama Bcnedict'in ona hak vermeye niyeti yoktu. "Belki." diye kabul etti, "ama gene dc kararı ben vereceğim. Benimle Londra'ya geleceksin. Bunu bir daha tartışmayacağız."

"Seni reddettiğim için beni cezalandırmaya çalışıyorsun"

"Hayır," dedi usulca. Sophie'nin dediklerini düşünüyordu. "Hayır, öyle yapmıyorum. Seni cezalandırmak hoşuma giderdi ve şu anki ruh halimle bunu hak ettiğini söyleyecek kadar bile ileri gidebilirim ama sebebi bu değil." "O halde neden yapıyorsun?" "Senin iyiliğin için.
210

"ßu gördüğüm cn küçümseyici,.." Haklı olduğuna eminim," diye kabul etli, "ama yine |C bu özel durumda ve bu anda senin için neyin iyi olduğunu ben biliyorum ama scnin bilmediğin çok açık. bu

yüzden bana bir daha vurma."

Sophie yumruğuna baktığında kolunu geri çekip ona

vurmak üzere olduğunun farkında bile değildi. Benedict onu bir canavara çevirmişti. Bunun başka bir açıklaması yoktu. hayatında kimseye vuracağını tahmin etmezdi ve şimdi

aynı gün içinde ikinci defa bunu yapmaya hazırdı.

Gözlerini ellerinden ayırmayarak yumruğunu açtı, parmaklarını denizyıldızı gibi açtı ve içinden üçe kadar sayıp sakin leşti. "Beni," dedi oldukça kısık bir sesle, "beni yolumdan alıkoyabileceğim nasıl düşünürsün?"

"Bunun bir önemi var mı?" diye sordu Benedict kayıtsızca omuz silkerek. "Eminim bir şeyler düşünürüm."

Sophie'nin ağzı açık kaldı, ''Yani diyorsun ki beni bağlayıp..."

"Ben öyle bir şey demiyorum," diyerek lafını kesti, suratında arsız bir sırıtışla. "Ama fena fikir değil."
"Çok alçaksın," diye karşılık verdi Sophie. "Sen dc ucuz bir roman kahramanı ş
ccvap verdi. "Bu sabah ne okudum demiştin?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie yanağındaki kasların çılgınca attığını ve çenesinin dişlerini kıracak kadar kenetlendiğini hissetti. Benedict'in aynı anda nasıl hem dünyanın cn harika hem de en korkunç erkeği olmayı başardığını asla anlamıyordu. Gerçi şu anda, korkunç tarafı kazanıyor gibiydi ve mantık bir kenara, onun yanında bir saniye daha geçirirse kafası-mn patlayacağından oldukça emindi,

"Ben gidiyorum" dedi, kendine göre etkileyici ve azimli bir şekilde.

Ama Benedict ona yarı kurnaz bir gülümsemeyle cevap verdi. Seni takip ediyorum,99 dedi.

ve lanet olası adam eve giden yol boyunca surekli iki .adım arkasından yürüdü.

Benedict genelde insanların bu şekilde canını sıkmaz

dı (kardeşleri istisna olmakla beraber) ama Sophie ßec kett onun içindeki şeytanı uyandırıyordu. O eşyalarını

toplarken odasının girişinde gelişi güzel bir halde kapı pervazına yaslanarak ayakta dikiliyordu. Onu bir şekilde gücendirdiğinin farkında olarak kollarını kavuşturmuş ayakkabısının ucuyla vere vuruyordu.

"Elbiseni un utma." dedi. güya yardımcı olmak isteyen bir tavırla.

Sophie ona dik dik baktı.

"Çirkin olanı."diyeekledi sanki bu açıklama çok gerek lîymiş gibi.

"İkisi dc çirkin/' diyerek karşılık verdi Sophie. "Biliyorum/' Alı, genç kadın sonunda tepki vermişti. Sophie eşyalarını çantasının içine tıkıştırmak için geri döndü.

İstersen yanına bir hatıra alabilirsin/9 Sophie doğruldu ve ellerini öfkeyle kalçalarına koydu, "Buna gümüş çay takımı da dahil mi? çünkü onun para» sıyla birkaç yıl yaşayabilirim."

"Çay takımım kesinlikle alabilirsin," diye ccvap verdi neşeyle. "Madem arkadaşlığımı ki bul etmiyorsun."

"Metresin olmayacağım," dedi Sophie, "sana söyledim, bunu yapmayacağım, bunu yapamam." ...

Sophie'nin yapamam kelimesini kullanış şekli Benedict'in özellikle dikkatini çekmişti. O kalan eşyalarını

toplayıp çantasının ağzını kapatırken bunu uzun uzadıya

düşündü

-Demek buraya kadardı," diye mırıldandı Benedict. Sophie onu d uymazdan gelerek kapıya doğnı yürüdü ve ona sert bir bakış attı,

Benedict Sophie'nin gidebilmek için onun yolundan çekilmesini istediği ni bili
kıpırdatmadı ve

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

parmağını düşünceli bir şekilde çenesine koydu. "Sen)gayrı meşru bir çocuksun," dedi. Sophie'nin yüzü birden kıpkırmızı oldu. -Öylesin." dedi, Sophie'dcn çok kendisiyle konuşuyor gibiydi. Bunu açıklığa kavuşturduğu için kendini tuhaf bir şckilde rahatlamış hissediyordu. Bu onu reddedişinin nedenini açıklıyor, bunun sebebinin kendisiyle değil, tamamen onunla ilgili olduğunu ortaya çıkarıyordu. Acısı hafiflemişti.

"Gayri meşru çocuk olınan umurumda değil," dedi, gîîlmcnıeye çalışarak- Çok ciddi bir an yaşanıyordu ama Tanrı aşkına, Benedict bu havayı bir sırıtışla dağıtmak istiyordu çünkü artık Sophie onunla Londra'ya gelip metresi olabilirdi. Artık hiçbir engel kalmamıştı vc...

"Hiçbir şeyi anlamıyorsun," dedi Sophie kafasını sallayarak. "Bunun senin metresin olacak kadar iyi olup olmamamla ilgisi yok."

"Sahip olacağımız her çocuğa bakanm," dedi ciddiyetle, kendini kapı pervazından ileriye iterken.

Sophie'nin tavrı daha da sertleşti. "Peki, karın ne olacak?"

"Beıiim karım yok." "Hiç olmayacak mı?"

Benedict donakalmıştı. Maskeli balodaki kadın birden zihninde dans etmeye başladı. Onu pek çok şekilde hayal

213

etmişti.. bazen gümüş birbalo kıyafeti içinde bazen ise çırılçiplak...

Bazen dc gelinlik içinde.

Onun yüzünü izlerken Sophie'nin gözleri kısıldı ar-dındaıı onu geçmeye çalışırken gülünç bir biçimde ho-murdandı.

Benedict onu takip etti. "Bu hiç dc adil bir soru değil Sophie," dedi onu takip ederken.

Sophie duraksamadan koridora doğru ilerledi merdi-venlere ulaşınca bile bir saniye duraksamadı. "Bence son

derece adil.

Benedict ona yetişene kadar merdivenleri koşarak indi ve onu durdurmaya çalıştı. "Bir gün evlenmek zorunda yım

Sophie durdu. Daha doğrusu durmak zorunda kal dı çünkii Benedict yolunu tıkamıştı. "Evet zorundasın" dedi. "ama ben hiç kimsenin metresi olmak zorunda de.

ğılım.

"Baban kimdi Sophie?" "Bilmiyorum," diye yalan söyledi. "Peki, annen kiındi?

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Ben doğarken ölmüş."

"Sanırım onun bir hizmetçi olduğundan bahsetmiş.

tin." .

"Şüphesiz gerçekleri çarpıtmışım." dedi, yalanının yakalandığını umursa maya rak. "Nerede büyüdün?"

"Bunun bir önemi yok," dedi kıvrılıp yanından geçmeye çalışırken.

Benedict birden genç kızı kolundan sıkıca tuttu. "Bence çok önemli." :

"Bırak beni!"

214

5ophinin ağlaması koridordaki sessizliği deldi, kesin-liklc Crabtrccler'in onu kurtarmaya gelmesini sağlaya-cak kadar yüksek sesliydi. Ama Bayan Crabtrce kasabaya inmişti, Bay Crabtrcc ise bahçedeydi ve işitme menzilinin dışındaydı. Ona yardım edccck kimse yoktu, Sophie Benedictin insafına kalmıştı.

Gitmene iziıı verememdiye fısıldadı. "Sen kölelik yapacak biri değilsin. Bıı seni öldürür."

"Eğcr beni öldürseydi," diye cevap verdi, "şimdiye kadir çoktan ölmüştüm."

-Ama artık böyle yaşamak zorunda değilsin," diye devam etti.

"Bunu benimle ilgiliymiş gibi göstermeye kalkma sahn," dedi, heyecandan neredeyse titriyordu. "Bunu benim hayatımla ilgili endişelerin olduğu için yapmıyorsunuz. Sadece istediğin bir şeyin olmaması hoşuna gitmiyor."

"Bu doğru," dedi Benedict, "ama aynı zamanda seni başıboş da bırakmayacağım"

"Ben başımın çaresine bakarım," diye fısıldadı Sophie, hain gözyaşı damlalarının gözlerine battığını hissediyordu. Tanrı aşkına, bu adamın önünde ağlamak istemiyordu. Şimdi değil, bu kadar dengesiz, bu kadar zayıf hissederken değil.

Benedict Sophie'nin çenesine dokundu. "Bırak seni

koruyayım."

Sophie gözlerini yumdu. Benedict'in dokunuşu acı verecek kadar tatlıydı ve hiç de küçük olmayan bir parçası teklifini kabul etmeye can atıyordu, yaşamak mecburiyetinde kaldığı hayatı yaşamayı bırakmaya ve onunla birlikte yıllardır rüyalarına giren, bu olağanüstü, harika ve sinir bozucu adamla kaderini birleştirmeye can atıyordu. Ama çocukluğunun acısı hâlâ tazeydi. Gayri meşru bir

215

Çocuk olmasının lekesi, ruhunun üzerinde sonsuza dek kalacak bîr damga gib

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Bunu başka bir çocuğa yapamazdı. "Yapamam," diye fısıldadı "Dilerdim ki..." "Ne dilerdin?" diye sordu Benedict. Sophie kafasını iki yana salladı. Ona yapabilmey, dile-digini söyleyecekti ama bu sözlerinin akıllıca olmayacağını

biliyordu. Bcncdict onları kendi yararına kullanır ve tek-rar baskı yapmaya başlardı.

Vc bu hayır demeyi daha da zorlaştıracaktı. ^îSBrar. "O halde b ana başka çare bırakılıyorsun," dedi Benedict gaddarca.

Sophie'nin gözleri onunkilcre kenetlenmıstı "Ya benimle Londra'ya gelirsin vc..," Sophie itiraz et-meye çalışırken susması için elini kaldırdı, wve sana anne-min yanında bir iş bulurıun."

"Ya da?" diye sordu Sophie, sesi kasvetliydi.

"Ya da polise benden bir şeyler çaldığım bildiririm.'

Bir anda Sophie'nin ağzında zehir gibi bir tat belirti.

"Böyle bir şey yapmazsın," diye fısıldadı.

"Kesinlikle yapmak istemem."

"Ama yaparsın."

Bencdict başıyla onayladı. "Yaparım"

"Beni asarlar," dedi "Ya da Avustralya'ya gönderirler

"Eğer ben başka bir şey talep etmezsem."

"Peki ne talep edersin?"

Benedict in kahverengi gözleri tuhaf bir şekilde da laştı ve Sophie aniden, kendisi gibi onun da artık ko-nuşmadan zevk almadığını fark etti. "Benim gözetimim altına girmeni talep ederim"!

dedi.

liu sizin için oldukça pratik olurdu." Benedict

2J6 , 216

konuşmaları boyunca Sophie'nin çenesini okşayan parnıak-larını omuzlarına kaydı. "Ben sadece seni kendinden korumaya çalışıyorum."

Soplıic onu durdurmaya çalışmamasına şaşırarak ya nındaki pencereye doğru gitti ve dışarıya baktı. "Senden nefret ctıncmi sağladığını biliyorsun," dedi. "Bunu kaldırabilirim."

-O lıalde seni kütüphanede bekleyeceğim. Bugün buradan gitmek istiyorum":"

Benedict onun gidişini izledi, kütüphanenin kapısı geıiç kadının arkasından kapanırken hâlâ orada dikiliyordu. Kaçmayacağını biliyordu. Sözünden dönecek karakterde birisi değ

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict bu seferkinin gitmesine izin veremezdi. Mükemmel ve gizemli o kadın, kalbine dokunan tek kadın gitmişti. Ona ismini bile bahşetmem işti. Ama şimdi Sophie vardı ve ona bir şeyler hissettiriyordu. O kadından beri hissetmediği şeyler. Gerçekte var olmayan bir kadını düşünmekten sıkılmıştı. Sophie ise oradaydı ve Sophie onun olacaktı.

Vc Sophie'nin onu terk etmeyeceğini düşündü vahşice

bir saplantıyla.

"Benden nefret ettiğini bilerek yaşayabilirim," dedi kapalı kapıya bakarak. "Ama sensiz yaşayamam."

Bölüm13

Bu yazar daha önce bu köşede Bayan Rosamund Reiling ile Bay Phillip

Cavender arasında muhtemel bir ilişki olabileceğini bildirdi.Ancak bu yazar şimdi böyle bir şeyin gerçekleşmeyeceğini söyleyebilir. Leydi

Penwoodun bayan Reilingin babasının soylu bir aileden gelmesine karşın aristokrat kanı taşımayan ünvansız bir beyle yetinmeyeceğini duyurdu.

Bunun üzerine Bay Cavenderin bayan Cressida Cowper e ilgi göstermesinden bahsetmiyorum bile.

LEYDİ WHİSTLEDOWNIN CEMİYET

GAZETESİ 9 MAYIS 1817

Sophie, daha fayton Benim Kır Evim'den ayrıldı-ğı anda rahatsızlık duymaya başladı. Yolda bir gcccliğine Qxfordshirc'da bir handa konakladılar. Sophic'nin midesi bulanıyordu ve Londra'nın varoşlarına ulaştıkları anda,.artık kusacağına büsbütün ikna olmuştu.

Midcsindckilcri ait oldukları yerde tutmayı bir şekilde başarmıştı ama fayton Londra'nın ilerideki karmakarışık

sokaklarına yöneldiği anda, içi yoğun bir endişe hissiyle dolup taşmıştı.

hayır. endişe değil. Olum hissi.

Mayıs ayıydı, bu da sezonun cn canlı zamanı demekti.

Araminta'nın malikânede olması demekti.

Bu Sophie'nin buraya gelişinin çok ama çok kötü bir

fikir olduğu demekti.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

çok fena." diye mırıldandı Sophie.

Benedict ona baktı. "Bir şey mi dedin?"

Sophie asi bir tavırla kollarını kavuşturdu. "Senin çok fena bir adam olduğunu söyledim."

Benedict kıkırdadı. Sophie onun böyle bir tepki vereceğini biliyordu ama gene dc onun bu davranışı sinirine dokundu.

Benedict perdeyi araladı ve dışarıya baktı. "Neredeyse

geldik," dedi.

Doğrıı annesinin malikânesine gideceğini söylemişti. Sophie, sanki daha bir gece öncc ordaymış gibi, Grosvcnor'daki büyük evi çok net hatırlıyordu. Balo salonu kocamandı, duvarları kusursuz güzellikteki mumlarla donatılmıştı. Daha küçük odalar enfes oyma tavanları ve donuk pastel

duvarlarıyla nco klasik tarzda döşenmişti.

Bur ası Sophie nin hayallerindeki evdi. Bcnedict'le ve hayalı

gelecekleriyle ilgili düşlerinde kendini her zaman bu evin içinde görürdü. Bu çok saçmaydı, biliyordu. Benedict ikinci erkek çocuk olduğu için taşınmaz mülkler ona kalmayacaktı ama yine dc burası onun gördüğü cn güzel evdi, hem zaten düşler asla gerçekleri yansıtmazdı. Sophie eğer kendini Kensington Sarayı'uda hayal etmek istese bunu yapmak da yine onun inisiyatifmdeydi.

Sophie alaycı bir gülümsemeyle muhtemelen Kensington Sarayı nın içini hiçbir zaman göremeyeceğini düşün-du.

düşün-

"Neye gülüyorsun" diye sordu Benedict. Sophie ona bakmaya zahmet etmeden cevap verdi se-nin ölümünü planlıyorum."

Benedict gülüm sed i.

Sophie onun her yaptığı harekete duyarlı olmaktan nef-ret ediyordu. Özellikle Bcnedict'in dc ona karsı aynı du-yarlılıkta olduğundan şüphelenmeye başladığmdan beri -En azından kulağa cğlenceli geliyor," dedi Benedict •Kulağa cğlcıiccli gelen ıic?" diye sordu Sophie,nihayet saatlerdir gözlerini diktiği perdeye bakmayı bırakarak

"Ölümüm." dedi Benedict, gülümsemesi muzır ve neşeliydi :"Fğer beni öldürcccckscn buntı yaparken istediğin

kadar eğlenebilirsin çünkü "Tanrı bilir ben hiç eğlenmeyeceğim

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie'nin ağzı açık kaldı. "Sen delisin," dedi.

"Büyük ihtimalle." Benedict koltuğunun arkasına yas-lanmadan ve bacaklarını karşısındaki koltuğa uzatmadın öncc gelişi güzel bir şekilde omuz silkti. "Ne dc olsa seni kaçırdım. Sanırını bu hayatım boyunca yaptığım en büyük delilik."

"Artık beni bırakmalısın," dedi Sophie, bunu asla yap. mayacağım bilse dc.

"Burrada. Londra'da mı? Her an haydutların saldırısını uğrayabileceğin yerde mi? Bu çok büyük bir sorumsuzluk olurdu, sence dc öyle değil mi?"

"Bunun isteğim dışında alı koyul maktan pek farkı yok."

"Ben seni alıkoymadım," dedi, aylak aylak tırnaklarını incelerken; "Sana şantaj yaptım. Aralarında dağlar kadar frk yar."

Sophie tam bir şey söyleyecekti ki faytonun durduğu esnadaki sarsıntısı nedeniyle cevap vermekten vazgeçti. 220

Benedict son bir kez perdeyi açtı ve sonra tekrar kapadı. -Ah işte geldik."

Sophic onun aşağıya inmesini bekledikten sonra kap,ya yöneldi Benedict'in uzattığı eli geri çevirmeyi ve kendi kendine

aşağı atlamayı düşündü ama fayton yerden epeyce yüksekti ve

tökezleyip mazgalın üstüne kapaklarak kendini aptal durumuna

düşürmeyi istemezdi.ona bu şekilde hakaret etmek iyi olurdu ama

bu bilcgini incitmcsiıc neden olabilirdi, jç çekerek Benedict'in elini tuttu. -Çok akıllıca," diye mırıldandı Beıicdict. Sophie ona sert bir şekilde baktı. Düşündüklerini nasıl biliyordu?

-Nc düşündüğü hemen hemen lier zaman biliyorum,"

dedi.

Sophie tökezledi.

"Mey!" diye bağırdı Benedict, onu mazgala kapaklanmadan önce ustaca yakalayarak.

Benedict onu kaldırımın üstüne çıkarmadan önce gerektiğinden biraz daha uzun süre tutmaya devam etti. Sophie bir şeyler söylemek istedi ama dişleri bir şeyler söylemesine izin vcrmcyccck kadar sıkı bir şekilde birbirine kenetlenmişti.

"Az daha ölüyor olman ironik değil mi?" diye sordu Benedict

şımarık bir gülümsemeyle.

Sophie zar zor çenesini açtı. "Hayır, ama senin ölmen çok iyi olabilir."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Lanet olasıca adanı kahkahayı bastı. 'İçeri get," dedi. "Seni annemle tanıştıracağım. Senin için bir rş bulacağından eminim."

Elemana ihtiyacı olmayabilir," diye belirtti Sophie.

Benedict omuz silkti. "Beni kıramaz. Sana göre bir iş bulacaktır.

Soplue olduğıı ycrdc durdu, söyleyeceklerini söy]leme den oıuınla y.ın yana tek bir adım atmayı reddediyordu "Senin metresin olmayacağım." Benedict. "Bunu daha önce pek çok kez belirtmiştin dive mırıldanırken yüzündeki ifade oldukça yumuşaktı "hayır, planın işe yaramayacak demek istiyorum/* Benedict bütün masumiyetiyle, "Benim bir planım mı

var? diye sordu.

-Ay lütfen," dedi Soplıie dalga geçerek. "Eninde sonun da pes edeceğim umuduyla beni yıldırmaya çalışacaksın^ "Bunun hayalini bile kurmam." "Eminim pek çok kez bu hayali kurmuşsundur diye mırıldandı.

Bcncdict onıı duymuş olmalıydı ki kıkırdadı. Sophie kaldırımın üzerinde son derece onur kırıcı bir pozisyonda durduğunu önemsemeyerek isyankar bir şekilde kolların, göğsünde kavuşturdu. Zaten, kimse ona, bu kalitesiz hiz-metci elbisesi içindeyken dikkat etmezdi. Daha neşeli gö rünmeli ve yeni isine daha iyimser bir tavırla yaklaşmalıydı ama lanet olsun, şu anda somurtmak istiyordu.

Açıkçası buna hakkı da vardı. Somurtkan ve huysuz olmayı hak eden biri varsa, bu kişi oydu.

"Burada kaldırımın üstünde bütün gün dikilebiliriz; dedi Bcncdict. Sesinde hafif bir alaycılık seziliyordu.

Sophie nerede olduklarını fark edene kadar ona sert sert baktı. Grosvcnor Mcydanı'nda değillerdi. Sophicnin nerede oldukları hakkında hiçbir fikri yoktu. Kesinlikle Mavfair'dclcrdi ama önlerinde dııran cv, kesinlikle maske-li baloya katıldığı ev değildi.

"Burası Bridgcrtön Malikânesi mi?" ciiyc sordu.

Benedict tek kaşını şüpheyle kaldırdı. "Evime Bridgcr-ton .Malikânesi dendiğini nereden biliyorsun?" - Sen bahsetmiştin." Bu neyse ki doğruydu. Konuşmala-sırasında Bridgerton Malikâncsi'nden ve Aubrey HaU'da ki Bridgerton Çiftliğinden pek çok kez bahsetmişti.

-Alı!" Benedict ikna olmuş görünüyordu. "Doğrusu hayır. değil. Annem Bridgerton Malikâncsi'nden yaklaşık iki sene önce taşındı. Son bir balo düzenledi, aslında bir naskcli baloydu, sonra malikâneyi kardeşim ve karısına bıraktı. Zaten kardeşim evlenip kendi ailesini oluşturunca oradan ayrılacağını söyler dururdu. Sanırım kardeşimin ilk çocuğu annem oradan ayrıldıktan tam bir ay sonra doğdu"

-

"Kız mı, erkek mı? diye sordu Sophie, cevabı biliyor olmasına rağmen. Leydi Whistledown bu tarz şeylerden

bahsederdi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

-Erkek. Edmund. Bu senenin başında bir oğullan dalu

oldu. Miles."

"Ne kadar giizcl," diye mırıldandı Sophie, aslında kalbi parçalanıyor gibi hissetse de. Muhtemelen o hiç çocuk sahibi olmayacaktı ve bu fark ettiği en üzücü gerçekti. Çocuk için koca gerekirdi ve evlilik onun için boş bir hayaldi. O bir hizmetçi olarak yetişti rilmetnişti ve bu nedenle gündelik hayatında tanıştığı erkeklerin çoğuyla çok az ortak yönü vardı. Diğer hizmetçilerin iyi veya onurlu insanlar olmadıklarından değil ama hayatını kitap okuyamayan biriyle geçirmeyi hayal etmek zordu.

Soplıie illa yüksek sosyeteden biriyle evlenmek zorunda değildi ama orta sınıf bile onun için ulaşılmazdı. Ticaret yapan ve kendine saygısı olan hiçbir erkek bir hizmetçiyle

cvlenmczdi.

Benedict ona kendisini takip etmesini belirten bir işaret

yaptı ve o da giriş merdivenlerine ulaşana kadar onun ar-

kasından yürüdü.

Sophie, "Yandaki girişi" kullanacağım/' dçyincc Benedict dudaklarını büzüştürdii. "Ön kapıyı kullanacaksın.0

"Yandaki girişi kullanacağım/9 dedi sert bir şckilde

görgii sahibi hiçbir kadın ön kapıdan giren bir hizmetçiyi

almaz

"Sen benimle berabersin/1 diye homurdandı Benedict Ön kapıdan gireceksin." Sophie gülümsemesine hakim olamamıştı. -Benedict, daha dün benden metresin olmamı istedi On kapıdan girerek metresini annenle tanıştırmaya ccsaret edebilir misin?"

Sophie onun kafasını karıştırmıştı. Genç kadın Bcnedict'in yüzündeki hayal kırıklığını seyrederken sırı

tıyordu.

» ■

Kendini günlerdir hissetmediği kadar iyi hissetmişti, "Eder misin?" diye devam etti, ona daha fazla eziyet etmek için. "Metresini onunla tanıştırır mısın?" "Sen benim metresim değilsin," dedi. uBıı doğru."

Benedict, belli belirsiz bir öfkeyle gözlerini Sophie'ninkilere dikti.

"Sen küçük, lanet bir hizmetçisin," dedi oldukça kısık bir sesle, "çünkü öyle ol
Ve bir hiz-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

rece saygıdeğersin. Kesinlikle anneme göre de öylesin."

Sophie'nin gülümsemesi birden kesildi. Galiba Bcnedict'in çok üzeri ne gitm işti.

"Güzel* diye homurdandı Benedict, en azmdan Sophie'nin bu konuda daha fazla tartışmayacağı açıktı.

merci olarak, sosyal basamakların altında bile olsan sonde-

.»Benimle gel." Sophie basamakları çıkarken onu takip etti Bu gerçekten onun yararına olabilirdi. Benedict'in annesi küstahça ön kapıdan giren bir hizmetçiyi kcsinlık-işe almazdı. ve onun metresi olmayı kararlı bir şekilde reddettiğine göre, Benedict yenilgiyi kabul edip onun taş-

raya dönmesine izin vermek zorunda kalacaktı.

Benedict ön kapıyı itti ve Sophie'nin girmesi ıçin tuttu. Birkaç saniye içinde kâhya girişte belirdi.

••\Vickham," dedi Benedict, "gelişimden annemi haberdar eder misin?"

"Başüstüne Bay Bridgerton," diye cevap verdi Wick-hanı. "Bu arada, geçen lıafta boyunca nerede olduğunuz konusunda annenizin oldukça meraklandığı bilgisini size aktarabilir miyim?"

"Merak etmeseydi şaşardım," diye cevap verdi Benedict.

Wickham, Sophie'yc küçümseme ve merak etme arasında bir ifadeyle baktı. "Onu misafiriniz hakkında bilgilendireyim mi? "Lütfen."

"Onu misafirinizin kim olduğu hakkında da bilgilendireyim mi?"

Sophie ne diyeccğini merak ederek ilgiyle Benedict e baktı.

"İsmi Bayan Bcckctt," diye cevap verdi Benedict. "İş

için burada"

Wickham'ııı kaşlarından biri havaya kalktı. Sophie buna şaşırmıştı. Kâhyaların bu tarz bir ifade sergileyebileceklerini hiç düşünmemişti. "Hizmetçi olarak mı?" cliyc sordu Wickham. "Neyse ne!" dedi Benedict, ses tonu sabrının taştığının ilk emarelerini göstermeye başlamıştt.

"pekala Bay Bridgerton' dcdi Wickham ve ardından merdivenleri çıkarak gözden kayboldu.

"Sanırım bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmedi" diy e fısıldadı Sophie Bencdict'c, gülümscmcsini saklama ya çalışarak.

"Burada yetkili Wickham dcgil".

Sophie sen ınasıl diyorsan öyle olsun derccsinc iç çekti. "Sanırıın Wîckham bu işe karşı çıkacak."

Benedict ona inananıayarak baktı. "O bir kâhya " "Vc ben dc bir hizmetçiyim.
de sizin tanıdığınızdan daha fazla."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Bcncdict gözlerini kıstı. "Tanıdığım kadınlar arasında cn az hizmetçi gibi davranan sensin."

Sophie omuz silkti ve duvardaki natürmort resmi ince liyormuşgibi davranmaya başladı. "Benim içimdeki kötü yü ortaya çıkarıyorsunuz, Bay Bridgerton"

"Benedict.'" dedi. "Bana: ilk ismimle hitap cdcceksin Söyle simdi."

"Anneniz merdivenlerden inmek üzeredir," diye om hatırlattı Sophie, "vc beni hizmetçi olarak işe alması konu-sunda ısrarcısınız. Hizmetçileriniz size isminizle mi hitap eder?" '

Benedict ona dik dik baktı, Sophie onu haklı bulduğunu biliyordu.

"İkisine birden sahip olmazsınız, Bay Bridgerton"dedi, küçük bir gülümsemeyle.

"Benedict!"

Sophie zarif ve minyon bir kadının merdivenlerden indiğini gördü. Saç rengi Benedict'inkinden daha açıktı ami yüz çizgileri tıpatıp aynıydı.

"Anne," dedi, onu basamakların bitiminde karşılamak için ilerlerken. "Seni görmek ne güzel." .

"ben övle demek isterdim,'" dedi annesi, "Tabiî geçcn hafta nerede olduğttnu bilseydim. En son Cavcndcrlcr'in partisine gittiğini duydum ve ondan sonra kimse senden

haber alamadı.

»partiden erken ayrıldım," diye ccvap verdi. "Oradan

beninı Kır Evim'e gittim."

Annesi derin bir iç çekti. "Sanırım artık otuz yaşında ol-duğun için senden beni her yaptığından haberdar etmeni

bekleyemem"

Benedict ona anlayışlı bir şekilde gülümsedi. Annesi Sophie'yc döndü. "Bu Bayan Beckctt olmalı." "Doğru." diye cevap verdi Benedict. "Beniın Kır evim'de hayatımı kurtardı * -Ben hayatını kurtarma..."

-Kurtardı," diyerek sakin bir şekilde lafını kesti Benedict. "Yağmurun altında araba kullandığım için hastalandım ve o da bana iyileşene kadar baktı." "Ben olmasam da iyileşirdiniz." dedi Sophie. "Ama böyle hızlı ve rahat bir şekilde değil." dedi Benedict annesine bakarak. "Crabtrcelcr evde değiller miydi?" diye sordu Violet. "Biz gittiğimizde yoklardı," diye ccvap verdi Benedict. Violet Sophie'yc öyle meraklı gözlerle baktı ki Benedict sonunda açıklama yapmak zorunda kaldı. "Bayan Beckett Cavenderler'dc çalışıyordu, bazı koşullar onun orada daha fazla kalmasına mani oldu."

"A...Anlıyorum" dedi Violet şüphcci bir ses tonuyla. •Oğlunuz beni çok kötü bir kaderden kurtardı " dedi

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie hemen. "Ona çok şey borçluyum."

Benedict ona şaşkınlık içinde baktı. Sophie'nin ona karşı gösterdiği düşmanlığı göz önünde bulundurunca kendi isteğiyle böyle bir iltifatta bulunmasını beklemiyordu.

227

ama hakkım vermelıydı. Sophie son dcrece prensipli

biriydiç kızgınlıkla dürüstlüğü birbirlerine karıştır

mazdı.Bu onun sevdiği özelliklerindeıı biriydi. "Anlıyoıuın," dedi Violet tekrar. Malikanende ona bir ıs bulabileceğini umuyorum

dedi Benedict.

"Size zahmet olmazsa," diye telaşla ekledi Sophie "hayır" dedi Violet usulca, gözleri meraklı birifadeyle Sophıe'nm yiizüne kilitlenmişti. "hayır, zahmet olmaz

ama. .."

Beıicdıct ve Sophie cümlenin devamını bcklcrlerken öne eğildiler.

"Daha önce tanışmıydık?" diye sordıı Violet aniden "hıç sanmıyorum," dedi Sophie, hatifçe kekelcyerek Leydi Bridgerton onu tanıdığını nasıl düşünebilirdi Maskeli baloda yollarının kesişmediğinden emindi. "Tanışmış olabileceğimizi hiç zannetmiyorum? "Haklı olduğuna eminim," dedi Leydi Bridgerton Ama sende tanıdık bir şeyler var sanki. Daha öncc tanıştı-ğım birine benzettiğime eminim. Bu hep oluyor."

"Özellikle bana," dedi Benedict muzır bir gülümse, meyle. Leydi Bridgerton oğluna sevgi dolu gözlerle baktı "Bütün çocuklarımın birbirine bu kadar bcnzcnıesibc-ni m hatam değil."

"Eğer senin hatan değilse," diye sordu Benedict,"o za-man kimin hatası?"

"Tamamen babanın," diye neşeyle ccvap verdi Leyi Bridgerton. Sonra Sophie'yc döndü. "Hepsi rahmetli koca ma benziyor."

Sophie susması gerektiğini biliyordu anıa ortanı okadar sıcak ve rahattı ki. "Bence oğlunuz size benziyor,"dedi "Oyle mi düşünüyorsun?" diye sordu Leydi Bridgérton

sevinçle ellerini birbirlerine kenetleyerek "Ne kadar güzel Kendimi her zaman Bridgerton ailesini bir arada tutan

kişi gibi hissetmişimdir" "Anne'' dedi Benedict, Voiolet derin bir iç çekti. "Çok şey mi söyledim? Benim yaşımda daha söylenecek çok fazla şey var." "sen daha gençsin anne." Violet gülümsedi. "Benedict, ben Bayan Beneet ile ilgi-lenirken sen kız kardeşlerini görmeye git istersen "Beckett," dedi Benedict.

-£vet. tabii ki, Beckett," diye mırıldandı. "Ben dc onun yerleşmesine yardım edeyim." ' beni hizmetçi olarak işe alın yeter," dedi Sophie.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Evin hanımının bir hizmetçi için zahmete girmesi çok tuhaf bir durumdu. Kabul etmek gerekir ki tiim bunlar, Benedict'iıı onun işe alınmasını rica etmesi ve diğer her şey oldukça alışılmadıktı ama Leydi Bridgerton'un onunla şahsi olarak ilgilenmesi gerçekten de garipti.

"Bayan Watkins'in meşgul olduğuna eminim," dedi Leydi Bridgerton. "Ayrıca, yukarıda başka bir temizlikçiye daha ihtiyacımız vardı. Bu konuda tecrüben var mı?" Sophie başıyla onayladı.

"Harika. Ben dc öyle düşünmüştüm. Çok düzgün konuşuyorsun."

uAnncm bir kâhyaydı," dedi Sophie. "Çok cömert bir ailenin yanında çalışıyordu vc..."

Daha sonra aniden sustu, Bencdict'c gerçeği söylemiş olduğunu çok geç hatırladı, yani annesinin onun doğumunda öldüğünü. Ona kaygılı bir bakış fırlattı. Benedict ona biraz alaycı bir şekilde çenesini eğerek cevap verdi. Sessizce yalanım ortaya çıkarmayacağını söylemeye çalışıyordu.

"Yanlarında çalıştığı aile oldukça cömertti"diye de-vam etti Sophie, rahatlamıştı. "Vc kızlarıyla beraber ders almama izin verirlerdi."

"Anlıyorum." dediLevdi Bridgerton. "bu herşeyi açık lıyor.hizmetçi olarak çalıştığına inanmakta zorlanmıştım Kesinlikle daha yüksek mevkilerde çalışacak kadar eğitimlisin."

"Çok kitap okuyor." dedi Benedict. Sophie şaşkın bir halde baktı ona. Benedict Sophie'yi görmezden geldi ve onun annesine. "İyileşme sürccimdc bana çok güzel kitaplar okudu," dedi.

"Aynı zamanda yazı da yazıyor musun?" diye sordu Leydi Bridgerton.

Sophie başıyla onayladı. "Yazım oldukça muntazam dır."

"Harika. Davetiye yazarken bana yardım cdcbilccek biri çok yararlı olur. ve yazın bir balo düzenleyeceğiz. Evlen. me çağında iki kızım var," diye açıkladı Sophie'ye. "Sezon kapanmadan içlerinden birinin bir koca seçeceğini umut ediyorum."

"Eloisc'in evlenmek istediğini sanmıyorum," dedi Benedict.

"Kapa çeneni," dedi Leydi Bridgcıton. "Burada bu şekilde konuşmak büyük saygısızlıktır,' dedi Benedict Sophie'ye.

"Onu dinleme sen," dedi Leydi Bridgerton, merdiven-lere doğru ilerlerken. "Benimle gelin, Bayan Beckett. Ilk ismim ne demiştin?" "Sophie."

"Benimle gel Sophie. Seni kızlarla tanıştırayım. ve

diye ekledi ve tiksintiyle burnunu büktü, "sana giyecck yeni bir şeyler bulalım. hizmetçilerimden birinin bu ka-dar pasaklı giyinmesine izin verememem. Sana hak ettiğin kadar para ödemediğimi düşünürler."

Sophie cemiyet üyelerinden kimsenin hizmetçilerine yeterli maaş ödeyip ödemediği konusunda bu kadar endi-şelendiği"' görmemişti. Leydi Bridgerton'uıı bu cömcrtli-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

glonu çok etkilemişti.

' -Sen," dedi Leydi Bridgerton Benedict e. "Beni aşağıda bekle. Konuşacak şeylerimiz var" -Korkudan titriyorum," dedi Benedict. "Kardeşi ve o, hangisinin beni daha önce öldüreceğini bilmiyorum," diye mırıldandı Leydi Bridgerton. "Hangi kardeşi?" diye sordu Sophie, "Farketmez. Hepsi. Üçü dc. Hepsi serseri." Ama belli ki hepsi onun çok sevdiği serserilerdi. Sophie Violct'in konuşma şeklinden ve gözlerinden, oğlunu görmekten dolayı nc kadar mutlu olduğunu okuyabiliyordu.

Bu Sophie'nin kendisini yalnız, özlem dolu ve biraz da kıskanç hissetmesine sebep oldu. Doğduğunda annesi öl-nıescydi hayatı nc kadar da farklı olurdu. Belki saygıdeğer kişiler olmazlardı, metres Bayan Beckctt ve kızı Sophie, ama yine de Sophie annesinin ona nc kadar çok sevgi vereceğini düşünmekten hoşlanıyordu.

Vc bu babası dahil hiçbir yetişkinden almadığı bir şeydi.

"Buraya gel Sophie," dedi Leydi Bridgerton heyecanlı

bir şekilde.

Sophie merdivenleri çıkarken onu takip etti, yeni bir işe başlamak üzere olmasına rağmen neden yeni bir aileye giriyor gibi hissettiğini merak ediyordu.

Bu ona kendini iyi hissettirmişti. Ve bu kadar iyi hissetmeydi çok ama çok uzun zaman

olmuştu.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 12 MAYIS 1817

Bölüm 14

Rosamund Reiling Benedict Bridgertoıı'un Londra'ya döndü-ğünü gördüğüne yemin ediyor. Bu yazar bu açıklamanın doğrulu-ğuna inanıyor çiinkü Bayan Reiliıg'in gözleri gözde bekârları elli metre öteden seçebilir.

Buyan Reiling'in onlardan birini kendine ayarlayaımyor olması ne büyük talihsizlik.

Benedict oturma odasına gitmek için tam adım atmıştı ki kız kardeşi Eloisc koridorda belirdi. Biitün Bridger-tonlar gibi onun da koyu kestane saçları ve kocaman bir gülümsemesi vardı. Ama Bcnedict'in aksine onun gözleri koyu yeşildi, kardeşleri Colin'inkiylc aynı tondaydı.

Soplıie'ninkilerin de aynı tonda olduğunu fark etti Benedict.

"Benedict!" dedi ona coşkuyla sarılırken. "Nerelerdeydin? Annem nereye kaybolduğunu çok merak etti, bütün

hafta söylendi durdu."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Komik, iki dakika önce annemle konuşurken söylen-meleri seninle ve evlenmeyi ne zaman Planladığınla ilgiliydi.

Eloisenin suratı.asıldı. "Evlenmeye değecek birini ne zaman bulursam o zaman. Umarım yeni birileri şehre taşı-nır Kendimi aynı kişilerle tekrar tekrar tanışıyormuş

hissediyorum.w

"Avnı kişilerle tekrar tekrar tanışıyorsun öyle mi> "Aynen öyle." dedi Eloisc. "Londra'da artık hiç bir sır kalmadı. herkes hakkında her şeyi biliyorum."

"Gerçekten mi?" diye sordu Benedict, birazcık bile dal-ga geçmiyordu.

"Benimle istediğin kadar alay et," dedi, onu parnia* la dürterek. Benedict bunu annesinin bir hanımefendi^ asla yakışamayacak bir hareket olarak nitelendireceğinden emindi. "Ama abartmıyorum."-

"Birazcık bile mi?" dedi Bcncdict yüzünde kocaman bir sırıtmayla.

Eloisc kaşlarını çattı. "Geçen hafta neredeydin sen?" Bcncdict oturma odasına doğru yürüdü ve kanepeye oturdu. Muhtemelen önce onun oturmasını beklemcliy-

di ama Eloisc onun kız kardeşiydi ve yalnız kaldıklarında böyle kuralları pek umursamazlardı.

"Cavendcr'in partisine gittim," dedi, ayaklarım alçak sehpanın üstüne uzatırken. "İğrenç bir partiydi."

"Annem ayaklarını sehpanın üzerinde görürse seni öldürür," dedi Eloise, onun hemen yanındaki sandalyeye otururken. "Parti niçin bu kadar berbattı?" "Misafirler yüzünden."

uBu kadar sıkıcı, uyuşuk ve kaba bir insan stirüsüylc daha önce hiç tanışmamıştım." "Sen öyle diyorsan...'

Benedict Eloisc'in alaycılığı üzerine tek kaşını yukarı kaldırdı "Bu yüzden o partiye katılanlardan biriyle evlenmen

kesinlikle yasak."

genç kız "Bu muhtemelen uymakta zorlanmayacağım bir emir," dedi ve ellerini sandalyesinin kollarına hafifçe

vurdu

Benedict gülümsedi, Eloisc bu konu ne zaman açılsa

gerilirdi.

"Ama " dedi Eloisc, gözleri kısık bir halde ona bakarak, -bu senin bütün hafta açıklamıyor." -Daha önce kimse sana çok meraklı olduğunu söyledi

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

ıiıi? '

"Ah, her zaman söylüyorlar. Neredeydin?

"ve aynı zamanda ısrarcı?"

"Bcn böyleyim. Nerdeydin?"

"İnsan boyunda tüfekler üreten bir şirket tarafından sorgulandığımdan bahsetmedim mi?" Eloisc ona bir yastık fırlattı. "Neredeydin?"

0

"Aslında" dedi. yastığı nazikçe ona geri fırlatırken, "bunun cevabı çok ilginç değil. Benim Kır Evim'dc soğuk algınlığından kurtulmaya çalışıyordum." "Senin çoktan iyileştiğini sanıyordum." Bcncdict ona şaşkınlık ve hoşnutsuzluk arasında bir ifadeyle baktı.

"Bunu nereden biliyorsun?" "Ben her şeyi bilirim. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olman gerekirdi.1' Eloisc sırıttı. "Soğuk algınlığı tekrarlayabilir. Nasıl yakalandın?" "Yağmurda fayton kullandım." "Bu hiç de akıllıca değil."

"Sersem kız kardeşim." diye devam etti Bçnedict sanki odada sorusunu Eloise'dcn başka yöncItcbİleceği başkası varmış gibi odaya bir göz atarak, "tarafından hakarete uğra maya izin vermemin nedeni ne olabilir?" "Çünkü bunda çok iyiyim." Eoise. Benedict'in ayaklarının sehpadan düşmesi için on/ara bir rekme a tti.

Annem her an gelebilir."

hayır. gelmez," diye cevap verdi. "Çok mcşgu|" "Ne yapıyor?"

Benedict yukarıyı işaret ederek, "Yeni hizmetçiye evi gezdiriyor," dedi.

Eloise doğruldu. "Yeni hizmetçi mi aldık? Kimse bana bundan bahsetmedi."

"Aman Tanrım," dedi Benedict, "ortada bir şeyler do-nüvor ve Eloisc'in bundan haberi yok."

Eloisc tekrar sandalyesine yaslandı ve Bcnedict'in aya. gına bir tekme daha attı.

"Temizlikçi mi? Kişisel hizmetçi mi? Bulaşıkçı mir "Neden ilgileniyorsun?" "Ne olduğunu bilmekte her zaman fayda vardır." "Sanırım kişisel hizmetçi." "Peki. sen nereden biliyorsun?" Benedict doğrusunu söylemenin iyi olacağını düşündü. Eğer söylem ezse, Tanrı biliyor ya, kız kardeşi zaten tüm hikayeyi gün batınıma kadar öğrenirdi. "Çünkü onu getiren benim." "Hizmetçiyi mi?"

"Yok annemi. Tabii ki hizmetçiyi."

"Ne zamandan beri hizmetçileri işe almakla ilgileniyorsun

-Bu genç hanım ben hâstayken neredeyse hayatımı

kurtardığından beri

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Eloise'nin ağzı acık kaldı. "O kadar basta miydin gerçekten?" Onu ölümün eşiğine geldiğine inandırmak ivı olabilir-

di. Biraz acıma ve endişe bir dahaki sefer onu bir şeye ikna .etmek istediğinde işine yarayabilirdi. "Şimdi daha iyiyim," dedi. "Nereye gidiyorsun?" Eloisc çoktan ayaklanmıştı bile. "Annemi bulup hizmetçiyle tanışmaya. Artık Marie olmadığına göre Fnınccsca ile bana bir hizmetçi lazımdı zaten." "Hizmetçin ayrıldı mı?"

Eloisc kaşlarını çattı. "O iğrenç Leydi Penwood için bizden ayrıldı."

Benedict onun bu tanımlaması karşısında sırıtmadan duramadı. Kendisi dc Leydi Penwood ile karşılaşmasını oldukça net hatırlıyordu, o da bu kadının iğrenç olduğunu düşünmüştü.

uLeydi Penwood hizmetçilerine çok kötü davrannıasıy-ia ünlüdür. Bu sene üç hizmetçisini evden kaçırdı. Bayan Fcatlıerington'un hizmetçisini burnunun dibinden çaldı ama zavallı kız sadece iki hafta dayanabildi."

Benedict kız kardeşinin bu konuyla nc kadar ilgilendiğine şaşırarak ttim anlattıklarını sabırla dinledi. Nedense, garip bir sebepten ötürü bu konu ilgisini çekiyor olmalıydı.

"Marie bir hafta soıira onu tekrar işe almamızı istemek için sürünerek geldi, dediklerimi dinliyor musun?" diye sordu Eloisc.

"Senin dediklerini her zaman dinlerim, sadece her zaman önemsemiyorum."

•

"Sen/dedi lîloisc, parmağıyla onu göstererek, dedik-Icrinc pişman olacaksın."

Benedict kafasını salladı ve gülümsedi, "Orası meç-

hııl."

"hıiiiin. Ben yukarı çıkıyorum."

"Kendine iyi bak."

Eloisc ona dil çıkardı - bu tabii ki yirmi bir yaşındalci bir kadına yakışır bir hareket değildi - ve odayı terk etti. '

Benedict koridorda onun olduğu odaya doğru gclen ayak sesleri duyulmadan öiicc yaklaşık üç dakika ya|nızlı-ğın tadını çıkardı. Kalasını kaldırdığında kapıda annesini gördü.

Hemen ayağa kalktı. Bazı adetler bir kız kardeş için öncmscnmcyebilirdi ama anne için asla.

"Ayakların sehpanın üzerindeydi," dedi Violet Benedict onu görür görmez.

"Sehpanın üzerini ayakkabılarımla temizliyordum." Violet ona kızgın bir bakış attıktan sonra Eloise'in otuı« dugu sandalyeye doğru ilerledi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Pekâlâ. Benedict," dedi, çok ciddi bir sesle. "Kim bu kız?"

"Bayan Beckctt'i mi kastediyorsun?" Violet onu ciddi bir şekilde başıyla onayladı. "Hiçbir fikrim yok, bildiğim kadarıyla Cavcndcrlcr'dc çalışıyordu ve oğulları ona çok kötü davranıyordu." Violet birden bembeyaz oldu. "Yoksa... Aman Tanrım. Yoksa o bir..." "Hiç sanmıyorum," dedi Bcncdict sert bir şekilde "Hatta olmadığından eminim. Ama bu Phillip'i durdurmaya yetmemiş." 'Zavallı kız. Onu kurtardığın için çok şanslı" Bcncdict o gece Cavendcr'lcrin bahçesinde olanlardan 238

dolayı kendini hâlâ rahatlamış hissetmiyordu. Oradaki çıl-gınlık en uygun şekilde son lanmış olsa da, eğer zamanm-da yetişmeseydi neler olabileceği düşüncesini kafasından atamıyordu.Ya Cavcndcr ve arkadaşları daha az sarhoş ve

daha çok inatçı olsalardı? Sophie tecavüze uğrayabilirdi özellikle dc şimdi Sophie'yi tanıdığı ve önemsediği

için bu düşünce tüylerini ürpertiyordu: -pekâlâ." dedi Violet, "ama olduğunu söylediği kişi dc-ğil bundan eminim."

Benedict doğruldu. "Neden böyle söylüyorsun ?"

-Bir hizmetçiye göre çok eğitimli. Annesinin patronları belki birkaç dersi kızlarıyla paylaşmasına izin vermiş olabi-ijrlcr. Ama hepsini mi? Bundan şüpheliyim. Benedict. kız

Fransızca biliyor." •'Öyle mi?"

"Evet, öyle," dedi Violet, "onu Franccsca'nın masasında duran Fransızca yazılmış bir kitaba bakarken yakaladım." "Bakmakla okumak aynı şey değil anne." Violet ona aksi bir bakış attı. "Sana gözlerinin yazıları takip edişini gördüm diyorum. Kitabı okuyordu." "Eğer öyle diyorsan, lıaklı olmalısın." Violet'in gözleri kısıldı. "Benimle alay mı ediyorsun?" "Normalde," dedi Benedict gülümseyerek, "evet derdim ama bu durumda oldukça ciddi konuşuyorum." "Belli ki aristokrat bir ailenin reddedilmiş kızı..." Violet dcriıı düşüncelere dalmış gibi görünüyordu. "Reddedilmiş derken?" "Belki hamile kalmıştır." diye açıkladı. Benedict annesinin bu kadar açık konuşmasına alışık değildi.

Hım m, hayır," dedi, Sophie'nin metreslik teklifini ne

kadar kararlı bir Şekildc geri çevirdiğini düşünerek

hiç sanmıyorum

Ama biraz düşündükten sonra kendi kendine neden ol-masın dedi. Belki dünyaya gayri meşru bîr çocuk getirme yi zaten gayri meşru bir çocuğa sahip olduğu ve bu hatayı tekrar yapmak istemediği için reddetmişti.

Aniden Benedict'in ağzına ekşi bir tat yayıldı p Sophie'nin bir çocuğu varsa, bu sevgilisi dc oldugu anlamına gelirdi.

"ya da " diye devam etti Violet, "soylu bir adanıın gayrı meşru çocuğudur." Bu akla çok daha yatkın geliyordu ve çok daha olasılı "Eğer birisi ona yeteri kadar para bırakmış olsaydı hiz* mctçilik yapmak zorunda kalmazdı."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Pek çok soylu adam evlatlıklarım tamamen görmez-den geliyor," dedi Violet ve yüzünü tiksintiyle buruşundu. "Bu çok büyük bir rezillik."

"Gayri meşru çocuk sahibi olmaları daha büyük rezil-Jik."

Violet'in sunumdaki ifade aksilcşti. "Ayrıca," dedi Benedict, arkasına yaslanıp bacak bacak üstüne atarken, "eğer soylu birinin piçiyse, madem bu adam onunla çoçukken iyi bir eğitim almasını sağlayacak kadar ilgilenmiş, peki şu anda neden beş parasız?" "Mıınm, doğru bir noktaya parmak bastın." Violet bir şiire düşündükten sonra, "Sorun yok," dedi. "Biraya kalmaz kim olduğunu öğrenirim."

"Eloise'den yardım almanı tavsiye ederim," dedi Benedict

Violet onu düşünceli bir halde onayladı. "İyi fikir. Bu kız Napolyon'un sırlarını bile ağzından alabilir."

Sophie Bridgerton Malikâncsi'ndc kendini çok rahat hissetmemesi agerektiğini biliyordu - ne dc olsa bir takım düzenlemeler yaptıktan sonra buradan gidecekti - ama ona verdikleri odaya baktıkça minnetle Leydi Brîdgcrton'uıı samimi yaklaşımı ve içten gülümsemesini düşünüyordu, zira bu oda bir hizmetçiye tahsis edilmiş en güzel oda olmalıydı.

Sonsuza kadar burada kalmayı dilemekten kendini alamıyordu.

Ama bu imkânsızdı. Bunu isminin Sophie Maria Gun-ninworth değil dc, Sophia Beckett olduğunu bildiği kadar

iyi biliyordu.

Öncelikli ve cn önemli şey, her zaman Araminta'yla karşılaşma ihtimalinin olmasıydı, özellikle de Leydi Bridgerton onu temizlikçilikten kişisel hizmetçiliğe yükseltmişken. Bir kişisel hizmetçi, kendini evin dışındaki gezilerde refakatçilik yaparken bulabilirdi. Araminta ve kızlarının sıkça gittiği yerlere olan gezilere.

Benedict ayaklandı. Gitmeliyim. Yolculuktan bitkin

i

düştüm eve gitmek istiyorum.

••İstersen burada kalabilirsin."

Benedict gülümsedi. Annesi çocuklarının yakınında, her zaman elinin altında olmalarını isterdi.

• Kendi evime dönmeliyim," dedi, annesinin yanağına hir öpücük kondurmak için eğilirken. "Soplıie'yc iş buldurun için teşekkür ederim."

"Bayan Beckett demek istiyorsun herhalde?" "Sophie, Bayan Beckett..." dedi
gibi davranarak "Sen ona nasıl seslenmek istersen."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict kapıdan çıkıp giderken annesi arkasından gülümseyerek bakıyordu.

Vc Sophie Araminta'nın onun hayatın, cehenneme çevirecek bîr yol bulacağından emindi. Araminta ondan tanımı mümkün olmayan bir şekilde nefret ediyordu eğer Sophie'yi Londra'da görürse onu sadece basitçe görmezdcn gelmekle yetinmezdi. Sophie'nin; Araminta nın onun hayatını zorlaştırmak için yalan Söyleyeceğinden ve insanları kandıracağından hiç şüphesi yoktu. ^

Sophie'den o kadar çok nefret ediyordu.

Ama Sophie eğer kendine k.ırşı dürüst olursa, Londra kalmamasının asıl nedeninin Araminta olmadığım itiraf etmeliydi. Benedict'ti.

Annesinin malikânesinde yaşayarak ondan nasıl kaçabi lirdi? Şimdi ona sinirliydi - aslında sinirli kelimesi az kalır dı -ama kızgınlığının kısa süreceğini derinlerinde biryer de biliyordu. Ama bir tarafı onun hasretinden gün bc gün zayıf düşerken ona nasıl karşı koyabilirdi? Bir gün gelecek Benedict ona, o hilekâr ve muzip gülümsemelerinden bi-nvle bakacak ve Sophie de ümitsizliğin hazin havuzum düşüp erimemek için kendisini kanepeye yapışmış bir halde bulacaktı.

Yanlış adama âşık. olmuştu. Kendi şartları altında otu asla sahip olamazdı, onun şartlarıyla birlikte olmayı ise kabul etmezdi. Durumu umutsuzdu.

Sophie kapının çalınmasıyla başka hüzünlü düşüncelc-

rin içinde boğulmaktan kurtuldu.

"Evet" diye seslendi. Kapı açıldı ve Leydi Bridgerton

içeri gjrdi.

Sophie hemen ayağa fırladı ve selam verdi. "Bir şey mi istediniz, Leydim?" diye sordu. "Hayır, hiçbir şey istemiyorum," diye cevap verdi Leydi Bridgerton. "Yerleşebildin mi diye bakmaya geldim. Senin için yapabileceğim bir şey var mı?" 242

Sophie neşeyle gözlerini kırpıştırdı. Diğer Icydi-

hizmetçi ilişkisinin aksine Leydi Bridgerton ona bir şeye ihtiyacı olmadığını soruyordu. "hayır tesckkür ederim," dedi Sophie. "Sizin için ya-

. .

yapabileceğim bir şey varsa sevinirim.'

Leydi Bridgerton hayır dcrcesinc bir el hareketi yap-tı yok. Bugün kendini bizim için bir şey yapmak zorunda hissetmemelisin. Daha sonra dikkatin dağılmasın diye bugün iyice yerleşmeni tercih ederim." Sophic'nin gözleri küçük çantasına kaydı. »Cok fazla eşyam yok. Açıkçası hemen çalışmaya başlarsam çok mutlu olurum."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Gerek yok. Zaten neredeyse günün sonu geldi ve bu aksam bir yere gitmeyi planlamamıştık. Kızlar ve ben geren haftayı kişisel hizmetçimiz olmadan geçirdik. Eminim bir gece daha idare edebiliriz."
"Ama..."

Leydi Bridgerton gülümsedi.

"Benimle tartışma lütfen. Oğlumu kurtarmışsın, en azından sana bir gün izin vereyim."

"Ben bir şey yapmadım." dedi Sophie. "Ben olmasam

da iyileşirdi."

"Yine de yardıma ihtiyacı olduğu sırada onunla ilgilenmişsin, bunun için sana borçluyum."

"Benim için bir zevkti," diye cevap verdi Sophie. "Onun benim için yaptıklarının yanında en azından bu kadarını ona borçluydum."

Ardından, hiç beklenmedik bir anda Leydi Bridgerton içeri doğru yürüdü ve Sophie'nin çalışma masasının yanındaki sandalyeye oturdu.

Çalışma masası! Sophie hâlâ bunu kavramaya çalışıyordu. Hangi hizmetçinin odasında çalışma masası vardı ki?

243

"pekala söyle bana Sophie" dedi Leydi Bridgerton dostane bir gülümseme

ile.bu Sophiye Benedictin o doğal gülümsememsini hatırlattı"nerelisin?"

"Esasen Doğu Anglia"diye cevap verdi Sophie yalan söylemeye gerek duyma

dan.Bridgertonlar Kentlilerdi.Leydi Bridgertonun Sophienin büyüdüğü yer olan Nor-

Folka aşina olması pek olası değildi."Sandrinhamın çok uzağında değil orayı biliyorsanız"

"Aslında biliyorum" dedi Leydi Bridgerton."hiç gitmedim ama çok güzel binaları

olduğuyla ilgili çok şey duydum.

Sophie başıyla onayladı. 4 Evet, öyle. Ben hiç içlerine girmedim tabii ki.Ama dışarıdan gerçekten de çok güzeller."

•Annen nerede çalışıyordu?" ■

"Blackheath Hall'da," diye cevap verdi Sophie. bu ya lanı kolaylıkla söylemişti. Bu soruyla çok sık karsılaştıgındaıı hayali cviıe bir isim bile

uydurmuştu. "Orayı biliyor musunuz?" Lcvdi Bridçerton'un alnı kırışmıştı.

"Havır. hic sanmıyorum." H

"Swaffham'm biraz kuzeyinde." Leydi Bridgcrton kafasını iki yana salladı. "Hay

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie ona kibarca gülümsedi. "Pek çok insan bilmcz."

Kiz va da erkek kardeşlerin var mı?" ^

Sophie bıı işverenin özgeçmişi hakkında bu kadar çok şey bilmeyi istemesine alışık değildi. Genelde son ça * yerler ve referanslarıyla ilgilenirlerdi. "Yok," dedi. "Bir tek ben varını."
244

"pekala en azından derslerini paylaştığın kızlarla arkadaşlık etmişsindir. Bu senin için güzel bir deneyim olmuş

olmalı."

"Cok eğlenceliydi, diye yalan söyledi Sophie.

İsin doğrusu, Rosamund ve Posy ile ders almak işkencen farksızdı. Onlar Penwood Park'a gelmeden öncc niürebbiycsiylc yalnız başına aldığı dersleri ise çok severdi.

"Annenin işverenlerinin çok cömert kişiler olduğunu söylemeliyi m. Çok özür dilerim." Leydi Bridgerton lafını yarım bıraktı ve hatırlamaya çalışırmış gibi alnını kırıştırarak, "İsimleri ne demiştin?" diye sordu.

"Grcnvillc."

Leydi Bridgerton un alnı tekrar kırıştı. "Onları tanımıyor um."

/

"Londra'ya çok sık gelmezler." "Ah, bu lier şeyi açıklıyor." dedi Leydi Bridgerton. "Kızlarıyla ders almana izin vermeleri çok gerçekten de çok cömert bir davranış. Ne dersleri aldın?"

Sophie donakalmıştı. Leydi Bridgerton onu sorguluyor mu yoksa gerçekten ilgileniyor mu kanır veremiyordu. Daha öncc kimse kendi kendine yarattığı sahte özgeçmişini bu kadar derinlemesine araştırmamıştı.

"Genel konular," diyerek kaçamak bir ccvap verdi. "Aritmetik ve edebiyat. Tarih, biraz mitoloji. Fransızca."

"Fransızca mı?" diye sordu Leydi Bridgerton. oldukça şaşırmış görünerek. "Ne kadar ilginç. Fransızca hocaları çok pahalı olabiliyor."

"Mürcbbiyc Fransızca biliyordu" diye açıkladı Sophie. "Dolayısıyla fazladan bir ücrete mal olmuyordu."
"Fransızcan nasıl?"

Sophie ona Fransızcasının mükemmel olduğunu, yani

245

doğruyu söylemeyecekti. Veya neredeyse mükemmel ol-duğunu.Geçen birkaç yılda hiç pratik yapmamıştı ve konuşmasmdakı akıcılık biraz gerilemişti.

"fena değıl."dcdi. "Fransız b.r hizmetçiye dönüşmeye yetecek kadar var. eğer

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

-Alı. hayır." dedi Leydi Bridgerton, neşeyle bir kahka ha atarak -Kesinlikle hayır. Fransız bir hizmetçiye sahip olmanın çok arzu edilen bir şey olduğunu biliyorum senden günlük işlerini Fransız aksanıyla nasıl konuşup gunıı hatırlamaya çalışarak yapmanı asla istemem?

-Çok düşüncelisiniz." dedi Sophie, yüzündeki şüpheli ifâdeyi Leydi Bridgerton'a çaktı rmamaya çalışarak.

Leydi Bridgerton'un çok iyi bir hanım olduğundan emindi. Bu kadar iyi evlatlar yetiştirdiği için iyi bir hanım olmalıydı. Ama bu hali çok fazla iyiydi.

-Ah, merhaba Elôisc. hangi rüzgâr attı seni buraya?" Sophie odanın girişine baktı ve orada duranın bir Bridgerton kızı olduğunu gördü. Aynı Benedict'inkilcr gibi koyu kestane saçları, büyük vc'etkileyici dudakları vardı.

"Benedict yeni bir hizmetçimiz olduğunu söyledi," dedi Eloise.

Leydi Bridgerton Sophie'yi işaret etti. "Bu Sophie Bcc-kett. Biz dc sohbet ediyorduk. Sanırım çok iyi anlaşacağız

Eloise annesine tuhaf bir bakış fırlattı - ya da cn azından Sophie bu bakışın tuhaf olduğunu düşündü. Eloise annesine her zaman biraz şüpheci, biraz şaşkın ve yan yan bakıyor olabilirdi. Ama her nedense Sophie buna pek ihtimal vermiyordu.

"Kardeşim bana onun hayatını kurtardığını söyledi," dedi Eloise, Sophie'yc dönerek.

Abartiyor," dedi Sophie, dudaklarına soluk bir giilüm-

seme yerleştirerek.

Eloise Sophie'yi tuhaf ve kurnaz bir şekilde süzdü. Sanki bir an için zaman durmuştu, ardından Eloise'in dudakları şaşırtıcı bir şekilde muzipçe kıvrıldı vc, "Sanırım annem haklı," dedi. "Seninle iyi anlaşacağız."

Sophie az önce çok önemli bir sınavdan geçtiğini düşündü.

"Franccsca ve Hyacinth ile tanıştın mı?" diye sordu

Eloise.

Sophie hayır anlamında kafasını iki yana sallarken Leydi Bridgerton, "Onlar evde değiller. Franccsca Daphnc'yi ziyaret etmeye gitti ve Hyacinth da Featheringtonlar'daydı. O ve Felicity şimdi yolda olmalılar, onları ayırmak mümkün değil."

Eloise kıkırdadı. "Zavallı Penelope. Eminim Hyacinth gidince huzur ve sessizliğin tadını çıkarıyordun Kendi adıma konuşmak gerekirse ben Felicity burada olmadığında çok mutlu olduğumu biliyorum."

Leydi Bridgerton Sophie'yc döndü ve durumu açıkladı.

"Kızım Hyacinth burada olduğundan çok daha fazla Felicity Fcathcrington'un evindedir. O orada değilse, o zaman da Felicity buradadır."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie gülümsedi. Onunla neden bu kadar çok şey paylaştıklarını merak etmişti. Ona aileden biriymiş gibi davranıyorlardı, bu kendi ailesinin bile yapmadığı bir şeydi. Çok tuhaf bir durumdu. Tuhaf ve harika. Tuhaf, harika ve korkutucu. Çünkü bu uzun sürmeyecekti.

Belki Sophie biraz daha uzun kalabilirdi. Ama çok uzun

dcğil.Birkaç hafta hatta belki bir ay. düşüncelerini iş-lerini düzene sokana kadar. Rahatlayana ve bir süre hiz-metçiden daha fazlasıymış gibi davranılana kadar Asla Bridgerton ailesinin bir parçası olmayacağını biliyor-

du ama belki onlarla ar ka d aş olabilirdi.

Birileriyle arkadaş olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Bir sorun mu var Soplıic?" diye sordu Leydi Bridgerton "Gözlerin dolmuş,n Sophie hızla kafasım iki yana salladı. "Gözüime toz kaçtı, " diye geveledi, sahip olduğu her şeyin bulunduğu küçük çantayı boşaltmakla nıeşgulmüş gibi davranarak. Buna kimsenin inanmayacağım biliyordu ama umurunda değildi.

Bu noktadan sonra hayatıyla ilgili ne amaçladığı hak-kında bir fikri yoktu ama her şeyin daha yeni başladığını dair garip bir hisse kapılmıştı.

Bölüm 15

Bu yazar erkek niifusunun yansının bu sütunda şimdiye kadar yazılanlarla ilgilenmediğinden oldukça emin, bu nedenle siz erkekler bir sonraki bölüme geçmeyi kaçıırmış bulunuyorsunuz, her neyse, hanımlar bırakın, bu yazar Leydi Penwood ve bayan Pcalhcringlon arasında bütünı sezon devam eden hizmetçi kavgasının içine Bridgerton ailesinin dc çekildiğini size haber ve mı ilk kişi olsun. Leydi Penwood iiç yiiz çift ayakkabı parlatsın diye zorladığı ve koşarak Featheriıglon Malikâıiesi'ne geri dönen hizmetçisinin yerine Bridgcloıılar'ın kızlanıiuı hizmetçisini aldı.

Vc Bridgerlonlar'dan başka bir haber, Benedict Bridgerton Londra'ya döndü. Anlaşılan taşradayken hastalanmış ve bu nedenle ziyareti tızaıiiış. Bu gecikmenin daha ilginç bir açıklaması olması beklenirdi (Özellikle hayatını ilginç hikâyeler anlatarak kazanan bu yazar taraftıidan) ama ne yazık ki, hepsi bu.

LEYDİ IVHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 14 MAYİS Î8t7

Ertesi sabah Sophie, Bcncdict'in yedi kardeşiyle tanıştı. Eloisc, Franccsca ve Hyacinth hâlâ anneleriyle yaşıyor-

lardı.Anthony küçük oğluyla beraber kahvaltı etmek için

uğramıştı ve Daphne -şimdi Hasting düşesi olan- sezon sonu balosunu planlayan Leydi Bridgertona yardım etme-ye gelmişti, Bridgcrtonlar'dan Sophtc'nin tanışmadığı kişiler Eton'dan yola çıkan Gregory ile Anthony nın tabi-riyle nerede olduğunu sadece Tanrıı'nın bildiği Colin di

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Aslında eğer doğruyu söylemek gerekirse Sophie iki sene önce maskeli baloda Colin'le tanınmıştı. Buyüzden de şehir dışında olduğu için çok rahatlamıştı. Onu tanıya-cağından kuşkulanıyordu. Gerçi Benedict bile onu tanıya-mamıştı ama yine de Colin'le tanışma düşüncesi oldukça strcsli ve huzursuz ediciydi.

Şimdi hiç sırası değil, diye düşündü Sophie üzgün bi halde. Bu günlerde her şey zaten yeterince stresli ve hu. zursuz ediciydi.

Sophie ertesi sabah Benedict'in kahvaltı için annesinin evine gelmesine hiç şaşırmadı. Sophie ondan tamamen uzak durmayı başarmalıydı ama diğer hizmetçilerle birlikte kahvaltı edeceği yer olan mutfağa giderken Bcncdict'in koridorda oyalandığını gördü.

"Bruton Sokağı altı numarada ilk gecen nasıl geçtir diye sordu Benedict, suratında haylaz bir gülümsemeyle.

"Harika." diye ccvap verdi Sophie, yana doğru bir adım atıp onun etrafından dolanmaya çalışarak.

Ama Sophie sola doğru adım atarken Benedict de sağa doğru adım attı ve yolunu tıkadı.

"İyi vakit geçiriyor olmana sevindim," dedi Benedict neşeyle.

Sophie sağa doğru tekrar bir adım attı. "Geçiriyordum," dedi sert bir şekilde. Benedict tekrar sola adım atmak için fazlasıyla nazik bir

adamdı bir şekilde dönüp sağdaki masaya yaslanmayı ve Sophie'nin tekrar yolunu tıkamayı başardı "sana evin etrafını gezdirdiler mi?" diye sordu.

»Kâhya gezdirdi" - Tarlaları gördün nui?" -Tarla falan yok."

Benedict gülümsedi, kahverengi gözleri sıcacık vc

yakıcıydı.

"Ama bahçe var"

Bloknot büyüklüğünde" diye ccvap verdi Sophie sen

bir şekilde.

"Ama yine de..."

"Yine de/' diye lafını kesti Sophie, "kahvaltı etmem lazım."

Benedict centilmence yana çekildi. "Bir dahaki sefere," diye mırıldandı. Sophie'nin içinde, bir dahaki seferin gerçekten dc çok yakında olacağına dair bir his vardı.

Yırım saat sonra Sophie Benedict'in köşeyi dönünce önüne zıplayacağını bekleyerek yavaşça mutfaktan çıktı. Belki de buna beklemek denemezdi. Heyecandan nefes alamadığına bakılırsa onunki muhtemelen beklemekten çok umut etmekti.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ama Benedict orada değildi.

Sophie biraz daha ilerledi. Muhakkak merdivenlerden koşarak inecek ve onu pusuya düşürecekti.

Benedict hala ortada yoktu.

Sophie ağzını açtı ve onun ismini haykıracağını fark edince dilini ısırdı.

251

•Aptal kız" diye mırıldandı. "Aptal kim7" diye sordu Benedict. "Elbette sen değil" Sophie yerinden sıçradı. "Nereden çıktınız siz" diye sordu, nefesini düzenlemeyi ancak başarmıştı.

Benedict açık kapıyı gösterdi. "Buradan"diye cevap verdi masum bir şekilde.

"Yani şimdi de dolapların içinden önüne atlamaya başla-dınız"

"tâbii ki hayır." hakarete uğramış gibi bir tavır takındı. "Bıı merdiven."

Sophie dikkatle etrafına bakındı. Bahsettiği diğer taraf-taki merdivendi. hizmetçilerin merdiveni. Kesinlikle aile üyelerinden birinin kullanacağı bir yer değildi.

"Aşağıya sık sık bu merdivenlerden iner misiniz" sordu, kollarını göğsünde kavuşturarak.

Benedict öne eğildi. Sophic'yi rahatsız hissettirecek kadar yakınına gelmişti. Gerçi Sophie kimseye hatta kendine bile i ti raf edemeycccği bir şekilde heyecanlanmıştı. "Sadece birini korkutmak istediğimde" Sophie ondan kurtulmaya çalıştı. "İşe dönmeliyim." "Şimdi mi?"

Dişlerini gıcırdatarak, "Evet, şimdi," dedi. "Ama Hyacinth daha kahvaltı ediyor. Yemek yerken saçlarını yapman çok zor."

"Ben aynı zamanda Francesca ve Eloise'c de hizmet ediyorum."

Benedict omuz silkti ve masumca gülümsedi. "Onlar da kahvaltı ediyor. Şu anda gerçekten de yapacak işin yok."

"Btu geçinmek için nasıl çalışmak gerektiğinden hiç lıa-

252

beriniz olmadığını gösteriyor," diye kargılık verdi Sophie, dikiş dikmek, ütü ve cila yapmak zorunda..."

-Sana gümüşleri mi cilalatıyorlar?"

Ayakkabıları!" Sophie resmen bağırmıştı. "Ayakkabıları

cilalamak zorundayım." "Ah." Benedict tekrar öne eğildi, kollarını kavuşturdu ..bir omzunu duvara yasladı. "Kulağa sıkıcı geliyor."

«Sıkıcı zaten," diye haykırdı Sophie, gözlerinden dökülen yaşları umursamam
sıkıcı olduğunu o da biliyordu ama bunu başka birinden duymak çok acı verici

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict'in dudağının kenarına haylaz ve kışkırucı bir gülümseme yerleşti.

"Hayatın sıkıcı olmak zorunda değil, biliyorsun."

Sophie onun yanından geçmeye çalışarak, "Sıkıcı olmasını tercih ederim," dedi.

Benedict onun geçmesine izin vererek kollarını iki yana doğru genişçe açtı.

"Eğer istediğin buysa"

"İstediğim bul" Ancak kelimeler ağzından istediği kadar kararlı dökülmemişti. "İstediğim bu!" diye tekrar etti. Kendini kandırmaya gerek yoktu. İstemiyordu. Tamamen değil ama böyle olması gerekiyordu.

"Kendi kendini mi ikna etmeye çalışıyorsun?" diye sordu Benedict usulca.

"Buna cevap bile vermeyeceğim." diye cevap verdi. Ama gözleri öyle söylemiyordu.

"O halde yukarı çıksan iyi edersin," dedi. Sophie yerinden kıpırdamayınca tek kaşını havaya kıldırdı ve, "Eminim cilalayacağın çok ayakkabı vardır," dedi.

Sophie merdivenleri koşarak çıktı ve arkasına dönüp bakmadı bile.

Benedict bır dahaki sefere onu bahçede buldu bu Sophie nin bloknota benzeterek boyutlarıyla dalga geçtiği bahçeydi. Bridgerton kızlari Feàtherington kızlarını ziyarete gitmişlerdi.Leydi Bridgerton ise öğle uykusundaydı Sophie hepsinin tuvaletlerini ütülemiş ve bu geceki davete hazırlanuştı. Saç kurdelelerini her elbiseye uyacak şekilde seçmiş ve en az bir hafta giymeye yetecèk kadar ayakkabı cilalamıştu

Bütün işlerini bitirdikten sonra Sophie kısa bir mola verip bahçede kitap okumaya karar verdi. Leydi Brid ger ton ona mütevazı kütüphanesinden istediği zaman kitap ödünç alabileceğini söylemişti, bu nedenle Sophie son za-manlarda yayınlanmış bir roman seçti ve küçük veranda daki dövme demir sandalyeye yerleşerek okumaya başladı Henüz bîr bölüm okumuştu ki evden yaklaşan ayak seslerini duydu. Gelen kişinin gölgesi önüne düşene kadar bir şekilde kafasını kaldırmamayı başardı. Gelen tahmin ettiği gtbı Benedict'ti.

"Sız burada mı yaşıyorsunuz?" diye sordu Sophie. "havır." dedi. hemen yanındaki sandalyeye oturarak, "ama annem sürekli kendimi evimde gibi hissetmemi söylüyor"

Sophie esprili bir cevap verecck durumda değildi dola-yısıyla sadece"hımm" dedi ve tekrar kitabına gömüldü.

Benedict ayaklarını önündeki masaya uzattı. "Ne okuyorsun bugün?"

"Bu soruyu sorduğunuza göre," dedi Sophie, parmağım kaldığı yere koyup kitabı hızla kapatarak, "kitap okuduğumun farkındasınız demektir ve doğrusunu söylemek gerekirse siz burada otururken bunu yapmakta zorlanıyorum" 254

"varlığım bu kadar ilgi çekici yani?" "hayır. rahatsız edici."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"sıkıcı olmasından iyidir," diye belirtti Benedict. -Sıkıcı hayatımı seviyorum ben." -Sıkıcı hayatım sevmenin tek nedeni coşkulu ve hcyc-canlı bir hayat yaşamamış olman." 4 Sophie elindeki kitabı o kadar sıktı ki parmakları bem-beyaz oldu.

"•Hayatımda yeterince heyecan var," dedi dişlerini sıka-

sizi temin ederim."

"Bu konuşmayı sürdürmeye devam etmeyi çok isterdim." dedi Benedict, "ama sen benimle hayatının hiçbir

ayrıntısını paylaşmıyorsun." "Benim için hiç sorun değil."

Benedict onaylamaz bir ifadeyle başını iki yana salladı. "Çok düşmanca."

Sophie'nin gözleri kızgınlıktan kıpkırmızı oldu. "Siz beni kaçırdınız..."

"Mecbur bıraktım," diye handanı Benedict. "Size vurmamı mı istiyorsunuz?" "Benim için bir sakıncası yok," dedi kibarca. "Hem ayrıca, şimdi buradasın, korktuğun kadar kötü müymüş? Ailemi sevdin, öyle değil mi?" "Evet ama..."

"Ve sana çok iyi davrandılar, değil mi?"

"Evet ama..."

"O halde," dedi, ses tonu oldukça kibirliydi, "sorun nedir?"

Sophie sakinliğini kaybetti. Nerdeyse ayağa fırlayıp Benedict'in omuzlarına yapışacak ve onu sarsmàya başlayacaktı ama son anda aslında onun da zaten bunu istediğini lark etti. Bu nedenle böyle yapmak yerine sadece burnunu

çekti.."eğer sorunun nerede oldugunu anlayamıyorsanız benim bunu size anlatmama imkân yok"dedi

Lanet olasıca adanı k.ahkahalara bogulmùstu. "Aman Tanrım" dedi. "bu çok ustaca bir kaçış"

Sophie kitabım açtı. "Okuyorum."

"okıımavı deniyorsun daha doğrusu;" diye mırıldandı

Sophie sort i ki paragrafı okumamış oJsa da savf ayı çevir di. Onu gerçekten u
göstermeye çlışıyor-du. ayrıca Benedict gittikten sonra atladığı yerleri tekrar

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Kitabı ters tutuyorsun." Sophie derin hır nefes verdi ve aşağıya baktı. "hayır tutmuyorunı" Benedict kurnazca gülümsedi. "Ama emin olmak için yine de baktın, değil mi?" Sophie ayağa kalktı ve "Ben içeriye giriyorum," detli Benedict dc onun arkasından hemen ayaklandı, "Ve bu harika bahar havasını arkanda mı bırakıyorsun

"Sizi arkamda bırakıyorum," diye karşılık verdi Benedict'in yaptığı jestten etkilenmiş olsa da. Bir beyefendi genelde bir hizmetçi için ayağa kalkmazdı.

"Yazık," diye mırıldandı. "Ben çok eğleniyordum."

Sophie eğer kitabı fırlatsa ona nc kadar zarar vereceğini merak ediyordu. Muhtemelen onurunu kurtarmaya yetecek kadar değil.

Onu bu kadar kolay kızdırabilmesi hayret vericiydi. Sophie onu ümitsizce seviyordu - bu konuda kendisine yalan söylemeyi bırakalı çok olmuştu - ama yine dc ufacık bir ignclcmesiyle onun bütiin vücudunu sinirden titretmeyi başarabiliyordu.

"Hoşça kalın, Bay Bridgerton."

Benedict ona cl salladı. "Tekrar görüşeceğimizden eminim" Soplıic duraksadı, onun kendisini hafife alan tutumun-

dan hoşlanmamıştı.

' -Gideceğinizi sanıyordum," dedi, solgun bir neşeyle. "Gidiyorum." dedi Sophie kararlı bir şekilde. Benedict kafasını yana çevirdi ama hiçbir şey söylemeli Söylemek zorunda değildi. Gözlerindeki belli belirsiz alaycı ifade her şeyi oldukça iyi anlatıyordu.

Sophie arkasını döndü ve içeri gireceği kapıya doğru yürümeye başladı ama yolun yarısına gelmişti ki Bcnedict'in, -Yeni elbisen çok yakışmış," dediğini duydu.

Durdu ve derin bir iç çekti. Bir kontun varisiyken bir hizmetçi olmuş olabilirdi ama görgü kurallarını unutmamıştı. Bir iltifatı duymazdan gelmesi mümkün değildi. Arkasına döıidii vc, "Teşekkür ederim. Annenizin hediyesi. Sanırım daha öncc Franccsca'nın elbisesiymiş," dedi.

Benedict çitlere doğru eğildi, duruşunda sahte bir uyuşukluk vardı.

"Bu bir gelenek değil mi? Elbiseleri hizmetçilerle paylaşmak." Sophie başıyla onayladı.

"Tabii ki o elbiseyi artık giymiyorlarsa. Kimse yeni bir

elbiseyi başkasına vermez." "Anlıyorum."

Sophie yeni elbisesiyle neden bu kadar ilgilendiğini merak ederek onu şüpheyle süzdü.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"içeri girmek istemiyor musun?" diye sordu Benedict. "Neyin peşindesiniz?" diye sordu Sophie. "Bir şeyin peşinde olduğumu nereden çıkardın?" Sophie dudaklarım büzdü ve "Eğer bir şevin peşinde olmasaydınız siz olmazdınız," dedi.

257

Benedict güldü. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum"

"Ben iltifat ctmeyc çalışmıyordum." "Ama yine de." dedi kibarca, "ben öyle kabul ediyorum"

Sophie nasıl cevap vermesi gerektiğinden emin olamadı bu nedenle hiçbir şev söylemedi. Ama kapıya doğrru da ilerlemedi. Neden böyle yaptığım arı laya nıiyordu özcllikle

dc valnız kalma isteğini sesli bir şekilde dile getirmişken . Ama söyledikleriyle hissettikleri her zaman birbirini tutmuyordu. Kalbinde bu adamı arzuluyor ve hiç sahip olamayacağı bir hayatın hayalini kuruyordu.

Ona kızgın olmamalıydı. Benedict onu istemediğini bile bile Londra'ya gelmeye zorlamamalıydı, bu doğru ama ona metresi olmasını teklif ettiği için Benedict suçlayamazdı. Onun yerinde kim olsa böyle yapardı. Sophie Londra cemiyeti içindeki yerini gayet iyi biliyordu. O bir hizmetçiydi. Bir temizlikçi. Ve onu diğer hizmetçilerden ayıran tek şey çocukluğunda lüks içinde yaşamış olmasıy-dı. Sevgisiz olsa bile iyi yetiştirilmişti ve bu deneyimleri onun ideallerini ve değer yargılarını şekillendirmişti. Şim-di sonsuza dek iki dünya arasına sıkışıp kalmıştı, üstelik

ikisine de ait değildi.

"Çok ciddi görünüyorsun," dedi Benedict usulca. Sophie onu "duydu ama zihni düşüncelerle öylesine doluydu ki hiçbir cevap vermedi.

Benedict bir adım attı. Sophie nin çenesine doğru uzandı ama kendini frenledi. O anda dokunulmaz ve ulaşılmaz bir hali vardı.

-Senin bu kadar üzgün olmana dayanamıyorum," dedi, söylediğine kendi de şaşırarak. Aslında bir şey söylemek

258

istememiş, kelimeler bir anda dudaklarından dökülüvcrmişti.

Sophie ona baktı vc, "Uzgün değilim," dedi.

Benedict hafifçe kafasını salladı.

"Gözlerinin derinliklerinde hiç kaybolmayan bir hü-

zün var."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie sanki bu hüzne dokunabilirmiş, bu hüziin katı ve silinebilir bir şeymiş gibi elini yüzüne götürdü. Benedict onun elini yakaladı ve dudaklarına dcğdirdi. "Benimle sırlarını paylaşmanı isterdim." "Benim sırrım yok."

"Yalan söyleme ? dedi, sesi beklediğinden daha sert çıkmıştı. "Şimdiye kadar tanıdığım bütün kadınlardan daha

çok sırrın..."

Benedict sustu, gözlerinin önüne aniden maskeli balodaki kadının lıayali geldi.

"Tanıdığım kadınların çoğundan daha çok sırnn var," diyerek bitirdi sözlerini.

Sophie bir an için Bcnedict'le gpz göze geldi ama sonra hemen gözlerini başka tarafa çevirdi. "İnsanın sırlannm olmasında ters bir şey yok. Eğer..."

"Senin sırların seni mahvediyor," dedi Benedict keskin bir ses tonuyla.

Orada durup Sophie'nin mazeretlerini dinlemek istemiyordu ve kızgınlığı sabrını tüketmeye başlamıştı.

"Hayatını değiştirme, uzanıp mutluluğu yakalama fırsatın var ama sen gene dc bunu yapmıyorsun."

"Yapamam," dedi, sesindeki acı Bcnedict'in sinirine dokunmuştu.

"Saçma," dedi. "İstediğin her şeyi yapabilirsin. Sadece yapmak istemiyorsun."

"Bunu olduğundan daha zor hale getirmeyin" diye fı-

sıldadı.

Sophie bunu söylediğinde Benedict içindebir kıpırtı hissetti Günlerdir içinde kaynayan birikmiş öfkeyi besle-yen ve kanının akışını hızlandıran tuhaf bir duygu patla-maşıydı bu. "Sence bu zor değil mi?" diye sordu"sence bu zor değil mi?"

"ben öyle söylemedim!" Benedict Sophie'nin elini yakaladı ve kendi için ne dar zor oldugumu anJayabîlmesi için onıı kendine çekti "Semn için yanıyorum," dedi, dudakları Sophie kulaklarındaydı. "her gece yatağa uzanıyorum ve neden benim değil de annemin yanında olduğunu merak ederek seni düşünüyorum." "Ben bunu istemiyo..."

"Sen ne istediğini bilmiyorsun," diye sözünü kesti. Bu son derece küçümseyici ve acımasız bir laftı ama Benedict bunu söylediği için pişman değildi. Sophie onu öyle bir incitmişti ki Benedict onun böyle bir güce sahip olabileceğini hayal bile etmemişti. Onunla yaşamak yerine angaryalarla dolu bir hayatı tercih etmişti ve şimdi her gön onu görmeye ve arzusunu her daim taze ve güçlü tutacak bir şekilde kokusunu duymaya mahkûm olmuştu.

Tabii ki bu onıın halasıydı. Sophie'nin taşrada kalmasına müsaade edebilir ve kendini bu ıstırabı çekmekten kurtarabilirdi. Onun Londra'ya gelmesi için bu kadar ısrar etmesine kendi bile şaşırmıştı.. Bu çok tuhaftı ve Benedict bunun ne demek olduğunu analiz etmeye neredeyse korkuyordu ama onun kendisi için istediğinden çok daha fazla, onun güvende olduğunu ve kor
ihtiyacı vardı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie onun ismini söylediğinde sesindeki arzuyu

hissedebiliyor ve onun da kendinden farklı bir durumda olmadıgını biliyordu. Bir adamı istemenin tam olarak nc olduğunu anlamayabilirdi ama o da Benedicti aynı

şekilde istiyordu-

Benedict eğer hayır derse veya istemediğine dair en ufak belirti gösterirse kendi kendine duracağına yemin ederek öpmeye başladı. Bu yapmak zorunda kalacağı en zor şey olurdu ama yapardı, ama Sophie hayır demedi, onu kendinden uzaklaştır-madı çırpınmadı veya kıvranmadı. Bunların yerine onun içinde esmen eridi, dudakları onunkilcrin altında açılıp kapanırkcn elleri saçlarına dolandı. Benedict aniden onu öpmesiiıc izin vermeye neden karar verdiğini - hayır, onu öpmeye neden karar verdiğini - bilmiyordu ama sırf bunu merak ettiği için dudaklarını onunkilerden ayırmayacaktı

Benedict onun tadına bakarak, onu içerek ve onu soluyarak bu anın tadını çıkardı. Onu metresi olmaya ikna edebileceğinden artık o kadar emin değildi ve aniden bunun bir öpücükten çok daha fazlası olduğuna emin oldu. Bu belki de ömür boyu sürecekti.

Benedict Sophicyi, kafasındaki bunu daha önce yaptın, daha önce buradaydın diyen sesi bertaraf etmeye çalışarak, yepyeni bir yaşama scvinciylc öptü. İki sene önce bir kadınla dans etmiş ve onu öpmüştü. ve bu kadın ona bir

öpücüğün içine koca bir ömrü sığdırabileceğim söylemişti.

O zamanlar kendine çok güveniyordu, ona inanmamıştı. Sonra onu kaybetmiş ve belki de her şevi kaybetmişti. O zamandan beri bir hayat kurabileceğini düşündüğü birisıyle ise kesinlikle tanışmamıştı. ta ki Sophie'yc kadar.

gümüş elbiseli kâdının aksine Sophie, evlenmeyi umut

261

cdebilceği biri değildi ama aym zamanda onun aksine

Sophie buradaydı.

Ye onun gitmesine izin vermeyecekti, O buradaydı, onunlaydı ve Benedict'c kendini cennet teymiş gibi hissettiriyordu. Yumuşacık saçları tenînin üze-rindeki o hafif tuzlu tat... Benedict onun dünyaya kolları arasında huzur bulmak için geldiğini düşünüyordu ve Benedict dc ona huzıır vermeye gelmişti.

"Benimle eve gel." diye fısıldadı kulağına. Sophie hiçbir şey söylemedi ama Benedict onun kaskatı kesildiğini hissetmişti.

"Benimle eve gel," diye tekrar etti.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Gelemem." dedi. Ağzından çıkan her harfin soluğu Bcnedict'in tenine değiyordu. "Gelebilirsin."

Sophie kafasını iki yana salladı ama kendini geri çek. medi. bu nedenle Benedict bu anı kendi yararına kullanıp onıı bir kez daha öptü. Dili dudaklarının arkasındaki sıcak girintileri keşfetmek için içeri girdi ve onun muhteşem esansının tadına baktı. Elleriyle göğüslerini buldu ve nazikçe sıktı. Elinin altında buruşan deriyi hissedince nefesi hızlandı. Ama bu yeterli değildi. Benedict onun tenini hissetmek istiyordu, elbisesinin kumaşını değil.

Ama burası yeri değildi. Tanrı aşkına, annesinin bah-çcsindcydiler. Karşıdan her an birisi gelebilirdi ve dürüst olmak gerekirse, eğer onu kapının sağındaki girintiye gö-türmezse birisi onları görebilirdi. Ve bu Sophie'yc işini kaybettirirdi.

Belki de onu açığa, herkesin onları görebileceği bir yere doğru çekmeliydi. Çünkü böylece hem hâlâ kendisi olarak kalır hem dc onun metresi olmaktan başka seçeneği olmazdı. Ki Bcnedict'in istediği de buydu.

ona bu kadar değer vermesinin nedeni, olağanüstü bir şekilde katı ve gozu kara duruşuydu. Sophie kim oldu-ğunu biliyordu ve ne yazık ki Bencdİct için bu kişi saygın toplumun sınırlarım asla zorlamayacak birisiydi.

Eger hayran olduğu ve saygı duyduğu toplumun önünde onu rezil ederse. onun ruhunu yaralardı. ve bu bağışlanamaz bir suç olurdu.

yavaşça geri çekildi. Onu ve onun metresi olmasını hâlâ istiyordu ama konuyu uzatıp onu annesinin malikanesinin bahçesinde riske atmayacaktı. Sophie ona geldiğinde - ki gelecekti, Benedict bunu gerçekleştirmeye ant içmişti -bunu özgür iradesiyle yapmış olacaktı.

Bu süre içinde, ona kur yapmaya devam edip inadını kırmaya çalışacaktı. Bu süre içinde... "Durdun," diye fısıldadı Sophie şaşırarak. "Burası yeri değil," diye ccvap verdi Benedict. Biran için Sophie'nin ifadesinde hiçbir değişiklik olmadı. Ama daha sonra yüzüne, sanki hayalet görmüş gibi bir dehşet ifadesi yerleşti. Bu dehşet öncc inanılmaz derecede büyüyen ve her nedense normalden daha yeşil görünmeye başlayan gözlerinde başladı, ardından ağzına ulaştı ve zorlukla nefes almaya çalışırken dudaklannı araladı.

"Ben bunu düşünmemiştim," diye fısıldadı, bunu Bencdict'tcn çok kendine söylemişti.

"Biliyorum" Benedict gülümsedi. "Biliyorum. Zaten düşündüğün zamanlardan nefret ediyorum. Sonu benim için hep kötü bitiyor." "Bunu bir daha yapamayız."

"Bunu bir daha kesinlikle burada yapamayız." "Hayır, ben demek istiyorum ki..."

"Anın tadını kaçırıyorsun"

"Ama..."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Beni mutlu et," dedi, "vc bu öğleden sonranın bunun bir daha asla olmayacağım söylemeden biteccğine inandır beni."

*Ama."

Benedict parmağım Sophie'nin dudaklarına bastırdı "Beni mutlu etmiyorsun."

"Ama...*

"Ufacık bir hayali bile hak etmiyor muyum?"

Benedict en azından onu yumuşatmayı başarmıştı Sophie gülümsedi.

"Güzel." dedi Benedict. "Böylesi daha iyi."

Sophie'nin dudakları titredi ve ardından gülümseme hayret verici bir şekilde büyüdü. "Mükemmel,'' diye mı nldandı Benedict. "Şimdi gitnek zorundayım, ve ben giderken. senin son bir görevin daha var. Burada duracak ve gül ümsemeye devam edeceksin. Çünkü üzgün olduğunu görmek kalbimi paramparça ediyor."

"Beni göremezsiniz ki," dedi Sophie.

Benedict onun çenesine hafifçe dokunduktan sonn "Ama bilirim," dedi ve ardından Sophie'nin yüzündeki şaşkınlık ve hayranlık ifadesi değişmeden önce oradan ay-nldı.

Bölüm 16

Featheringtonlar dün gece küçük bir akşam yemegi partisi düzenlediler, gerçi Bu yazar bu partiye katılarak kadar ayn-calıklı değildi ama denildiğine göre gcec oldukça güzel geçmiş,

Bridgertonlar'dan üçü geceye katılmış ama Featheringtonkızları için üzücü olsa gerek ki bu Bridgertoıılar'dan hiç biri erkek değil-miş. Her zaman çok cana yakut olan Nigel Berbrookeda orday-mış ve Bayan Philippa'ya oldukça yakın ilgi göstemıiş.

Bu yazar Benedict ve Colin Bridgertonun da davet edildiğini fakat gelemedikleri için özürlerini ilettiklerini bdiniyvr.

LEYDİ WHISTLEDOWNIN CEMİYET GAZETESİ, 19 MAYİS 1817

Günler geçtikçe Sophie Bridgertonlar için çalışmanın bir kızı oldukça meşgul edebileceğini keşfediyordu. işi evlenmemiş üç kıza hizmet etmekti ve günleri saç yapmak, giysi onarmak, elbise ütülemek, ayakkabı alalamakla geçiyordu. Arka bahçede geçirdiği zamanlar dışında evden daha bir kere bile çıkmamıştı. Ama Araminta'nın yanında geçen kasvetli ve iç karartıcı hayatın yanında kahkahalar ve

gülümsemelerle dolu Bridgerton malikanesi cennet gibi-

di .kızlar kendi aralarında tartışıyor ve birbirlerine sataşı yorlardı ama bunu Sophie'nin Rosamund ve Posy arasın

da gördüğü hasetlikle yapmıyorlardı. ve günlük çay partisine

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

-üst katta yapılıyor ve Leydi Bridgerton ile kızları katılıyor

du -her zaman Sophie de davetliydi.Genellikle yanına dikiş sepetini alıyor. Brıdgcrtonlar sohbet ederken o da

yama yapıyor veya düğme dikiyordu. Orada oturup taze kurabiyeler yiyip sıcak bir fincan sütlü çay içebilmek çok güzeldi. hatta bir kaç gün sonra Sophie kendini sohbete katılacak kadar rahat hissetmeye bile başladı.

Çay saatleri Sophie'nin gön içindeki en sevdiği saatler olmuştu.

"Sizce" diye sordu Eloisc bir öğleden sonra Sophie'nin kendi tabiriyle muhteşem öpüşmesini yaşadığı günden yaklaşık bir hafta sonraydı. "Benedict nerede?"^

-Ahh!"

Dört Bridgerton da Sophie'ye döndü. "Sen iyi misin?" diye sordu Leydi Bridgerton. Sophie yüzünü buruşturdu. "Parmağıma iğne battı

da"

Leydi Bridgerton'un dudakları gizemli bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Annem sana cn az bin kere söyledi," dedi on dört yaşındaki Hyacinth.

"Bin kere mi?" diye sordu Franccsca kaşlarını kaldırarak. "Yüz kere." diye düzeltti Hyacinth, ablasına sinirli bir bakış fırlatarak. "Çaya dikiş sepetini getirmek zorunda de-ğils in." Sophie ona bakıp gülümsedi.

266

"Eğer gctirmezsem kendimi çok tembel hissediyorum"

,"ßen kasnağımı getirmeyeceğine dedi Hyacinth kim-se ondan bunu yapmasını istemesin diye. " -Sen kendini tembel hissetmiyor musun?" diye sordu

Franccsca.

-Birazcık bile hissetmiyorum," diye ccvap verdi Hyâ-

cinth-

Francesca Sophie'ye döndü vc, "Hyacinth'in kendim tembel hissetmesini sağlıyorsun," dedi. -Ben kendimi tembel hissetmiyorum," diye karşı çıktı

Hyacinth.

Leydi Bridgerton çayını yudumladı. • Bir süredir aynı kasnağı işliyorsun Hyacinth, hafızam beni yanıltmıyorsa şubattan beri "

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Hafızası lıiç yanıltmaz," dedi Francesca Sophie'ye. Hyacinth, gülümseyen Franccsca'ya bir bakış attı.

Sophie ise kendi gülümsemesini gizlemeye çalışıyordu.

francesca yirmi yaşındaydı, Eloisc'dcn tam bir yaş küçüktü. Muzip ve rahatsız edici bir espri anlayışı vardı. Hyacinth belki bir gün ona yetişebilirdi ama bunun için henüz çok erkendi.

"Kimse soruma ccvap vermedi," dedi Eloise, fincanını gürültüyle bırakarak. "Benedict nerede? Onu uzun zamandır görmedim."

"Bir hafta oldu," dedi Leydi Bridgerton

"ahh!"

"Yüksüğe ihtiyacın var mı?" diye sordu Hyacinth

Sophie'ye.

"Normalde bu kadar sakar değilimdir." diye mırıldandı Sophie.

Leydi Bridgerton fincanını kaldırıp dudaklarına götürdü

ve oldukça uzun bir süre orada bekletti. Sophie dişlerini birbirine kenetledi ve hınçla dikiş dik. meye devam etti Benedict Sophie'yi çok şaşırtarak geçen haftaki muhteşem öpüşmelerinden beri ortalarda görün, memiştı. Sophie kendini sürekli pencerelerden bakarak ve köşe başlarını gözetleyerek onu görmeyi bekler bir halde buluyordu

Ama henüz görünmemişti. Sophie üzülsün mü yoksa rahatlasın mı karar veremi-yordu. Aslında iki duyguyu aynı anda yaşıyordu.

Derin bir ıç çekti. Kesinlikle ikisini birden hissediyor*

"Bir şey mi dedin, Sophie?" diye sordu Eloise. Sophie kafasını iki yana salladı ve "hayır," diye mırıldandı. Yaralanmış işaret parmağına bakmaktan kaçınıyordu. Ardından hatifçe yüzünü buruşturup derisini sıktı ve parmak

ucundan yavaşça akan kanı seyretti. "Nerede o?" diye konuşmayı sürdürdü Eloisc. "Benedict otuz yaşında," dedi Leydi Bridgerton yumuşak bir sesle. "Her yaptığından bizleri haberdar etmek zorunda

değil. Eloise sesli bir şekilde homurdandı. "Geçen haftadan beri yüz seksen derece dönüş yapmışsın anne." "Ne demek istiyorsun?"

"Benedict nerede?" diye alay etti Eloise, annesinin taklidini oldukça iyi yaparak. "Tek bir söz söylemeden nasıl ortalardan kaybolur? Sanki yer yarıldı içine girdi."

"O başkaydı," dedi Leydi Bridgerton. ^ ğğ

"Nasıl başkaydı?" Bu soru her zamanki muzipliğime gülümseyen Francesca'dan gelmişti. ?

"Cavenderlcr'in o korkunç oğlunun partisine gidece-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

ğini söylemişti ve geri gelmedi. Hâlbuki bu defa. ." Ley-di Bridgerton durdu ve dudaklarını büzüştürdü."Neden kendimi size açıklamak zorundayım ki?" ■

"İnanamıyorum," diye mırıldandı Sophie. Birden Sophie'yc yakın oturan Eloise'nin boğazına çay

kaçtı.

Francesca öne eğilip, "Bir şey mi söyledin Sophie?'* diye

sorarken Eloise'in sırtına vurdu.

Sophie onları tamamen görmezden gelerek elindeki iğ-nevi tamir ettiği elbisenin kumaşına batırırken bir yandan da kafasını iki yana sallıyordu. - -

Eloise ona yandan şüpheci bir bakış attı Leydi Bridgerton boğazını temizledi. "Sanıyorum...* Kafasını yana doğru çevirdi ve sustu ."Diyordum ki... Koridorda birisi mi var?"

Sophie gelenin kâhya olduğunu düşünerek kapıya baktı. Wickham vereceği haberi bildirmeden Önce her zaman Sophie'yc hoşnutsuzluğunu belli eden bir bakış fırlatıyor-du. Bir hizmetçinin evin hanımlarıvla çay içmesini onaylamıyordu ve bu konuyla ilgili düşüncelerini Bndgertonlar a dile getiremediği için çektiği acı yüzünden okunuyordu. Ama Wickham yerine Benedict kapıdan içeri girdi, "Benedict!" diye seslendi Eloise, ayağa kalkarak. *Biz de tam senden bahsediyorduk*

Benedict Sophie'ye baktı. "Oyle mi? uBen bahsetmiyordum»* diye mırıldandı Sophie. "Bir şey mi söyledin Sophie?* diye sordu Hyacinth.

"Ah h!"

"O dikişi senin elinden alacağım"dedi Leydi Bnd^cr-ton neşeli bir gülümsemeyle. "Gün bitene kadar yarım litre kan kaybedeceksin *

269

Sophie olduğu yerde sendeledi. "Ben gidip bir yüksük alayım"

"Yüksüğün yok mu?"diyc sordıı Hyacırıth "Yüksüzsüz

dikiş diktiğimi hayal edemiyorum."

"hiç dikiş diktiğini hayal ettin mi ki?" dîve sırıttı

Francesca.

Hyacinth ona bir tekme attı, neredeyse masanın üze-rindeki çay tepsisi devriliyordu.

"Hyacinth!" diye bağırdı Leydi Bridgerton. Sophie gözlerini Benedicte odaklamamaya çalışarak çaresizce kapıya bakıyordu. Bütün haftayı onu görmeyi umarak geçirmişti ve
Sophie'nin tek istediği oradan biran önce kaçmaktı. Eğer yüzüne bakarsa gözl

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

dudaklarına kayacaktı ve eğer dudaklarına bakarsa da aklına ister istemez öpüşmele rı gelecekti. ve eğer öpüşmeleri aklına gelirse...

"Gidip şu yüksüğü alayım," dedi, ayağa fırlarken. Bazı şeyler insanların içinde düşünülmezdi.

"Daha önce dc söylediğin gibi," diye mırıldandı Benedict, kaşlarından birini yay gibi kusursuz bir şekilde havaya kaldırarak.

'Aşağı katta," diye mırıldandı Sophie, "odamda." "Ama senin odan yukarıda," dedi Hyacinth. Sophie onu öldürebilirdi. "Ben dc öyle dedim," diye homurdandı. "Hayır," dedi Hyacinth, "demedin." "Evet," dedi Leydi Bridgerton. "Ben duydum" Sophie, Leydi Bridgerton'a bakmak için keskin bir hareketle kafasını çevirdi, o anda yaşlı kadının yalan söylediğini anladı."Gidip yüksüğü almalıyım," dedi, neredeyse otuzuncu

kere Benedict'in yanından yutkunarak ve acclcyle kıpıya doğru ilerledi.

' -Kentlini yaralamak istemezsin," dedi Bcnedkt, kapı-dan geçmesine izin vermek için yana çekilirken. Sophie tam yanından sıyrılmıştı ki, öne eğilerek, "Korkak," diye

fısıldadi.

Sophie'nin yanakları adeta cayır cayır yanıyordu ve as-lında odasına gitmeye çalıştığını merdivenlerin yarısını indikten sonra fark etti. Kahretsin, tekrar merdivenleri çıkıp tekrar Benedict'in yanında geçmek istemiyordu. Muhtemelen hâlâ kapının girişinde dikiliyordu. Sophie yanından geçerken dudaklarını bükecek ve Sophicyi her defasında soluksuz bırakmayı başaran o alaycı ve kışkırtıcı gülüşünü

gösterecekti.

Bu bir felake tti. Burada kalmaya devam etmesinin hiçbir yolu yoktu. Bencdict'i her gördüğünde dizleri titrerken Leydi Bridgertön'un yanında kalmayı nasıl başarabilirdi ki? O kadar güçlü biri değildi. Benedict onu zayıf düşürecek, ona bütün prensiplerini ve yeminlerini unutturacaktı. Gitmek zorundaydı. Başka seçeneği yoktu.

Vc bu gerçekten de çok kötü bir durumdu çünkü Brid-gerton kızları için çalışmak çok hoşuna gitmişti. Ona insan gibi davranıyorlar, parasını ödeyip eşek gibi çalıştırmıyorlardı. Sorular soruyorlar ve aldıklan cevaplan önemsiyorlardı.

Sophie onlardan biri olmadığını ve asla olamayacağım biliyordu, ama öyleymiş gibi davranmayı çok kolaylaştı yorlardı. Ve doğruyu söylemek gerekirse, Sophie'nin hayatında istediği tek şey bir aileydi.

Brıdgertonlar sayesinde, neredeyse bir ailesi varmış gibi hissediyordu. "Yolunu mu kaybettin?"

Sophie kafasını kaldırdı ve merdivenlerin tepesinde uyuşuk bir şekilde duvara yaslanmış olan Benedicti gördü Kafasını indirdiğinde halâ merdivenlerde dikildiğini

fark etti.

"Dışarı çıkıyorum," dedi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

'Yüksük satın almaya mı?"

"Evet," dedi küstah bir şekilde.

"Paraya ihtiyacın yok mu?"

Sophie param var diyerek yalan söyleyebilir veya ger çeği söyleyip ona ne kadar zavallı ve sersem olduğunu gös terebilirdi. Veya merdivenlerden aşağı koşup evden dışarı çıkabilirdi. Bu çok korkakça olurdu ama...

"Gitmeliyim," diye mırıldandı ve o kadar hızlı koştu ki hizmetçilerin girişini kullanması gerektiğini tamamen unuttu. Fuayeden yana doğru savruldu ve ağır kapıyı itti. Girişteki merdivenleri inerken tökezledi. Ayağını kaldın! ma bastığında, kuzeye döndü. Böyle yapmasının özel bii sebebi yoktu sadece bir yerlere gitmesi gerekiyordu. Ve ar-dından bir ses duydu.

Korkunç, dehişet verici ve iğrenç bir ses. Aman Tanrım, bu Aramintaydı. Sophie'nin neredeyse kalbi duracaktı. hemen duvara yaslandı. Araminta sokaktan geçiyordu ve eğer arkasını dönmezse Sophicyi asla fark etmezdi.

O burada ne arıyordu? Penwood Malikânesi en azından sekiz sokak ötedeydi ve...

Sonra Sophie hatırladı. Geçen sene Cavcndcrler'dc çalışırken eline geçen gazetelerden birinde Whistlcdown'u okumuştu. Yeni Penwood Kontu'nun nihayet Londra'daki malikâneyi almaya karar verdiği yazıyordu. Bu yüzden Araminta, Rosamund ve Posy de kendilerine yeni bir ev bulmak zorunda kalmışlardı. 272

Bridgertonların yanlarında mı yaşıyorlardı? herhaldc Sophie bundan daha büyük bir kabus düşünemezdi.

Sophie Aramninta'nın"bu dayanılmaz kız neredc?" de-

diğini duydu

Sophie kız için üzüldü. Eğer Araminta birini dayanılmaz

kız diye nitelendiriyorsa Sophie bu mevkiinin bir takım mtiyazları olduğunu biliyordu. "Posy," diye bağırdı Aram ima ve ardından onları bekle-

faytona doğru ilerledi. Sophie dudaklarını ısırdı, kalbi küt küt atıyordu. Pcn-wood Malikânesi'ni terk etmesinden sonra neler yaşandı-ğını o anda anladı. Araminta yeni bir hizmetçiyi işe almış ve biiyük ihtimalle zavallı kıza çok kötü davranmıştı ama Sophie ye davrandığı şekilde onu aşağılayamamış ve kii-cük düşürememişti. Bu denli acımasız olmak için bir insa-nı çok iyi tanımak ve sonra ondan nefret etmek gerekirdi. ve hiç

bir hizmetçi onun yanında bu kadar uzun süre dayanmazdı.

Ve Araminta her zaman kendisini birini küçük düşürmek zorunda hissettiği için başka birisinin duygularını incitmeden kendini nasıl iyi hissedeceğini bilmezdi - günah keçisi olmalıydı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Posy hızla kapıdan çıktı. Yüzünde sıkılmış ve gergin bir ifade vardı. Mutsuz görünüyordu, belki iki sene önceye göre daha da mutsuzdu. Araminta bundan hoşlanmıyor-dur, diye düşündü Sophic üzülerek. Posy'nin o ve Rosamund gibi minyon, sarışın ve güzel olmamasını kabullenmeyi bir türlü başaramamıştı. Eğer Sophic Araminta için

bir düşmansa o halde Posy de onun için bir hayal kırıklığıydı.

Sophic Posy'nin basamakların başında durduğunu ve ksa botlarının bağcıklarını bağlamak için öne eğildiğini

gördü. Rosamund kafasını faytondan çıkarıp "posy" diye bağırdı, öyle tiz ve çirkin bir sesi vardı ki!

Sophie kafasını başka yöne çevirerek gcrîye çekildi.

"Geliyorum," diye seslendi Posy.

"Acele et," diye karşılık verdi Rosamund.

Posy bağcıklarını bağlamayı bitirdikten sonra koşmaya başladı ama son basamakta ayağı takıldı ve ken-dini vere serilmiş bir halde buldu. Sophie Posy'ye yardım etmek için içgüdüsel olarak öne doğru bir adım attı sonra tekrar duvara yapıştı. Posy yaralanmamıştı vo Sophie Araminta'nın onun Londra'da, özellikle dc hcmen yan ka-pısında olduğunu bilmesini istemezdi.

Posy kendini yerden topladı ve boynunu esnetmeye başladı. Önce sağa, sonra sola, sonra...

Sonra onu gördii. Sophie bundan emindi. Posy'nin gözleri büyüdü ve hafifçe ağzı açıldı. Sonra "Sophie?dedi sessizce.

Sophie ümitsizce kafasını sallıyordu.

'"Posy," diye bağırdı Araminta kızgın bir şekilde.

Sophie tekrar kafasını salladı, Posy'yc onu ele vermemesi için gözleriyle yalvanyordu.

"Geliyorum anne!" diye seslendi Posy. Sophie'yc başıyla kısa bir selam verdikten sonra faytona bindi ve neyse ki fayton ters yöne doğru ilerledi.

Sophie binanın önüne çöktü ve bir dakika boyunca kıpırdamadı.

Ardından bir beş dakika daha kıpırdamadı.

***

Benedict annesine ve kız kardeşlerine saygısızlık yapmak istemiyordu ama Sophie oturma odasının merdiven-

lerinden koşarak kaçınca, çaya vc kurabiyelere olan ilgisini

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

kaybetmişti:

"nrede olduğunu merak ettim," dedi Eloisc,

Benedict bu açıyla penccreden sokağın ne kadarını gö-

rebileceğini merak ederek kafasını hafifçe sağa çevirdi.

"Diyordum ki," dedi Eloisc resmen bağırarak* "nerede

oluğunu me..."

"Sesini alçalt Eloisc," dedi Leydi Bridgenon.

"Ama beni dinlemiyor."

"Eğer dinlemiyorsa," dedi Leydi Bridgenon, "bağırman da ilgisini çekmeyecektir."

"Kurabiye atmak işe yarayabilir," dedi Hyacinth.

"Hyacinth sakın böyle bir şeye kalkı..."

Ama Hyacinth kurabiyeyi çoktan fırlatmıştı bile, Benedict kurabiyenin ona isabet etmesine bir saniye kala kafa-stnı öne eğdi. Önce kurabiyenin çarptığı yerde hafif bir leke bulunan duvara sonra da tek parça halinde düştüğü yere baktı.

"Sanırım gitme zamanım geldi," dedi usulca, en küçük kardeşine küstah bir gülücük fırlatarak. Havada uçan kurabiye ona odadan sıvışma ve Sophic her nereye gittiyse bulup bulamayacağını görme imkânı vermişti.

"Ama daha yeni geldin," diye belirtti annesi.

Benedict ona şüpheyle baktı.

"Ama daha yeni geldin," derkenki sızlanmasının aksine, onun gitmesine biraz bile üzülmüş görünmüyordu.

Ki bu onun bir şeylerin peşinde olduğu anlamına geliyordu.

"Kalabilirim," dedi Benedict annesini sınamak için.

"Alı, hayır," dedi Leydi Bridgenon, Benedict'in içinin boş olduğundan emin olduğu çay fincanını dudaklarına götürerek. "İşin varsa biz seni tutmayalım"

Benedict kayıtsız bir ifâdeye bürünmeye veya en az ından şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. Annesineen son işim var" dediğinde "Annenle beş dakika oturamayacak kadar meşgul müsiin?" cevabını alınıştı.

Benedict'in ilk dürtüsü "Kalıyorum' deyip bir koltuğa yerleşmek oldu ama aslı isterken sırf annesiıe inat olsun diye kalmanın çok saçma ola

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

cağını fark etti.

"O halde gidiyorum," dedi usulca, kapıya doğru iler-Icrkcn.

"Git,"dedi annesi onu kışkışlayarak. "Keyfine bak" Benedict annesi daha fazla aklını karıştırmadan odadan ayrılmaya karar verdi. Uzanıp bir kurabiye aldı ve nazihc Hyacinthe fırlattı. Hyacinth sırıtarak kurabiyeyi havada yakaladı. Ardından annesine vc kız kardeşlerine başıyb selam vererek koridora ilerledi. Merdivenlere ulaştığında annesinin, "Hiç gitmcyccck sandım," dediğini duydu. bu gerçekten de çok garipti.

Uzun vc rahat adımlarla merdivenlerden indi vc ön kapıdan dışarı çıktı. Sophie'nin hâlâ evin yakınlarında olduğundan şüpheliydi ama eğer alışveriş yapacaksa gidebileceği tek bir yön Vardı. Dükkânların bulunduğu küçük sokağa varana kadar ağır ağır dolaşmaya karar vererek sağa döndü ama sadecc üç adım atmıştı ki annesinin evinin dışındaki tuğla duvara yaslanmış vc nasıl nefes alındığını zar zor hatırlamaya çalışıyor gibi bakan Sophie'yi gördü.

"Sophie?" Benedict aceleyle ona doğru yürüdü. "Ne oldu? İyi misin?"

Sophic onu gördüğünde irkildi ve daha sonra iyi olduğunu belirten bir baş işareti yaptı.

Tabii ki Benedict ona inanmadı ama böyle söylemenin bir anlamı yoktu.

276

"Titriyorsun," dedi ellerine bakarak; -Bana ne olduğunu söyle. Birisi canını mı sıktı?"

"hayır," dedi Sophie, beklenmedik bir şekilde scsi titri-

yordu. "ben..ben..ah.." Gözlerini yere dikti.

-Merdivenlerde inerken tökezledim vc çok korktum." belli belirsiz gülümsedi. "Ne demek istediğimi anladığınızdan

eminim.hani böyle içiniz dışınıza çıkıyormuş gibi olur ya

Benedict başıyla onayladı çunku nc demek istediğini gerçekten biliyordu. Ama bu ona inandığı anlamına gelmiyordu. "Benimle gel," dedi.

Sophie kafasını kaldırdığında gözlerinin yemyeşil derinlikleri Bcnedict'in kalbini parçaladı. "Nereye?" diye fısıldadı Sophic.

"Buradan başka her yere"

"Beş bina aşağıda yaşıyorum," dedi Benedict.

"Öyle mi?" Sophie'nin gözleri kocaman oldu vc ardından, "Bana bunu kimse söylememişti," diye ekledi.

"Söz veriyorum namusun güvende olacak," dedi. Tabii sen başka türlü istemezsen."

Benedict onun bu teklife karşı çıkacağına dair bir hisse kapılmıştı ama Sophie doğru takip etti.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Odamda otursun. Kendini daha iyi hissedene kadar."

Sophic başıyla onayladı vc Benedict ona merdivenlere vc oradan da evinin içine kadar eşlik etti. Bu annesinin malikânesinin biraz güneyinde mütevazı bir kent eviydi.

Güzelce yerleştikten sonra Benedict hizmetçileri tarafından rahatsız edilmemek için kapıyı kapattı. Sophie'

ye dönüp, "Şimdi, bana gerçekte neler olduğu-

277

nu söyleyecek misin?" demeye hazırlanıyordu ki son anda dilini tutmaya

karar verdi. Benedict Sophienin onun bu sorusuna cevap vermeyeceğini biliyordu, Savunmaya geçecekti ve bu da muhtemelen Benedictin hiç işine yaramayacaktı.

Dolayısıyla onun yerine, suratına tarafsız bir ifade yerleştirdi ve "Ailem

le çalışmaktan memnun musun diye sordu.

"Çok iyi insanlar."

"İyi mi?" diye tekrarladı» kuşkusu gözlerinden oku nuyordu. "Belki çıldırtıcı demelisin. Hatta yorucu. ama iyi?

"Bence çok iyiler " dedi Sophic sert bir şekilde. Benedict gülümsemeye başladı çünkü ailesini çok severdi ve Sophie'nin de onları sevmesi çok hoşuna gitmişti. Ama sonra birden kan beynine sıçradı çünkü Sophie ailesine ne kadar çok bağlanırsa, onları utandıracağı düşüncesiyle onun metresi olmayı kabul etme ihtimali de o kadar azalırdı.

Hay aksi. Bunu iyi hesaplayamamıştı. Ama onu Londra'ya getirmeye o kadar odaklanmıştı ki annesinin evinde bir iş imkânı yaratmak gözüne onu ikna etmek için tek yol gibi görünmüştü.

Bununla beraber biraz baskı da yapmıştı tabii.

Hay aksı. Hay aksi. Neden onu kollarına çok daha kolayca

atılmasını sağlayacak bir durumda bırakmamıştı ki? "Onlara sahip olduğun için kendini şanslı hissetmelisin," dedi

Sophic, öğlenin aksine sesi çok daha gür çıkıyordu. "Her

şeyimi veri..."Ama cümlesini bitirmedi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Nc için her şeyini verirdin?" diye sordu Benedict, ce-vabı duymak için ne kadar sabırsızlandığına şaşırarak.

278

Sophie duygulu gözlerle pencereden dışarı baktı vc,

"sizinki gibi bir aile için "diye cevap verdi. "senin ise kimsen yok..." "Asla kimsem olmadı"

•»Annen bil..." Sonra Sophie'nin ona annesinin doğum da öldüğünü söylediğini hatırladı. "Bazen," dedi, sesinin tonun bilerek kibar ve sakin tutarak, "Bir Bridgerton ol-mak kolay olmuyor."

' Sophie yavaşça kafasını çevirdi. uBen bundan daha gü-zel bir şey hayal edemiyorum." "Daha güzel bir şey yok zaten," diye ccvap verdi Benedict, "ama bu her zaman kolay olduğu anlamına gelmi-

yor.

"Nc demek istiyorsunuz?"

Benedict birden kendini başto hiç kimseyle, hatta ailesiyle bile paylaşamadığı duygularını Sophie'ye anlatırken

buldu.

"Birçok insana göre," dedi "Ben sadece bir Bridgcrto-num. Benedict veya Ben, varlıklı ve az çok zeki bir beyefendi bile değilim. Ben sadccc bir Bridgprıonum, iki nu-

maralı Bridgerton."Sophie'nin dudakları titredi ve ardından

gülümsedi "Sız bunlardan çok daha fazlasısınız"

"Öyle düşünmeyi ben dc çok isterdim ama birçok in-

san bu şekilde görmüyor."

"O birçok insan aptal."

Benedict gülümsedi Sophieye kaşlarını çatmak çok yakışıyordu.

Bu konuda fikir ayrılığı yaşamayacagız dedi Benedict.Sonra Benedict tam konuşma

nın bittiğini düşündüğü sırada Sophie "siz ailenin geri kalanı gibi değilsiniz"diyerek

onu şaşırttı.

"Nasıl yani?" diye sordu Benedict, gözlerini ondan kaçı rarak. Cevabının onıın için nc kadar önemli olduğunu anlamasını istemiyordu.

"Kardeşiniz Anthony..." Düşünürken suratı ekşidi. "Bütün hayatı en büyük Bridgerton olmaktan ibaret.Bü-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

tun ailenin sorumluluğunu üstlendiği çok açık .ama siz öyle değilsin iz. "

"şöyle söyleye..."

"Lafımı kesmeyin," dedi, elini sakinleşmesi için göğ-süne koyarken. "Ben ailenizi sevmediğinizi vcya onlardan biri için canınızı vermeyeceğinizi söylemiyorum. Ama kardeşinizden farklısınız. O kendini sorumlu hissediyor ve eminim kardeşlerinizden birisi mutsuz olursa kendini başarısız olarak addedecektir."

"Anthony yi kaç kere gördün?" diye mırıldandı. "Sadece bir kere." Sophie gülümsemesi saklamaya ça. lışıvordu. "Ama yctcrincc tanıdım. Kardeşiniz Coline gelince... aslında onunla hiç tanışmadım ama hakkında çok şey duy..." "Kimden?"

"Herkesten," dedi. "Whisdedown'da yazılanlardan bahsetmiyorum bile. Yıllardır bu gazeteyi okuduğumu itiraf etmeliyim."

4

"O haldc benimle tanışmadan öncc dc beni biliyordun." dedi.

Sophie başıyla onayladı. "Ama sizi tanımıyordum. Siz

Leydi Whistlcdown'un yazdıklarından çok daha fazlasısı-

nız.

"Söyle bana," dedi, ellerini Sophie'ninkilerin üstüne koyarak. "Nc görüyorsun?"

Sophie gözlerini Bcnedict'in gözleriyle buluşturdu, çikolata rengi derinliklerine baktı ve orada varlığını asla ha-

280

yal edemeyeceği bir şey gördü. Küçük bir

muhtaçlık vc savunmasızlık kıvılcımı.

Benedictin Sophie'nin onun hakkında nc düşündüğünü bil-

meye ihtiyacı vardı, bu onun için önemliydi, bu

kendine güvenen ve kendinden emin adamın onun onayı-

na ihtiyacı vardı. Belki de ona ihtiyacı vardı.

Sophie lini avuç içleri birbirine değene kadar kıvırdı sonra işaret parmağını Benedict'in oğlak derisi cl- diveninin üzerinde halkalar ve girdaplar çizmek için kul-landı...sen," diye başladı, ağırdan alıyordu çünkü böyle bir anda söyleyeceği her kelimenin çok önemli olduğunu biliyordu. "Siz diğer erkekler gibi değilsiniz. Nazik,

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

alaycı ve ince zekâlı biri olarak değerlendirilmekten hoşla

nıyorsunuz ve zaten öylesiniz ama hepsinden öte siz tüm

bunlardan çok daha fazlasısınız."

Heyecandan sesinin inceldiğinin farkındaydı. "Ailenizi önemsiyorsunuz, beni önemsiyorsunuz ve Tanrı biliyor ki bunu çoğu zaman hak etmiyorum.*

"Her zaman," dedi Benedict, ellerini dudaklarına götürüp avuç içlerini Sophie'nin nefesini kcscck bir tutkuyla öperken. "Her zaman."

"Vc... ve... " Benedict ona böyle ne istediğini bilerek bakarken devam etmek zordu. "Ve ne?" diye fısıldadı Benedict. "Olduğunuz şeylerin çoğu ailenden geliyor," dedi Sophie, sözcükler ağzından telaş içinde dökülmüştü. "Bu doğru. Bu denli sevgi ve asalet içinde büyüyüp dc iyi bir insan olmamanıza imkân yok. Ama kalbinizin ve ruhunuzun derinlerinde bir yerden kim olduğunuzun sesi geliyor. Siz

nc birinin oğlu nc de birinin kardeşisiniz. Siz sadece sizsiniz

281

Benedict onu dikkatlice izledi. Konuşmak için ağzını açtığında söylene-

ce k hiçbir şey olmadığını fark etti.böyle bir an için tüm kelimeler yetersiz kalırdı

"çok derinlerinde bir yerlerde." diye mırıldandı Sophie"bir sanatçı ruhunuz var"

"hayır," dedi Benedict kafasini sallayarak "Evet." diye ısrar etti Sophie. "Çizimlerinizi gördüm.çok yeteneklisiniz.Ailenizle

tanışana kadar böyle düşünmüyordum Onları çok iyi resmetmişsiniz.

Francescanın gülümsemesindeki kurnaz ifadeden, Hyacinthin haylaz duruşuna kadar.

"Daha önce hiç kimseye çizimlerimi göstermemiştim"diye itiraf etti Benedict.

Sophie hayret içinde kalmıştı. "Ciddi olamazsınız" Benedict kafasını salladı. "Göstermedim."

"Ama çok yeteneklisiniz. Çok yeteneklisiniz. Eminim anneniz çizimlerinizi görse

"Neden bilmiyorum ama," dedi, kendini mahcup hissederek

"onları kimseyle paylaşmak istemedim." "

Benimle paylaştınız," dedi Sophic usulca. "Bir şekilde" dedi, parmaklarıyla Sophie'nin çenesine dokunarak, "doğru gibi

geldi."

Vc sonra Bcnçdict'in kalbi yerinden sıçradı çünkü biranda ona olan her şey do

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

gelmeye başlamıştı.

Sophie'yi seviyordu. Nasıl olduğunu bilmiyordu ama bu gerçekti.

Sophic sadece ona yakın olduğu için değil. Yakınında pek çok kadın vardı. Sophic farklıydı. Beneclict'i güldürüyordu. Ve Sophie'nin de gülmesini istemesini sağlıyordu. Ve Benedict onunla olduğu zamanlarda - onunla olduğu

ve onu deli gibi istediği zamanlarda - kendine hâkim olmayı başarıyordıı ama...

282

Benedict halinden memnundu.

Sadece varlığıyla bile onu mutlu edebilen bir kadin bulması tuhaftı Onu görmek veya duymak vc hatta

onu koklamak zorunda bile değildi. Orada olduğunu bil-

mèk yeterliydi'

£ğer bu aşk değilse nc olduğunu bilmiyordu.

Benedict bu anı sürdürmeye vc bu birkaç mükemmcl

dakikanın bitmesin izin vermemeye çalışarak onu izledi Gözlerinde bu şeyler yumuşamıştı vc göz rengi gitgide açılmış, parlak vc ışıltılı zümrüt yeşilinden yumuşak .vc lıarekctli bir yosunun yeşilline bürünmüşü. ' Dudakları aralanmış vc sakinleşmişti. Bcncdict onu öpmek zorunda olduğunu biliyordu. Bunu istediği için dc-ğil, zorunda olduğu için yapacaktı. Sophienin yanında, altında, üstünde olmasına ihtiyacı

vardı. Onun içinde ve etrafında olmaya, onun bir parçasi

olmaya ihtiyacı vardı. Nefes almaya nasıl ihtiyacı varsa

, ona da öyle ihtiyacı vardı.Ve dudakları buluşmadan önce

ki en son mantık anında ona hemen, o anda ihtiyacı

olduğunu düşündü.

Bölüm 17

Bu yazar ikigiin önce Gunter'da çay içerken Leydi Penwood'un kafasına uçan bir kurabiyenin isabet ettiğini görenlerden biri.

Bu yazar kurabiyenin kimin tarafından atıldığını anlayamadı ama bütün şüpheler müessesenin en genç müşterileri olan Bayan Felicity Fcatheringion ve Bayan Hyacinth Bridgerton üzerinde yoğunlaşıyor.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 21 MAYIS 1817

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie daha öncc öpülmüştü - daha öncc de Benedict tarafından öpiilmüştü - ama hiç bir şey, başka herhangi bir öpücüğün tek biranı bile bununla kıyaslanamazdı.

Bu bir öpücük değildi. Bu cennetti.

Benedict onu anlamakta zorlandığı bir içtenlikle öpüyordu. dudakları adeta Sophie'yle alay ediyor, onunkile-ri okşuyor ve ısırıyordu. Benedict Sophie'nin içinde bir ateş yakıyordu, ona sevilme ve sevme arzusu hissettiriyordu. ve Tanrı yardımcısı olsun, Benedict onu öptüğünde Sophie'nin tek istediği ona karşılık vermek oluyordu.

284

Sophie Benedict'in adını mırıldandığını duyuyordu ama bu kulaklarına sadece bir uğultu olarak aks ediyordu. BU tutkuydu. Bu ihtiyaçtı. Sophie tüm bunları inkâr ede-bileceğini düşünerek ne büyük aptallık etmişti. Tutkuyu yencbilccck kadar güçlü olabileceğini düşünmek ne büyük bir kendini beğenmişlikti.

"Sophie, Sophie," diyordu Benedict, tekrar tekrar, dudakları Sophie'nin yanaklarında, boynunda, kulaklarında geziniyordu. İsmini o kadar çok söylemişti ki adeta bunu Sophie'nin derisine kazımıştı.

Sophie Bencdict'in ellerinin elbisesinin düğmelerinde olduğunu fark etti. Her bir düğmenin açılmasıyla kumaşın gevşediğini hissedebiliyordu. Bu Sophie'nin asla yapmamaya yemin etmiş olduğu her şeydi ama yine de elbisesinin üst kısmı beline düştüğünde bütün utangaçlığını bir tarafa bırakıp ismini mırıldandı ve geriye eğilip kendini ona bir çeşit yasak meyveymiş gibi sundu.

Onu öyle gördüğünde Bencdict'in adeta nefesi kesildi. Bu anı kafasında pek çok kez hayal etmişti - yatağa her uzandığında, her rüyasında - ama bu bir hayalden çok daha güzel ve çok daha erotikti.

Sırtındaki sıcacık teni okşayan elleri yavaşça göğiis kafesine kaydı.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı, kelimelerin yetersiz kalacağını bilse de. Sanki yavan sözcükler hissettiklerini ifade etmeye yetebilirmiş gibi. Ve ardından, titreyen parmakları yolculuklarını bitirip Sophie'nin göğüslerini yakaladıklarında Benedict tüyler ürpertici bir şekilde inledi. Kelimeler kifayetsizdi. Ona duyduğu ihtiyaç çok yoğun ve ilkeldi. Bu ihtiyaç onu konuşamaz hale getiriyordu. Konuşmak bir tarafa zar zor düşünebiliyordu.

Bıı kadının onun için nasıl bu kadar çok şey ifade etti-

285.

ğinden emin dcğildi. Bir gün bir yabancıyken ertesi gün

«i

hava, su kadar vazgeçilmez olmuştu. Üstelik bu bir anda oluvermemişti. Benedict'in onsuz bütün hayatının anla-mını yitireceğini anlamasına kadar geçen ve duygularına yavaş ve sinsi bir şekilde etki eden bir süreçti bu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict Sophie'nin çenesine dokundu ve gözlerine bakabilmek için başını kaldırdı. Gözleri henüz dökülme-miş gözyaşlan içinde parhyorlardı. Dudakları da titriyordu. Benedict onun da kendisi gibi bu anın büyüsüne kapıldığını anladı.

Benedict yavaş ama çok yavaş bir şekilde geriye çekildi. Ona hayır diyebilme şansını vermek istiyordu. Hayır demesi Benedicti öldürürdü ama bu gecenin sonrasında

pişman olduğunu duymak çok daha kötü olurdu.

Ama Sophie hayır demedi ve Benedict birkaç santim geri çekildiğinde gözlerini yakınlaştırdı ve kafasını hafifçe yana eğip onu öpmesi için Benedict'i sessizce davet etti.

Bu olağanüstüydü ama Benedict onu her öptüğünde Sophie'nin dudakları daha tatlı ve kokusu da daha kışkırtıcı bir hal alıyordu. ve onun muhtaçlığı da katlanarak bii-yüyordu. Kanı arzuyla yanıp tutuşuyor, onu kanepeye fırlatıp elbiselerini yırtıp atmamak için her bir uzvunu baskı

altında tutuyordu.

Benedict ona da sıra gclecek diye düşündü gizli bir gülümsemeyle. Ama bu - bu kesinlikle Sophie için bir ilkti - yavaş, nazik ve bir genç kızın hayal ettiği gibi olmalıydı.

Belki de öyle değildi. Benedict'in gülümsemesi apaçık bir sırıtışa dönüştü. Ona yapacağı şeylerin çoğunu Sophie hayal etmeyi düşünemezdi bile.

"neden gülüyorsun?" diye sordu Sophie. Benedict birkaç santim geri çekildi ve Sophie'nin yü-

zünü iki eliyle birden tuttu. "Güldüğümü nereden biliyorsun?"

"Dudaklarımda hissedebiliyorum." Benedict parmağını Sophie'nin dudaklarına götürdü ve

okşamaya başladı. Ardından dudaklarına bastırarak, "Beni güldürüyorsun," diye fısıldadı. "Çığlık atmak istememe neden olmadığın zamanlarda beni güldürüyorsun."

Sophie'nin dudakları titremeye başladı ve sıcak nefesi Bencdict'in parmağını ıslattı. Benedict onun elini alıp ağzına doğru götürdü ve onun da bir parmağını kendi dudaklarına bastırdı. Sophie'nin gözleri büyüdü, Benedict onun parmağım ağzına aldı ve parmak uçlarını yumuşak bir şekilde emmeye başladı. Diliyle ve dişleriyle Sophie'nin derisini gıdıklıyordu.

Sophie iç çekti, sesi tatlı ve erotikti. Bencdict'in ona sormak istediği binlerce soru vardı -Nasıl hissediyordu? Ne hissediyordu? - ama ona düşünme fırsatı verirse fikrini değiştireceğinden ölesiye korkuyordu.

Bu nedenle soru sormak yerine onu yakıcı ve tutku

dolu öpücüklere boğdu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Onu kanepeye doğru çekerken dua eder gibi ismini mırıldandı, Sophie'nin çıplak sırtı döşemeye yaslandı.

"Seni istiyorum" diye inledi Benedict. "Seni nasıl istediğimi bilemezsin. Bilemezsin."

Sophie buna boğazından gelen ince bir sesle yamt verdi. Her nedense bu Bencdict'in içindeki ateşi daha da körükledi ve dudakları Sophie'nin kuğu gibi uzanmış boynunda

dolaşırken, parmaklarını tenine bastırarak onu daha sıkı

kavradı.

Benedict Sophie'nin yanan tenini takip ederek aşağıya, daha aşağıya doğru ilerledi. Göğsündeki yumuşak şişkinli-

ğe ulaşınca kısa bir süre duraksadı. Sophie şimdi tamamen altındaydı ve gözleri arzuyla tutuşmuştu. bu Benedict'in hayal ettiğinden çok daha güzeldi.

Alı. onu ne kadar da çok hayal etmişti. Benedıct sahip olma arzusuyla yavaşça homurdanarak Sophie'nin göğüs ucunu ağzına aldı. Sophie usulca inledi. Benedict ise kendi tatminini haykırışlarını bastırmaktan acildi.

"ŞŞŞ* diye mırıldandı. "Bırak..."

"ama"

Benedict parmağını Sophie'nin dudaklarına bastırdı, herhalde biraz sertçe bastırmıştı ama hareketlerini kontrol etmek gitgide zorlanıyordu.

"Düşünme." diye mırıldandı Benedict. "Sadece arkana yaslan ve sana zevk vermeme izin ver."

Sophie kararsız bir şekilde ona baktı ama Benedict dudaklarım diğer göğsüne götürüp onu şehvetle öpünce. Sophie'nin gözleri sersemlemiş bir haldc büyüdü, dudak-ları aralandı ve kafası arkasındaki yastıkların üstüne yığıldı.

"Bu hoşuna gitti mi?" diye fısıldadı, göğüs ucıınu yalarken.

Sophie gözlerini açmayı başaramadı ama onu başıyla onayladı.

"Bu hoşuna gitti mi?" Şimdi dili göğsünün altına ilerlemişti ve göğüs kafesindeki hassas deriyi yalıyordu.

Sophie'nin nefes alışı hızlandı ve tekrar başıyla onay-ladı.

"Peki ya bu?" Benedict Sophie'nin elbisesini daha aşa-lara kaydırdı ve göbek deliğine ulaşıncaya kadar tenini öpmeye devam etti.

Bu kez Sophie kafasını sallamayı bile başaramadı. Aman

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Tanrım, Benedict'in önünde resmen çırılçıplaktı ve tek ya-

pabildiği inlemek ve daha fazlası için yalvarmaktı.

"Sana ihtiyacım var," dedi Sophie, nefes nefeseydi,

Benedict'in kelimeleri Sophie'nin karnındaki yumuşak deridc yankılandı. "Biliyorum."

Sophie hareket etmek için duyduğu ilkel ihtiyaca sinir olarak onun altında kıvranıyordu. İçinde çok tuhaf bir şeyler hissediyordu. Sıcak ve telaşlı bir şeyler. Sanki içinde patlamaya hazır bir bomba vardı. Sanki yirmi iki yıllık hayatında ilk defa yaşadığını hissediyordu,

Sophie çaresizce Benedict'in tenini hissetmek istiyordu. Keten gömleğini yakaladı ve pantolonundan kurtarana kadar çekiştirdi. Sonra ona dokundu, elleriyle sırtını okşadı. Şaşırtıcı ve harika bir şekilde Bencdict'in kasları ellerinin altında titriyordu.

"Ah. Sophie," diye inledi Benedict titreverck

i.

Sophie gömleğinin altından onun tenini okşuyordu.

Benedict'in tepkisi ona cesaret verdi ve ellerini omuzlarındaki sıkı ve geniş kaslara doğru ilerleterek onu iyicc

ateşlendirdi.

Benedict tekrar inledi ve sonra Sophie'nin üzerinden hafifçe kalkarken, "Lanet olasıca şey," diye mırıldandı ve gömle

ğini yırtarak odanın karşı köşesine fırlattı. Sophie, Benedict tekrar ona doğru eğilmeden önce birkaç saniye

çıplak göğsünü izledi. Bu sefer tenleri birbirine değiyor-

du

Bu Sophie'nin hayal bile edemeyeceği kadar mükemmel bir histi.

Benedict sıcacıktı, çok sert ve güçlü kasları olmasına rağmen teni kışkırtıcı bîr şekilde yumuşaktı. çok güzel kokuyordu. Sandal ağacı parfümü ve sabun.karışımı erkeksi ve sıcak bir kokusu vardı. 289

Benedict burnuyla Sophie'nin boynuna sokulurken Sophie de parmaklarıyla onun saçlarına dokundu. Gür saçları. Benedict boynunu öperken Sophie'nin çenesini gıdıklıyordu.

"Ah. Bcnedict." diye iç çekti Soplıie. "Bu çok mükemmel. Daha giizcl bir şey hayal edemiyorum."

Benedict kafasını kaldırdı, gülümserken gözleri parıl-diyordu.

"Ben hayal edebiliyorum."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Soplıie dudaklarının aralandığını hissetti ve çok sersem göründüğünü düşündü. Orada öylece yatıp aptal gibi Benedicti seyredivordu.

"Sadece bekle," dedi Benedict "Sadece bekle."

"Ama... Ah!"

Sophie, Benedict ayakkabılarını çıkarırken inledi. Benedict'in ellerinden biri bileğini kavradı ve bacaklarından yukarı doğru çıkmaya başladı.

"Bunu hayal etmiş miydin?" diye sordu, dizinin arka-

sındaki yumuşaklığa dokunurken.

Sophie kıvranmamaya çalışırken çılgınca kafasını salladı.

"Gerçekten mi?" diye mırıldandı Benedict. "O halde bunu da hayal etmediğine eminim." Uzandı ve Sophie'nin jartiyerlerinin bağını çözdü.

"Ah, Benedict bunu yapmama..."

"Hayır, yapmalıyım." Acı veren bir yavaşlıkla çoraplarını bacaklarından aşağı kaydırdı. "Gerçekten yapmalıyım"

Sophie Benedict'in çorapları kafasının üzerinden fırlatışını zevkten kalakalmış bir şekilde izledi. Çorapları yüksek kalite değildi ama yine de yumuşaktı ve yere inene kadar havada adeta karahindiba perçemleri gibi süzülmüşlerdi. Biri lambaya diğeri de yere düşmüştü.

290

Ardından o hâla gülerek abajurda sarhoş gibi sallanan çoraplarına bakarken Benedict ona doğru kıvrıldı ve elle-

rini kalçalarına gelene dek baeaklannda gezdirdi. "Sanırını daha önce kimse buraya dokunmamamıştır."

dedi muzipçe.

Sophie kafasını iki yana salladı.

"Vc sanırım bunu asla hayal etmemişsindir" Sophie tekrar kafasını salladı. "Eğer bunu hayal etmediysen...* Benedict kalçalannı sıktı ve Sophie kanepede kıvranmaya başladı. "Eminim bunu hiç hayal etmemişsindir." Konuşurken parmaklarını yukarı doğru hareket ettirdi, tırnaklarıyla yaptığı halkalarla derisini hafifçe çizerek Sophie'nin teninde ilerledi, ta kî kadınlığına ulaşana kadar.

"Ah, hayır" dedi Sophie, bunu istemsiz olarak söylemişti- "Yapama..."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Yapabilirim. Seni temin ederim" "Ama... Ahhlıh!" Sophie bir anda beyni pencereden dışarıya uçup gitmiş gibi hissetti çünkü Benedict onıı ok-şarken başka bir şey düşünmek imkânsızdı. Daha doğrusu neredeyse imkânsızdı. Çünkü bu olanların son derece edepsizce olduğunu ama yine de onun durmasını asla istemediğini düşünebiliyordu.

"Bana ne yapıyorsun?" diye sordu Sophie, nefes nefe-seydi ve Benedict parmaklarıyla onu ahlaksız bir şekilde okşamaya devam ettikçe bütün kasları geriliyordu. '

"Her şeyi," diye cevap verdi Benedict, dudaklarını onunkilerle buluştururken. "İstediğin her şeyi." "Ben... Alı!" "Mesela bunu, değil mi?" Kelimeleri .

yanaklarında yankılandı.

"Ben ne istediğimi bilmiyorum," dedi Sophie nefes nefese.

"bcn biliyorum." Kulaklarına doğru ilerledi ve kulak memesini emmeye başladı. "Senin ne istediğini kesinlikle bilivorum. Güven bana."

Vc işte bu kadar basitti. Sophie kendini ona tamamen teslim etti, zaten buna çoktan razıydı.

Benedict ona "Güven bana" dediğinde Sophie ona güvendi. Adeta içinde bir şeyler yer değiştiriyordu. Bunu yapmaya hazırdı. Bu hâlâ yanlıştı ama Sophie hazırdı, istiyordu ve hayatında ilk defa çılgınca ve tamamen karakterinin dışında bir şey yapacaktı. Sadece istediği için.

Benedict sanki onun düşüncelerini okumuş gibi, birkaç santim geriye çekildi ve kocaman elleriyle Sophie'nin yanağına dokundu.

"Eğer durmamı istiyorsan," dedi, sesi kurnaz ve boğuk çıkıyordu, " bana şimdi söylemelisin. On dakika veya bir dakika sonra değil. Şimdi."

Sophie bunu sormasından etkilenerek elini aynı onıın yaptığı gibi Benedict'in yanağına uzattı. Ama konuşmak için ağzını açtığında söyleyebildiği tek kelime "Lütfen" oldu.

Benedict in gözleri ihtiyaç duygusuyla ışıldadı ve sonra sanki içinde bir şeyler patlamış gibi bir anda değişti. O kibar ve yumuşak aşık gitmiş, yerine tutkuyla yanıp tutuşan bir adam gelmişti. Elleri her yerdeydi, Sophie'nin bacaklarında, belinde, yüzünde. Ve Soplıie farkına bile varmadan elbisesi yere çoraplarının yanma düştü. Çırılçıplaktı ve bu ona hem çok tuhaf hem de Benedict ona dokunmaya devam ettiği sürece çok doğru geliyordu.

Kanepe çok dardı ama bu Bcnedict'i pantolonunu vc

ayakkabılarını çıkarırken rahatsız etmemişti, Ayakkabıları havada uçuşurken Sophie'nin yanına yerleşti, giysileri çı-kartırken bile ona dokunmaktan kendini alamamıştı. So-yunmak uzun sürmüştü ama diğer yandan Benedict eğer Sophie'nin yanından uzaklaşırsa öleceğine dair bir hisse

kapılmıştı.

Bir kadını daha önce dc istediğini düşündü. Bir kadına daha önce de ihtiyaç duymuştu. Ama bu... Bu ikisinden de farklıydı. Bu ruhaniydi. Bu ruhunda yankılanıyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Nihayet bütün kıyafetlerini çıkardı ve onun altında olduğunu hissetmenin tadını çıkarmak için kısa bir süre duraksadıktan Sophie'nin üstüne uzandı. Baştan aşağı tenleri birbirlerine değiyordu. Benedict adeta kaya gibi, daha önce hiç olmadığı kadar sertleşmişti ama dürtülerine hâkim oldu ve yavaş hareket etmeye çalıştı. Bu Sophie için ilkti. Mükemmel olmalıydı. Mükemmel olmasa bile iyi olmalıydı. Bir elini uzattı ve ona dokundu. Sophie hazırdı, hatta onun için hazırdan da öteydi. Benedict bir parmağını onun içine kaydırdı, bütün bedeni onun varlığıyla sarsılıp gerilirken Sophie zevkten sırıtıyordu.

"Bu çok..." Sesi tizleşmiş, nefes, alışı hızlanmıştı.

"Çok..."

"Garip?" diye bitirdi Benedict onun yerine.

Sophie başıyla onayladı.

Benedict kedi gibi yavaşça gülümsedi. "Alışacaksın," dedi "Seni buna iyice alıştırmayı düşünüyorum."

Sophie'nin kafası geriye düştü. Bu delilikti. Ateşliydi, içinde, ta derinlerinde bir yerde bir şeyler oluşuyor, dor lanıyor ve titreşiyordu, onun kaskatı kesilmesine sebep oluyordu.. Serbest bırakılması gereken ve onu yakalamaya

çalışan ama tüm bu baskıya ragmen, sanki bu anı yaşamak için doğduğunu hissettiren mükcmmel bir şeydi bu. "ah Benedict." diye iç çekti Sophie. "Alı, aşkını." Benedict çok kısa bir süre için donakaldı ve Sophie onu duyduğunu arıladı. Benedict tek kelime etmedi, onu boynundan öpmeye, bacaklarını sıkmaya devam etti. Bir yandan da içine girebilmek içiı onu hafifçe dürterek kalçalarının arasına yerleşmeye çalışıyordu. Sophie'nin dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Merak etme" dedi Benedict neşeli bir sesle, her zamanki gibi Sophie'nin aklını okumuştu. "Çok güzel olacak." "ama..."

"Bana güven" dedi, sözcükleri Sophie'nin dudaklarında yankılanıyordu.

Sophie onun yavaşça içine girdiğini hissetti. Esnetilmiş ve adeta

istila edilmişti ama yine dc bıınıın kötü hissettirdiğim söylemezdi. Bu... Bıı...

Benedict Sophie'nin yanağına dokundu. "Ciddi görünüyorsun."

"Bunun nasıl hissettirdiğine karar vermeye çalışıyorum," dedi Sophie.

"Eğer bunu düşünüyorsan kesinlikle yeteri kadar iyi bir iş çıkarmıyorum demektir."

Sophie şaşkınlık içinde ona baktı. Bencdict'in ona bu şekilde gülümseyerek bakması adeta kalbini eritiyordu.

"Bu kadar çok düşünmeyi bırak," diye fısıldadı Benedict.

"Ama düşünmemek çok zor ol... Ah!" Ardından onun altında kıvranırken gözleri devrildi. Benedict yüzündeki mutlu ifadeyi görmesin diye kafasını Sophie'nin boynuna gömdü. E
edebilmesi için, onun, yalnızca duyguyla ve heyecanla ya-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

şanması gereken bir anı analiz etmesini cngclleycbilccck

en iyi yoldu.

ve Benedict devam etti. Sophie'nin kızlık zarının narin

duvarına ulasana kadar amansızca ilerlemeyi sürdürdü. Benedict ürkmüştü. Daha önce hiç bir bakireyle bera-ber olmamıştı. Acıdığını ve erkeğin kadının acısını azalt-mak için hiç bir şey Yapamadığını duymuştu. Ama tabii ki Benedict nazik olursa bunu Soplıie için kolaylaştırabilirdi.

Benedict aşağıya baktı. Sophie'nin yüzü kızarmış ve ne-

fesi hızlanmıştı. Gözlerinin feri gitmiş ve sersemlcmişti. Açıkça zevkten kendinden geçmişti.

Bu Benedicti ateşlendirdi. Tanrım, onu o kadar çok istiyordu ki kemikleri sızlıyordu.

"Bu acıtabilir," diye yalan söyledi. Acıtacaktı. Ama ona gerçeği söyleyip hazırlıklı olmasını sağlamak veya gergin olmaması için biraz yumuşatarak söylemek arasında sıkışıp kalmıştı.

"Umurumda değil," dedi Sophie. 'Sana ihtiyacım var." Benedict kalçası öne doğru ilerlerken, dudaklarına son bir ateşli öpücük kondurdu. Sophie'nin bekâreti bozulurken altında hafifçe kasıldığını hissetti ve hemen o anda bo-şalmamak için resmen kendi elini ısırdı.

Sanki otuz yaşında tecrübeli bir adam değil de, on altı yaşında toy bir delikanlıydı.

Ona bunu Sophie yapmıştı. Sadece Sophie. Benedict'in asıl isteği tamamen rahat olabilmekken, temel dürtülerine karşı koymak için dişlerini sıkarak Sophie'nin içinde yavaş yavaş gidip gelmeye başladı.

Sophie, Sophie,*' diye inledi, ismini tekrarlarken ken-dine bunun onunla ilgili olduğunu hatırlatmaya çalışıyor-

295.

du.Benedict ona zevk vermek için oradaydı, kendisi için değil.

Soplıie Benedictin altında kıvranıyordu ve her kıpırdanması. her hareketi onun çılgın arzularım körüklüyor-dit Soplıie için fazlasıyla nazik olmaya çalışıyordu ama o bunu çok zorlaştırıyordu. Sophie'nin elleri her yerdeydi; kalçalarında, sırtında, omuzlarında.

"Sophie." diye tekrar inledi Benedict. Kendini daha fâzla tutamıyordu. O kadar güçlü değildi. O kadar asil değildi. O kadar...

"ahhhhhhhhhhr"

Sophie. Benedict'in altında kaskatı kesildi ve çığlık atarken vücudu kamburlaştı. Parmaklarını Benedict'in sırtına geçirdi, tırnakları tenini çiziyordu ama Benedict bunu umursamadı. Tek bildiği Sophie'nin zevke ulaştığıydı ve bu iyi bir

şeydi, üstelik Tanrı aşkına artık o da... "Âhhhhhhhhhlı!"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict de artık zevkin doruklarında geziniyordu. Titremekten kendi alamıyordu. Bir süre Sophie'nin üstünde yığılı bir halde kaldı, onu ezdiğinin az çok farkındaydı ama tek bir kasını bile hareket ettirecek hali yoktu.

Bir şeyler söylemeliydi, ona bunun ne kadar harika olduğunu söylemeliydi. Ama adeta dili tutulmuş, dudakları kilitlenmişti. Her şeyden öte gözlerini açmakta bile zorla-

nıvordu. Güzel sözler bcklcvcbilirdi. O sadece bir erkekti

» /

vc kendine gelmesi lazımdı.

"Benedict?" diye fısıldadı Sophie. Benedict elini yavaşça onun üzerine koydu. Yapmayı ba-şarabıldığı tek şey onu duyduğuna dair bir işaret vermekti. ~her zaman böyle mi olur?"

Benedict kafasını salladı, bu işareti hissedip ne demek istediğim anlamasını umarak.

296

Sophie derin bir iç çekti ve iyice yastıkların içine

gömüldü.

"ben de oyle düşünmüştüm"

Benedict onu saçlarından öptü, burası şu an ulaşabildiği tek yerdi. hayır, her zaman böyle olmazdı. Benedict onu pek çok kez hayal etmişti. Ama bu... bu... '' Bu hayallerinin de ötesindeydi.

Sophie mümkün olabileceğini düşünmese dc Benedict'in onu kanepeye bastıran ve neredeyse nefessiz bırakan heyecan verici ağırlığına rağmen uyumuş olmalıydı. Benedict dc uyuyakalmıştı. Çünkü Sophie Benedict Uyanıp üstünden kalktığında aniden hissettiği üşümeyle uyandı.

Benedict Sophie'nin çıplaklığından utanmaması için üstüne battaniye örttü. Sophie yüzü kıpkırmızı olsa da gülümsedi. Bu onun utancını azaltmaya yarayacak ufak bir şeydi. Olanlardan pişman olduğundan değil. Bir kadının kanepede bekâretini kaybedip dc utanmaması mümkün değildi.

Yine dc battaniye getirmek düşünceli bir hareketti. Gerçi Sophie bıına hiç şaşırmadı. Benedict zaten düşünceli bir

adamdı.

Benedict belli ki Sophie gibi utanmıyordu çünkü odanın etrafına pervasızca: saçılmış olan giysilerini toparlarken vücudunu kapamak gibi bir ihtiyaç duymamıştı. Sophie, pantolonunu giyerken onu arsızca seyretti. Benedict dimdik ve gururlu bir şekilde ayakta dikiliyordu ve Sophie'yi kendisini izlerken yakaladığında sıcak bir gülümsemeyle ona baktı.

Tanrım. bu adamı nc kadar çok seviyordu.

' Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Benedict.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"İyi" diye ccvap verdi.

"Giizel"

Soplıie utanarak gülümsedi.

"harika."

Benedict yerden gömleğini aldı ve bir kolunu içine soktu.

"Eşyalarım alması için birisini göndereceğim."

Sophie gözlerini kırpıştırdı. "Nc demek istiyorsun?"

"Mcr.ak etme. Gizli kalmasını sağlayacağım. Artık ailemi tanıdığından dolayı çekineceğini biliyorum."

Sophie elbisesinin çok uzağında olmamasını dileyerek battaniyeyi iyice üstüne çekti. Çünkü biranda kendini çok mahcup hissetmişti. Asla yapmamaya yemin ettiği bir şeyi yapmıştı ve üstelik Benedict artık onun metresi olduğunu varsayıyordu.

"Kimseyi oraya gönderme lütfen," dedi Sophie kısık sesle.

Benedict ona şaşırarak baktı.

"Kendin gitmeyi mi tercih edersin?"

"Eşyalarımın oldukları yerde kalmasını tercih ederim," dedi usulca.

Bunu söylemek ona doğrudan metresi olmayacağını söylemesinden daha kolaydı.

Bir seferlik bir şey bağışlaıiabilirdi, bir seferlik bir şeyi kaldırabilirdi ama kocası olmayan bir adamın yanında ömür boyu yaşamak... Bu yapamayacağı bir şeydi.

Sophie karnına, orada, dünyaya gayri meşru olarak getirmek zorunda kalacağı bir çocuk olmasın diye dua ederek baktı.

298

"Bana ne söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu Benedict,

Sophie'nin yüzüne dikkatlice bakarken.

lanct olsun. Onun kolayca bir çıkış yolu bulmasına izin vcrmcyccekti.

"Diyorum ki," dedi Sophie, boğazında aniden oluşan yumru yüzünden yutkunarak, "Senin metresin olamam."

"Neden bunu bu şekilde nitelendiriyorsun?" diye sordu Benedict gergin bir ses tonuyla.

"Bunu yanlış bir karar olarak nitclendiriyonım" dedi, Benedict'in gözlerine bakmadan.

"Ah, yani ben yanlış bir karar mıyım?" dedi Benedict, sesinde sahte bir neşe v
Daha önce kimse için yanlış bir karar olmamıştım."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Öyle demek istemediğimi biliyorsun."

"Biliyor muyum?"

Ayakkabılarından birini aldı ve giyebilmek için sandalyenin koluna yaslandı.

"Açıkçası, sevgilim, artık senin nc demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok."

"Bunu bir daha yapamam"

Benedict Sophieylc yüz yüzc gelmek için kafasını hızla çevirdi, nazik gülümsemesine karşın öfkesinden gözlerini çakmak çakmak olmuştu.

"Şimdi de yapılmaması gereken bir şey oldum öyle mi? Çok güzel. Bu ahlaksızdan da iyi. Yapılmaması gereken şey kulağa çok daha korkunç geliyor, sence dc öyle değil mi? Yanhş karar vermek basitçe yapılmış bir hatadır sadece."

"Bu konuda bu kadar çirkinleşmeye gerek yok"

Benedict kafasını sanki Sophie'nin dediklerini düşünüyormuş gibi öbür tarafa çevirdi.

"Ben böyle biri miyim acaba? Son derece samimi Vc

anlayışlı davrandığımı düşünüyorum. Bak, bağırış çağırış

yok."

"Bunun ycriiic bağırış çağırışı tercih ederim." Benedict Sophie'nin elbisesini aldı ve lıiç dc kibar oL mayan bir şekilde ona doğru fırlattı.

"her zaman tercih ettiğimiz şeyleri yaşayamıyoruz değil mi Bayan Beckett? Ben bunun açık bir kanıtıyım"

Sophie elbisesini yakaladı ve nihayet battaniyeyi kaldırmadan giyincbilmeniı bir yolunu bulduğunu umarak battaniyenin altına girdi.

"Giyinmenin kolay bir yolunu bulduğuna sevindim," dedi Benedict, ona küçümseyen bir bakış fırlatarak. Sophie ona dik dik baktı. "Senden özür dilemeni beklemiyorum" 'Ah, çok rahatladım. Nc diyeceğimi bilemiyordum." j "Lütfen bu kadar alaycı olma." Bencdict'in gülümsemesi daha da alaycı bir hal aldı. "Benden bir şey isteyccek konumda değilsin" "Benedict..."

Benedict saygısız bir bakışla ona doğru eğildi. "Tabii tekrar seninle beraber olmamı istemen dışında, bunu seve seve yaparım." Sophie hiçbir şey söylemedi.

"Şimdi anlıyor musun reddedilmenin nasıl bir duygu olduğunu? Ben denemeyi bırakmadan önce beni daha kaç kere geri çevireceksin?"

"Seninle olmak istemediğimden değı..." "Ah, hep aynı mazeret. Eskidi artık. Eğer benimle beraber olmak istiyorsan, benimle olursun. Hayır demek istediğin için hayır diyorsun."

"Anlamıyorsun," dedi Sophie kısık sesle. "Sen her za-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

man istediklerini almaya alışmışsın. Bazılarımızın böyle

bir lüksü yok"

"Ne aptalım. Sana bu lüksü sunduğumu zannediyordum."

"Metresin olma lüksünü!" dedi Sophie sert bir şekilde.

Benedict kollarını kavuşturdu ve "Şimdiye kadar yapmadığın bir şeyi yapmış olmayacaksın." dedi dudaklarını

bükerek.

"Töparlanmalıyım," dedi Sophie usulca, Benedict'in

hakaretini duymazdan gelerek.

Bunu hak etmişti. Onunla yatmıştı. Metresi olacağını neden düşünmemeliydi ki?

"Bir hata yaptım" diye devam etti Sophie. "Ama bu tekrar yapacağım anlamına gelmez." "Sana daha iyi bir hayat sunabilirim/' dedi Benedict alçak bir sesle.

Sophie kafasını iki yana salladı. "Metresin olmayacağım. Hiç kimsenin metresi olmayacağım.1'

Benedict'in dudakları Sophie'nin dediklerini hazmetmeye çalışırken şaşkınlıkla aralandı. "Sophie," dedi şüpheli bir ses tonuyla, "seninle cvlcncmcycccğimi biliyorsun."

"Tabii ki biliyorum," diye karşılık verdi. "Ben bir hizmetçiyim, aptal değilim" Benedict ayakkabılarını giymek için eğildi. Sophie'nin saygınlık istediğini biliyordu ama o da Bencdict'in bunu ona veremeyeceğini bilmeliydi.

"Senin için öylesi dc çok zor olur," dedi yumuşak bir ses tonuyla. "Seninle evlensem bile kabul görmezsin. Cemiyet çok zalim olabilir." , . : Sophie sahte bir kahkaha attı. Biliyorum," dedi, gülümsemesi tamamen yapaydı. "İnan bana, biliyorum." 301

"O halde neden..."

"bana bii ıvılik yap." dive lafını kesti ve kafasını çevirdi artık ona bakmıyordu. "Kendine evlenecek birini bııl. Ka-bul görecek, seni mutlu cdccck birini. Sonra da beni rahat bırak."

Sophie'nin sözleri Benedict'in banı teline dokundu ve aklına aniden maskeli balodaki kadın geldi. O Benedict'in diinyasındandı, onunla aynı sınıfa mensuptu. Ve orada dikilmiş ona bakmamaya çalışarak alelacele giyinen Sophie'ye bakarken nc zaman geleceği düşünse, kendisini ne zaman bir eş ve çocuklarla düşünse kafasında hayal ettiğinin o kadın olduğunu fark etti.

Son iki senesini gümüş elbiseli kadınının içeri girmesini bekleyerek bir gözü kapıda geçirmişti. Kendini bazen sersem hatta aptal gibi hissediyordu ama oıiı düşüncelerinden silmeyi

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Veya rüyalarından - ona sadakat yemini verdiği ve ömür boyu mutlu oldukları rüyalarından -çıkarmayı başaramamıştı.

Onun konumundaki bir adam için böyle hastalıklı ve duygusal

hayaller kurmak aptalcaydı ama kendine engel olamıyordu. O kadar sevgi dolu ve geniş bir ailede büyümüştü ki, kendi dc böyle bir aileye sahip olmak istiyordu.

Ama maskeli balodaki kadın bir seraptan başka bir şey değildi. Lanet olsun, adını bile bilmiyordu. Ama Sophie buradaydı.

Onunla cvlcncmczdi ama bu beraber olamayacakları anlamına da gelmiyordu. Çok fedakârlık isteyen bir durumdu, özellikle de Sophie için, bunu kabul ediyordu. Ama bunu başarabilirlerdi. Ve kesinlikle bu onları ayrı düşmelerinden çok daha fazla mutlu ederdi.

-Sophie." diye başladı Benedict, "bu durumun mükemmel olmadığı..."

"Yapma," diye sözünü kesti Sophie.

"Beni dinlersen..."

"Lütfen. Yapma"

"Ama dinlemi.."

"Dur!" dedi Soplıie, sesi tehlikeli bir şekilde yükselmişti.

Omuzlarını öyle bir sıkmıştı ki resmen kulaklarına erişmişlerdi ama Benedict ısrar etmeye devam edecekti. Onu seviyordu: Ona ihtiyacı vardı. Ona sebeplerini anlatmalıydı.

"Soplıie, beni dinlere..."

"Dünyaya gayri meşru bir çocuk gctirmeyeccğim!" diye bağırdı sonunda. Ayağa kalkarken bir yândan da battaniyeye sarılmaya çalışıyordu. "Bunu yapmayacağını! Seni seviyorum ama bunu yapacak kadar değil. Kirnscyi okadar çok sevmiyorum."

Benedict Sophie'nin karnına bakarak, "Bunun için çok geç olabilir," dedi.

"Biliyorum," dedi Sophie usulca. "Bunu düşünmek beni içten içe yiyip bitiriyor zaten."

"Pişmanlık buna çare olmaz."

a a

Soplıie bakışlarını Bencdict'tcn kaçırarak, "Yaptığımız şeyden pişman değilim. Keşke olsaydım. Pişman olmam gerektiğini biliyorum ama değilim."

Benedict onu yalnızca izledi. Onu anlamayı istiyordu ama metresi olmak ve onun çocuklarını doğurmak konu-

*

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

sunda bu kadar katı olup da sevişmelerinden nasıl pişmanlık duymadığını kavrayamıyordu.

Onu sevdiğini nasıl söyleyebiliyordu? Bu Bcnedict'in acısını daha da arttırıyordu.

"eğer çocuğumuz olmazsa," dedi Sophie usulca, "kendimi çok şanslı addedeceğim. ve kadere bir daha meydan

"hayır. sadece bana meydan okuyacaksın," dedi Benedict. Kendi sesindeki alaycılığı duynuış ve bundan nefret etmişti.

Soplıie onu duymazdan geldi, duvardaki resme bakarken bir yandan ila battaniyesini çekiştirmeye devam ediyordu.

"her zaman kalbimde yaşatacağım bir anım oldu. Sanırım bu yiizden yaşadığımızdan pişmanlık duymuyorum." "Seni geceleri ısıtamayacağım." "Evet." dedi Sophie üzgün bir şekilde. "Ama her zaman rüya larımda olaca ksın"

"Sen bir korkaksın" diye suçladı onu Bcıiedict. "Hayallerinin peşinden gidemeyen bir korkak."

Soplıie arkasını döndü. "hayır," dedi. "Ben bir piçim. Ve sen umurumda değil demeden öncc söyleyeyim ki emin ol benim umurumda. Ve herkesin umurunda. Do-ğumumdaki rezilliğin aklıma gelmediği tek bir gün geçir-medim." "Sophie..."

"Eğer bir çocuğum olursa," dedi, sesi çatallaıimaya başlamıştı, "onu nc kadar çok seveceğimi biliyor musun? Yaşamaktın, nefes almaktan bile çok. her şeyden çok. Benim yaşadığım acıyı çocuğuma nasıl yaşatabilirim? Onu aynı acıları çekmeye nasıl mahkûm edebilirim?" "Çocuğunu reddeder misin?" "Tabii ki lıayır."

"O zaman senin yaşadığın acıları yaşamaz," dedi Benedict omuz

silkerek. "Çünkü onu ben dc reddetmem." "Anlamıyorsun," dedi Sophie ve ağlamaya başladı.

okumavacağtm.

Benedict onu duymamış gibi davranarak, "Ailen tara-

,

fından reddedildin. Doğru anlamış mıyım?"" diye sordu.

Sophienin gülümsemesi gergin ve alaycıydı. "Tam ola-

rak değil.Görmezden gelmek daha iyi bir tanımlama

olur

"Sophie," dedi Benedict, onu kollarına alırken, "ailenin

hatalarını tekrarlamak zorunda değilsin*

«Biliyorum,* dedi üzgün bir şekilde, Bencdict'in ona

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

sarılmasına direnmedi ama karşılık da vermedi. "İşte bu yiizden senin metresin olamam. Annemin hayatını tekrar

yaşayamam."

"Ama sen..."

"Akıllı bir insanın hatalarından ders alacağını söylerler

Sophie'nin kuvvetli sesi Benedict'in itirazını sonlandır-mişti. "Ama gerçekten akıllı bir insan başkalarının hatalarından da ders çıkartır." Geri çekildi ve Beiicdict'c arkasını döndü. "Ben kendimi gerçekten akıllı bir insan olarak nitelendiriyorum. Bunu elimden alma lütfen."

Sophie'nin gözlerinde elle tutulabilir bir çaresizlik ve acı vardı. Bu Benedict'in kalbini yaralamıştı.

"Giyinmek istiyorum," dedi arkasını dönerken. "Sanırım gidcceksin"

Benedict birkaç saniye onun sırana baktı. "Fikrini değiştirebilirim. Seni öpebilirim, sana..." "Yapmazsın," dedi Sophie, kılını bile kıpırdatmadan. "Bıı sana güre değil" "Bana göre."

' Beni öpersin sonra kendinden nefret edersin. ve bu

sadece bir saniye sürer."

Benedict tek kelime daha etmeden, kapıyı arkasından kapatıp odadan çıktı.

Bölüm 18

Evlenmek isteyen kızlar ve anneleri için son iki hafta oldukça ve-

rimsiz geçtı. 1816'mn gözde bekârı Ashbourne Dükü ve Maccle-

field Kontıı'nıın geçen sene başları bağlanırken, bıı sezon bekârlardan

pek ilgi gelmedi.

Daha da kötiisii, hâlâ evlenmemiş olan iki Bridgerton. kardeşii (heniiz on allı yaşında olan dolayısıyla evlenme çağındaki hiçbir genç

hanıma faydası olmayan Gregoıy'yi saymıyorum) bu sezon yüzlerini hiç göstermediler. Bu YazarColin'in şehir dışında, büyiik ihtimalle

Wales veya Iskoçya'da olduğunu söyliiyor(gerçİ sezonun ortasında Wales ya da Iskoçya'da ne aradığım kimse bilmiyor). Benedict'in hikâyesi ise çok daha karışık. Görünüşe göre keıidisi Londra'da ama soylu çevrelerin düzenlediği sosyetik toplantılara katılmaktan kaçını-yor.

Gerçi doğruyu söylemek gerekirse, .Bu yazar yukarıda adı geçen Bay Bridgert
eğlence ile geçirdiği izlenimini

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

vermek istemez.Eğer söylentiler doğruysa son iki hafta Bruton Sokağı'ndaki

evinde geçirmiş.

Şimdiye kadar hasta olduğu yönünde bir rivayet olmadığına göre

Bu yazar Benedict Bridgertonun nihayet Londra sezonunun son

Odanın içinde tek başına kalan Sophienin titreyen ellerindeki

battaniye düştü ve genç kadın ağlayarak kanapenin üzerine yığıldı.

Sophie, Benedict'i iki hafta boyunca görmedi. Bundan dolayı mutlu mu olsun, şaşırsm mı yoksa hayal kırıklığına nu uğrasın bilemiyordu.

Bu günlerde hiçbir şey bilmiyordu. Çoğu zaman kendisini bile tanıyamıyordu.

Benedicrin teklifini reddederek doğru karan verdiğinden emindi. Buıu mantığıyla, hatta sevdiği adam için yanıp tu-tuşsa bile kalbiyle dc biliyordu. Piç olduğu için çok acı çekmişti ve aynı acılan başka bir çocuğa özellikle de kendi çocuğuna yaşatma riskini göze alamazdı.

Hayır, bu doğru değildi. Bu riske bir kere girmişti. ve bundan

pişman olmayı başaramamıştı. Hatırası çok değerliydi. Ama bu, bunu bir kere daha yapacağı anlamına gelmezdi.

Ama eğer doğru kararı verdiğinden bu denli eminse, niçin bu kadar çok canı yanıyordu? Sanki kalbi hiç durmadan kırılmaya devam ediyordu. Her geçen gün daha çok parçalanıyordu. Soplıie kendine bunun daha kötü olmayacağını, kalbinin parçalanmasının bir giin son bulacağını ve en sonunda da tamamen kırık bir kalple kalacağını ama iyileşeceğini söylüyordu ama yine de her gece Benedict için ağlayarak uyuyakalıyordu.

Ve her geçen gün kendini daha kötü hissediyordu.

Gerginliği, evin dışına adım atmaya duyduğu korkuyla daha da çok artıyordu. Posy büyük ihtimalle onu arıyordu ve

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 9 HAZİRAN t1817

derece sıkıcı olduğu ve zaman geçirmeye değmeyeceği sonucuna varmış olduğunu söyleyebilir.

Gerçekten çok zeki bir adammış.

SophiePosynin onu bulammasının cn doğrusu olduğunu

düşünüyordu.

Sophie, Posy'nin Araminta'ya onun Londra'da olduğunu söyleyecegini düşünmüyordu. Posy'nin yerdiği sözden dönmeyecek kadar güvenilir olduğunu biliyordu vc Sophie çil-ę
sallarken Posy onu başıyla onaylamıştı ki bu kesinlikle bir söz olarak değerlen

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ama Posy'nin bir sözü içinde tutma konusundaki güvenilirliği maalesef dilinde tutması konusun dageçerli değildi.

Ve Sophie zihninde Posy'nin onu burada gördüğünü ağzından kaçırdığıyla ilgili senaryolar kurup duruyordu. Posynin Sophie'nin nerede yaşadığını bilmemesi bir avantajlı. Bildiği tek §ey Sophie'nin dışarıda gezinti yaptığıydı. vcya belki dc Sophie sadece Araminta'yı gözetlemeye gelmişti.

Ama gerçek, Sophic'nin şantaj yapılarak buraya kişisel hizmetçi olarak getirildiğiydi.

Dolayısıyla Sophic'nin duyguları yüzünden sinire kalp kırıklığından da tam bir endişeye dönüşüyordu.

Bunların çoğunu kendi içinde tutmayı başarıyordu ama her geçen gün dikkati daha çok dağılıyor ve sakinliğini kaybediyordu. Üstelik Leydi Bridgcnon ve kızlannın bunu fark ettiğini biliyordu. Ona endişeli bir ifadeyle bakıyorlar ve onunla gereğinden fazla nazik konuşuyorlardı. ve neden çay saatlerine katılmadığını merak ediyorlardı. "Sophie! İşte buradasın."

Sophie onu onarılması gereken küçük bir elbise yığınının beklediği odasına doğru aceleyle gidiyordu ki Leydi Bndger-ton onu koridorda yakaladı, Sophie durdu ve selam verirken gülumsemeyc çalıştı.. "iyi günler Leydi Bridgerton" "îyi günler Sophie. Her yerde seni arıyordum

Sophie ona boş gözlerle baktı. Buıuı son zamanlarda çok yapivordu. Bir şeye odaklanmak onıin için zordıı. "Öyle mi?" diye sordu.

"Evet. Neden hütiin hafta çaya gelmediğini merak ettim Biliyorsun ki kendi aramızda içtiğimiz çaylara her zaman davetlisin."

Sophie yanaklarının ısındığını hissetti. Bcnçdict'i düşün-meden tüm o Bridgertonlar'la aynı odada bulunmak çok zor olduğundan çay saatlerine katılmıyordu.

Hepsi birbirine benziyor ve bir araya geldiklerinde tam bir aile oluyorlardı.

Bu Sophie'ye sahip olmadıklarını ve asla sahip olamayacaklarım hatırlatıyordu: kendine ait bir aile.

Seveceği biri. Onu sevecek biri. Evlilik ve saygınlığa giden yoldaki her sev.

* 3 /

Sophie tutku ve aşk için saygınlıklarını lıiçc sayacak kadınların olduğunu düşündü. Çok büyük bir parçası o kadınlardan biri olmayı dilerdi. Ama öyle değildi. Aşk her şey demek değildi. En azından onun için değildi.

"Çok işim vardı," dedi sonunda Leydi Bridgerton'a. Leydi Bridgerton ona sadece gülümsedi. Sophie'yi daha çok şey söylemeye zorlayan küçük, belli belirsiz meraklı bir gülümsemeydi bu.

"Dikiş dikiyordum," diye ekledi.

"Ne kadar kötü. Bu kadar çok kıyafet eskittiğimizin farkında değildim."

"Siz yapmadınız," diye ccvap verdi Sophie, söylediği anda dilini ısırarak. Arkasından mazereti duyuldu. "Kendi giysilerimi onarıyordum," diye uydurdu, bunun kulağa ne kadar kötü ş
yutkunarak.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Leydi Bridgerton Sophie'nin kendi verdikleri dışında kıyafeti olmadığını biliyordu. Ki söylemeye gerek yok ama bu

310.

kıyafetlerin hepsi çok iyi durumdaydı. Vc ayrıca, Sophienin kızlarla ilgilenmek yerine gun içinde kendi illeriyle uğraşması çok kötü bir davranıştı. Leydi Br'ıdgmon anlayışlı bir işverendi. Büyük ihtimalle bunu dert etmezdi ama bu Sophienin kendi iş ahlakına tersti. Leydi Bridgerton ona bir iş vermişti - her geçen gün kalbinin kırılmasını sağlasa da iyi bir isti bu - vc Sophie isinden gurur duyuyordu.

"Arılıyorum," dedi Leydi Bridgenon, yüzünde hala o esrarengiz gülümseme vardı. "Kendi dikişlerini de çaya getirebilirsin,^ dedi.

"Ah, bunu hayal bile edemem."'

"Ama ben sana getirebileceğini söylüyorum."

Sophie sesinin tonundan bu söylediğini yapması gerekti-ğini anladı.

"Tabii ki," diye mırıldandı ve onu oturma odasına kadar

izledi.

Kızların hepsi orada, her zamanki ycrlerindeydiler. Tartışıyor ve gülüşüyorlardı. Espriler havada uçuşuyordu (neyse ki bu sefer havada uçuşanlar kurabiyeler değildi), En büyük kız kardeş Daplıne de - artık Hastings Diişesi'ydi - oradaydı. Kucağında en küçük kızı Caroline vardı.

"Sophie," dedi Hyacinth gözleri parlayarak. "Hasta olduğunu düşünmeye başlamıştım."

"Ama beni daha bu sabah gördünüz," diye hatırlattı ona Sophie. "Saçlarınızı yapmıştım."

"Evet, ama pek kendinde değildin"

Sophic'nin buna verecek uygun bir cevabı yoktu çünkü gerçekten de pek kendinde değildi. Bunun aksini iddia edecek hali de yoktu. Bu yüzden hemen bir sandalyeye oturdu

ve Francesca çay ister misiıı diye sorduğunda başıyla onayladı.

Penelope Featheringtoıı bugün uğrayacağını söyledi."

311

dedi Eloise annesine, Sophie ilk yudumunu alırken. Sophie Penelopc'ylc hiç tanışmamıştı ama Whistlecdown onun hakkında sık sık yazardı. Sophie o ve Eloisc'in ayrılmaz arkadaşlar olduklarını biliyordu.

"Benedict'in uzun zamandır uğramadığını fark ettiniz nü?" diye .sorduHyaciıth.

Sophie iğneyi parmağına batırdı ama neyse ki acıdan bağırmamayı başa ra b i İd i.

"Simon'la beni görmeye de gelmedi," dedi Daphne. "Bana aritmetikte yardım
diye homurdandı Hyacintlı, "ama kesinlikle sözünde durmadı."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Eminim aklından uçup gitmiştir," dedi Leydi Bridgerton. "keşke

ona bir not gönderseydiıı."

"Veya kapısına dayanabilirdin," dedi Francesca gözlerini devirerek. "Çok uzakta yaşamıyor ki!"

"Ben bekâr bir kızını," dedi Hyacinth burnundan soluyarak. "Bekâr evlerini ziyaret etmem." Sophie öksiirdü.

"Sen daha on dört yaşındasın," dedi Francesca onu küçümseyen bir şekilde. "Fark etmez!"

"Siınon'dan da yardım isteyebilirsin," dedi Daphne. "Sayılar konusunda Benedict7teri daha iyidir."

"O haklı," dedi Hyacinth ve Francesca'ya sert bir bakış attıktan sonra annesine döndü. "Zavallı Benedict. Artık benim hiçbir işime yaramaz."

Hepsi kıkırdadılar çünkü Hyacinth'iıı şaka yaptığını biliyorlardı. Artık nasıl kıkırdanacağını unuttuğunu sanan Sophie dışında.

"Bencdict'in iyi olduğu şey ne? Simon sayılarda, Anthony tarihte iyi. Colin tabii ki en komiğimiz vc..."
"Sanat."

Sophie'nin sert ses toriu Hyacinth'in lafını bölmüşü.

Bcneclict'i" kendi ailesinin onun bu önemli özelliğini bil-memesi biraz sinirine dokunmuştu.

Hyacinth ona şaşkınlıkla baktı.

••Anlayamadım?"

'•Sanatta iyi." diyc tekrarladı Sophie. "Sanıyorum, bu konuda hepinizden dalıa iyi."

Bu herkesin dikkatini çekti çünkü Sophie onlara nükteli bir cevap verirken genellikle hep yumuşak bir sesle konuşmuş ve kesinlikle hiç birine sert bir yanıt vermemişti.

"Resim yaptığını bile bilmiyordum," dedi Daphne, bu oldukça ilgisini çekmişti.

Sophie ona dik dik baktı. Bridgenon kadınlan arasında buna en az sahip olan Daphneydi ama onun da gözlerindeki keskin zekâyı görmemek imkânsızdı. Daphne kardeşinin saklı yeteneğini merak ediyor, neden bununla ilgili hiçbir şey bilmediğini ve daha da önemlisi bunu Sophie'nin neden bildirini öğrenmek istiyordu.

Soplıie kısa bir süre içinde bütün genç düşcslcnn ona baktıklarını gördü. ve yine kısa bir süre içinde hata yaptığını anladı. Eğer Benedict onlara sanatıyla ilgili bir şey söylemediysc o halde bunu söylemek kesinlikle Sophie yc düşmezdi.

"resim yapıyor," dedi Sophie sonumla, bunu daha fazla soru sorulmasını engelleyebilecek bir şekilde söylediğini umarak.

İşe yaramıştı. Kimse tek kelime etmedi ama beş çift göz

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

çok dikkatli bir şekilde onu izliyordu.

Kara kalem çalışıyor," diye mırıldandı.

Sophie onlarla göz göze geldi. Eloi.sc hızlı hızlı gözlerini

kırpıştırıyordu. Leydi Bridgerton ise gözlerini bile kırpmıyordu.

"oldukça da iyi," diye mırıldandı Sophie ama bunu soy-

lerken içinden kendine kızıyordu. Bridgertonlar'ın sessizli-ğinde onu bu sessizliği bozmaya mecbur eden bir şey vardı

Nihayet bozulmayan uzun bir sessizlikten sonra Leydi Bridgerton boğazını temizledi ve "Çizimlerinden bîrini gör-mek isterim/'dedi. "Benimle paylaşmak isterse tabii." Sophie ayağa kalktı. "Sanırım gitmeliyim." Leydi Bridgerton onu baştan aşağı siizdü. "Lütfen"dedi hem kadife gibi yumuşak hem dc çelik gibi sert bir ses tonuyla. *Kal."

Sophie tekrar yerine oturdu.

Eloise birden ayağa fırladı. "Sanırım Penelopc'nin sesini duydum."

"Hayır, duymadın/" dedi Hyacinth. "Neden yalan söyleyeyim?" "Nedenini bilmiyorum ama..."

Kâhya kapının girişinde belirdi. "Bayan Penelope Fcathc-rinwon." dedi.

"Gördün mü?" diye çıkıştı Eloise Hyacinth'e. "Kötü bir zamanda mı geldim?" diye sordu Penelope. "Hayır" diye ccvap verdi Daphne gülümseyerek, gülümsemesinde belirsiz bir neşe vardı. "Sadece garip bir zamanda geldin."

"Öyle mi? Daha sonra da gelebilirim." "Tabii ki hayır," dedi Leydi Bridgerton "Lütfen otur ve bir çay al."

Sophie, genç kız Franccsca'mn yanındaki kanepeye otururken onu izledi. Penelope'nin sofistike bir güzelliği yoktu ama kendine göre bir cazibesi vardı. Saçları kızıl kahveydi ve yanakları hafifçe çillerle kaplıydı.

Bunları düşünürken, Leydi Whistledown'un köşesinde onun ne kadar kötü giyindiğini okuduğunu hatırladı. Zavallı

kız annesine mavi giyinmesine izin vermesini bir türlü söy-

leyemiyormuş.

Sophie gizli gizli Penelope'yi incelerken, Ptnelopenin

onu pek de gizli gizli nicelemediğini fark etli.

"Tanışıyor muyuz?" diye sordu aniden.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie bir anda korkunç bir hisse kapıldı. Belki dc bir deja vu yaşıyordu.

"hiç sanmıyorum," dedi hızlıca.

Penelope bakışlarını Sophic'dcn ayınmyordu.

"Emin misin?"

"Hi-lıiç zannetmiyorum."

"Haklı olduğuna eminim. Ama çok tanıdık geliyorsun."

"Sophie bizim yeni hizmetçimiz."dedi Hyacinth sanki bu her şevi açıklamaya yetermiş gibi. "Genelde aile arasında olduğumuzda çay saatlerimize eşlik eder."

Sophie Penelope'yi cevap olarak bir şeyler mınldanırken izledi ve bir anda fark etti! Onu dalıa önce görmüştü! Onu maskeli baloda, büyük ihtimalle Bcnedict'le tanışmadan en fazla on saniye önce görmüştü.

Sophie salona girdiğinde genç bir adam unun yanında bir yer bulmaya çalışarak etrafında dolanmaya başlamıştı. O sırada Penelope orada oldukça garip yeşil bir kostüm vc komik bir şapkayla dikiliyordu. Her nedense maske takmamıştı. Sophie, genç adam Peıielope'ye çarpıp neredeyse onu yere düşürmeden önce, kostümünün ne olduğunu anlamak için onu birkaç saniye izlemişti.

Sophie yardım etmek için elini uzatıp diu, "Yakaladım seni." diyecekken birkaç genç adanı araya girip iki kadını uzaklaştırmalardı.

Sonra Benedict gelmiş ve Sophie gözlerini ondan ala-nıanııştı. Bu olaydan sonra da Penelope vc maskeli baloda ki adamların iğrenç yaklaşımlarını tamamen unutmuştu.

345

ve açıkça Penelope dc bu olanları hatırlıyordu;

"Eminim yanılıyoruındıır," dedi Penelope, Francesca'nin elinden çay fincanını alırken. "Özellikle görünüşün değil, dalıa Çok duruşun..."

Soplıie konuya küçük bir müdahalenin gerekli olduğuna katar verdi ve konuşma gülümsemesini takınarak, "Tanıdığınız hanımların gerçekten çok zarif ve kibar olduğuna emin olduğumdan bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum,1* dedi.

Sophie ağzını kapattığı anda bir .şekilde çok fazla konuştu-ğunun farkına vardı. Franccsca ona sanki alnından boynuzlar fılizleniyormuş gibi şaşkınlıkla bakıyordu.

Leydi Bridgerton'un ise. "İki haftadır kurduğun en uZun cümlenin bu olduğuna yemin edebilirim," derken dudakları seğiriyordu.

Soplıie. "Kendimi çok iyi hissetmiyordum," diye mırıldandı.

"Ah!* diye bağırdı aniden Hyacinth. "Umarını çok kötü değilsindir çünkü bu a edebileceğini umuyordum"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Tabii ki." dedi Sophie, Sanki bir bilmeceymiş gibi onu izlemeye devam eden Penelope'ye bir mazeret uydurma arzusuyla. "Neye ihtiyacın var?"

"Bıı akşam kuzenlerimi eğlendirmeye söz verdini."

"Ah. tabii ya." dedi Leydi Bridgerton barda kal t lığını masaya bırakırken. "'tamamen unutmuşum."

Hyacinth onu başıyla onayladı.

"Yardım edebilir inisin? Dört kişiler ve çok yorucu olacağından eminim."

"Tabii ki." dedi Sophie. "Kaç yaşlarındalar?"

Hyacinth omuz silkti.

"Altı ile on arası," dedi Leydi Bridgerton hoşnutsuz bir

316

ifadeyle- "Bunu biliyor olmalıydın Hyacinth." Sophie'ye dönü ve ekledi "En kiiçük kız kardeşimin çocukları."

Sophie Hyacinth'c dönerek, "Geldiklerinde bana haber verin lütfen. Çocukları çok severim ve yardımım dokunum çok memnun olurum,"

"Harika," dedi Hyacinth, ellerini birbirlerine çarparak. •'Çok küçük ve hareketliler. Beni çok yoruyorlar.''

"Hyacinth." dedi Franccsca. "sen dc çok ya$lı ve çökmüş

sayılmazsın."

"On yaşın altında dört çocukla cn son ne zaman vakit geçirdin?"

"Durun," dedi Sophie, iki haftadan beri ilk kez gülüyordu. "Yardım edeceğim. Kimse yorulmayacak. ve sen de gelmelisin Francesca. Eminim ki çok güzcl zaman geçireceğiz."

"Sen..." diyerek Penelope bir şeyler söylemeye başladı ama ardından sustu. "Boş ver."

Ama Soplıie ona baktığında son derece şaşkın bir ifadeyle hâlâ kendisini izlediğini gördü. Daha sonra, "Seni tanıdım. Seni tanıdım," dedi heyecanla.

"Eminim doğru söylüyordur." dedi Eloise, neşeli bir gülümsemeyle. "Penelope gördiiğü bir yuzu asla unutmaz," Sophie bembeyaz olmuştu.

"İyi misin?" diye sordu Leydi Bridgerton öne eğilerek "Pek iyi görüıımüyorsun."

"Sanırım bir şey dokundu," diye bir yalan söyledi Sophie hemen, inandırıcı olmak için karnını tutarak "Belki dc sut

bozuktu."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Aman Tanrım," dedi Daphıie, endişeyle kaşlarım çatıp bebeğine bakarak. "Caroline e de biraz içirmiştim." "Bence tadı iyiydi," dedi Hyacinth. "Bu sabah yediğim bir şeyden de olabilir/ dedi Sophie, Daphne'nin daha fazla endişelenmemesi için.

317

Sanının biraz uzansam iyi olacak." Ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerledi." tabii müsade edersenizz Leydi Bridgerton." "Elbette," dive cevap verdi. "Umarım iyileşirsin" "eminim iyilçsccğim," dedi Sophie, gerçeği söylüyordu. PencJopc Feathcrington'nn görüş alanından çıktığı aın kendini daha iyi hissedecekti.

"Kuzenlerim gelince sana haber veririm," diye seslendi Hyacinth.

"Daha iyi hissedersen tabii," diye ekledi Leydi Bridget-ton.

Sophie onu başıyla onayladı ve aceleyle odayı ıcrk etti. Ama giderken, Penelope Fcatlıcrington'un onu çok dikkatli bir şekilde izleyen bakışını yakaladı. Bu bakış Sophie'yi korku ve dehşet içinde bırakmıştı.

***

Benedict iki haftadır kendini çok kötü hissediyordu. Ve annesinin evine doğru giden kaldırımda yürürken bu halinin daha da kötülçsccğini düşünüyordu. Buraya gelmekten kaçınmıştı çünkü Sophie yi görmek istemiyordu; bu kötü halini fark edip ona sorular soracak olan annesini görmek istemiyordu; annesinin ilgisini hissedip onu sorguya çekecek olan Eloise'i görmek istemiyordu; Hyacinth'i görmek istemi...

Lanet olsun, kimseyi görmek istemiyordu. ve hizmetçilerinin kafasını koparmasına bakılırsa (tabii sözlü olarak, gerçi rüy.ılarında bunu sık sık gerçekleştiriyordu.) geri kalan dünyanın da onu görmemesinde yarar vardı.

Ama şansa bakın ki, ilk basamağa ayağını atmıştı ki birinin ona seslendiğini duydu ve arkasını döndüğünde iki erkek kardeşinin kaldırımdan ona doğru yürüdüğünü gördü. Benedict homurdandı. Onu kimse Anthony ve Colin'den

318

daha iyi tanımazdı ve kırık bir kalbi fark etmemeleri ya da bundan bahsetmemeleri mümkün değildi.

"Seıii ne zamandır görmedim;? dedi Anthony. "Nerelerdeydin?"

"Orada burada," dedi Benedict kaçamak bir şekilde. "Genelde evdeydim." Colin'e döndii. "Sen nerelerdeydin?"

"Wales"

"Wales? Neden?"

Colin omuz silkti. "Öylesine. Dalıa öıice hiç gitmemiştim."

"Çoğu insan oraya sezonun ortasında gitmek için daha

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

geçerli bir sebebe ihtiyaç duyar," dedi Benedict.

"Ben duymam."

Benedict ona bakakaldı. Anthony de ona bakakalntıştı.

"her neyse," dedi Colin kaşlarını çatarak. "Gitmem gerekiyordu. Annem bu lanet evlilik olayıyla ilgili çok üstüme

geliyordu."

"Lanet evlilik olayı mı?" diye sordu Anthony neşeli bir gülümsemeyle. "Seni temin ederim birinin bekâretini bozmak o kadar da korkunç bir şey değil."

Benedict kayıtsız bir ifade tıkınmaya çalıştı. Sophie'yle seviştikten sonra kanepesinin üzerinde küçük bir lan lekesi görmüştü. Hemen üzerine bir yastık atmış ve hizmetçilerinin oraya bir kadının geldiğini unutana kadar buıiu fark etmemelerini ümit etmişti. Hiçbir çalışanının kapıyı dinlemediğini veya dedikodu yapmadığını düşünmeyi tercih ederdi ama Sophie ona, hizmetçilerin genelde evin içinde olan her Şeyi bildiklerini söylemişti ve Benedict onun haklı olduğunu düşünüyordu.

Ama Benedict'in yüzü kızardıysa da kardeşleri bunu görmemişti ve Benedict'in, güneşin doğudan doğduğu kadar

emin olduğu bir şey varsa da hiçbir Bridgerton'un başka bir Bndgertonla dalga geçme fırsatım kaçırmadığıydı,

"Durmadan Penelope Featlıcrington'dan bahsediyor" dedi Colin kaşlarını çatarak. "Söylüyorum size, kızı kısa pan. tolonlu halimizden beri tanıyorum, yani en azından benim kısa pantolonlu halimden beri. O..."

Colin kaşlarım biraz daha çattı çünkü iki kardeşi de ona gülüyorlardı.

"O. adları her neyse işte, küçük kız kıyafetleri giyiyordu " "Elbise?" diye ekledi Anthony yardımcı olmaya çalışarak. "Etek?" Bu Benedict'in önerişiydi.

J

"Önemli olan," dedi Colin baskın bir sesle, "onu çok uzun zamandan beri tanıyor olmam ve sizi temin ederim ona âşık olacağımı hiç zannetmiyorum."

Anthony Ben edict'e döndü ve "Bir sene içinde evlenecekler. Bu dediğimi bir yere yaz," dedi alaycı bir ses tonuyla.

Colin sinirli bir edayla kollarını göğsünde kavuşturdu. "Anthony!"

"Belki iki sene içinde," dedi Benedict. "Colin daha çok genç."

"Senin aksine," diye karşılık verdi Colin. "Annem neden beni bu kadar sıkıştırıyor merak ediyorum? Tanrı aşkına sen otuz bir yaşındasın..."

"Otuz." dedi Benedict hemen.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Her neyse işte, gören de arada çok fark var zannedecek.? Benedict'in suratı asıldı. 13u geçen birkaç haftada annesi hiç huyu olmadığı halde Benedict, evlilik ve Benedict'in neden evlenmesi gerektiği konusunda ki fikirlerinden hiç bahsetmemişti. Benedict annesinin evine gitmekten kaçınmıştı ama yine dc ondan önce dc annesi tek kelime etmemişti. Bu çok tuhaftı.

"Nc olursa olsun," Colin söylenmeye devam ediyordu, 320

.•yakın zamanda evlenmeyeceğim vc kesinlikle Penelope

Fcathcrington'la da evlenmeyeceğim "

"Ah!"

Bu çok kadınsı bir "ah"tı ve Benedict her nasılsa, kafasını bile kaldırmadan hayatının en garip anlarından birini yaşayacağını anladı. Dehşet içinde kafasını kaldırdı vc Ön kapıya doğru döndü. Orada, açık kapının önünde duran Pcnclopc Feadıerington'u gördü, dudaklarışok içinde aralanmıştı vc gözlerinden kalbinin kırıklığı okunuyordu.

Ve o anda, Benedict şimdiye kadar bunu fark etmeyerek ne kadar aptallık (erkekçe bir aptallık) ettiğini anladı: Penelope Fc.'itherington kardeşine âşıktı.

Colin boğazını temizledi. "Penelope," dedi, sesi sanki on

yaş geriye gidip ergenliğine dönmüş gibi tiz çıkmıştı. *Seni

görmek ne güzel."

Kardeşlerine konuşmaya dâhil olup onu kurtarmaları için

baktı kimse araya girmedi.

Açıkçası Benedict çekinmişti çünkü bu asla düzeltilemeyecek durumlardan biriydi.

"Burada olduğunu bilmiyordum," dedi Colin.

"Belli ki bilmiyordun," dedi Penelope ama sesinde kızgınlık yoktu.

4

Colin acı içinde yutkundu. "Eloisc'i ziyarete mi gclmiştin?"

Penelopc başıyla onayladı. "Davetliydim."

"Öyle olduğuna eminim," dedi hızlıca. "Tabii ki davetliydin. Sen ailemizin çok kıymetli bir dostusun."

Sessizlik. Korkunç ve tuhaf bir sessizlik.

"sanki davet edilmesen gelirmişsin gibi" diye bir şeyler geveledi

Penelope hiçbirşey söylemedi. Gülümsemeye çalıştı ama bunu başaramadı. Sonunda, tam Benedict onun kjzarıp soka-

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

ğa doğru kaçacağını düşündüğü sırada, genç kız Colin'e baktı. ve. "Sana hiçbıı zaman benimle evlen denıedim,"dedî-

Colin'in yanakları. Benedict'in asla mümkün olaıriayaca ğını düşündüğü bir şekilde kıpkırmızı oldu. Colin konuş-mak için ağzını açtı ama sesi çıkmadı.

Benedict ilk kez küçük kardeşini söyleyecek kelime bula. nuzken görüyordu.

"Ve ben hiçbir zaman..." diye ekledi Penelope, kelimeler dudaklarından kesik kesik ve acı içinde dökülürken zorlukla yutkunuyordu.

"Kimseye bana evlenme teklif etmeni istediğimi söyleme-dim."

"Penelope..." Colin sonunda konuşmayı başardı ve, "Özür dilerim,'* dedi.

"Özür dilemene gerek yok," dedi Penelope. "Hayır," diye ısrar etti Colin "Gerek var. Duygularını incittim ve..."

"Orada olduğumu bilmiyordun." "Ama yine de..."

"Benimle evlenmeyeceksin,* dedi Penelope, "Bunda yanlış bir şey yok. Ben de kardeşin Benedict'le cvlenmeyecc-ğim"

Benedict bakmamaya çalışıyordu ama bu laf ilgisini çekmişti.

"Onunla evlenmeyeceğimi açıklamam onun duygularını incitmez." Bencdict'e döndü ve kahverengi gözlerini ona dikti. "Öyle değil mi Bay Bridgerton?"

"Tabii ki incitmez," diye cevap verdi Benedict hızlıca. "O halde sorun yok," dedi Penelope gergin bir şekilde. "Kimsenin duyguları incinmedi. Şimdi siz beyler izin verirseniz eve dönmem gerekiyor."

Penelope merdivenlerden aşagı inerken Bcnedictı, Ant-hony ve Colin kızıl denizin sulan gibi ,iki yana çekildiler "Yanında hizmetçin yok mu?" diye sordu Colin, penelope kafasını iki yana salladı. "Hemen köşede oturuyorum"

"Biliyorum ama..."

'•Sana eşlik ederim" dedi Anthony usulca. "Buna hiç gerek yok Lordum" "Benim için bir zevk."

Penelope onu başıyla onayladı ve ikisi birlikte sokağa ilerlediler.

Benedict ve Colin onların gözden kaybolurlarını yarım

dakika boyunca sessizlik içinde izledi ve sonra Benedict kardeşine dönüp, "Aferin sana," dedi. "Orada olduğunu bilmiyordum." "Bu çok açık," dedi Benedict. "Yapma. Zaten yeterince kötii hissediyorum.14 "Hissetmelisin dc!"

"Ah, daha öncc istemeden bir kadının duygularım incittiğin olmadı mı?" Colinin sesi savunmacıydı Benedict'in, içinde korkunç bir suçluluk duyduğunu anlamasını sağlayacak ka

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict annesinin gelişiyle cevap veremedi, Leydi Brid-gerton ön kapının önünde birkaç dakika önce Pcnelopè^m durduğu gibi dikiliyordu.

"Kardeşiniz daha gelmedi mi?" diye sordu Violet.

Benedict başıyla köşeyi işaret etti. "Bayan Featheringtona

eşlik ediyor."

"Ah, güzel, çok düşünceli bir hareket. Ben... Nereye gidiyorsun Colin?"

Colin kısa bir sure duraksadı ama kafasını bile çevirmeden "Bir içkiye ihtiyacım var," dedi.

323

"İçki içmek için biraz erken de..."

Violet Benedict kolunu tutunca cümlesini yarıda kesti

"Bırak gitsin," ıledi Benedict.

Violet tam karşı çıkmak için ağzını açacaktı ki fikrini de-gistirdi ve sadece kafasını sallamakla yetindi.

"Bir açıklama için aileyi bir araya toplamaya çalışıyor dum." dedi iç çekerek, "ama sanırım bu bekleyebilir. Bu arada. benimle bir çay içer misin?"

Benedict koridordaki, saate bir göz attı. "Çay içmek için biraz geç değil mi?"

"Boş ver çayı O halde." dedi omuz silkerek. "Ben sadece seninle konuşmak için bir bahane uydurmaya çalışıyordum."

Benedict yarım yamalak da olsa gülümsemeyi başardı. Annesiyle konuşacak halde değildi. Dürüst olmak gerekirse, kimseyle konuşacak halde değildi, son zamanlarda yolunun kesiştiği herkesin bu gerçeği doğrulayacağı kesindi.

"Ciddi bir şey değil," dedi Violet. "Tanrı aşkına, darağacı-na mahkûm edilmiş gibi görünüyorsun"

Tam olarak öyle hissettiğini söylemesi, muhtemelen kabalık olurdu bu yüzden onun yerine eğildi ve annesini yanağından öptü.

"Bu çok güzel bir sürpriz oldu," dedi Violet, gözlerinin içi gülmüştü.

"Şimdi benimle gel," diye ekledi, oturma odasına çıkan merdivenlere doğru ilerleyerek. "Sana bahsedeceğim birisi

var

"Anne!"

"Sadece dinle. Çok tatlı bir kız Aynı darağacına gider gibi...

324.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Bölüm 19

Bayan Posy Rejling (Rahmetli kontun küçük üvey kızı) bu köşenin sık sık konusu olmuyor. (Aynı zamanda sosyal etkinliklerin dc sık sık kon usıı olmadığım bu yazar belirtmeli) ama perşembe akşamı annesiyle katıldığı müzikaldeki garip davranışlarını fark etmemek miimkiin değildi. Cam kenarına oturmak koınusunda ısrar etti gösterinin biiyiik kısmında adeta bir şeylere veya birine bakıyor muş gibi çıkış kapısını izledi.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ,11 HAZİRAN 1817

Kırk beş dakika sonra Benedict sandalyesinde bitkin bir şekilde oturuyordu ve gözlerinin feri gitmişti. Anda sırada ayılmak zorunda kalıyor ve ağzından salya akmadığına emin

olmaya çalışıyordu.

Annesinin konuşması işte o kadar sıkıcıydı. Onunla konuşmak istediği genç hanımın bir kişi değil, aslında yedi kişi olduğu ortaya çıktı ve söylediğine göre hepsi

dé birbirinden iyiydi.

Benedict delireceğini hissetti. Tam butada, annesinin

oturma odasında aklını kaçıracaktı. Bir anda sandalyeden fır-layıp elleri, kolları sallanıp ağzından köpükler saçarak çılgınca yere düşecekti.

"Benedict beni dinliyor musun?"

Benedict kafasım kaldırdı ve gözlerini kırpıştırdı. Lanet olsun. Şimdi annesinin muhtemel gelinlerinin listesine odaklanmak zorundaydı. Akıl sağlığını kaybetme ihtimali kesinlikle çok daha çekiciydi.

"Sana Mary Edgcvvare'den bahsetmeye çalışıyordum." dedi Violet, kızgınlıktan çok eğleniyor gibi görünüyordu.

Benedict aniden kuşkulandı. Çocuklarım mihraba sürüklemek konusuyla annesi hiçbir zaman cğlcnmezdi. "Mary kim?"

"Edge...Alı. boş ver. Şu anda aklını kurcalayan şeyle baş etmem mümkün değil."

"Anne," dedi Benedict birdenbire.

Violet kafasını yavaşça diğer tarafa çevirdi, gözlerinde merak ve biraz da şaşkınlık vardı. "Evet?"

"Sen babamla tanıştığında..."

"Her şey bir anda oldu" dedi usulca, bir şekilde ne soracağını bilerek.

"Yani onun kocan olacağını biliyor muydun?" Violet gülümsedi ve bulanık bir bakışla uzaklara daldı. "Ah, ben böyle söylemezdim" dedi. "En azından bıı şekilde değil. Her zaman gerçekçi biri olmuşumdur. İlk görüşte aşk inanışına hiç itibar etmem." Bir saniyeliğine sustu, Benedict annesinin artık o odada olmadığını anladı, uzun zaman önce babasıyla tanıştığı o baloya

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict tam konuşmalarım tamamen unuttuğunu düşündüğü sırada kafasını kaldırdı ve, "Ama biliyordum," dedi. "Onu gördüğün ilk andan itibaren mi?"

ilk konuştuğumuz andan itibaren desek daha doğru

olur"

\Violet mendilini alıp gözlerini sildi ve gözyaşlarından utanmışçasına mahcup bir şekilde gülümsedi. Benedict boğazında bir yumru hissetti ve annesinin göz-lerinin dolduğunu görmesini istemeyerek uzakla« baktı. Öldüğünden on sene sonra biri onun için böyle agar mıydı? Gerçek aşkı yaşamak çok harika bir şeydi ve Benedict aniden kendi ebeveynlerini kıskandığını hissetti.

Aşkı bulmuşlardı ve fark edip buna değer verecek ladır sağduyululardı. Çok az insan bu kadir şanslı olabilirdi.

"Sesinde huzur veren, sıcacık bir şeyler vardı," diye devam etti Violet. "Konuştuğu zaman odada sanki onunla yal-

't.

nızmışsın gibi hissettirirdik

"Hatırlıyorum," dedi Benedict, sıcak ve özlemli bir gülümsemeyle. "Sekiz çocukla uğraşabilmek büyük haşarı."

Annesi yutkundu ve, "Evet, Hyacinth'i hiç tanımadı, dolayısıyla yedi diyebilirsin," dedi, sesi canlanmış. "Yine de..."

Violet başıyla onayladı, "Yine de..." Benedict uzandı ve annesinin ellerini okşadı. Neden bilmiyordu, bunu planlamamış«. Ama bir şekilde bu yapılacak cn iyi şey gibi görünmüştü gözüne.

"Pekâlâ." dedi, ellerini kucağına koymadan önce Bcnedict'inkileri hafifçe sıkarak. "Babanla ilgili sorular sormanın özel bir nedeni var mı?" "Hayır," diye yalan söyledi. "En azından... neyse..." Violet sabırla bekliyordu, yüzündeki kibar beklenti ifadesi

'"sanın duygularını kendine saklamasını imkânsız hale atıyordu.

"bırısı, diye başladı Benedict. "kendisine uygun olmayan

birine âşık olursa ne olur?"

"Uvgun olmayan biri." diye tekrar etti Violet. Benedict acı içimle onu onayladı ve hemen söylediklerine pisman oldu Annesine hiçbir şey söylememesi gerekiyordu.

derin bir iç çekti. Aslında annesi her zaıiıan iyi bir dinle-yici olmuştu. Ve açıkçası, sıkıcı bütün çöpçatanlık denemelerine rağmen gönül meselelerinde tanıdığı herkesten daha iyi tavsiyeler verirdi.

Violet konuşmaya başlarken kelimelerini çok dikkatli seçti. "Uygunsuz derken neyi kastediyorsun?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Hoşlandığım," Benedict bir an için duraksadı, "hoşlandığım ama evlenemeyeceğini birisi." "Senin sınıfından olmayan birisi mi?" Benedict duvardaki tabloya göz attı. "İşte öyle birisi.*1 "Anlıyorum. Pekâlâ..."

Violet'in alnı kırıştı ve ardından, "Sanırım dıırum bu kişinin senin sınıfına ne kadar uzak ya da yakın olduğuna göre değişir." dedi. "Uzak."

"Biraz mı uzak yoksa çok mu uzak?" Benedict onun yaşında ve konumunda hiçbir erkeğin annesiyle böyle bir konuşma yapmaması gerektiğini anlamıştı ama yine de, "Oldukça uzak," diye cevap verdi.

"Anlıyorum. O halde..." Violet devam etmeden önce bir süre dudaklarını ısırdı. "O halde" dedi, biraz daha güçlü bir sesle (aslında hayır, eğer kesin bir yargıya varmak gerekirse, çok daha güçlü bir sesle). "O halde," dedi üçüncü kere, "seni çok seviyorum ve yaptığın her şeyde senin arkalıdayım" Boğazını temizledi, "Tabii şu an senden bahsediyorsak..."

İnkâr etmenin bir yararı yoktu dolayısıyla Bcıiedict başıyla onayladı.

"Ama." diye ekledi Violet, "seni yapacaklarını iyi değerlendirmen konusunda uyarıyorum. Eğer işçi sınıfından birisiyle

*

evlenirsen kendini dedikodularla ve toplumundan uzaklaş

tırılma gibi konularla uğraşmakzorunda bulursun. ve bu se-

senin gibi birinin zor kaldırabileceği bir durum."

"Benim gibi biri mi?" diye sordu Benedict« annesinin ke-lime seçimine sinirlenerek.

"Sana hakaret etmeye çalışmadığımı bilmelisin. Ama sen ve

erkek kardeşlerin çok güzel hayatlar sürüyorsunuz. Yakışıklısınız, akıllısınız, karakterlisiniz. Bunun beni ne kadar nıutlu ettiğini sana anlatamam." Violet gülümsedi ima bu dalgın ve mıabzun bir gülümsemeydi. Tercih edilmeyen biri olmak hiç dc kolay değil."

Ve Benedict o anda annesinin onu neden Penelope Feat-heringtön gibi kızlarla dans etmeye zorladığını anladı, Balo salonunda kenarda duranlar her zaman, aslında dans etmeyi istemiyormuş gibi davrananlardı.

Bir zamanlar annesi de tercih edilmeyen kızlardandı. Bunu hayal etmek çok zordu. Annesi şu anda çok popülerdi ve yığınla arkadaşı vardı. Ve eğer Benedict hikâyeyi doğru duyduysa, babası zamanının gözde bekârlarından biriydi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Bu kararı yalnızca sen verebilirsin," diye devam etti Violet, Benedict'in düşüncelerini tekrar oraya ve o ana döndürerek, "ve korkarım bu hiç kolay olmayacak."

Benedict pencereden dışarı bakıyordu, sessizliği annesiyle aynı fikirde olduğunun kanıtıydı.

"Ama." diye ekledi Violet, "eğer seninle aynı sınıfta olmayan biriyle evlenmeye kırar verirsen seni lier koşulda desteklerim."

Benedict annesine keskin bir bakış fırlattı. Cemiyette oğ^ luna bunu söyleyebilecek sadece birkaç kadın vardı.

Sen benini oğlumsun." dedi Violet. "Senin için canımı

bile veririm."

339

Benedict konuşmak için ağzını açtı ama söyleyecek hiçbir

söz bulamadı.

«Uygunsuz biriyle evlenirsen seni kesinlikle dışlamam"

"teşekkür ederim," dedi Benedict. Sadece bunu söyleye.

bilmeyi başarmıştı.

Violet. Benedict'in dikkatini çekecek kadar yüksek bir sesle iç çekti. Yorgun ve dalgın görünüyordu.

"Keşke baban burada olsaydı," dedi.

"Bunu pek sık söylemezsin," dedi Benedict usulca.

"Babanın burada olmasını lier zaman istiyorum." Kısa bir süreliğine gözlerini kapattı. "her zaman..."

Sonra birden her şey aydınlandı. Benedict annesini izlerken annesi ve babasının birbirlerine olan sevgilerinin derinliğinin nihayet farkına vardı.

Sevgi. Sophie'yi seviyordu. Önemli olan tek şey buydu.

Maskeli balodaki kadını sevdiğini düşünmüştü. Onunla evlenmek istediğini sanmıştı. Ama artık bunun hayalden ve kısa süren

bir rüyadan başka bir şey olmadığım anlamıştı.

Ama Sophie...

Sophie Sophie'ydi. Onun ihtiyacı olan her şeydi.

***

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie kadere veya alın yazısına inanan biri değildi ama Bridgerton klanının genç kuzenleri olan Nicholas, Elizabeth, John ve Alice Wentworthla geçen bir saatten sonra belki mürebbiye olarak iş bulamamasının bir sebebi olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Yorgunluktan ölmüştü.

hayır, hayır diye düşündü çaresizce. Yorgunluk şu anki durumunu ifade etmek için yeterli bir tanım değildi. Yorgunluk bu dörtlünün onu cinnet geçirme sınırına getirdiği gerçeğini yeterince anlatamıyordu.

«Hayır, hayır, hayır, o Ixmim bcbeğmı/ dedi Elizabeth

Aliee'e-

•'Benim." diye cevap verdi Alice.

"Senin değil."

"Benimi"

"Buna el koyuyorum." dedi on yaşındaki Nicholas, elleri kalçalarının üstünde kasıla kasıla yürürken.

Sophie homurdandı. Kendini korsan sanan on yaynda bir çocukla tartışmanın çok iyi bir likir olmadığına dair bir his

vardı içinde.

"İkiniz dc bebeği almayacaksınız," dedi, gözlerimle parlak

bir ışık vardı. "Eğer bunun kafasını kop..."

Sophie araya girmek için fırladı. "Bebeğin kafasnu kopar-tıiayacaksın, Nicholas Wentworth" "Ama o zaman kavga etmeyi bira..." "Hayır," dedi Sophie güçlü bir sesle. Nicholas ona baktı, sonra da kendi kendine lıomurdanıp oradan uzaklaştı.

"Sanırım yeni bir oyuna ihtiyacımız var," diye fısıldadı Hyacinth Sop hie'ye .

"Kesinlikle yeni bir oyuna ihtiyacımız var," diye mınldan-dı Sophie.

"Askerler ileri!" diye çığlık attı John. "İleri, ilen. ileri!" "Asla çocuk yapmayacağım,'1 dedi Hyacinth. '"Hatta hiç evlenmeyeceğim."

Sophie Hyacinth evlenip çocuk doğurduğunda kesinlikle oıia yardımcı olacak ve çocuklarla ilgilenecek bir sürü yardımcı ve dadısı olacağını belirtmekten kaçındı»

Hyacinth, John Alice'in saçını çekince irkildi, ardından Alice Johıvun midesine çok sert bir şekilde vurduğunda da korkarak yutkundu.

"Durum iyice kötüleşiyor,* diye fısıldadı Sophıc'yc.

WS^SB^^SS^â

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"körebe"diyc lıaykırdı aniden Soplıie. "Nc dersiniz ç0

cuklar? Körebe oynayalım mı?"

Alice ve lolın heyecanlı bir şekilde onun yanına geldilC|. Elizabeth ise konuyu dikkatli bir şekilde değerlendirdikten

sonra isteksizce, "Olur," dedi.

"Sen ne dersin Nicholas?" diye sordu Soplıie, kalan son

katılımcıya yönelerek.

"Güzel- olabilir." dedi yavaşça, gözlerindeki parlak ışık Soplıie yi korkutuyordu.

"Harika." dedi Soplıie, sesindeki heyecanı gizlemeye çalışarak.

"Ama körebe sen olacaksın," dedi Nicholas.

Soplıie karşı çıkmak için ağzım açtı ama o anda diğer üç çocıık sevinçle zıplayıp çığlık atmaya başladı. Sonra Hyacinth ona dönüp gülerek, "Ah, kesinlikle," deyince kaderi belli oldu.

Sophie karşı çıkmanın yararsız olacağını biliyordu, bu yüzden uzun ve acılı bir şekilde - çocukları memnun etmek için biraz da abartarak-derin bir iççekti ve ardından da Hyacinth'in gözlerini mendille bağlaması için arkasını döndü.

"Görebilivor musun?" dive sordu Nicholas.

/ /

"Hayır," diye yalan söyledi Soplıie.

Nicholas yüzünü buruşturarak Hyacinth'e döndü. "Görebiliyor"

Bunu nereden biliyordu?

"Bir mendil daha bağla." dedi. "Bu çok şeffaf."

"Rezalet," diye mırıldandı Sophie ama yine de Hyacinth gözlerine bir mendil daha bağlasın diye yavaşça eğildi.

"Şimdi kör," diye bağırdı John.

Soplıie ona yapmacık bir şekilde gülümsedi.

"Şimdi tamam." dedi Nicholas, kesinlikle hazırdı. "Bizim yerlerimizi almamız için on saniye bekle."

Sophie odanın içindeki çılgınca koşuşturma seslerini du-yarken korkmamaya çalıştı. "Bir şey kırmayın" diye bağırdı sanki bu altı yaşındaki bir çocuğa bir şey ifade edebilirimiş

gibi.

"Hazır mısınız?" diye sordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Cevap voktıu Bu evet dernekti.

Kızlardan biri kesinlikle kanepenin arkasındaydı. Sophie

sağa doğru bir kaç küçük adım attı.

"Körebe "

"Kandırdım!" Tabii ki bunu giilüşmeler ve kıkırdamalar

takip etti.

"Körcbe. Ahlı"

Biraz daha kıkırdama ve kahkaha. Sophie yaralanan baca-ğını ovarken homurdandı.

"Körebc!" diye bağırdı, tabii ki sesi çok daha hcyccanlı

çıkıyordu.

"Kandırdım!" "Kandırdım!"

"Kandırdım!"

"Kandırdım!"

"Kandırdım!"

"Seni yakalayacağım Alice," diye geveledi arzının içinden, sürünün içinden en küçük ve muhtemelen en zayıf olanı yakalamaya karar vererek. "Seni yakalayacağa."

Benedict, annesi oturma odasından çıktıktan sonra fazladan bir bardak brendi daha içmiş ve kapıya doğru ilerlemiş-ti ki onu henüz gitmemesi ve annesinin bütün çocuklarını Daphnc'nin yapacağı bir açıklama için bir araya toplamaya çalıştığı konusunda bilgilendiren Eloise e yakabildi.

"gene mi hamile?" diye sordu Benedict. "Şaşırmış gibi davran. Bunu bilmemen gerekiyordu.* "Hiçbir şev gibi davranmayacağını. Ben gidiyorum.'' Eloise umutsuzca ileri atıldı ve bir şekilde onu kolundj yakalamayı başardı. "Gidemezsin"

Benedict derin bir nefes verdi ve kolunu Eloise'in par maklarından kurtarmaya çalıştı ama Eloisc gömleğini çok sıkı kavramıştı.

"Bir ayağımı kaldıracağım," dedi Benedict yavaş ve sıkıl, gan bir ses tonuyla, "sonra ileri atacağım. Sonra diğer ayağımı kaldıracağını ve..."

"Hyacinth'c aritmetikte ona yardım edeceğine söz vermis-sin." dedi Eloisc. "Seni iki haftadır hiçbir yerde bulamıyor."

"Sanki sınıfta kalacağı bir okula gidiyor da," diye mırıl-dandı Benedict.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Benedict bu söylediğin çok ayıp!" diye haykırdı Eloisc. "Biliyorum," diye homurdandı, uzun bir öğüt dinlemekten kurtulmayı umarak.

"Biz kadınların Eton veya Cambridge gibi okullarda okumaya izninin olmaması daha kötü bir eğitim aldığımız anlamına gelmez." diye ateş püskürdü Eloisc, kardeşinin silik bir şekilde "Biliyorum" demesini tamamen duymazdan gelerek. "Ayrıca..." diye devam etti. Benedict duvara yaslandı.

"...okullara giriş iznimizin olmama sebebinin, böyle bir durumda siz erkekleri her konuda geçecek olmamız olduğunu düşünüyorum."

"Haklı olduğuna eminim," diye iç çekti Benedict. "Bana ukalalık taslama."

"İnan bana Eloisc, şu anda en son yapacağım şey sana ukalalık taslamak."

334

Eloisc kollarını kavuşturmadan öncc onu kuşkucu bir şe-kilde izledi ve. "Hyacinth'i hayal kırıklığına uğratma," dedi,

Benedict onu avuturcasına başıyla onayladı ve merdiven-

Iere yöneldi. .

Ama aşağı inerken, müzik odasından onları gözetleyen vc

ona göz kırpıp gülümseyen annesine dönen Eloisc'i görmedi.

***

Çocuk odaları ikinci kattaydı. Benedict yukarıya bu kadar sık çıkmazdı, kardeşlerinin çoğunun odası zemin kattaydı. Sadece Gregory ve Hyacinth'in odaları çocuk odalarına yakındı, Gregory yılın büyük kısmını Eton'da geçiriyordu ve

Hyacinth evin başka bölümündeki insanlarla uğraşmakla meşguldü. Dolayısıyla Benedict'in buraya çıkmak için pek sebebi yoktu.

İkinci katta, çocuk odalarının yanı sıra yüksek rütbeli hizmetçilerin odalarının bulunduğu da Benedict'in gözünden kaçmamıştı. Bıına kişisel hizmetçiler de dâhildi.

Sophie.

O büyük ihtimalle bir yerlerde birilerinin elbisesini tamir ediyor olmalıydı, kesinlikle dadıların ve bakıcılann çalışma alanı olan çocuk odasında olamazdı. Bir kişisel hizmetçinin

burada olması için bir seb... "Ha ha

Benedict kaşlarını kaldırdı. Bunlar kesinlikle çocuk kahkahalarıydı, on dört yaşındaki Hyacinth'ten çıkabilecek sesler değildi.

Ah, tabii. Wentwortlî kuzenleri ziyarete erimişti. Annesi

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

bundan bahsetmişti. Pekâlâ, bu da bir artıydı. Onları birkaç aydır görmemişti. Kuzenleri çok tatlı ama biraz hareketli çocuklardı.

Benedict çocuk odasının kapısına yaklaşırken kahkahaların ve çığlıkların dozuartık iyice artmıştı.. Sesler Benedicti güldürdü.uzanıp kapıyı açtı ve sonra... Sonra onu gördü..Onu..

Sophieyi değil. Onu.

Ama yine de o Soplıieydi.

Gözleri bağlanmıştı ve el yordamı ile kıkırdayan çocukları bulmaya çalışırken gülümsüyordıı. Benedict yüzünün sadece alt tarafını görebiliyordu ve işte Ihcr şeyi anladığı zaman o zamandı.

Dünyada sadece yüzünün alt tarafım gördüğü başka tek kadın vardı.

Gülümseme aynıydı. Çenesinin bittiği yerdeki gamze aynıydı. Her şey aynıydı.

O gümüş elbiseli kadındı, o maskeli balodaki kadındı. Birden her şey anlam kazandı. Hayatında sadece iki defa bir kadına karşı böyle anlaşılmaz, hatta neredeyse gizemli bir çekim hissetmişti. Kalbinde bir yerlerde onun için yaratılmış tek bir kadın olduğuna inandığı için iki kişiye rastlamasının dikkat çekici olduğunu düşünmüştü.

Kalbi doğru söylüyordu. Sadece bir kişi vardı.

Onu aylarca aramıştı. Hasretinden yanıp tutuşmuştu. Ve

0 şimdi tam burada, burnunun dibindeydi.

Ve ona söylememişti.

Ona ne yaptığının farkında mıydı? Benedict sırf bir hizmetçiye âşık olduğu için gümüş elbiseli kadına - evlenmeyi hayal ettiği tadına - ihanet ettiğini düşünerek uykusuz kaç gece geçirmişti?

Aman Tanrım, her şey çok saçmaydı. Nihayet gümüş el-

biseli kadını aklından çıkarmıştı ve sosyal olarak sonuçları ne

B6

olursa olsun Sophie'yc evlenme teklif etmeye karar vermiş-

ti.

Vc ikisi dc aynı kadındı.

Sanki uğuldayan ve vızıldayan iki büyük deniz kabuğu kulaklarına çarpmış gibi kafasının içi bir uğultuyla doldu, havaya aniden buruk bir koku yayıldı ve her şey kırmızı görünmeye başladı...

Benedict gözlerini ondan alamıyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Bir sorun mu var?" diye sordu Sophie. Bütün çocuklar susmuş, Betıedict'i kocaman gözlerle ve ağızları açık bir şekilde izlemeye başlamışlardı.

"Hyacinth," dedi Benedict, lütfen odayı boşaltır mısın?"

"Ama..."

"Hemen!" diye kükredi.

"Nicholas, Elizabeth, John, Alicc benimle gelin," dedi Hyacinth, sesi titriyordu. "Mutfakta kurabiye var ve..."

Ama Benedict devamını duymadı. Hyacinth odayı çok kısa sürede boşaltmayı başardı ve çocukları uzaklaştırırken sesi koridorda kayboldu.

"Benedict?" diyordu kafasının arkasındaki düğümü çözmeye çalışırken. "Benedict?"

Benedict kapıyı kapattı ve kapı öylc hızlı çarptı ki Sophie sıçradı.

"Sorun ne?" diye fısıldadı.

Benedict hiçbir şey söylemedi ve mendili çözerken onu izledi. Onun bu çaresiz hali hoşuna gitmişti. Şu anda kibar ve yardımsever olabileceği bir durumda değildi.

"Bana söylemek istediğin bîr:şey var mı? diye,sürdü Benedict. Sesi kontrollüydü ama elleri titriyordu.

Sophie sakindi, o kadar sakindi ki Benedict vücudundan yükselen sıcaklığı gördüğüne yemin edebilirdi. Ardından Sophie boğazını temizledi ve düğümü çözmeye çalışmaya

devam etti. Hareketleri elbisesini darlaştırarak gögüslerini ortaya çıkarıyordu ama Benedict zerre kadar arzu lıissetmi yordu.

Benedict şu anın ne bu kadını nc de onun vücudunu arzulamadığı tek an olduğunu düşündü kinayeli bir şekilde.

"Bana yardımcı olur musun?" diye sordu Sophie. Ama sesi tereddütlüydü. Benedict kıpırdamadı. "Benedict?"

"Seni kafanda bir mendille görmek ilginç Sophie," dedi usulca.

Sophie'nin elleri yavaşça yanına düştü. "Aynı yarını maskelere benziyor, öyle değil ıiii?" Sophie'nin dudakları aralandı, odadaki tek ses üstlerinden geçen yumuşak havı dalgasının sesiydi.

Benedict ona doğru yavaşça ve acımasızca yürüdü, ayak sesleri Sophie'nin kendisine doğru geldiğini anlamasına yetecek kadar yüksekti.

"Bir maskeli baloya katılmayalı yıllar oldu," dedi Benedict.

Sophie biliyordu. Benedict bunu yüzünden okuyabiliyordu. dudakları gergin a aralıktı. Sophie onun bildiğini biliyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie'nin korkmasını umuyordu. Ona doğru bir adım daha attı, sonra aniden sağa döndü, kolları Sophie'nin elbisesinin kollarına değdi. "Bana daha önceden tanıştığımızı hiç söylemeyecek miydin?"

Sophie'nin dudakları kıpırdadı anıa genç kadın tek kelime etmedi.

"Söyleyecek miydin?" diye sordu, sesi alçak ve kontrollüydü.

"Hayır," dedi Sophie, sesi titriyordu.

"Gerçekten mi?"

Sophie'nin sesi çıkmadı.

"Bunun bir sebebi var mı?"

"Bu uygun olmazdı:"

"Uygun olmazdı demek!" diye kiikredi. *Sana iki sene öncc âşık oldum ve sen bana uygun olmazdı mı diyorsun??

"Şu mendili çıkartabilir iniyim?" diye fısıldadı Sophie.

»Kör de kalabilirsin"

"Benedict ben..."

"Geçen zaman boyunca benim kör olduğum gibi..." diye devanı etti öfkeyle. "Bak bakalım hoşuna gidecek mi?"

"Sen bana iki sene öncc âşık olmadın," dedi, çok sıkı bağlanmış olan mendili çekiştirerek.

"Nereden biliyorsun? Ortadan kayboldun."

"Ortadan kaybolmak zorundaydım," diye bağırdı Sophie, "Başka seçeneğini yoktu."

"her zaman başka seçeneklerimiz vardır," dedi küçümseyen bir şekilde. "Biz buna özgür irade deriz"

"Senin için söylemesi kolay," diye karşılık verdi Soplıie, çılgınca gözlerindeki mendili çıkarmaya çalışarak. "Sen, sen her şeye sahipsin! Bense... Ah!" Hızlı bir hareketle bir şekilde mendili gözlerinden boynuna indirmeyi bahardı.

Sophie aniden parlak ışıkla karşılaşınca gözlerini kırpıştırdı. Sonra Benedict'in yüzündeki ifadeyi görünce geriye doğru sendeledi.

Gözleri öfkeden deliye dönmüştü ve evet Sophie bu acıyı az çok anlayabiliyordu.

"Seni görmek ne güzel Sophie," dedi tehlikeli ve alçak bir ses tonuyla. "Tabii bu senin gerçek adinsa."

Sophie başıyla onayladı.

"Şimdi anlıyorum ki, maskeli baloya geldiğine göre tam

/

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

olarak işçi sınıfından sayılmazdın, değil mi?"

359

31

•davetli değildim," dedi hemen. "Sahtekârlık yaptım öyleyleymişim gibi davrandım. Orada olmaya hakkım yoktu"

-Bana yalan söyledin. her şey bir kenara, bana yalan

söyledin"

-Zorundaydım," diye fısıldadı.

"Ah. Iiitt'en. Benden kim olduğunu saklamanı gerektire cek kadar kötü ne olmuş olabilir?"

Sophie yutkundu. Burada Bridgertonlar'ın çocuk odâsın da. Bencdict'in önünde, neden ona maskeli balodaki kadın olduğunu söylememeye karar verdiğini hatırlamıyordu.

Belki Bencdict'in onun metresi olmasını istemesinden korkmuştu.

Ki yine dc öyle olmuştu.

Veya belki de hiçbir şey söylememişti çünkü zaman içinde hizmetçi Soph i c'y i hayatından çıkarmayacak olmasının bir tesadüf olmadığını fark etmişti. Artık çok geçti. Ona söylemek için çok fazla beklemişti, öfkeleneceğinden korkmuştu.

Ki tam olarak da öyle olmuştu.

Sophie haklı çıkmıştı. Ama şu anda onun karşısında dikilip aynı anda hem öfkeden kızarmış hem de aşağılamak için buz gibi bakan gözlerini izlerken, bu tesellisi anlamsızlaşı-yordu.

Belki de gerçek - ne kadar hoşuna gitmese de - gururunun incinmiş olduğuydu. Benedict onu tanımayınca hayal kırıklığına uğramıştı. Eğer maskeli balo gecesi onun için de, Sophie için olduğu kadar büyülüydüyse, onu hemen tanıması gerekmez miydi?

Sophie iki senesini onu diişleycrek geçirmişti. İki setıe boyunca yüzünü hayal etmişti. Ama yine de o Sophie'yi gördüğünde, bir yabancıyı görmüştü.

Ya da belki de sebep bunların hiçbiri değildi. Belki tüm bunlardan çok. daha basitti. Belki de Sophie sadece kendi-340

ni korumak işlemişti. Neden bilmiyordu ama böyle yaparak kendini biraz güvende ve isimsiz bir hizmetçi olarak bin/ daha az korunmasız hissetmişti. Eğer Bcncdict kim olduğu-nu bilseydi - ya da en azından maskeli balodaki kadın oldu-ğunu bilseydi - onun peşini bırakmazdı. Merhametsizce.

Alı, onun bir hizmetçi olduğunu bilmesine ragmen onun peşini kesinlikle bırakmamıştı. Ama gerçeği bilseydi daha farklı olurdu. Sophie bundan emindi. Sınıf farkının bu kadar mühim olduğunu düşünmezdi ve Sophie aralarındaki çok önemli bir duvarı kaybctmiş olurdu. S
ya da bir sosyal statüsünün olmayışı, kalbinin etrafında bir koruyucu kalkan o

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Bcnedict'e pek vakla-şamazdı, dürüst olmak gerekirse hiç yaklaşamazdı. Benedict gibi bir adam - kontların oğlu ve kardeşi olan bir adam - asla bir hizmetçiyle evlenmczdi.

Ama bir kont evlatlığı - ki burada daha karmaşık bir durum söz konusuydu, aslında hizmetçi olmayan bir aristokrat piç - bunu hayal edebilirdi.

Ama hizmetçiler için rüyalar gerçek olmazdı. Bu kadar çok hayal kurmak çok acı vericiydi. ve biliyordu ki - sırrı dilinin ucuna geldiğinde - ona gerçeği söylemek bibinin kırılmasından başka hiçbir işe yaramazdı.

Sophie neredeyse bir kahkaha atacaktı. Kalbinin şu an hissettiğinden daha kötü hissetmesine olanak yoktu.

• Seni aradım," dedi Benedict, içten ve alçak sesi Sophie yi daldığı düşüncelerden çıkarmıştı.

Sophie'ıiin gözleri kocaman oldu ve nemlendi.

"Aradın mı?* diye fısıldadı.

Altı lanet ay boyunca," dedi Benedict. "Sanki yer yarıl-mıştı da içine girmiştin."

Gidecek hiçbir yerim yoktu," dedi, ona bunu neden söv-fiğine anlam veremeyerek.

«Ben vardım."

Bencdict'in kelimeleri ağır ve karanlık havada asılı kaldı. Sonunda Sophie, geç kalmış bir dürüstlüik duygusuna kapıl-

dı.

"Bcui aradığını bilmiyordum. Ama... ama..." dedi.söz-leri boğazına takıldı ve o anın verdiği açıyla gözlerini sıkıca yumdù

"Ama ne?" -jüSB

Sophie kasılarak yutkundu ve ardından gözlerini açtı Ama Benedict'in yüzüne bakmadı. "Beni aradığını bilseydim bile." dedi, ellerini kendi vücuduna dolayarak, "beni bulmana izin vermezdim."

"Scnin için bu kadar itici miyim?"

"Hayır!" diye bağırdı, gözleri adeta yuvalarından fırlamıştı. Bu canını acıtmıştı. Benedict bunu bilerek yapmıştı ama Sophie onu iyi tanıyordu. Onun da gözlerinde acı vardı.

"Hayır" dedi Sophie, sesinin sakin ve dengeli çıkmasını sağlamaya çalışarak. "Ondan değil. Asla ondan olamaz." "O zaman ncden?" -

"Biz farklı dünyaların insanıyız Benedict. O zaman bile bizim bir geleceğimiz olamayacağını biliyordum. ve bu işkence olurdu. Kendimi asla gerçek olmayacak bir hayale kaptırmak mı? Bunu yapamazdım."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Kimsin sen?" diye sordu Benedict aniden. Sophie onu sadece izliyordu, hareketsizdi, donakalmıştı. "Söyle bana," dedi, "Bana kim olduğunu söyle. Çünkü sen kesinlikle kişisel hizmetçi değilsin, orası kesin."

"Ben kimim dediysem oyum," dedi Sophie ve ardından onun öldürücü bakışları yüzünden alelacele ekledi. "Yani neredeyse..."

Benedict ona doğru ilerledi. "Kimsin sen?" Sophie bir adım geri attı. "Sophia Beckett."

"Kimsin sen?"

"On dört yaşımdan beri hizmetçiyim"

"Peki. onda önce kimdin?"

Sesi fısıltıya dönüştü. "Bir piç"

"Kimin piçi?"

"Önemli mi?"

Benedict'in duruşu daha da sertleşti. ''Benim için önemli"

Sophie kendini çökmüş gibi hissediyordu. Ondan, say-gınhgını görmezden gelip onun gibi biriyle evlenmesini bek-lemiyordu ama bu denli umursamayacağını ummuştu.

"Ailen kimdi?" diye ısrar etti Benedict.

"Tanıdığın birileri değil."

"Ailen kimdi?" diye kükredi Benedict.

"Penwood Kontu!" diye bağırdı Sophie.

Benedict h iç kıpırdamadan öylece kalakaldı. Gözünü bile kırpmıyordu.

"Ben bir asilin piçiyim,8 dedi Sophie sen bir şeklide, yılların öfkesi ve hıncı patlak vennişti. "Babam Penwood Kontu'ydu, annem de bir hizmetçiydi. Evet!" diye bagırdt Benedict'in bembeyaz olduğunu görünce. "Anneni hizmetçiydi. Aynı benim gibi."

Havayı ağır bir sessizlik kapladı ve ardından Sophie alçak bir sesle, "Annem gibi olmayacağım,1- dedi.

Ama yine dc annen başka türlü davransaydı," dedi Benedict, "bana bunları söylemek için burada olmazdın."1

"Önemli olan bu değil."

Benedict'in yumruk şeklindeki elleri titremeye başladı.

bana yalan söyledin" dedi, alçak bir sesle.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Gerçeği söylememe gerek voktu"

"sen kimsin ki buna karar veriyorsun?" diye patladı, "Za-

vallı küçük Benedict, gerçeklerle baş edeınez. Kendi düşün-celerini tartamaz.Kendi.."

Benedict kendi tiz sesinden tiksinerek sustıı. Sophie onu tanımadığı ve horlanmadığı birine dönüştürmüştü. Oradan gitmeliydi. Gitmek zorun... "Benedict?" Soplıie ona tuhaf bir şekilde bakıyordu. Gözlerinde endişe vardı, "Gitmeliyim," diye mırıldandı Benedict. "Şu anda senin

yanında duramam."

"Neden?" diye sordu Sophie, Benedict, onun yüzünden sorduğu sorudan hemen pişman olduğunu okumuştu.

"Şu anda çok öfkeliyim"dedi, her kelimesi yavaş, kesik kesik çıkıyordu. "Ve kendimi tanıyamıyorum. Ben..."Ellerine baktı. Titriyorlardı. Sophie'ye zarar vermek istediğini fark etti. Hayır, ona zarar vermek istemiyordu. Ona asla zarar vermezdi. Ama vine de...

Ama yine de...

hayatında ilk defa kendini bu kadar kontrolsüz hissediyordu. Bu onu korkutmuştu.

Gitmeliyim," dedi tekrar ve kaba bir şekilde Sophie'nin yanından geçip kapıya doğru yürüdü.

Bölüm 20

Hazır konusu konusıı açılmışken, Bayan Reilingin , annesi Penwood Kontesi'nin de son zamanlarda çok garip davranışlar sergilediğini söylemeliyim.hizmelçilerin dedikodulanına göre(ki hepimiz bu-nun en güvenilir kaynak olduğunu biliyoruz) Kontes geçen gece sinir krizi geçirmiş ve hizmetçilerine abartısız tam on yedi tane ayakkabı fırlatmış. Uşaklardan birinin gözü morarmış ama onun dışında hiç kimseye bir zarar gelmemiş.

LEYDİ WHiSTLEDOWN'IN

CEMİYET GAZETESİ, II HAZİRAN IH 17

Sophie eşyalarını bir saat içinde topladı, bşla ne yapması gerektiğini bilmiyordu. Kendini gergin hissediyordu ve sakin kalamıyordu. Ayakları durmadan sallanıyor ve elleri titriyor du, birkaç dakikada bir sanki fazladan nefes almak onu sakin-leştircbil irmiş gibi derin derin nefes alıyordu.

Benedict böyle korkunç bir olay yaşadıktan sonra Leydi Bridgcton'un evinde kılmaya devam etmeyi düşünemiyor du. Leydi Bridgerton Sophie'ye çok düşkündü ,bu doğruydu ama Benedict onun oğluydu. Kan bağı gerçekten her şeyden

daha önemliydi, özellikle Bridgerton ailesinde,

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Yatağına Oturup elindeki mendili ümitsizce sıkmaya de-vam ederken bu çok gerçekten çok üzücü diye düşündü. benedıct'le olan çalkantılı ilişkisine ragmen Bridgerton Malikanesi'ndc çalışmaktan hoşlanmıştı. Sophie daha önce hiçbır zaman aile olmanın ne demek olduğunu gerçekten an layan insanlarla beraber olma şerefine erişmemişti.

Onlan özleyccekti.

Benedict'i özleyecekti.

Ve asla sahip olamayacağı bir hayatın yasını tutacaktı.

Sakın bir şekilde ot ura mayan Sophie ayağa fırladı ve pen cereye yürüdü.

"Lanet olsun sana baba," dedi. gökyüzüne bakarak. "İşte Sana baba dedim. Bunu söylememe hiç izin vermedin. Bunu söylememi hiç istemedin." Sophie zorlukla nefes alıyordu. Elinin arkasını burnunu silmek için kullandı. "San.ı baba dedim. Bu sana nasıl hissettirdi?" Ama aniden bir şimşek çakmadı veya nereden geldiği belli olmayan bir bulut güneşin üzerini kaplamadı. Babası onu beş kuruşsuz Aramima'yla bıraktığı için Sophie'nin rıc kadar kız-gın olduğunu bilemezdi. Daha doğrusu önemsemezdi.

Sophie kendini çok yorgun hissediyordu, pencerenin önüne eğildi ve gözlerini elleriyle sildi. "Bana başka bir hayatı tattırdın," diye fısıldadı, "sonra da beni açıkta bıraktın. Bir hizmetçi olarak yctiştirilscydim her şey daha kolay olurdu." "Bunu o kadar çok isterdim ki. Çok daha kolay olurdu." Arkasına döndü, gözleri küçük ve neredeyse boş çantasına takıldı. Leydi Bridgerton'un ve kızlarının ona verdiği elbiselerin hepsini almak iştememişti ama eski elbiselerinin hepsi çöpe atıldığı için bir seçim yapmalıydı. Bu yüzden Sophie sadece i ki elbise seçti, buraya ilk geldiğinde dc iki elbisesi vardı; bir tanesi Bencdict'in kimliğini öğrendiği zaman giydiği elbiseydi ve bir de yedek elbise almıştı, onu da çantasına

346.

ulaştırmıştı.Diğerleri dolabın içinde düzgünce ütülenmiş bir şekilde askıda duruyorlardı, Sophie derin bir iç çekti ve bir süreliğine gözlerini yum-du. gitme zamanıydı. Nereye gideccğini bilmiyordu ama burada kalamazdı.

öne eğildi vc çantasını aldı. Biraz birikmiş parası vardı. çok değildi ama eğer çalışır vc tutumlu olursa bir sene içinde Amerikaya gidccck parayı biriktirebilirdi. Orada hayatın say-gın olmayan kişiler için çok daha kolay olduğunu duymuşu,

sınıflar arasmda çizgiler İngiltere'deki kadar belirgin değildi. Sophie kafasını koridora uzattı, neyse ki kimsecikler yok-tu.ßir korkak olduğunu biliyordu ama Bridgçrton kızlarına hoşça kal demek istemiyordu. Ağlamak gibi gerçekten ap-talca bir şey yapabilirdi vc o zaman kendini çok daha kötü

hissederdi. Daha önce hiç ona sevgi vc saygıyla davranan bir akranıyla zaman geçilmemişti. Rosamund vc Posynin kız kardeşleri olacağı hayalini kurmuştu ama bu hiçbir zaman gerçekleşmemişti. Belki Posy denemişti ama Araminta bum asla izin vermezdi vc Posy tüm tatlılığına rağmen asla annesine karşı çıkacak kadar güçlü olmamıştı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ama Sophie Leydi Bridgerton'a veda etmek zorundaydı. Bundan kaçış yoktu. Leydi Bridgprton ona inanılmaz detccc-de nazik davranmıştı ve Sophie ondan, gizlice kaçıp bir suçlu gibi ortadan kaybolarak teşekkür etmezdi. Eğer şanslıysa. Leydi Bridgcrton Bencdict'lc yaptıkları münakaşayı henüz duymamış olurdu. Sophie ona haber verip veda edecek vc sonra da gidecekti.

Öğleden sonra olmuştu, yani çay saati geçmişi. Sophie şansını deneyip Leydi Bridgcrton, yatak odasının biraz uza-gındakı küçük ofiste mı diye bakmaya karar vcrdi Burası konforlu vc sıcak bir odaydı. İçinde bir yazı maşası vc birkaç

kitaplık vatdı. leydi Bridgerion'ıın yazışmalarını yaptıgı ve hiz-

metçilerin ödemelerinin hesabını tuttuğu yerdi. Kapı aralıktı. Sophie yavaşça kapıyı çaldı, parmakları ahşaba

değince kapı birkaç santim açıldı, "girin."dedi Leydi Bridgerton, Sophie açılması için kapıyı itti ve kafasını içeri uzattı. "Rahatsız ediyor muyum?" diye sordu usulca. Leydi Bridgerton'un kalemi elimdeydi. "Evet, ama önemli değil. Malikânenin hesaplarını yapmaktan hiçbir zaman hoşlanmamışımdır."

"Ben..." Soplıie dilini ısırdı. Sophie az daha sizin yerinize bunu yapmaktan zevk duyarım diyecekti; sayılarla arası her zaman iyi olmuştu.

"Ne diyecektin?" diye sordu Leydi Bridgerton. gözleri sıcacıktı.

Sophie yavaşça kafasını salladı. "Hiçbir şey."

Oda sessizliğe büründü, ta ki Leydi Bridgerton Sophie'yc neşeli bir şekilde gülüp, "Kapıyı çalmanın özel bir nedeni var mı?" diye soruncaya kadar.

Sophie derin bir nefes aldı, bu sinirlerini yatıştırmaya çalıştığı anlamına geliyordu (ki başaramamıştı) ve "Evet" dedi.

Leydi Bridgerton ona bekleyen gözlerle baktı ama hiçbir şey söylemedi.

"Korkarım buradaki işimden istifa etmek zorundayım," dedi Sophie.

Leydi Bridgerton oturduğu yerden resmen yükseldi. "Ama neden? Mutlu değil misin? Kızlardan birisi sana kötü mü davrandı?"

"Hayır, hayır" Sophie aceleyle onu inandırmaya çalıştı. "Kızlarınız çok tatlı, kalpleri de yüzleri kadar güzel. Ben asla... Söylemem gerekir ki, kimse bana..."

"Nedir Sophie?"

Sophie umutsuzca kapı kolunu tutarak dengesini bulmaya

çalıştı. Bacakları tutmuyor, kalbi düzgün atmıyordu. Her an gözyaşlarına boğulabilirdi. Neden? Sevdiği-adanı onunla asla evlenmeyeceği için mi? Yalan söylediğinden dolayı

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

mi? Sophie'nin kalbini iki kere kırdığı için mi? Ondan metresi olmasını istemiş ve ailesini sevmesini sağlayıp sonradan da oradan gitmek zorunda bırakmış olduğu için mi?

Belki Benedict ondan gitmesini istememişti ama Sopbienin kalamayacağı da çok açıktı.

"Benedict yüzünden değil ini?"

Soplıie başıyla onayladı.

Leydi Bridgerton hüzünlü bir şekilde gülümsedi. "Aranızda bir şeyler olduğu çok açık" dedi kibarca,Sophie'nin gözlerinden okunduğunu bildiği soruya cevap vererek. "Beni neden kovmuyorsunuz?" diye fısıldadı Sophie.

Leydi Bridgerton'un Bencdict'le bu kadar yakınlaştıklarını bildiğini düşünmüyordu ama Leydi Bridgerton'un konumunda hiç kimse oğlunun bir hizmetçi için üzülmesini istemezdi.

"Bilmiyorum" diye cevap verdi Leydi Bridgerton, Sophie'nin asla düşünemeyeceği şekilde çelişkili gözlerle bakarak. "Muhtemelen öyle yapmalıyım." Omuzlarını silkti» gözlerinde garip bir çaresizlik vardı. "Ama seni seviyorum."

Sophie'nin kontrol etmek için çok uğraştığı gözyaşları yanaklarından dökülmeye başladı ama bir şekilde sakinliğini korumayı başardı. Titremiyordu ve sessizdi. Gözyaşları sel olurken orada öylece sakin bir şekilde duruyordu.

Leydi Bridgerton tekrar konuşmaya başladığında ccvap vermek için sanki kelimelerini büyük bir özenle seçiyormuş gibi dikkatli ve ölçülüydü.

Se n," dedi, gözlerini Sophie'den ayırniyordıı "oğlum

için ısteyeceğıın türde bir kadınsın. Çok ıızuıı zamandır ta-nışmiyoruz ama senin kalbini ve karakterini biliyorum ve dilerdim ki..."

Sophie'nin ağzından küçük ve kısık sesli bir hıçkırık fırla-dı ama onu olabildiğince çabuk bastırdı.

"Farklı bir geçmişin olmasını dilerdim," diye devam etti Leydi Bridgerton. Sophie'nin ağlamasına üzülerek canaya-kın bir şekilde boynunu eğip üzgün ve yavaşça gözlerini kır. parak. "Sana karşı böyle bir şeyi kullandığımdan veya seni daha küçük gördüğümden değil ama bu her şeyi çok zorlaştırır.

"Mümkün değil." diye fısıldadı Sophie.

Leydi Bridgerton hiçbir şey söylemedi, Sophie bu düşüncesine onun da katıldığını biliyordu, tamamen olmasa bile yüzde doksan sekiz öyleydi.

"Geçmişin," diye sordu Leydi Bridgerton, kelimeleri öncesine göre çok daha dikkatli ve ölçülüydü "göründüğü gibi olmaması mümkün mü?"

Sophie hiçbir şey söylemedi.

"Seninle ilgili eksik bir şeyler var Sophie."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie, Leydi Bridgerton'tın ne olduğunu sormasını beklediğini biliyordu ama onun ne demek istediğini çok iyi anlamıştı.

"Konuşman kusursuz," dedi Leydi Bridgerton. "Annenin yanında çalıştığı kişilerin çocuklarıyla ders aldığını söylediğini biliyorum ama bu bana yeterli bir açıklama gibi gelmiyor. Bu derslere biraz büyiik yaşlarda başlanır, en erken altı ama senin konuşman belli ki daha öncc de çok iyiymiş."

Sophie'nin gözleri büyüdü. hikâyesindeki bu boşluğu hiç fark etmemişti ve şimdiye kadar da kimsenin bunu anlamamasına oldukça şaşırmıştı. Ama tabii ki, Leydi Bridgerton, bu uydurma hikayesini anlattığı herkesten çok daha zekiydi.

"Ve Latince biliyorsun," dedi Leydi Bridgerton. "İnkâr et-

meyc çalışma. Geçen gün Hyacinth seni kızdırdığında kendi kendine konuştuğunu duydum."

Sophie, Leydi Bridgerton konuşmasını bitirene kadar gözlerim pencereye dikmeye devam etti. Onunla göz göze gelnıeye cesaret edemiyordu.

~ »Bunu inkâr etmediğin için teşekkür ederim."dedi Leydi Bridgerton. Sonra Sophie'nin bir şeyler söylemesini bekledi, bunu o kadar uzun süre bekledi ki sonunda Sophie bitip tükenmek bilmeyen sessizliği bozmak zorunda kaldı.

"Ben oğlunuz için uygun bir eş değilim," dediği tek şey

oldu.

"Anlıyorum."

"Gerçekten gitmeliyim." Bu sözleri fikrini değiştirmeden bir an önce söylemeliydi.

"Eğer istediğin buysa seni durdurmak için yapabileceğim bir şey yok. Nereye gitmeyi düşünüyorsun?"

"Kuzeyde akrabalarım var," diye yalan söyledi Sophie.

Leydi Bridgerton'un ona inanmadığı açıktı ama, "Tabii ki bizim faytonlarımızdan birini kullanacaksın," dedi.

"Hayır, kesinlikle kullanamam."

"Başka türlü sana izin vereceğimi düşünme. Sen benim sorumluluğumdasın - en azından birkaç gün için daha - ve seni korumasız göndermek çok tehlikeli olur. Bu dünya yalnız bir kadın için güvenli değil."

Sophie hüzünlü bir şekilde gülümsenıcktcn kendini alamadı. Leydi Bridgerton'un ses tonu farklı olabilirdi ama söyledikleri Benedict'in birkaç hafta önce söylediği şeylerle neredeyse aynıydı. ve bakın bu Sophıe'yı hangi noktaya getirmişti. Bunu asla söylemezdi, o ve Leydi Bridgerton yakın dostlardı ama Sophie bu konuda fikrinin değişmeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordu onu.

"pekala " diyerek razı oldu Sophie. "Teşekkür ederim" faytona onu herhangi bir yerde, tercihen eninde sonunda Amerikaya yolculuk yapabileceği bir limanın yakınında bı-rak
sonra da oradan nereye gidcccğine karar verirdi*

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Levdi Bridgerton ona üzgün bir şekilde gülümsedi. "Sanı-rım çantam çoktan toparlamışındır?"

Sophie başıyla onayladı. Sadece tek bir çantası olduğunu belirtmeye gerck yok gibi görünüyordu.

"herkesle vedalaştınmı?"

"Vedalaşmamayı tercih ederim."

Levdt Bridgerton durdu ve gülümsedi. "Bazen bu en iyi-

sidir," diyerek Sophie'ye katıldı. "Beni koridorda beklemeye nc dersin? Sana bir fayton ayarlayayım."

Sophie döndü ve yürümeye başladı ama kapıya ulaşınca durdu ve arkasını döndü. "Leydi Bridgerton ben..."

Yaşlı kadının iyi bir haber beklermiş gibi gözleri parladı. İyi olmasa bile en azından değişik bir haber. "Evet?"

Sophie yutkundu. "Sadece teşekkür etmek istemiştim"

Leydi Bridgerton'un gözlerindeki ışık biraz söndü. "Ne için?"

"Beni buraya kabul ettiğiniz ve ailenizden biri gibi davrandığınız için"

"Saçmalam..."

"Beni. siz ve kızlarla çay içmeye davet etmek zorunda değildiniz.'1 diye lafını böldü Sophie. Eğer bunları şimdi söylc-mezse cesaretini kaybedecekti. "Çoğu kadın bunu yapmaz. Bu çok güzeldi... ve... ve..." Sophie'nin boğazı düğümlendi. "Hepinizi çok özleyeceğim."

"Gitmek zorunda değilsin," dedi Leydi Bridgerton usulca»'

Sophie gülümsemeye çalıştı ama sesi titrek ve ağlıyormuş 352

gibi çıktı. kelimelerin içimle neredeyse boğulacaktı.

"zorundayım"

Leydi Bridgerton onu uzun bir süre izledi, solgun mavi

gö1erinde merhamet ve belki biraz da anlayış vardı; "Anlıyorum... Seninle aşağıda buluşuruz," devli sessizce. Sopbic dul Kontes'in geçmesini bekleyerek ayakta dikilir-ken onu başıyla onayladı. Leydi Bridgerton koridorda durdu . Sophie'nin eskimiş çantasına baktı. "Bu kadar mı eşyan var?" diye sordu.

«Sahip olduğum her şey orada." Leydi Bridgerton rahatsız bir şekilde yutkundu ve yanakları hafifçe pembeleşti, adeta kendi zenginliğinden ve Sophie'nin

yoksulluğundan neredeyse tutanırcasına.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Ama bu..." dedi Sophie, çantayı göstererek "Önemli olan bu değil. Sizin sahip olduklarınız..." Sustu ve bogızın-daki yumruyla savaşarak yutkundu. "Maddi şeyleri kastetmiyorum."

"Ne kastettiğini biliyorum Sophie." Leydi Bridgerton, Sophie'nin yüzünü okşadı. wTçşekkiir ederim."

Sophie'nin omuzları yükseldi ve küçük bir silkmeyle geri düştü. "Gerçek bu."

"Gitmeden önce sana biraz para vermeme izin ver Sophie," dedi Leydi Bridgerton.

"Kabul edemem. Zaten bana verdiğiniz iki elbiseyi adlım.

İstemiyordum ama..."

"Önemli değil," dedi Leydi Bridgerton. "Başta nc yapabi-lirdin. Yanında getirdiklerini attık." Boğazını temizledi. "Ama lütfen bırak sana biraz para vereyim" Sophie'nin itiraz etmek için ağzını açtığını gördü ve, "Lütfen. Bu bana kendimidaha iyi hissettirir," diye devam etti.

Leydi Bridgerton'un karşısındakine söylediğini yapmak istettiren bir bakışı vardı ve bunun yanı sıra Sophienİn paraya

gerçektcn ihtiyacı vardı.Lcydi Bridgcrton cömert bir ha-nımdı. Sophieye üçüncii sınıf yolcu departmanına binerek okya-nusun karşısına geçmesini sağlayacak parayı bile verebilirdi. Sophie birten kendini. "leşekkür ederim," derken buldu.bu teklif karşısında vicdanının sızlamasına şans tanımadan. Daha sonra l.eydi Bridgerton koridorda gözden kaybol-

du.

Sophie uzun ve titrek bir nefcs aldıktan sonra çantasın aldı ve yavaşça merdivenlerden indi. Bir süre fuayede bckL dikten sonra dışarıda beklemesinin daha iyi olacağına karar verdi. Güzel bır bahar günüydü ve biraz güneş görmesi ona çok iyi gelebilirdi. Yani, en azından biraz iyi gelebilirdi. Ayn-ca. Bridgerton kızlarıyla karşılaşma şansı da azalırdı, onları nc kadar özleyecek olsa da vedalaşmak istemiyordu.

Çantasını eline aldı, ön kapıyı itti ve basamaklardan aşa-ğıya indi.

Faytonun gelmesi çok uzun sürmezdi. Beş dakika ya da on, belki-..

"Sophie Beckett!"

Sophie'nin midesine kramplar girdi. Araminta. Bıınıı nasıl unutmuştu?

Soplıie hareketsiz bir şekilde donup kaldı, nereye doğru kaçacağını bulmaya çalışırken etrafına ve merdivenlerin yukarısına doğru bakındı. Eğer Bridgerton Malikâncsi'nc kaçarsa Araminta onu nerede bulacağını bilirdi, eğer başka yöne doğru koşmaya başlarsa...

"Polis!" Araminta çığlık çtğhğaydı. "Polis yok mu?" Sophie çantasını düşürdü ve koşmaya başladı. "Biri onu durdursun!" Araminta çığlık atıyordu. "Dur hırsız! Dur hırsız!"

Sophie bunun onu suçlu göstereceğini bile bile koşmaya

devam etti bütün gücüyle koşuyordu. Koştu, koştu vc

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

koştu.biri onu yakalayıp yere devirene kadar.

.'Yakaladım" diye bağırdı adanı. "Onu sizin için yakala-

dım"

Sophie'nin acıdan nefesi kesilmişti. Kafası ycrc çok sert çrpmıştı ve onu yakalayan adaın resmen karnının üstünde

oturuyordu.

"işte buradasın," diye bağırdı Araminta aceleyle yakîaşır-

ken ""Sophie Bcckett. Yüzsüz!" Sophie ona dik dik baktı. Kalbindeki nefreti anlatmak için kelimeler yetersiz kalırdı. Şu anda çektiği acıdan bahsetmeye hiç gerek bile yoktu bile.

"Ben de seni arıyordum." dedi Araminta, şeytani bir gülümsemeyle. "Posy bana seni gördüğünü söyledi."

Sophie gözlerini uzun süre kapattı. Ah, Posy. Posy'nin onu ele vermek istediğinden emin değildi ama Posy'nin dili ile beyni birbirlerinden bağımsız çalışırdı.

Araminta ayağını Sophienin elinin çok yakınına koydu -onu yakalayan adam bileğini tuttuğu için hareket ettiremediği elini - ardından ayağını Sophie'nin elinin üstüne yerleştirirken gülümsedi.

"Benden bir şey çalmamalıydın," dedi Anımın«, mavi gözleri parıldıyordu. Sophie sadece homurdandı. Yapabildiği tek şey buydu. "Görüyorsun," diye devam etti Araminta neşeli bir şekilde "Şimdi seni hapse attırabilirim. Bunu çok dahaönceden de yapabilirdim."

Hemen sonra, bir adam koşarak geldi vc Araminta'nın yanında durdu.

"Yetkililer yolda leydim. Bu hırsızı götürecek zamanımız

yok."

Sophie yetkililerin Leydi Bridgerton dışarıya çıkana kadar

gelmemesi ve Bridgertonların onun rezilliğini asla görme

meleri için bir an önce gelmesi arasında kalmış bir helde dua ediyordu.

ve sonunda dileği gerçekletti. Gerçeklemen ikinci dileğiydi. İki dakika sonra yetkililer geldi, onu bir vagona attı ve hapse doğru

yola çıktılar. Sophie'nin yolda düşünebildiği tek şey Bridgcrtonların ona ne olduğunu asla bilemeyeceğiydi ve belki de bu en iyi— siydi.

Bölüm 21

Bruton Sokağında Leydi Bridgerton Malikâıiesi'nin ön merdi-venlerinde diün

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

İlk önce Penelope Peatherington bir değil, iki değil, tüm üç Brid-gerton kardeşiyle konuşurken görüldü Bu olay genellikle tercih edilmeyen kız imajıyla üıılü zavallı ktzıı kesinlikle şimdiye kadar elde ettiği en büyük başarıydı. Ne yazık ki (ve tahmin edilebileceği üzere) Bayan Featllerington gideceği, sırada koluna kont yani ailenin tek evli erkeği girmişti.

Eğer Bayan Featherington bir şekilde bir Bridgtton'u mihrakı yürütmeyi başarırsa bu hepimizin bildiği gibi kesinlikle diinymn sonn anlamına gelir ue bu yazar bu dünyayla ilgili hiçbir bilmediğini rahatlıkla kabul edip gazetedeki köşesinden istifi etmek zorunda

kalır.

Eğer Bayan Peatherington'la ilgili dedikodular yeterli gelme-diyse, iiç saat sonra da üç er ileride yaşayan Penwoos Kontesi'niı evin heıneıı önüne yaklaşan kadını anlatalım. Bu Yazar Bridgerton Malikânesi'ude çalışan bu kadının eskiden Leydi Penuvod için ça-hştığmdau şüpheleniyor. Leydi Penwood iki sene önce kimliği beliniz bu kadının ondan bir şeyler çaldığım iddia etti re zavallı kız hemen hapse tıkıldı.

Bu yazar hırsızlık için verilen cezanın bu günlerde ne olduğun-

kadar emin değil ama biri bir Kontesten bir şey çalacak kadar ces-aretliyse cezasının çok sert olacağı tahmin edilebilir.sözü edilenkız

büyük ihtimslle asılır ya da en azından siirgiine gönderilir, bu habcrin yanında, bir önceki hizmetçi kavgası(geçen ay bu köşeden bildirilmiş olan) şimdi oldukça önemsiz kalıyor.

LEYDİ WHIS TLED OWN'IN CEMİYET GAZETESİ. 13 HAZİRAN 1817

Bencdict'in ertesi sabah yaptığı ilk şey kendine güzel ve sert bir

içki hazırlamak oldu. Veya üç içki de denebilir. Belki içki içmek için çok erken bir saatti ama alkolle uyuşma fikri bir önceki gece Sophie Beckett tarafından kalbine saplanan kılıçtan sonra Benedict'e çok çekici geliyordu.

Ama sonra bu sabah için kardeşi Colin'lc eskrim yapmak için söylettiklerini hatırladı. Biranda kardeşini kılıçlama fikri ona daha çekici gelmişti, Beıiedict'in bu perişan halinde hiçbir payı olmasa da.

Benedict kılıcını çekerken kardeşlerin bu işe yaradıklarını düşündü gaddarca bir gülümsemeyle.

"Sadece bir saatim var," dedi Colin kılıcıyla rakibini yavaşça dürterken, "öğlen bir randevum var"

"Önemli değil," diye cevap verdi Benedict, bacaklarındaki kasları esnetmek için öne doğru birkaç hamle yaparken. Bir süredir eskrim yapmamıştı; kılıç ona kendini iyi hissettiriyordu. Geriye çekildi ve kılıcının ucunu yavaşça eğerek yere dokundu.

"Senİ yenmem bir saatten fazla sürmeyecek." Colin maskesini kapatmadan önce gözlerini devirdi. Benedict odanın ortasına doğru yürüdü. "Hazır mısın?"

"Henüz değil," diye cevap verdi Colin onu takıp ederken-

Benedict tekrar hamle yaptı. "hazır olmadığımı söyledim!" diye bağırdı Colin,

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Çok yavaşsın" diye karşılık verdi Benedict. Colin ağzının içinden bir küfür etti ve yüksek scsle "Ca-nın cehenneme" diye ekledi bu hareketi karşısında. "Neyin var senin?"

"Bir şeyim yok," diye ki'ıkredi Benedict neredeyse. "Neden sordun?"

Colin müsabakaya başlamadan önce rakibiyle araanna uygun bir mesafe koymak için geriye doğru giui.

"Ah, bilmiyorum," dedi, açıkça alay ederek. "Sanınm nre-deyse kafamı koparmak üzere olduğun için" "Kılıcımın üzerinde kılıf var." "Sanki yokmuş gibi savuruyorsun ama," diye karşılık verdi Colin.

Benedict sert bir şekilde gülümsedi. "Böyle daha eğlenceli

"Benim can güvenliğim için değil * Colin kılıcını parmaklarını esnetmek için dilen ele geçirdi. Sonra durdu ve kaşlarını çattı. "Elindekinin eskrim kılıcı

olduğuna emin misin?"

Benedict ona ters ters baktı. "Tanrı aşkına Colin, asla gerçek bir silah kullanmam."

"Sadece emin olmak istedim," diye mırıldandı Colin; Bencdict'in boynuna hafifçe dokunarak "Hazır mısın?" Benedict başıyla onayladı ve dizlerinin üstüne çöktü. "Her zamanki kurallar," dedi Colin, çömelirkcn. "Haydi

başlayalım." "Hazır!"

İki adam da sağ kollarım kaldırdılar ve avuç içleri görü-nene katlar bileklerini çevirdiler. Parmakları kılıçlarını sıkıca

kavramıştı.

"Bu yeni mi?" diye sordu Colin, Benedict'in kılıcının

kabzasına ilgiyle bakarak.

Benedict konsantrasyonunu kaybettiği içiıı küfretti

"Evet,yeni,"dedi. "İtalyan kabzalarını tercih ediyorum».

Colin geriye bir adım attı. çok daha özensiz yapılmış Fran sız kabzasına bakarken pozisyonunu tamamen kaybetmişi

"Arada sırada ödünç alabilir miyim? Ben..."

"Evet!" diye karşılık verdi Benedict, ilerlemek ve hamle yapmak dürtüsünü zorlukla bastırarak. "Artık pozisyonunu alacak mısın?"

Colin ona muzip bir şekilde gülümsedi ve Benedict kab-zasıyla ilgili soruları sırf onu sinir etmek için sorduğunu anladı.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Nasıl istersen," diye mırıldandı Colin, tekrar pozisyon alırken.

Bir süreliğine hareketsiz durdular ve ardından Colin, "Hücum!" dedi.

Benedict acilen hamle yapmak için ilerledi ama her zaman çok çevik hareket eden Colin dikkatlice geri çekilip Benedict'in atağını ustaca savuşturdu.

"Bugün hiç havanda değilsin," dedi Colin, öne doğru hamle yapıp Benedict1 neredeyse omzundan vuracakken.

Benedict onun önünden çekildi ve atağı engellemek için kılıcını kaldırdı.

"Evet, çok kötü bir gü..." Tekrar ilerledi, kılıcı öne doğru esnemişti. "Gün."

Colin Benedict'in atağı karşısında ustaca yana kaçtı. "Güzel karşılık," dedi, sonra da kılıcının ucuyla Benedict'in alnına dokundu ve alaycı bir selam verdi.

"Kapa çeneni ve dövüş"

Colin kıkırd adı ve kılıcını bîr o yana bjr bu yana sallayıp Benedictin savunmada kalmasını sağlayarak öne ilerledi. -Bir kadınla ilgili olmalı"

Benedict hızlıca Colin'in atağını kesti ve ilcrlçmeye bas-

ladı.

"Seni ilgilendirmez"

"Kesin bir kadın," dedi Colin, sırıtarak. Benedict öne doğru hamlesini yaptı ve kılıcının ucu Colin'i köprücük kemiğinden yakaladı. -Sayı." diye homurdandı.

"Bravo!" Tekrar odanın ortasına yürüdüler. "Hazır mısın?" diye sordu Colin. Benedict başıyla onayladı. "Hazır. Hücum!" Bu kez ilk atağı yapan Colin'di. "Eğer kadınlarla ilgili tavsiye istersen..."dedi, bir yandan Benedict'i köşeye doğru sürüklerken.

Benedict kılıcını kaldırdı ve Colin'in atağını kardeşini geriye doğru sendelemesini sağlayacak şekilde kesti.

"Eğer kadınlarla ilgili tavsiyeye ihtiyacını olsaydı gçlccc-ğim son kişi sen olurdun."

"Kalbimi kırıyorsun," dedi Colin, dengesini «Çımaya çalışırken.

"Hayır," dedi Benedict. "Doğruyu söylüyorum." "Kadınlar konusundaki şöhretim kesinlikle senden daha

iyi."

"Ah , gerçekten mi?" dedi Benedict alaya bir şekilde. Burnunu havaya kaldırdı ve çok iyi bir Colin taklidi yaparak. "Kesinlikle Penelope Featherington'la evlenmeyeceğim." dedi. Colin sinirlendi.

"Sen," dedi Benedict, "kimseve tavsiye vermemelisin.*

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

-Orada olduğunu bilmiyordum."

Bcncdict öne hamle yaptı ve Colin'in omzunu az farkla kaçırdı. "bu hir bahane değil. Gün ortasında insan içindey din Penelope orada olmasaydı bile, biri seni duyabilirdi ve sovlcdiğin ş eyleri ertesi gün Whistledown da bulurdun"

Colin onun hamlesini savuşturdu ve ardından gözkamaş-tırıcı bir hızla karşılık verip Benedict'i göbeğinden yakaladı. "Sayı."

Benedict Colin'in yaptığı sayıyı kabul etti. "Ben sersemim" dedi Colin tekrar odanın ortasına yürürlerken. "Diğer taraftan sen ise aptalsın" "Bu da ne demek?" Colin iç çekti ve maskesini kaldırdı. "Neden herkese bir iyilik yapıp kızla evlenmiyorsun?" Benedict ona bakakaldı, kılcının kabzasını tutan eli gevşemişti. Colin'in kim hakkında konuştuklarını bilememe ihtimali var mıydı?

Benedict maskesini çıkardı, kardeşinin koyu kahverengi gözlerine baktı ve homurdandı. Colin biliyordu. Bunu nasıl bildiğini bilmiyordu ama Colin kesinlikle biliyordu. Benedict aslında şaşırmamalıydı. Colin her zaman her şeyi bilirdi. Doğrusu Colin'den daha fazla dedikodu bilen tek kişi Eloise'di ve şüpheci bilgeliğini Colin'c aktarması birkaç saatten kısa sürerdi.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu nihayet Benedict. Colin dudaklarını bükerek gülümsedi. "Sophie'yi mi? Bu oldukça açık" "Colin, o..."

"Bir hizmetçi mi? Kim takar? Onunla evlenirsen sana ne olur ki?" diye sordu Colin umursamaz bir şekilde omuzlarını silkerek. "Önemsemediğin insanlar seni dışlarlar mı? Lanet

362

olsun görüşmek, zorunda bırakıldığım insanlar tarafından

dışlanmayı tercih ederdim"

Benedict aldırış etmeden omuz silkti.

.•Bunların hiç birini öncmsemcmcyc karar verdim xatcn,*"

dedi*

-O zaman sorun ne?" diye sordu Colin. «Cok karmaşık."

V

"Karmaşık hale getiren sensin" Benedict kılcının ucunu yere dendirip esnek kılıcını Öne arkaya eğerken bunu uzun uzun düşündü.

"Annemin maskeli balosunu hatırlıyor musun?" diye sordu- Colin bu beklenmedik soru karşısında şaşırmıştı.

"Birkaç sene öncekini mi? Bridgcnon Malikâncsi'nden

taşınmadan öncekini mi?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Evet onu. Gümüş elbiseli bir kadınla tanışmıştım hatırlıyor musun? Bizi koridorda yakalamıştın" "Tabii ki. Onunla birlikte..."

Birden Colin'in gözleri adeta yuvalarından fırladı. "O

Sophie olamaz!"

"İlginç, değil mi?" diye mınldandı Benedict, sesi durumu

kabullenmiş gibi çıkıyordu.

"Ama... Nasıl..."

"Oraya nasıl girdiğini bilmiyorum ama o bir hizmetçi değil."

"Değil mi?"

"Yani, hizmetçi," diye açıkladı Benedict, "ama aynı zamanda Penwood Kontunun gayri meşru kızı." "Şimdikinin mi yoksa..." "Hayır, birkaç sene önce ölenin." "pekala sen bunları biliyor muydun?"
363

"hayır " dedi Benedict, kelimeler ağzından kesik kesik

dökülüyordu. "Bilmiyordum."

"Ah!" Colin kardeşinin söylediklerini kavramaya çalışıı-

yordu.

"Anladım," dedi vc Bcncdiçı'c baktı. "Nc yapacaksın?"

Bcnedict'iıı yere d eğilire re k bir öne bir arkaya büktüğü kılıcı aniden havaya kalktı vc kafasının üzerinden geçti. Benedict kılıcın odanın karşısına doğru gidişini serinkanlılıkla izledi.

"Bu çok güzel bir soru."

Sophie ye, söylediği yalan yüzünden hâlâ kızgındı anıa onu suçlamıyordu da. Ondan metresi olmasını istcmcmcliy-dı. Bunu sormak Bcnedict'in hakkı olduğu kadar, reddetmek de Sophie'nin hakkıydı. Ve Sophie onu reddettiğinde Benedict onu kendi haline bırakmalıydı.

Benedict bir piç olarak, büyümemişti ve eğer Sophie'nin yaşadıkları bu denli kötüyse kendisi de dünyaya bir piç getirme riskini göze alamazdı. O halde Benedict buna saygı duymalıydı.

Eğer ona saygı duysaydı inançlarına da saygı duyardı.

her şeyin mümkün olduğunu ve istediği her seçimi yapabileceğini söyleyerek ona karşı bu kadar küstah olmamalıydı. Bencdict'iıı annesi haklıydı; Benedict çok cazibeli bir hayat geçirmişti. Sağlıklıydı, mutluydu, sevgi dolu bir ailesi vardı... Elde edemeyeceği hiçbir şey yoktu. Hayatında başına gelen tek korkunç şey babasının ani ve zamansız ölümüydü ki o nokta da bile ailesi topa
etmişti. Hiç tecrübe etmediği için bazı acıları ve yaraları anlamak onun için zo

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie'nin aksine o hiç yalnız kalmamıştı.

Şimdi ne olacaktı? Onunla evlenmeye vc toplumdan dışlanmaya çoktan karar vermişti. Bir Kont'un tanınmamış piç

364

kızı eş olarak bir hizmetçiye göre biraz daha kabııl

edilebilirdi sadece biraz daha.Bencdict zorlarsa Londra cemiye ti kabul edebilirdi ama kibar da davranmazlardı. O ve Sop-hie büyük ihtimalle onlardan uzak duran Londra ccıniyetin-den uzakta taşrada sessiz bir yaşam sürerlerdi. Sophie'yle uzaklarda bir hayat sürmeyi toplum içindc on-suz bir hayat sürmeye tercih edeccğjni hemen anladı. Onun maskeli balodaki kadın olması önemli miydi? Sophie ona kim olduğu hakkında yalan söylemişti ama Benedict onun ruhunu biliyordu. Öpüşürlcrkcn, guülerlerkcn. sadece oturup konuşurlarken Sophie asla numara yapmamıştı.

Gerçek Sophie basit bir gülüınsemcsiylc kalbine şarkılar söyleten, o resim yaparken sadece yanında oturması onu mutlu eden kadındı.

Ve Benedict onu seviyordu. "Bir karar vermişsin gibi bakıyorsun" dedi Cohn usulca. Benedict düşünceli bir şekilde kardeini süzdtü Bu kadar derin bir bakış açısını ne zaınan kazanmışu? Bundan öte, ne zaman bu kad ar büyümüştü? Benedict Colin'i her zaman genç, çekici, neşeli bir hovarda ve herhangi bir sorumluluğu alamayacak biri olarak düşünmüştü.

Ama şimdi kardeşine baktığında başka birini gorüyordu. Omuzları daha dik, duruşu daha sağlam ve durgun görünüyordu. ve gözlerinde bilgelik vardı. Bu çok büyük bir değişiklikti. Eğer gözler gerçekten kalbin aynasıysa, Benedict fark etmeden Colin'in ruhu büyümüş ve olgunlaşmış demekti. "Ona birkaç özür borçluyum," dedi Benedict. "Seni affedeceğine eminim."

"o da bana birkaç özür borçlu tabii. Hatta bir kaçtan fazlası" Benedict kardeşinin i;Ne için?" divc sornak istediğinden

365

emndi ama onun yararına olacak l>ir şekilde Colin sadece "Son onıı affedecek- misin?" diye sordu.

Benedict başıyla onayladı.

Colin uzandı ve Benedict'in kılıcını elinden aldı "bunu

senin için kaldırırım"

Benedict dikkatini toplayanıadan öıice kardeşinin par-

maklarına oldukça aptallaşmış bir lıalde uzun bir süre bakı

"Gitmeliyim," dedi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Colin yüzündeki sırıtışı zorlukla bastırdı. "Ben de öyle

tahmin etmiştim."

Benedict kardeşini süzdü ve ardından karşı konulmaz bir

istek duyarak uzanıp ona sarıldı. "Bunu pek söylemiyorum,"

dedi, sesi boğuk çıkıyordu, "ama seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum ağabcyciğim" Colin'in yüzünde

her zamanki muzır gülümsemesi belirdi. "Şimdi kaybol."

Benedict maskesini kardeşine fırlattı ve koşarak odadan

çıktı.

"Gitti de ne demek?"

"Üzgünüm ama öyle," dedi Leydi Bridgerton, gözlerinde hüzün ve samimiyet vardı. "Gitti"

Benedict'in şakaklarındaki baskı artıyordu, kafasının patlamaması şaşırtıcıydı. "Ve sen de gitmesine izin mi verdin?" "Onu zorla burada tutmaya hakkım yoktu." Benedict homurdandı. Onun Sophie'yi Londra'ya gelmeye zorlamaya da hakkı yoktu ama yine dc yapmıştı. "Nereye gitti?" diye sordu Benedict. Annesi iskemleye çöküp kalmış gibi görünüyordu. "Biliniyorum. Güvenliğinden endişe ettiğim ve nereye gittiğini öğrenmek istediğim için bizim faytonlarımızdan biriyle gitmesi için ısrar ettim."

Benedict ellerini masaya vurdu. "Peki, sonra ne oldu?"

"söylemeye çalıştığım gîbi; ben faytonlanmjzdan birini almasını sağlamaya çalıştım ama onun bunu istemediği bel-'liydi ve ben faytonu ayarlayana kadar çoktan ortadan kaybol-

muştu.

Benedict içinden küfretti. Sophie muhtemelen hâla Londra'daydı ama Londra çok büyük ve kalabalık bir yendi. Bulunmak istemeyen birini bulmak çok zordu.

"Ben," dedi Violet nazikçe, "ikinizin ayrıldığım düşünmüştüm" '

Benedict saçlarını karıştırdı ve ardından giysisinin beyaz kollarına baktı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı. Kendini eskrim krya-fetleriyle dışarıya atmıştı. Gözlerim devirerek annesine baktı. "Lütfcn kıyafetimle ilgili bir şey söyleme şimdi, anne."

"Asla söylemem."

"Onu nerede bulacağım?"

Violet'in gözlerindeki ciddiyetsizlik birden kayboldu. "Bilmiyorum Benedict. K
çok sevi vord um."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"O bir Penwood kızı," dedi.

Violet kaşlarını çattı. "Ben de böyle bîrşcylerden şüphele-niyordum. Sanırım gayri meşru, değil mi?"

Benedict başıyla onayladı.

Annesi bir şey söylemek için ağzını açmıştı anıa Benedict nc diyeceğini asla öğrenemedi çünkü o anda nnnesinin ofisinin kapısı karşı duvara çarpıp inanılmaz bir ses çıkararak açıldı. Evin öbür ucundan koşarak gelen Francesca annesinin masasına doğru koştu ve onu Franeesca'ıın arkasından koşan Hyacinth izledi.

"Sorun ne?" diye sordu Violet, ayağa kalkarak. Sophie," dedi Franccsca, nefes ncfcse kalmıştı. . "Biliyorum." dedi Violet. "Gitti. Biz..."

"hayır," diye sözünü kesti Hyacinth, masanın üstüne bir

kâğıt parçası fırlatırken. "Bak!"

Benedict kâğıdı almaya çalıştı, bunun Whîstledownun hır sayısı olduğunu hcmcıı anladı ama annesi kâğıdı ondan Önce kaptı.

"Nedir hu?" diye sordu Benedict, annesinin renginin bembeyaz olduğunu görünce midesi yanmaya başlamıştı

Violet ona gazeteyi uzattı. Benedict, Sophie'yle ilgjli bö-liime gelmek için Ashbourne Dükü, Macclesfield Kontu ve

Peıiclopc Fcathcrington'la ilgili bölümleri geçerek hızlıca taradı.

"Hapis mi?" dedi, sözcük dudaklarından fısıltı halinde dökülmüştü.

"Onu kurtarmalıyız," dedi annesi, omuzlarını adeta savaşa hazırlanıyormuşçasına geriye atarak.

Ama Benedict çoktan kapıdan çıkmıştı.

"Bekle!" dedi Violet, arkasından koşarken. "Ben de gcli-

vorum"

Benedict merdivenlere gelmeden önce kısa bir süre du-raksadı.

"Gelmiyorsun," dedi. "Senin kendini kaybetme..."

"Ah, lütfen," diye ccvap verdi Violet. "Üzüntümden öleceğim. Sophie'nin dürüstlüğüne ve onuruna kefil olabilirim."

"Ben dc geliyorum," dedi Hyacinth.

Abisi ve annesinden aynı anda "Hayır" cevabı geldi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Ama..."

"Hayır dedim," dedi Violet tekrar sertçe.

Franccsca aksi bir şekilde homurdandı.

"Sanırım gelmek konusunda ısrar etmemin faydası..."

"Cümleni bitirme bile," diyerek onu uyardı Benedict.

"Sanki bitirmeme izin verirsiniz de!"

Benedict onu duymazdan geldi ve annesine döndii.

368.

"eğer gelmek istiyorsan hemen çıkmalıyız."

"sen faytonu ayarla ben girişte bekliyorum"

on dakika sonra yola çıkmışlardı.

Bölüm 22

Bnıton Sokağı 'nda koşuşturma. Dul kontes Bridgerton ve ıve

Benedict Bridgerton cuma giünü evlerinden aceleyle çıkarken goriildü Bay Bridgerton ve annesi telaşla faytona binip korkunç bir hızla yola çıktılar. Francesca ve Hyacinth de kapının öniiıdc beklerlerken görüldüler ve bu yazar Francesca'nın ağzından bir bayana hiç yakışmayacak bir kelime duyulduğu konusunda adı gibi emin.

Ama böyle bir heyecanın yaşandığı tek yer Bridgerton Malikânesi değildi. Pemvoodlar için de önemli olaylar söz konusuydu, Kontes ve kızı Bayan Posy Rciling arasında toplum içinde cereyan eden bir kavga yaşandı.

Leydi Penıvood'dan hiçbir zaman hoşlanmayan bu yazar ancak "Yiirii be Posy'" diyebilir.

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 16 HAZİRAN 1817

Soğuktu. Çok soğuktu. Ve kesinlikle küçük ve dört ayaklı bir yaratığa ait korkunç ve tiz bir ses duyuluyordu. Veya daha kötüsü, büyiik ve dört ayaklı bir yaratığa ait.

370

veya daha açık olmak gerekirse, küçük, dört ayaklı bir ya-

ratığın büyük bir türevine ait.

Fareler.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

»Ah, Taıırıın," diye mırıldandı Sophie. Tanrı'nın adını sıksık ağzına almazdı ama bu başlamak için çok iyi bir za-man gibi görünüyordu. Belki duyar ve fareleri yok ederdi. evet bu çok iyi olurdu.Büyük bir şimşek darbesi. Koca-man İncil'deki mucizeler gibi. Yeryüzüne çarpıp dünyaya küçük bir elektrik dalgası yayarak tüm farelerin cızırdaya-rak ölmesini sağlayabilirdi.

ßu çok güzel bir hayaldi. Aynı kendini Bayan Bridge r-ton olarak sonsuza kadar mutlu yaşarken hayal ettikleri

gibiydi-

Sophie derin bir nefes aldı ve aniden kalbine adeta bir bıçak saplandığını hissetti. Gerçi bu ikisi atasından farelerin yok olması hayalinin çok daha kolay gprçekleşebilcccği düşüncesi onu dehşete düşürüyordu.

Artık kendi başınaydı. Tam anlamıyla kendi başınaydı. Bunun neden bu kadar sinir bozucu olduğunu bilmiyordu. Aslında her zaman kendi başına olmuştu. Büyükannesi onu Penwood Park'ın kapısının önüne bıraktığından beri onu destekleyen, çıkarlarını kendininkilerin üzerinde - veya cn azından aynı seviyede - tutan biri olmamıştı.

Midesi guruldadı, bu ona açlığı gjtgide büyüyen sefillikler listesine ekleyebileceğini hatırlattı.

Vc susamıştı. Ona bir yudum su bile vermemişlerdi. Soplıie çay içmekle ilgili çok garip hayaller kurmaya baş-lamıştı.

Sophie ağzından nefes alması gerektiğini hatırlamaya Çalışarak uzun ve yavaş bir nefes aldı. Koku dayanılmazdı. Ona bedensel ihtiyaçlarını karşılaması için kaba bir lazım-lık verilmişti ama şu zamana kadar Sophie kendini, lazım-

lığ i mümkün olan en az sıklıkta kullanmaya çalışarak tutu-yordu lazımlık. hiicrcsinc fırlatılmadan öncc boştu ama temiz dcğıldı. hatta Soplıie omı aldığında ıslaktı ve tüm vücudu tiksintiden titrerken lazımlığı yere düşürmüştü.

Sophie .zamanınd.ı birçok lazımlık boşaltmıştı ama Sophie'nin yanlarında çalıştığı insanlar tabiri caizse genelde hedefi vurmayı başarırlardı. Sophie'nin daha sonra elini yıkayabilmc ihtimalinden ise bahsetmeye gerek yoktu zaten.

Şimdi, soğuğun ve açlığın da etkisiyle kendi tenini bile temiz hissetmiyordu. Bu korkunç bir duyguydu. "Ziyaretçin var!"

Sophie gardiyanın aksi ve soğuk çağrısıyla ayağa fırladı. Benedict nercdc olduğunu öğrenmiş olabilir miydi? Onun yardımına gelmeyi ister iniydi ki? Veya... "Bak. Bak. Bak."

Araminta. Sophie'nin kalbi adeta yerinden fırladı. "Sophie Beckett." dedi, sanki kötü kokunun sebebi Sophievmiş gibi ve burnunu bir mendille kapatarak hücreye yaklaştı.

"Londra'ya gclccek cesareti bulacağını asla tahmin etmezdim."

Sophie. Araminta'nın onu kızdırmak istediğini biliyordu ve ona bu tatmini yaş

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Korkarım, senin için işler yolunda değil," diye devam etti Araminta. arkadaşça davranıyor gibi yapıp elini sallayarak. Öne eğildi ve "Hâkim hırsızlara pek kibar davranmaz* diye fısıldadı.

Sophie kollarını kavuşturdu ve duvara bakmaya başladı. Eğer Araminta ya bakmaya devam ederse kendini onun

üstüne atlamaktan alıkoyamayacak ve büyük ihtimalle hücresinin demirleri yüzüne ciddi bir hasar verecekti "ayakkabı tokaları yeterince kötüydü," dedi Araminta. işaret parmağıyla çenesine dokunurken, "ama ona evlilik

yüzüğümün çalındığını söylediğimde öfkesi daha da arttı.

"ben..." Sophie güçlükle kendini susturmayı basılı. bu tam olarak Araminta'nın istediği şeydi,

"Çalmadın mı?" dedi Araminta kurnaza gülümseyerek ve parmağını gösterdi. "Görüldüğü gibi parmağımda

değil üstelik senin sözüne karşı benimki."

Sophie'nin dudakları aralandı ama hiç ses çıkmadı. Araminta haklıydı. Hiçbir hakim Penwood Komcsi'nin karsında onıın sözünü dikkate almazdı.

Araminta hafifçe gülümsedi. "Girişteki adam - sanırım gardiyan olduğundan bahsetmişti - senin büyük ihtimalle asılmayacağım söyledi, dolayısıyla bu konuda endişelenmene gerek yok. Sürülmen daha çok gündemde " Sophie neredeyse kahkahayı basacaktı. Daha bir gün öncc Amerika'ya göç etmeyi düşünmüştü. Şimdi kesin olarak gidecekti, tabii sürülcceği yer Avustralya olmazsa. Ve esaret altındaydı.

"Scnin adına. merhamet dilcycccğim," dedi Araminta. "Öldürülmeni istemem, sadece... git"

"Hıristiyan yardım scverliğinc bir örnek," diye mınl-dandı Sophie, "adaletin yerini bulacağım eminim." Araminta saçlarını yavaşça geriye attı. "Bulacak değil mi?" Sophie'ye baktı ve gülümsedi. Sunumda katı ve sahte bir i'fade

vardı ve Sophie aniden... "Neden benden nefret ediyorsun?" diye mırıldandı.

Araminta bir süre onu izlemekten başka bir şey yapmadı

ve Çünkü o seni seviyordu," diye mınldandı.

Sophie sessizliğin içinde sersemledi.

Aramintanın gözleri inanılmaz derecede hassaslaşmıştı t, -Omı bu yüzden hiçaffectmcycccgim."

Sophie inanamayarak kafasını iki yana salladı. "O beni hiç sevmedi."

"Seni giydirdi, besledi." Araminta'nıı dudakları gerilej-"Beni seninle yaşamaya zorladı."

"Bu sevgi değildi." dedi Soplıie. "Suçluluk duygusuy. du Eğer beni sevseydi sei
değildi benden ne kadar nefret ettiğini biliyordu. Eğer beni sev-sevdı vasiyeti

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

F.ğcr beni sevseydi..." Soplıie sustu. Araminta kollarını kavuşturmuş ona bakıyordu. "Eğer beni sevseydi," diye devam etti Soplıie, "benimle konuşmak için zaman ayırırdı. Günümün nasıl geçtiğini nc çalıştığımı veya kahvaltımı beğenip beğenmediğimi sorardı" Diğer tarafa döndü ve kasılarak yutkundu. Artık Araminta Ya bakmak iyice zor hale gelmişti. "Beni asla sevmedi," dedi sessizce. "Nasıl sevileceğini bilmiyordu."

Birkaç dakika iki kadın konuşmadı sonra Araminta, "Beni cezalandırıyordu," dedi. Sophie yavaşça arkasına döndü.

"Ona bir varis veremediğim için." Araminta'nıii elleri titremeye başladı. "Bu yüzden benden nefret ediyordu."

Sophie ne diyeccğini bilemedi. Söylenecek bir şey var mıydı onu da bilemedi.

Uzun bir süre sonra Araminta, "Başlarda senden bana bir hakaret olduğun için nefret ediyordum. Hiçbir kadın kocasının piçini barındırmak zorunda kalmamalı." Sophie hiçbir şey söylemedi. "Ama sonra... Ama sonra..."

Araminta Sophiç'yi şaşırtarak sanki anıları onun dayan-

ma gücünü emiyormuş gibi duvara yaslandı. ' "Aıiıa sonra değişti," dedi Araminta sonunda."biroros pudan sciii peydahladıktan sonra ben ona nasıl bir çocuk

vercmezdim?"

Sophie'nin annesini savunmasının bir anlamı yoktu

"Sadece senden nefret etmiyordum, biliyorsun," diye fısıldadı Araminta. "Seni görmekten dc nefret ediyor-

dum."

Nedense bu Sophiç'yi şaşırtmadı.

"Sesini duymaktan nefret ediyordum. Gözlerinin onun gözleri olmasından nefret ediyordum. Senin evimde olduğunu bilmekten nefret ediyordum"

"Orası benim de cvimdi," dedi Sophie sessizcc.

"Evet," diye cevap verdi Araminta. "Biliyorum. Bundan da nefret ediyordum."

Soplıie hızla döndü ve Araminta'nın gözkrine baktı. "Niçin buradasın?" diye sordu. "Yctcrincc kötülük yapma-dm mı? Avustralya'ya sürgün edilmemi zaten sağladın."

Araminta omuz silkti. "Uzak duramadım. Senin hapiste olduğunu görmenin çok güzel bir tarafı var. Bu kotu kokudan arınmak için üç saat banyo yapmam gerekecek ama olsun buna değer."

"Köşeye oturup kitap okuyormuş gibi davranmama izin ver o halde," diye karşılık verdi Soplıie. *Scni görmenin hiç güzel bir tarafı yok." Sophie hücresindeki tek mobilya olan iiç bacaklı sallanan tabureye yürüdü ve oturdu. Hissettiği kadar sefil görünmemeye çalışıyordu. Aranıinta (henüz iflas etmemişti ve Aramima'ya bunun tersini düşündürmeyi reddediyo

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Oturdu, kollarım kavuşturdu, sırtı lıiicrcniıı kapısına doğru bakar bir şekilde Araminta'nın gitmesini bekledi.

Ama Araminta gitmedi.

Sonunda bu saçmalıktan on dakika sonra Sophie ayağa fırladı ve " Gider mısın?" diye bağırdı.

'

Araminta yavaşça kafasını çevirdi, "düşünüyorum" Sophie "Ne hakkımla?" diye sormak isterdi ama alacağı

cevaptan korkuyordu.

-Avustralya nasıl bir yerdir acaba," Araminta düşünce-icre dalmıştı. "hiç gitmedim tabii; tanıdığım lıiçbir uygar insan bunu düşünmez bile. Ama çok sıcak olduğunu duy, dum. Senin dc tenin bembeyaz. Bu şahane tenin muhtemelen oranın sıcak güneşine dayanamayacak. Hatta..."

Ama Araminta'nın söyleyecekleri lıemcn ötede patlak veren bir kargaşa yüzünden bölündü,Tanrı'ya şükür— çünkü Soplıie tek bir kelime daha duysaydı onu öldürme-ve kalkışabilirdi.)

"Neler ol..." dedi Araminta, birkaç adım geri gidip neler olduğunu görebilmek için kafasını uzatırken. Ardından Soplıie tanıdık bir ses duydu. "Benedict?" diye fısıldadı. "Ne dedin?"

Ama Sophie çoktan koşup yüzünü hücresinin demirlerine dayamıştı bile. "Bırak geçelim," diye bağırdı Benedict. "Benedict!" diye bağırdı Sophie. Bridgertonlar'ın onu bu denli aşağılayıcı bir konuda görmelerini istemediğini unutmuştu. Onunla bir geleceği olamayacağını unutmuştu. Tek düşünebildiği Bencdict'in onun için geldiği ve burada olduğuydu.

Sophie kafasını demirlerden geçirebilecek olsaydı bunu yapardı.

Eti kemiğe yapıştırdığı belli eden oldukça iğrenç bir tokat sesi havada yankılandı ve onu muhtemelen o vücudun

yere yıkılmasından dolayı çıkan korkunç bir güm sesi

izledi.Birisi merdivenlerden iniyordu ve sonra...

"Benedict!"

"Sophie! AmanTannım iyi mis in?"Benedictin elleri Sophie

nin yanaklarına dokunmak için parmaklıklara uzandı.

Dudakları Sophieninkilcrlc buluştu. Bu bir tutku öpücüğü değil, korku ve rahatlama öpücüğüydü.

"Bridgcrton?" dedi Araminta. Sophie bir şekilde gözlerini Bcnedict'inkilerden
Araminta'nın sok olan suratına baktı, O anın heyecanıyla Bridgerton ailesi ka

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

dizlerinin bağının Çözüldüğünü tamamen unutmuştu bu hayatının en mükemmel, anlarından biriydi. Bu

belki onun sığ bir insan olduğunu gösterirdi. Belki doğru düzgün önccliklcri olmadığını gösterirdi. Ama Sophie her şeye gücü ve yetkisi olan Araminta'nın, Londra'nın en seçkin bekârının onu öptüğüne şahit olmasına bayılmış«.

Tabii ki, Sophie Bcncdict'i gördüğüne dc çok sevinmis-

ti.Benedict geri çekildi, hücreden uzaklaşırken elleri

Sophienin yüzünde geziniyordu. Araminta'ya Sophienin,

dünyayı yakabileceğinden emin olduğu bir bakış fırlatırken kollarını kavuşturdu. "Ona karşı suçlamaların neler?" diye sordu Benedict: Sophie Araminta'dan iğreniyor olabilirdi ama yine de bu yaşlı kadım asla bir aptal olarak dcğerlcndirmcmişti..Şu anda bu düşüncesini yeniden gözden geçirmek zorunda kal'mışt, çünkü böyle bir durumda aklı başında her insanın yapacağı gibi korkudan titreyip sineceği yerde Aramirita ellerini kalçalarına koyup "Hırsızlık!* diye'bağırdı. tam o anda Leydi Bridgerton alelacele köşeyi döndü,

"Sophie'nin böyle hır şey yapacağına inanamam"dedi. hızrla oğlunun yanma ilerlerken. Araıiiinta'ya bakarken gözleri kısıldı. "Ve. sizden hiç hoşlanmıyorum Leydi Pen-wood." diye oldukça hırçın bir şekilde ekledi.

Araminta geri çekilip elini hakarete uğramışçasına göğ-süne koydu. "Bu benimle ilgili değil," dedi, burnundan

soluyordu.

"Bu kızla ilgili, benim evlilik yüzüğümü çalmaya ccsa. reti olan bu kızla ilgili!"

"Senin evlilik yüzüğünü çalmadım ve sen dc bunu çok iyi biliyorsun!" diye karşı çıktı Soplıie. "Hayatımda isteve-cesim son şey scnin..."

"Ayakkabı tokalarımı çaldın."

Sophie'nin ağzı saldırgan bir tutumla sıkıca kapandı. "Gördünüz mü?!" Araminta kaç kişinin gördüğünü anlamak için etrafına bakındı. "Suçlu olduğunun kesin kanıtı."

"O senin üvey kızın," dedi Benedict. "Onu asla böyle..."

Araminta'nın yüzü kıpkırmızı oldu. "Sakın bir daha onun benim üvey kızım olduğunu söylemeye kalkma. O benim için bir hiç. Bir hiç!"

"Anlayamadım," dedi Leydi Bridgerton çok nazik bir ses tonuyla, "eğer sizin için gerçekten bir hiçse o halde onun hırsızlıktan asılmasını sağlamaya çalışarak bu pis hapishanede bulunmamalıydınız."

Araminta'nın Leydi Bridgcton'a vereceği cevap hakimin gelişiyle kesildi. hakin adeta gösteriş yapan oldukça somurtkan gardiyan izledi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Gardiyan onu hücresine iterken kıçına bir şaplak atınca Soplıie kendini gülmekten alamadı.

"Burada neler oluyor?" diye sordu hâkim.

«Bu kadın," dedi Benedict, gür ve derin sesi cevap vermeye kalkışabilecek herkesi bastırmaya yönelikti, -

"nişanlımı hırsızlıkla suçluyor." Nişanlım?

Sophie şaşkınlıktan açılan ağzını kapamayı zar zor başarabildi ama yine de dizlerinin bağı çözüldüğünden hücrc-sinin parmaklıklarına sıkıca tutundu, "nişanlı mı?" dedi Araminta, nefesi kesilmişti. Hâkim doğruldu. "Peki, siz kimsiniz bayım?" diye sordu, emin olmasa da Benedict'in önemli biri olduğunun

farkındaydı.

Benedict kollarını kavuşturdu ve ismini söyledi. Hâkimin rengi soldu. "Kontla bir akrabalığınız var

var mı?"

"Kendisi ağabeyim olur."

"Peki, o..." Sophiç'yi gösterirken yutkundu, "nişanlınız nıı?"

Sophie havada Benedict'in yalan söylediğini belli eden doğaüstü bir dalgalanma oluşmasını bekledi ama hiçbir şey olmadı. Leydi Bridgerton bile başıyla onaylıyordu. "Onunla evlencmezsin," dedi Araminta. Benedict annesine döndü. "Bu konuyla ilgili Leydi Pemvood'a danışmam gerekir mi?"

"Bildiğim kadarıyla hayır," diye ccvap verdi Leydi Bridgerton.

"O bir orospudan başka bir şey değil," dedi Araminta, "Annesi bir orospuydu ve o da..."

Benedict kimse kıpırdadığının farkına bile varamadan Araminta'nın boğazına yapıştı. "Kendini bana dövdürtme" diye uyardı onu.

Hâkim Bencdict'in omzuna dokundu. "Bırak gitsin" "onun ağzını kapatmaya hakkım yok mu?"

Hakim tereddüt etti ama .sonunda kafasını salladı. Benedict gönülsüz bir şekilde Araminta'yı serbest

bıraktı.

Eger onunla evlenirsen" dedi Araminta, boğazını ova rak. "seni temin ederim herkes kim olduğunu öğrenecek, bir orospunun piç kızı."

Hâkim Araminta ya yüzünde sert bir ifadeyle döndü "Burada bu şekilde konuşulmaz."

"Sizi temin ederim genelde böyle konuşma alışkanlı ğm yoktur," diye cevap verdi Araminta, kibirli bir şekilde burnunu çekerek, "ama bu durum bu tarz konuşmalara sebebiyet veriyor. "

Sophie tchditkâr bir havayla parmaklarını eğip büken Bcncdicre bakarken resmen elini ısırdı. Benedict belli ki bu durumun güçlü bir yumruğa sebebiyet verdiğini düşünüyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Hâkim boğazını temizledi. "Onu çok ciddi bir suçla itham ediyorsunuz." Yutkundu. "Vc o bir Bridgerton'la evlenmek üzere."

"Ben Penvvood kontesiyim," diye bağırdı Araminta. "Kontesim!"

Hakim odadakilerc şöyle bir baktı. Kontes olarak Araminta'nın rütbesi oradaki herkesten daha yüksekti ama aynı zamanda bir Penwood iki Bridgerton'a karşıydı ki bunlardan biri oldukça cüsseli ve gözle görülür bir biçimde sinirliydi. Ayrıca yumruğunu çoktan gardiyanın gözüne patlatmıştı bile. "Benden çaldı!"

"Hayır, sen ondan çaldın!" diye kükrcdi Benedict. Oda aniden sessizleşti.

"Sen onun çocukluğunu çaldın," dedi Benedict, vücudu öfkeden titriyordu. Sophie hakkındaki her şeyi bil-

380

miyordu ama bir şekilde yeşil gözlerinde gözlenen acının çoğunun sebebinin bu kadın olduğunu anlamıştı ve

geri kalanında rahmetli babası olduğuna dair tum sevdikleri üzerinc yemin edebilirdi.

Benedict hâkime döndü ve "Nişanlım, Ptenwood Kontu'nun gayri meşru kızıdır. Bu yüzden dul kontes onu yalan bir suçlamayla itham ediyor. Bu sadece intikam ve

nefret."

Benedict öncc Bencdict'c sonra Araminta ya ve sonra da Sophie'ye baktı. "Bu doğru mu?" diye sûrdu ona. "Seni yalan yere mi suçluyor?"

"Ayakkabı tokalarını aldı," diye çıglık attı Araminta. "Kocamın mezarı üzerine yemin ederim ki ayakkabı tokalarını aldı!"

uAh, Tanrı aşkına, anne, ayakkabı tokalarını ben aldım."

Sophie'nin ağzı açık kaldı. "Posy?"

Benedict yeni ziyaretçiye baktı, gelen Kontcs'in kızı olduğu belli olan kısa ve tombul bir genç kadındı. Ardından yüzü çarşaf gibi bembeyaz olan Sophie'ye göz attı.

"Git buradan," diye bağırdı Araminta. uBıı davada yerin yok."

"Belli ki var," dedi hakim, Araminta'ya dönerek, "eğer tokaları o aldıysa tabii. Onun bundan sorumlu tutulmasını

ister misiniz?"

"O benim kızım!"

"Beni dc hücreye Sophie'nin yanına koyun!" dedi Pbsy dramatik bir şekilde bir elini göğsüne vurarak. "Eğer o hırsız olarak suçlanıyorsa ben de suçlanmalıyım."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Günlerden sonra ilk kez Benedict kendini gülümserken buldu.

381

Gardiyan anahtarlarını çıkardı. "Bayım?" dedi tereddüt ederek hakimi dürterken.

«Kaldır şunları." diye karşılık verdi hâkim. "Kontcs'in kızını hapse atacak değiliz."

"Anahtarları kaldırma," dedi Leydi Bridgerton. "Müs. takbel gelinimin hcmcn serbest bırakılmasını istiyorum." Gardiyan çaresizce hâkime baktı.

"Pekâlâ." dedi hâkini, parmağıyla Sophie'yi göstererek. "Onu serbest bırak. Ama ben bu olayı çözmeden kimse bir yere gitmeyecek."

Araminta karşı çıkmaya yeltendi ama Sophie çoktan serbest bırakılmıştı. Doğruca Bencdicte koştu ama hâkim onu kolundan yakaladı. "Bekle bakalım," dedi. "Ben kimin tutuklanacağına karar vermeden sevgi gösterilerinde bulunmak yok."

"Kimse tutuklanmayacak," dedi Benedict. "O Avustralya'ya gidecek!" diye bağırdı Araminta, Sophie'yi işaret ederek.

"Beni hapse atın!" dedi Posy. "Ben çaldım."

"Posy, susar mısın?" diye fısıldadı Sophie. "Güven bana,

hücrede olmak istemezsin. Korkunç bir yer.içeride fareler

var."

Bunu duyan Posy hücrenin yanından uzaklaştı. "Bu şehirde bir daha hiçbir yere davet edilmeyeceksiniz," dedi Leydi Bridgerton Araminta'ya. "Ben bir kontesim!" diye bağırdı Araminta. "Vc ben sizden daha çok sevilen biriyim," diye cevap verdi Leydi Bridgerton. Bu küçümseyici laf o kadar Leydi Bridgerton'un söylemeyeceği bir laftı ki Sophie'nin de

Bencdict'in dc ağzı açık kaldı.

"Yeter!" dedi hâkim. Posy'yc dönüp Araminta'yı işaret ederek, "Bu senin annen mi?" diye sordu.

Posy başıyla onayladı.

"Vc sen ayakkabı tokalarını çaldığım söylfüyorsunr Posy tekrar onayladı. "Ve kimse evlilik yüzüğünü çal-madı.. Şu anda evde, mücevher kutusunda." Aranıima yeniden, "Orada değil" dedi. »Diğer mücevher kutunda," diye açıkladı Posy. «Soldan üçüncü çekmecede olanda." Aram in ta bembeyaz oldu.

Hâkim, "Bayan Beckett'c karşı, pek avantajlı durumda

değilsiniz Leydi Pemvood," dedi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Aranı in ta öfkeden titremeye baladı. Hiddetle Posyyc dönmeden önce, "Benden çaldı,* dedi korkunç bir sesle '•Kızım yalan söylüyor. Nedenini ve ne elde etmeye çalıs-tığını kesinlikle bilmiyorum ama yalan söylüyor."

Sophie'nin içinde çok kötü bir his vardı. Posy eve gittiğinde baş. çok büyük bir belaya girecekti. Toplum içinde böyle bir aşağılanmaya maruz kalan Amminu'mn neler yapabileceği tahmin edilemezdi. Sophie Posynin suçunu listelenmesine göz yumamazdı. Bunu...

"Posy çalma..." Kelimeler ağandan düşünme Ursan bulamadan dökülmüştü ama Posy'nin karnına attığı dirsek yüzünden cümlesini bitirmeyi başaramadı. Çok sertti.

"Bir şey mi dedin?" diye sordu hâkim

Sophie kafasını iki vana salladı, konuşabilecek durumda değildi. Posy nefesini kesmişti.

Hâkim bitkin bir halde iç çekti ve ellerini ince ve sarı

saçlarının arasına soktu. Önce Posy'ye ardından Sophie'vc Araminta'ya vc Benedicte baktı. Leydi Bridgerton onun dikkatini çekebilmek için boğazım temizledi.

Belli ki," de di hâkim, buradan başka herhangi bir yer-

de olmayı diliyormuş gibi bir havası vardı "bu ayakkabı tokasunın çalınmasından bıiyuk bir mesele." "ayakkabı tokaları." dedi Araminta, "iki taneydi"

«Ne olursa olsun." dedi hâkim, "buradaki herkes bir-bîrinden nefret ediyor ve ben bır yargıya varmadan önce

bunun Sebebini öğrenmek «sterim."

Bir süreliğine kimseden ses çıkmadı. Sonra herkes aynı anda konuşmaya başladı.

-Sessizlik!" diye kükrcdi hâkim. "Scn," dedi Sophiyi

göstererek, "başla."

"Hımm..." Artık Sophie gerçekten sorgulanmaya baş. lamıştı ve kendini aşırı derecede sıkılmış hissediyordu.

"Onun söyledikleri doğru," dedi hızla Benedict'i gös. tererek. "Ben Penwood Kontu'nun kızıyım ama yine de hiçbir zamaıı böyle kabul edilmedim."

Araminta bir şeyler söylemek için ağzını açtı ama hâkim ona susması için öyle bir bakış fırlattı ki devam edemedi.

"O kontla evlenmeden önce Peınvood Malikâncsi'ndc yedi sene yaşadım" diye devam etti Araminta'yı göstererek. "Kont benim vasim olduğunu söylemişti ama gerçeği herkes biliyordu." Sophie babasının yüzünü hatırlayarak sustu, onu gülümserken hayal edememesine şaşırmamalıydı. "Ona çok saygı duyuyordum," dedi. "Babanı tanıyordum," dedi Leydi Bridgerton usulca.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Vc halanı da tanıvordum. Bu bana neden bu kadar tanıdık

/

geldiğini açıklıyor."

Sophie ona minnettir bir şekilde gülümsedi. Leydi Bridgerton'un ses tonunda güven verici bir şeyler vardı. Bu Sophieye kendini sıcacık ve güvende hissettiriyordu. "Devam et lütfen," dedi hâkim.

Sophie başıyla onayladı ve ekledi, "Kont evlenince, kontes benim orada yaşamamı istemedi ama kont ısrar etti. 384

onu çok nadir görürdüm, beni umursadığını pek düşün-mezdim ama o beni kendi sorumluluğu altında görürdü ve beni asla kapı dışarı etmedi. Ama öldüğünde..." Sopbie durdu ve boğaz.ındaki yumrudan kurtulmaya çalışarak yutkundu. Daha öncc kimseye hikâyesini an-latmamıştı; ağzından dökülen sözcükler garip ve yabancı geliyordu; "Öldüğünde," diye devam etti, "vasiyetinde .eğer Leydi Penwood beni yirmi yaşma kadar malikânede tutarsa alacağı paranın üç katı olacağına dair bir madde yardı. Bu yüzden o da öyle yaptı. Ama evdeki konumum dramatik bir şekilde değişti. Hizmetçi oldum. Yani, tam olarak hizmetçi değil" Sophie alaycı bir şekilde gülümsedi. "Hizmetçilerin maaşı vardır. Bu yüzden ben daha çok köle

sayılırdım."

Sophie Araminta'ya baktı. Kollarını kavuşturmuş ve

burnunu havaya dik misti. Dudakları -incelmişti. Sophie aniden daha önce kaç kere Araminta'nın yüzünde aynı ifadeyi gördüğünü düşündü. Bu sayı sayabilcccğinden çok daha fazlaydı ama kalbini paramparça etmeye- yetecek kadarda vardı.

Ama yine de burada kir içinde ve beş kuruşsuz dururken mantığı ve ruhu hâlâ sapasağlamdı.

"Sophie?" dedi Benedict ona endişeli bir ifadeyle bakarak "her şey yolunda mı?"

Sophie başıyla onayladı çünkü az öncc her şeyin gerçekten yolunda olduğunu fark etmişti. Sevdiği adam (oldukça dolambaçlı bir yolla) ona evlenme teklif etmişti, Araminta çoktan hak ettiği dayağı, onu bu iş bittiğinde lime lime cdecck olan Bridgertonlar'ın elinden nihayet yiyecekti ve

Posy... Galiba bu başına gelen cn güzel şeydi. Onunla her zaman kardeş gibi olmak istemişti ve kendine güveni olmayan Posy bugün annesine karşı çıkıp neredeyse günü

385

kurtararak bunu ispat etmişti. Sophie, Benedict'in gelip nişanlısı olduğunu açıklamasına rağmen Posy'nin ifadesi, nin onu sürgünden - hatta belki idam sehpasından kur-taracak tek şey olduğuna yüzde yüz emindi. ve Sophie, bu cesaretinin Posy'yc pahalıya patlayacağını herkesten daha iyi biliyordu. Muhtemelen Araminta onun hayatını nasıl cehenneme çevireceğini çoktan planlamıştı.

Evet, her şey yolundaydı ve Sophie kendini bir anda daha dik dururken buldu.

"Hikâyemi bitirmeme izin verin. Kont'un ölümünden sonra Leydi Penwood be
ödemediği hizmetçisi olarak tuttu. Aslında gerçekte üç hizmetçinin yapacağı i

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Biliyorsunuz, Leydi Whistledown böyle şeyler yaptığından geçen ay bahsetmişti!" dedi Posy heyecan içinde. "Anneme söylemiştim..."

""Posy, kes sesini!" diye bağırdı Araminta. "Yirmi yaşıma geldiğimde," diye devam etti Sophie, '"benim gitmemi istemedi. O zaman neden olduğunu anlamamıştım."

"Sanırım yeterince dinledik," dedi Araminta. "Ben yeterince dinlediğimizi düşünmüyorum," diye karşılık verdi Benedict.

Sophie konuşmak için izin istercesine hâkime baktı. Hâkim onaylayınca Sophie devam etti. "Ben bundan sadece yanında emir verecek birilerinin olmasından hoşlandığı sonucunu çıkarabildim. Veya yalnızca para ödemediği bir hizmetçisi olsun istiyordu. Çünkü babamın vasiyetinde benimle ilgili başka bir şey yoktu." "Bu doğru değil," dedi Posy. Sophie şaşkınlık içinde ona döndü. "Kont sana çeyizini bıraktı," dedi Posy.

386

Sophie çenesinin kilitlendiğini hissetti. ttBu mümkün değil. Benim hiçbir şeyim yok. Babam yirmi yaşıma gcle-

ne kadar güvenliğimi sağladı ve ondan sonra..." "Ondan sonra," dedi Posy oldukça sert bir sesle, "çeyizi alacaktın."

"Çeyizimi mi?" diye fısıldadı Sophie.

"Evet, doğru duydun," dedi Posy. "Bu konuyla ilgili her hangi bir kanıtı ortalıkta bırakmamalıydın, anne. Geçen sene Kont'un mirasının bir kopyasını okudum." Odadaki diğer kişilere döndü ve "Vasiyet evlilik yüzüğünü koyduğu kutuda duruyor," dedi.

"Benim çeyizimi mi çaldın?" dedi Sophie, sesi fısıltı halinde çıkmıştı. Bunca sene babasının ona hiçbir şey bırakmadığını sanmıştı. Onu asla sevmediğini, onu sorumluluğunda olan bir çocuktan daha fazlası olarak görmediğini varsay m işti, hatta kendi kanından bile olmayan Rosamund

ve Posy'yc bile mirasından pay verdiğini ancak ona vermediğini düşünmüştü.

Onu bilerek görmezden geldiğini zannetmemiş ama daha çok gayri meşru kızını unuttuğuna inanmıştı.

Ki bu ona kendini, gördüğü her türlü kötü muameleden daha kötü hissettirmişti.

"Bana çeyiz mi bırakmış?" diye sordu Sophie sersemlemiş bir lıaldc. Sonra Benedict'c dönerek, "Benim çeyizim var," dedi.

"Çeyizin olup olmaması umurumda değil," diye cevap verdi Benedict. "Buna ihtiyacım yok."

"Benim umurumda" dedi Sophie. "Beni unuttuğunu düşünmüştüm. Bunca sene mirasını yazarken beni unuttuğun u düşündüm. Piç kızına gerçekten para bırakamayanını biliyordum ama herkese benim onun evlatlığı olduğumu söylemişti. Evlatlığına bir şevler bırakmamasın-

bir neden yoktu." Nedense Leydi Bridgerton'a baktı ve "İnsanlar

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

bunu her zaman yapıyorlar," dedi.

hakim boğazını temizledi ve Araminta ya dönerek.

"pekı onun çeyizine ne oldu?" diye sordu.

Araminta tek kelime etmedi.

Leydi Bridgerton boğazını temizledi. "Genç bir kızın çeyizini kendine mal etmenin yasal olduğunu hiç sanmıyorum," dedi. Ve sakin ve tatmin olmuş bir şekilde gülümsedi. "Değil mi Araminta?"

Bölüm 23

Leydi Pen wood şehirden ayrılıırken görüldü.

Leydi Bridgerton da öyle. ilginç...

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 18 HAZİRAN 1817

Benedict annesini son yaptığından dolayı ne kadar çok sevdiğini düşündü. Sırıtmamaya çalışıyordu ama Leydi Penwood'un karaya vurmuş balık gibi nefes alması bunu çok zorlaştırıyordu.

Hâkimin gözleri adeta dışarı fırlamıştı. "Kontesi tutuklamamı önermiyorsunuz, değil mi?"

"Tabii ki hayır," diye mırıldandı Violet. "İstediği kadar özgür olabilir. Aristokrasi onun suçunun cezasını verir. Ama," diye ekledi, kafasını yavaşça çevirip Leydi Pcnwood'a anlamlı bir bakış fırlatarak, "eğer onu tutuk-larsanız, suçlar karşısında kendini savunurken çok utanç verici bir durumda kalır."

"Ne demeye çalışıyorsunuz?" diye sordu Leydi Penwood

dişlerini sıkarak.

Violet hakime dondu "Leydi Penwood'la birkaç dakika

yalnız kalabilir miyim? '

"tabii ki Leydim." Leydi Bridgerton!n başıyla kısa bir selam verdi ve "hcrkes dışarı!" diye bağırdı.

"Hayır. hayır," dedi Violet ve tatlı tatlı gülümserken oldukla şüpheli görünen bir kağıt parçasını hakimin avcuna sıkıştırdı. "Ailem kalabilir."

Hakim hafifçe kızardı ardından gardiyanı da kolundan tutup dışarı sürükledi. "Şimdi," diye mırıldandı Violet. "Nerede kalmıştık?* Benedict, annesinin Leydi Penwood'a doğru ilerleyip ona dik dik bakmasını izlerken gururlandı. O arada Sophie'ye dc bir göz attı. Sophie'nin ağzı şaşkınlıktan açık kalmıştı.

"Oğlum Soplıie'ylc evlenecek," dedi Violet, "vc sen dc tanıdığın herkese onun olduğunu söyleyeceksin."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Onun için asla yalan söylemem," dedi Leydi Penwood.

Violet omuzlarını silkti. "Peki. O halde avukatlarıma hemen Sophie'nin çeyizini bulmaları için talimat vereceğim. Nc de olsa Benedict'le evlendiğinde yeni bir unvanı olacak."

Benedict kollarını Sophie'nin beline sardı ve onu hafifçe sıktı.

"Eğer bana soracak olurlarsa," dedi Leydi Penwood, "sızın anlattığınız hikayeyi doğrularım. Ama benden ona yardımı dokunacak bir şey yapmamı beklemeyin."

Violet onun bu söylediğini uzun uzun düşünüyormuş gibi davrandı ve ardından, "Harika. Böyle yapacağınıza inanıyorum." dedi. Oğluna döndü. "Benedict?" Benedict onu başıyla onayladı.

Sonra annesi tekrar leydi Penwood'a döndü. "Sophie'nîn babasının adı Charles Beckett idi ve Kont'un uzaktan kuzeniydi, tamam mı?"

Leydi Pen wood sanki bozuk bir istiridye yutmuş gibi tiksinerek baksa da yiıe de başıyla onayladı.

Violet sırtını kontese döndü ve, "Kimse onun ailesini tanımadığı için cemiyetin bazı üyelerinin bunu yetersiz bulacağından eminim ama en azından Sophie'nin bir say-gınhğı olur. "Sonuçta," arkasını dönüp Araminta*ya kocaman bir gülümsemeyle baktı, "Pcnwoodlar'la olan bağını

silemeyiz."

"Alı, sayın hâkim!" diye seslendi Violet, hakim aceleyle odaya girerken ve neşeli bir şekilde gülümsedi. "Sanırım burada işim bitti."

"O halde kimseyi tutuklamıyorum, değil mi?n diye sordu. "Öyle görünüyor."

"Ben gidiyorum!" dedi Leydi Penwood sanki birinin umurundaymış gibi. Kızına öfkeli gözlerle baktı. "Benimle gel Posy"

Benedict Posy'nin yüzündeki kanın resmen çekildiğini gördü. Ama o müdahale etmeden öncc Sophie fırladı

vc Araminta, "Hemen!" diye kükremeden hemen önce,

"Leydi Bridgerton!" diye seslendi. "Söyle canım?"

Sophie Violet'in kolunu tuttu ve kulağına bir şey fısıldamak için ona iyicc sokuldu.

"Tamam," dedi Violet. Ardından Pbsy'yc döndü. "Bayan Gunningvvortlı?"

"Aslında Bayan Roiling' diye düzeltti Posv. "Kont beni cvlat edinmedi." "tàbii ki. Bayan Roiling. Kaç yaşındasın?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Yirmi bir, leydim"

"pekala. Kendi kararlanın verebilecek yaşa gelmişsin

Benimle evime gelir misin?"

"Alı. evet!"

"Posy Bridgerton la r'a gitmeyeceksin," diye emretti Araminta.

Violet onun dediklerini kesinlikle umursamayarak Posy'yc "Bu sezonun sonunda Londra'dan ayrılacağım. Bizimle gelip bir süre Kent'tc kalmak ister misin?"

Posy hızla onayladı. "Çok minnettar olurum."

"O halde bu işi de hallettik."

"Hiçbir şey hallolmadı," diye karşı çıktı Araminta. "O benim kızım ve..."

"Benedict?" dedi Leydi Bridgerton oldukça sıkjlgan bir ses tonuyla. "Avukatımın adı neydi?"

"Git!" Araminta Posy'yc tükürdü. "Vc bir daha asla kapıma gelme."

Bütün gün boyunca ilk kez Posy korkmuş görünüyordu. Annesinin ona yaklaşıp yüzüne, "Eğer onlarla gidersen benim için öldün demektir. Anladın mı? Öldün demektir!" demesi bunu daha da kötüleştirdi.

Posy, hemen ilerleyip koluna giren Violct'c panik içinde baktı.

"Önemli değil Posy," dedi Violet usulca. "Bizimle istediğin kadar kalabilirsin."

Sophie dc ilerledi ve Posy'nin diğer koluna girdi. "Şimdi gerçekten kardeşiz," dedi, öne eğilip onu yanağından öperken.

"Ah, Sophie." Posy ağlamaya başladı, gözyaşları dinmek bilmiyordu. "Çok özür dilerim. Seni hiçbir zaman savunmadım. Bir şeyler söylemem gerekirdi. Bir şeyler yapmam gerekirdi ama..."

"Çok gençtin. Ben de çok gençtim. Ve ona karşı koy-

manin ne kadar zor olduğunu herkesten iyi ben bilirim," Âramintaya ters bir bakış fırlattı.

"Benimle böyle konuşamazsın" diye bağırdı Araminta

elini Sophie'yc vuracakmış gibi kaldırdı.

"Ah, ah, alı," diye böldü Violet. "Avukatlar Leydi Pcn-vood. Avukatları unutmayın."

Araminta elini indirdi ama gözlerinden adeta alevler

fışkırıyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Benedict?" diye seslendi Violet. "Avukatlarımızın ofisine ne kadar sürede varırız?"

Benedict içinden gülerek, düşünüyormuş gibi yapıp parmağıyla çenesine dokundu. "Çok uzakta değil. Yirmi dakika? Eğer yollar kalabalıksa yarım saat."

Araminta öfkesinden titriyordu. "Alın onu o halde. Zaten beni hayal kırıklığına uğratmaktan başka hiçbir şey yapmadı. Kimse onunla evlenmeyeceği için hayatınız boyunca onunla yaşamak zorunda kalacaksınız. Onu dansa kaldırmaları için erkeklere rüşvet vermek zorunda kılıyorum."

Vc sonra çok garip bir şey oldu. Sophie titremeye başladı. Suratı kıpkırmızı olmuş, dişleri kenetlenmişti ve sonra korkunç bir şekilde kükremeye başladı. Kimse araya girmeyi dahi düşünemeden önce yumruğunu Araminta'nın sol gözüne indirdi.

Benedict bugün annesinin takındığı tavırdan başka bir şeye şaşırabilcccğini düşünmemişti.

Ama yanılmıştı.

"Bu," dedi Sophie, "çeyizimi çaldığın için değil. Babam ölmeden öncc sürekli beni evden attırmaya çalıştığın için değil. Hatta beni kölen haline getirdiğin içinde değil."

"O halde," dedi Benedict kibarca, "neden?"

Sophie"bu kızlarını eşit derecede sevmediğin içjn" derken gözlerini Araminta'dan ayırmadı. Posy haykırmaya başladı.

"Senin gibıı annelerin yeri cehennem,dedi Sophie "Bilivorsunuz ki." dedi hâkim, "sonraki gelecek kişi için bu hücreyi temizlemeliyiz.

"Doğru söylüyor," dedi Violet, Sophie Araminta yı tek-melemeye başlamadan öncc onun önüne geçerek. Sonra Posye döndü. "Almak istediğin eşyaların var mı?" Posy kıtasını iki yana salladı. Posynin ellerini sıkarken Violet hiizünlcndi. "Sana

yepyeni bir hayat vereceğiz canım."

Araminta ayaklandı, Posy'yc korkunç bir bakış fırlattı ve sonra orayı terk etti.

"Pekâlâ." dedi Violet, ellerini kalçalarına yerleştirerek. "Hiç gitmeyecek sanmıştım."

Benedict ellerini Sophie'nin belinden çekti vc, "Sakin kıpırdama," diye mırıldandı. Sonra hızla annesinin yanına ilerledi.

"Son zamanlarda hiç seni ne kadar çok sevdiğimi söylemiş mivdim?"

"Hayır." dedi Violet neşeli bir gülümsemeyle, "ama ben yine de öyle olduğunu biliyorum."

"Peki, senin gördüğüm cn iyi anne olduğundan bahsetmiş miydim?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Hayır, ama onu da biliyorum" "Güzel." Benedict eğilip annesini yanağından öptü. "Teşekkür ederim. Senin oğlun olmak bir ayrıcalık."

Bütün gün kendisini tutan ve aralarında cn mantıklı ve zeki

insan olduğunu kanıtlayan annesi bir anda gözyaşlarına

boğuldu.

"Ona ne dedin?" diye sordu Sophie.

"Önemli değil," dedi Violet burnunu çekerek. Kolla-

rını ßcnedict'c doladı ve, "Ben de seni seviyorum!" diye

haykırdı.

Posy Sophie'yc dönerek, "Çok iyi bir aile," dedi.

Sophie de Posy'yc döndü vc, "Biliyorum," dedi.

Bir saat sonra Sophie, Benedict'in salonunda birkaç hafta önce bekâretini kaybettiği kanepenin üstünde oturuyordu. Leydi Bridgerton Sophie'nin yalnız başına Bencdict'in evine gitmesinin nedeni ve uygunluğunu sorgulamışn ama Benedict ona öyle bir bakış fırlatmıştı ki hemen geri adım atıp, sadece, "Sadece yediye kadar orada kal," demişti.

Ki bu onlara bir saat baş başa kalma imkânı vermişti.

"Özür dilerim," dediği sırada Sophie daha yeni kanepeye oturuyordu. Her nedense faytonla eve dönerlerken tek kelime etmemişlerdi. El ele tutuşmuşlar, Benedict parmaklarını Sophie'nin dudaklarına götürmüştü ama tek kelime etmemişlerdi.

Sophie rahatlamıştı. Ama henüz bir şeyler söylemeye hazır değildi. Hapiste, o kargaşanın içinde konuşmak kolaydı ama şimdi yalnızlardı vc...

Sophie ne diyccğini bilmiyordu.

Sadece, "Özür dilerim," diyebildi.

"Hayır, ben özür dilerim," diye cevap verdi Benedict, yanına oturup ellerini tutarken.

"Hayır, ben..." Sophie aniden gülümsedi. "Bu çok aptalca."

'Seni seviyorum," dedi Benedict.

Sophie'nin dudakları aralandı.

"Seninle evlenmek istiyorum," diye devam etti Benedict.

Sophie'nin nefesi kesildi.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Senin ailenin veya annemin seni saygın göstermek için leydi Penwoood'la anlaşma yapması umurumda değil" Bcıiedict onu baştan aşağı süzdü, koyu renk gözleri aşk içinde eriyorlardı. "Seninle ne olursa olsun evlenirim."

Sophie gözlerini kırpıştırdı ve gözyaşlarına boğuldu Onun önünde ağlayarak kendini aptal durumuna düşürdüğüne dair bir şüpheye kapıldı. Onun adını söylemeyi başardı ama kendini tamamen kaybetmişti.

Bcıiedict Sophie'nin ellerini sıktı. "Londra'da yaşayamayız, biliyorum ama Londra'da yaşamamıza gerek yok zaten. Hayatta gerçekten neye ihtiyacım olduğunu düşündüğümde - istediğimi değil ihtiyacım olanı düşündüğümde - bunun sadece sen olduğu sonucuna vardım." "Ben..."

"Hayır, bırak bitireyim," dedi Benedict boğuk bir sesle. "Senden metresim olmanı istcmcmcliydim. Bu doğrıı değildi."

"Benedict," dedi Sophie usulca, "başka ne yapabilirdin ki? Benim bir hizmetçi olduğumu düşünüyordun. Mükemmel bir dünyada evlenebilirdik ama bu mükemmel bir dünya değil. Senin gibi erkekler..."

"Peki. O halde bunu istemek çok da yanlış değildi." Benedict gülümsemeye çalıştı. Ama beceremedi. "Sormak zorundaydım. Seni çok istiyordum ve seni zaten çok seviyordum ve..."

"Benedict, bana açıklamak zor..." "Açıklamak zorunda değil miyim? Hayır, zorundayım. Teklifimi reddettikten sonra senin daha fazla üstüne gelmemeliydim. Özellikle ikimiz de benim eninde sonunda evleneceğimi bilirken bunu sana sormam haksızlıktı. Ben

seni biriyle paylaşırsam ölürüm. Aynı şeyi senden nasıl işteyebilirim?"

Sophie uzandı ve yanaklarından dökülen gözyaşlarını bileli- Aman Tanrım ağlıyor muydu? En son ne zaman ağlığını hatırlayamıyordu bile. Babası öldüğündeydi herhalde. O zaman bile gizli gizli ağlamıştı.

"Seni sevmemin çok nedeni var," dedi Benedict, söylediği her kelimeyi dikkatlice seçiyordu. Artık onu kazandığım biliyordu. Sophie artık bir yere kaçamazdı; onun karısı olacaktı. Ama Benedict hâlâ her şeyin mükemmel olmasını istiyordu. Bir erkeğin kendini sevdiği kadına sadece

bir kere ifade etme şansı olurdu ve bunu mahvetmek istemiyordu.

"Ama en çok sevdiğim yanın," diye devam etti, "kendini bilmen. Kim olduğunu ve değerlerini biliyorsun. Prensiplerin var Sophie ve onlara bağlı kalıyorsun."

Sophie'nin elini kaldırdı ve dudaklarına götürdü. "Bu çok nadir bulunan bir özellik."

Sophie'nin gözleri yaşlarla doldu, Bencdict'in tek istediği ona sarılmaktı ama söyleyeceklerini bitirmek istiyordu. İçinden gelen her düşüncenin dile dökülmesi gerekiyordu.

"Vc beni anlamaya, beni tanımaya çalıştın. Benedict olarak. Bay Bridgerton veya iki numaralı kardeş olarak değil. Sadece Benedict olarak."

Sophie onun yanaklarına dokundu. "Sen tanıdığını en iyi insansın. Ailene hayr seviyo-nım."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict Sophie'yc sarıldı. Kendini daha fazla tutamamıştı. Onu kollarında hissetmek, orada olduğunu ve her zaman orada olacağını garantilemek istiyordu. Onunla beraber, onun yanında ve ölüm onları ayırana kadar. Garip-

ti ama sadece dokunurken bile ona karşı bir yükümlülük hissed iyordu.

Tabii ki onu istiyordu. Onu her zaman istemişti. ama her şeyden çok ona dokunmak istiyordu. Onu koklamak hissetmek istiyordu.

Sophie'nin yanında olmasının onu rahatlattığını fark etti. Konuşmaları gerekmiyordu. Birbirlerine dokunmaları bile gerekmiyordu (gerçi onu şu andan itibaren bırakmaya hiç niyeti yoktu). Basitçe, o yanında olduğunda dünyanın en mutlu ve en iyi erkeği oluyordu.

Benedict, onun kokusunu içine çekerek yüzünü Sophie'nin saçlarına gömdü.

Sonra geri çekildi. "Banyo yapmak ister misin?"

Sophie'nin suratı kıpkırmızı oldu. "Ah, hayır" diye mırıldandı. "hücrenin içi çok pisti, yerde uyumak zorunda kaldım vc..."

"Başka bir şey söyleme" dedi Benedict.

"Ama..."

"Lütfen." Eğer bu konuyla ilgili bir şeyler dalıa duyarsa birini öldürmek zorunda kalabilirdi. Kalıcı bir zarar olmadığına göre daha fazla ayrıntı bilmeye ihtiyacı yoktu.

"Bence banyo yapmalısın," dedi gülümseyerek.

"Doğru." Sophie ayağa kalkarken onu başıyla onayladı. "Annenin evine gid..."

"Burada."

"Burada mı?"

Gülümsedi. "Burada"

"Ama annene..."

"Anneme dokuzda evde olacağını söyledik."

"Sanırım o yedi demişti."

uÖyle mi? İlginç, ben dokuz diye duydum."

"Benedict..."

Benedict onun elinden tutup kapıya doğru çekti. "Yedi

aynı dokuz gibi duyulabiliyor." "Benedict..."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Aslında daha çok on bir gibi duyuluyor."

"Benedict!"

Benedict onu kapının orada durdurdu. "Burada kal."

"Anlamadım?"

"Sakın kıpırdama," dedi, başparmağıyla Sophie'nin burnuna dokunarak.

Sophie onun koridorda ilerleyişini çaresizce izledi. Benedict sadece bir iki dakika sonra geri döndü. "Banyo havlusu" "Ama..."

Benedict'in gözleri muzipleşti. "İki kişilik." Sophie yutkundu.

Benedict öne eğildi. "Sıcak suyu çoktan hazırladılar." "Hazırladılar mı?"

Benedict başıyla onayladı. "Küveti doldurmak birkaç dakika sürer."

Sophie kapıya baktı ve, "Saat neredeyse yedi," dedi. "Ama on ikiye kadar kalmana izin var." "Benedict!"

Benedict onu yanına çekti. "Kalmak istiyorsun." "Ben öyle bir şey söylemedim." "Mecbur değilsin. Eğer benimle aynı fikirde değilsen, "Benedict!" demekten daha fazlasını söylemelisin"

Sophie gülümsedi. Benedict onun sesini çok güzel taklit etmişti.

Benedict'in dudakları şeytanca bir sırıtışla kıvnldı. "Yanılıyor muyum?"

Sophie başka tarafa bakmaya çalıştı ama gülümsemesine engel olamadı.

399

"Ben dc öyle düşünmüştüm." diye mırıldandı Bcne dict eliyle merdivenleri işaret etti. "Benimle gel." veSophie onunla gitti.

Benedict Sophie'yi şaşırtarak o soyunurken odada durmadı. Sophie elbisesini başının üzerinden çıkartırken nefesim tuttu. Benedict haklıydı, Sophie berbat kokuyordu

Banyoyu hazırlayan hizmetçi küvetin içine güzel kokulu yağlar dökmüş ve suyun yüzeyinin köpüklenmcsini sağlayacak sabunlar kullanmıştı.

Soplıie bütün giysilerinden kurtulduktan sonra, ayağını buharı tüten suya daldırdı ve yavaş yavaş tüm vücudunu suya soktu.

Bu cennetti. Sadece iki gündür yıkanmadığına inanmak zordu. Hapishanede bir gece bir seneye bedeldi.

Sophie zihnini boşaltmayı ve bu anın zevkini çıkarmayı denedi ama her saniye bunu yapmak çok zordu. Orada kalmaya karar verdiğinde Benedict'in banyod

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

biliyordu. Onu reddedebilirdi; Benedict'in bütün yalvarışlarına rağmen onu annesinin evine götürmesini isteyebilirdi.

Ama Sophie kalmaya karar vermişti. Oturma odasının kapısıyla merdivenler arasında bir yerlerde kalmak istediğini anlamıştı. Bu noktaya çok uzun zamanda gelmişti ve

ertesi sabah annesinin evine kahvaltıya geleceğinden emin olsa da onu şu an bırakmaya niyeti yoktu.

Benedict az sonra orada olurdu. ve geldiğinde...

Sophie ürperdi. Sıcacık küvetin içinde olmasına rağmen iirperdi. ve ardından omuzlarına, boynuna ve hatta burnuna kadar suya battığı anda kapının açıldığını duydu.

Benedict. Üzerinde belinden bağlı siyah bir sabahlık

vardı.Ayakları çıplaktı ve diz kapaklarından aşağısı görünüyordu.

'•Umarını bundan kurtulmamın senin için sakıncası yoktur," dedi sabahlığını çıkartırken.

Sophie ona gülümsedi ve kafasını salladı. Bu Benedict'ten duymayı beklediği bir şey değildi ve Sophie bunu onu rahatlatmak için söylediğini biliyordu.

"Sana kıyafet getirmesi için birini gönderdim," dedi

Benedict.

"Teşekkür ederim." Sophie ona yer açmak için küvetin içinde biraz yana kaydı ama Bencdict'in küvetin bittiği yere doğru yürüdüğünü görünce şaşırdı.

"Öne eğil," diye mırıldandı.

Soplıie dediğini yaptı ve Benedict sırtını yıkarken zevkle iç çekti.

"Yıllarca bunu yapmayı hayal ettim."

"Yıllarca mı?" diye sordu Sophie.

"Hımnı. Maskeli balodan sonra seninle ilgili çok fazla hayal kurdum."

Sophie öne eğilmiş olduğuna memnun oldu, yüzü kıpkırmızı olduğundan alnını dizlerine dayayabiluıişti.

"Kafanı çıkar ki saçlarını yıkayabileyim," dedi Benedict.

Sophie yavaşça suyun altına girdi ve ardından hızla geri Çıktı.

Benedict eline sabunu alıp Sophie'nin saçlarını yıkıma-ya başladı. "Saçların o zaman daha uzundu," diye mırıldandı.

"Kesmek zorunda kaldım" dedi Sophie. "Onları peruk-çuya sattım."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Sophie emin değildi ama galiba onun honnırdandığmı duymuştu.

401

"Daha da kısaydılar," diye ekledi.

•Şimdi durulayabilırsin."

Sophie küvetin dibine daldı ve tekrar dışarı çıkmadan ona- suyun içinde kafasını sağa sola çevirdi.

Benedict ellerine su doldurdu. "Arkanda hâlâ biraz köpük var." dedi. suyu saçlarına dökerken.

Sophie Benedict'in bunu birkaç kere tekrarlamasına izm verdikten sonra, "Sen küvete girmeyecek misin?" diye sordu. Bıınıı sormak çok utanç vericiydi ve ahududu gibi kızardığını biliyordu ama bunu öğrenmeye ihtiyacı vardı.

"Öyle yapacaktım ama bu çok daha eğlenceli."

"Beni yıkamak mı cğlcıiceli?" diye sordu Sophie kuşkulu bir şekilde.

Benedict muzipçe gülümsedi. "Seni kurulamak için dc sabırsızlanıyorum." Uzanıp büyük beyaz havluyu yakaladı. "Çıkma zamanı."

Sophie kararsız bir halde alt dudağını ısırdı. Onunla iki insan ne kadar yakmlaşabilirsc o kadar yakınlaşmıştı ama bu konularda utanç duymadan küvetten çırılçıplak çıkacak kadar da tecrübeli değildi.

Benedict havluyu tutmuş ayakta dikilirken güliimsü-yordu. Onu sere serpe açarken kafasını çevirdi vc, "Bir şey görmeden seni havluya saracağım," dedi.

Sophie derin bir nefes aldı ve ayağa kalktı, bu anın bundan sonraki hayatının başlangıcı olduğunu hissetti.

Benedict nazikçe havluyu vücuduna sardı, daha sonra da Sophie'nin yüzüne uzandı. Üzerinde hâlâ küçük su damlaları bulunan yanaklarına dokundu ve ardından eğilip bununu öptü.

"Burada olduğun için çok mutluyum," dedi.

"Ben de öyle."

Benedict onun çenesine dokundu. Gözlerini ondan

402

ayırmıyordu ve Sophie gözleriyle birbirlerine dokunuyorlarmış

gibi hissediyordu. ve sonra Benedict çok nazik ve yumuşak bir

şekilde Sophie'yi öptü. Sophie bu harekette sadece sevgi

değil, saygı da hissetti.

"Pazartesiye kadar beklemeliyim," dedi, "ama istemiyorum."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Beklemeni ben dc istemiyorum," diye fısıldadı Sophie.

Benedict onu tekrar öptü, bu seferki öpücük tutku doluydu. "Çok güzelsin," diye mırıldandı. "Aynı hayallerimdeki gibi"

Benedict'in dudakları genç kadının yanaklarında, çenesinde, boynunda dolaşmaya başladı. Her öpücük Sophie'nin dengesini bozuyor, onu nefessiz bırakıyordu. Sophie onun her nazik dokunuşunda bacaklarını daha az hissediyordu. Ve artık ayakta duramayacağını anladığında Benedict onu kollarına aldı ve yatağa taşıdı.

"Kalbimde," dedi, onu yastıkların ve çarşaflann arasına bırakırken, "sen benim karımsın."

Sophie nefesini tuttu.

"Düğünümüzden sonra her şeye hakkımız olacak" dedi, yanma uzanırken. "Tanrı ve devlet tarafından kutsanacağız, ama şimdi..." Sophie'nin gözlerine bakabilmek için dirseklerinin üzerine kalkarken sesi çatallaşmıştı. "Ama şimdi, bu gerçek."

Sophie uzanıp Benedict'in yüzüne dokundu. "Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Hep seni sevdim. Seni tanımadan öncc dc seviyordum." Benedict eğilip onu tekrar öptü ama ardından Sophie

nefes nefese kalmış bir halde durdu vc, "Hayır, bekle,"

dedi.

Benedict dudaklarına birkaç santim kala duraksadı.

403

"Maskeli baloda," dedi. sesi titriyordu, "seni görmeden önce. seni hissetmiştim. Bir önseziydi. Bir sihirdi. Havada bir şeyler vardı. Ve sonra arkamı döndüğümde sen ora-davdın, sanki beni bckliyormuş gibiydin. O anda baloya gizlice katılmamın sebebinin bu olduğunu anladım."

Sophie'nin yanağı ıslandı. Gözünden bir damla yaş akmıştı.

"Sen benim varolma nedenimsin," dedi Sophie usulca, "dünyaya gelmemin tek sebebisin"

Benedict ağzını açtı, Sophie o anda bir şeyler söylemek üzere olduğundan emindi. Benedict dalıa beş dakika önce onu daha fazla scvcmcycccğini düşünmüştü ama Sophie bunları söylediğinde...ona bunları söylediğinde...

Kalbi o kadar büyümüştü ki Benedict kalbinin neredeyse patlayacağını düşündü.

Onu seviyordu. Birden dünya çok daha güzel bir yer haline gelmişti. Onu seviyordu ve önemli olan tek şey buydu.

Benedict'in sabahlığı ve Sophie'nin havlusu vücutlarından aşağıya kaydı, şimdi tenleri birbirine değiyordu. Benedict onun ellerine, dudaklanna adeta tapınıyordu. Sophie'nin
fark etmesini ve onunda aynı şekilde hissetmesini istiyordu.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Alı, Sophie," diye inledi, adı şu anda söylemeyi başara-bildiği tek şeydi. "Sophie, Sophie, Sophie."

Soplıie ona gülümsedi, Benedict kahkaha atmak istiyordu. Çok mutluydu. Çok ama çok mutluydu. ve bu çok iyi

hissettiriyordu.

Benedict onun üstüne uzanıp içine girmek için, onu kendinin yapmak için hazırlandı. Bu, ikisinin de tutkularına yenik düştüğü önceki seferden farklıydı. Bu seferki

planlannıştı. Bu sefer tutkuyu değil, birbirlerini seçmiş-

lerdi.

"Sen benimsin," dedi Benedıct'e yavaşça Sophie'nin

içine girerken gözlerini onunkilerden ayırmadı. "Scn bc-nirnsin."

Bir süre sonra, ikisi de yorgun bir şekilde birbirlerinin kollarına uzamışlarken, Benedict dudaklarını Sophie'nin kulağma yaklaştırdı ve fısıldadı.

"Ve ben dc seninim."

***

Birkaç saat sonra Sophie neden bu kadar sıcak ve güzel hissettiğini merak ederek uyandı vc...

"Benedict!" dedi, nefes nefeseydi. "Saat kaç?"

Benedict cevap vermedi bu yüzden Sophie omzunu tuttu ve onu sarsmaya başladı. "Benedict! Benedict!"

Benedict diğer tarafa kıvrılırken homurdandı. "Uyuyorum."

"Saat kaç?"

Benedict yüzünü yastığının içine gömdii. "Hiçbir fikrim yok."

"Saat yedide annenin evinde olmalıydım."

"On bir," diye mırıldandı Benedict.

'Yedi!"

Benedict gözlerini açtı. Bunun için çok çaba harcamıştı. "Banyo yapmaya karar verdiğinde yedide orada olamayacağını biliyordun."

"Bil iyorum ama dokuzu geçireceğimi düşünmemiştim."

Benedict odanın etrafına bakarken birkaç kere gözlerini kırpıştırdı. "Bu saatten sonra..."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ama Sophie çoktan şöminenin üzerindeki saati görmüş

vc nefesi tıkanmıştı.

"Ki misin?"divesordu Benedict.

"Saat sabahı üçü."

Benedict gülümsedi. "O halde geceyi burada geçirmen cn iyisi.

"Benedict!"

"Hizmetçileri ayaklandırmak istemezsin herhalde değil mı? Eminim şu an hepsi uyuyorlardır."

"Ama ben..."

"Biraz acı bana kadın," dedi sonunda Benedict. "Önümüzdeki hatta evleneccğiz."

"Önümüzdeki hafta mı?"

Benedict ciddi bir tavır takınmaya çalıştı. "Böyle şeyleri hızlı halletmek gerek."

"Neden?"

"Neden mi?" diye tekrarladı Benedict.

"Dedikoduları engellemek için."

Sophie'nin dudaklın aralandı ve gözleri büyüdü. "Sence Leydi Whistledown benim hakkımda bir şeyler yazar mı?"

"Aman Tanrım, umarım yazmaz," diye mırıldandı Benedict.

Sophie'nin suratı asıldı.

"Sanırım yazabilir. Bunu neden istiyorsun ki?"

"Onun yazılarını yıllardır okurum. Hep adımı orada görmeyi hayal ettim."

Benedict kafasını salladı. "Çok tuhaf hayallerin var." "Benedict!"

"Pekâlâ, evet, sanırım Leydi Whistledown evlendiğimizi köşesinde yazar, törenden önce olmasa bile ondan sonra kesinlikle yazar. Çok acımasız bir tarzı var."

"Keşke kim olduğunu bilseydim."

"Londra'nın yarısı bunu öğrenmek istiyor."

"Londra'nın tümü bunıı öğrenmek istiyor sanırım." Sophie iç çekti ve ardından biç de inandırıcı olmayan bir şekilde; "Gitmeliyim," dedi.

Benedict omuz silkti. "Annem nerede olduğunu biliyor."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

'Ama bana çok kızacak."

"Bundan şüpheliyim. Uç gün içinde evleneceğimizi göz önünde bulundurarak sana hoşgörülü yaklaşacağından eminim"

"Üç gün mü?" diye haykırdı Sophie. "Önümüzdeki hafta demiştin."

"Üç gün sonra önümüzdeki haftaya giriyoruz."

Sophie kaşlarını çattı. "Ah, haklısın. Pazartesi o halde?"

Benedict başıyla onayladı.

"Bunu görebiliyorum," dedi Sophie. "Whistledown'da

olacağım."

Benedict dirseklerinin üzerinde yükselerek Sophie'yi kuşkucu bir şekilde süzdü. "Benimle evleneceğin için mi," diye sordu neşeli bir sesle, "yoksa Whistledown'da çıkacağın için mi bu kadar heyecanlısın?"

Sophie Benedict'in omzunu muzip bir şekilde dürttü.

"Aslında," dedi Benedict "çoktan Whistledown'da yazıldın."

"Ben mi? Nc zaman?"

"ıMaskcli balodan sonra. Leydi Whistledown gümüş elbiseli gizemli bir kadınla görüldüğümü yazdı. Dcne-sc dc senin kimliğine ulaşamamış." Benedict sırıttı. "Bu Londra'da açığa çıkartamadığı tek sır olabilir."

Sophie'nin yüzü aniden ciddileşti, hemen ayaklanıp yataktan ve Benedict'in yanından uzaklaştı. "Ah, Benedict.

ben ... ben... söylemek çok zor..." Sophie sustu, tekrar kafasını çevirmeden öncc birkaç saniye yüzünü diğer tarafa çevirdi. "Özür dilerim."

Benedict yanına gidip ona sarılmayı düşündü ama Sophie o kadar ciddi görünüyordu ki Benedict dc bunu ciddiye almak zorunda kaldı. "Ne için?"

"Sana kim olduğumu söylemediğini için. Çok hata ettim." Sophie dudaklarını ısırdı. "Yani aslında tam olarak hata da denemez buna."

Benedict yavaşça geriye çekildi. "hata değilse neydi peki?"

"Bilmiyorum. Bunu neden yaptığımı sana tam olarak açıklavamam ama sadece..." Sophie dudaklarını ısırmaya devam ediyordu. Benedict kendine kalıcı bir zarar vereceğini düşünmeye başlamıştı.

Sophie iç çekti. "Sana doğruyu söylemedim çünkü ben de tam olarak ne yaptığım farkında değildim. Cavenderler'den çıktıktan sonra yollarımızın ayrılacağına emindim. Ama sen ł
bakmak zorunda kaldım. Sen beni tanıyamadın vc..."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Benedict parmağını Sophie'nin dudaklarına götürdü. "Önemli değil."

Sophie tek kaşını kaldırdı. "Geçen gece çok önemliymiş gibi davrandın ama."

Benedict nedenini bilmiyordu ama şu anda ciddi bir tartışmaya girmek istemiyordu. "O günden beri çok şey değişti."

"Sana neden kim olduğumu söylemediğimi bilmek istemiyor musun?"

Benedict yanaklarına dokundu. "Kim olduğunu biliyorum."

Sophie tekrar dudağını ısırdı.

"En komik tarafını duymak ister inisin?" diye devam etti Benedict. aSana kalbimi tamamen vermek için tefred-dût etmemdeki cn önemli sebebi biliyor musun? İçimde her zaman bir gün maskeli balodaki kadını bulacağıma

dair bir inanç vardı."

"Ah, Benedict!" Sophie derin bir iç çekti, onun sözlerinden hem çok heyecanlanmış hem de onu üzdüğü için kendini çok kötiü hissetmişti.

"Seninle evlenmeye karar vermem demek onunla evlenme hayalimden vazgeçmem demekti," dedi scssizcc. "İronik, değil mi?"

"Seni kimliğimi söylemeyerek üzdüğüm için çok özür dilerim," dedi, Bencdict'in yüzüne bakmadan, "ama bunu yaptığım için üzgün değilim. Anlayabiliyor musun?"

Benedict hiçbir şey söylemedi.

"Sanırım gene olsa gene aynı şevi yapardım."

Benedict hâla susuyordu. Sophie endişelenmeye başlamıştı.

"O zaman için yapılacak cn doğru şey bu gibi görünüyordu," diye devam etti. "Sana maskeli balodaki kadın olduğumu söylemememde kötü bir niyet yoktu."

"Gerçeği bilmek isterdim," dedi Benedict usulca.

"Evet, ama o gerçekle ne yapacaktın?" Sophie oturup yatak örtüsünü kollarının altına çekti. "Hizmetçinin metresin olmasını istediğin gibi gizemli kadınından metresin olmasını istemiş olacaktın."

Benedict hiç bir şey söylemeden sadece Sophie'nin yüzüne bakıyordu.

"Sanırını demeye çalıştığım," dedi Sophie hızla, "şimdi bildiklerimi en başında bilseydim bile bir şey söylemezdim. Ama bilmiyordum ve kendimi bir kalp kırıklığından koruduğumu düşünüyordum. Ve..." Sophie Son sözlerini

söylerken tıkandı,çılgınca Benedictin yüzünde bir duygu ifadesi aramaya başladı.

"lütfen birşeyler söyle"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Seni seviyorum" Sophienin duymak istedigi tek şey de buydu zaten.

410

Son

Bridgerton Malikânesi'nde pazar günii düzenlenecek parti kesildikle sezonun en büyük etkinliği olacak. Aile yiüze yakın ah-babıyla beraber dul Kontes'in doğum güniinii kutlamak için bir araya toplanacak.

Leydi'nin yaşından dem vurmak büyük kabalık olur bu nedenle bu yazarın Leydi Bridgerton'un kaçıncı doğum gününü kutlayacağını açıklamaya niyeti yok.

Ama merak etmeyin... Bıı yazar biliyor!

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZE'TESİ, 3O NİSAN 1824

"Dur! Dur!"

Soplıie, Bridgerton Malikânesi'nin arka bahçesine inen tas merdivenlerden koşarken kahkahalar atarak bağırıyordu. Üç çocuk ve yedi yıllık evlilikten sonra bile Benedict onu hâlâ güldürebiliyor, hâlâ kahkahalara boğabiliyordu...

ve hâlâ bulduğu lier fırsatta onu evin etrafında kovalıyordu.

"Çocuklar nerede?" diye sordu nefes nefese, Benedict onu basamakların sonunda yakaladığında.

"Franccsca onlara bakıyor." "Annen?"

Benedict sırıttı. "Franccsca ona da bakıyor diyebilirim."

"Biri bizi basabilir," dedi Sophie, sağa sola bakınarak. Benedict arsızca gülümsedi. "Belki," dedi, onu yeşil kadife eteğinden yakalayıp içeri sokarken. "Özel terasa çıkmalıyız."

Bu sözler Sophie'ye o kadar tanıdık geldi ki, onu dokuz senc önceki maskeli baloya götürdü. "Özel teras mı diyorsun?" diye sordtı. neşeli bir şekilde. "Peki, özel bir teras olduğunu nereden biliyorsun?"

Benedict'in dudakları Sophie'ninkilerle buluştu. "Benim dc bildiklerim var," diye mırıldandı

"Ve benim de." diye cevap verdi Sophie, kurnaz bir gülümsemeyle, "sırlarım var." Benedict geri çekildi. "Ah? Benimle paylaşacak mısın?" "Beş kişilik ailemiz," dedi, "altı kişi olmak üzere." Benedict Sophie'nin öncc yüzüne sonra da karnına baktı. "Emin misin?"

"Geçen seferki kadar eminim." Benedict onun ellerini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Bu kız olacak."

"Geçen sefer de öyle söylemiştin." "Biliyorum ama..." "Ve ondan önce dc." "Bu sefer talih benden yana." Sophie kafasını salladı. "İyi ki kumarbaz değilsin." Benedict gülümsedi. "Henüz kimseye söylemeyelim." "Zaten birkaç kişinin şüphelendiğini düşünüyorum," dedi Sophie.

"Leydi Whistledown denilen kadının ne zaman anlayacağım görmek istiyorum" dedi Benedict

"Sen ciddi misin?"

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

"Lanet kadının Charles'tan da, Alcxandcr'dan da, William'dan da haberi vardı."

Sophie Benedict'in onu gölgeye çekmesine izin verirken gülümsedi "Whistledown'da iki yüz otuz iki kere benden bahsedildiğinin farkında mısın?"

Benedict kalakaldı. "Saydın mı?"

"Maskeli balodan sonrakini de sayarsak, iki yüz otuz üç kere."

"Saydığına inanamıyorum."

Sophie umursamazca omuzlarını silkti. "Adından bahsedilmesi heyecan verici."

Benedict adından bahscdilmesinin çok sıkıcı bir şey olduğunu düşünüyordu ama bunu söyleyip Sophie'nin tadını kaçırmak yerine, "Senle ilgili güzel şeyler yazıyor en azından. Eğer böyle yapmasaydı onu bulup şehrin dışına kadar kovalamam gerekebilirdi."

Sophie kendini gülümsemekten alamadı. "Ah, lütfen. Cemiyette kimse kimliğini tespit etmeyi başaramamışken senin bunu yapabileceğini hiç sanmıyorum."

Benedict kibirli bir tavırla kaşını kaldırdı. "Bu pek evlilik yeminimize ve bana olan güvenine uygun bir laf gibi gelmedi bana."

Sophie eldivenlerini inceliyormuş gibi yaptı, "Boşuna enerji harcamana gerek yok. Belli ki yaptığı işte çok iyi."

"Ama Violet'i bilmiyor," dedi Benedict. "En azından herkes öğrenene kadar öğrenemeyecek."

"Violet mi?" diye sordu Sophie usulca.

"Artık annemim adının bir torununa verilme zamanı geldi, sence dc öyle değil mi?"

415

Sophie ona doğru eğilip yanaklarını, keten gömleğine değdirdi. »Bence Violet çok güzel bir isim "diye mırıldan-dı, ona iyice sarılarak."umarım kız olur çünkü erkek

olursa bizi asla affetmez... "

***

Ertesi gece, Londra'nın en güzel bölgesindeki bir cvde bir kadın eline kalemini aldı ve yazmaya başladı:

Ah, sevgili okuyucular, bu yazar Bridgerton torunlarının sayı sının yakında on bir olacağım öğrendi...

LEYDİ WHISTLEDOWN'IN CEMİYET GAZETESİ, 3 MAYIS 1824

Ama devam etmeye çalışırken tek yapabildiği gözlerini kapayıp iç çekmek oldu. Bu işi çok uzun zamandır yapıyordu. On bir sene geçmiş olması mümkün müydü? Belki de artık devam etme zamanıydı. Hep başkaları

hakkında yazmıştı. Artık kendi hayatını yaşamanın zamanı gelmişti.

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional

Ve bu nedenle Leydi Whistledown kalemini bırakıp pencereye yürüdü. Yeşil perdelerini aralayıp karanlık geceye baktı.

"yeni birşeylerin zamanı geldi"diye fısıldadı.

«Artık Kendim olmanın zamanı geldi."

Created with nitroPDF professional
download the free trial online at nitropdf.com/professional